

9 TOISMINÄ

9.1 JOHDANTO

¹Tämä toisminää käsittelevä osasto ei käsittele yksinomaan toisminän luonnetta, sen elämän- ja todellisuuskäsitystä, toimintaa, suhteita jne. Se käsittelee myös monadin ensimmäistä toisminäksi siirtymisen ehtoja.

²Kun yksilöstä on tullut etsijä, hän pyrkii saavuttamaan korkeammalle. Vasta silloin on myös mielekästä valistaa häntä ehdoista. Hänelle pitäisi kertoa, että hän tavoittelee toisminäksi tulemistä, vaikkakin tiedostamattaan.

³Ensimmäillä ei ole esoteerista tietoa, eikä hän yleensä ole kiinnostunut esoteriikasta. Tähän kuuluvat oivallukset saavutetaan harvoin, ennen kuin ihminen on lähes valmis siirtymään toisminäksi. Silloin hänellä on mahdollisuus ymmärtää ikivanha viisaus. Ihmiskunnan nykyisellä yleisellä kehitystasolla ensimmäälle tuntuu olevan vaikeaa käsittää jopa yksinkertaisia ja tunnettuja totuuksia.

⁴Esoteerikolla ei tarkoiteta mystikkoja tai luovan mielikuvituksen omaavia pohdiskelijoita, vaan terveen järjen omaavia mentaalimunuksia, jotka ymmärtävät hyväksymänsä ja tietävät mitä tietävät, eivätkä vain usko.

⁵Uudet ideat ja tosiasiat ovat erikseen otettuina ”aforismeja”. Väärintulkinnan välttämiseksi ne on asetettava oikeisiin yhteyksiinsä. Siten saadaan sujuva teksti. Jotkut kirjailijat leventävät sanahelinällä, niin että heidän lukijoillaan täytyy olla löytäjänkykyä nähdäkseen ”pointtin”, keskeisen sisällön. Tämä koskee erityisesti aikaamme, jolloin kyky lukea (käsittää itse sisältö) on korvattu pikalukemisella, niin että lukija ei jälkeen päin tiedä, mitä hän on lukenut.

TOISTRIADI

9.2 Toistriadin kolme yksikköä

¹Toistriadin kolme yksikköä vastaavat departementtien suhteen kolmea ensimmäistä departementtia: Ensimmäisen departementin energiat (energia-aspekti) tulevat maailmasta 45; toisen departementin (tajunnan-aspekti) maailmasta 46 ja kolmannen departementin (aineaspekti) kausaalimaailmasta. Toistriadin maailmojen kolmen aspektin kyseessä olleen käytetään jo vanhastaan nimityksiä ”tahtoaspekti”, ”viisaus- ja ykseysaspekti”, ”älykkyysaspekti”. Myös nämä apunimitykset ovat ”aivan liian inhimillisiä”, mikä oivallettaneen. Vain toisminä, joka kokee näiden maailmojen kolme aspektia, käsittää mitä ne merkitsevät.

²Antaaksemme ymmärtää, missä toistriadin kolmen yksikön laatuiset ideat pääsevät parhaiten oikeuksiinsa, voimme sanoa, että tahtoaspekti koskee eri luomakuntia sekä, ihmiskunnan suhteen, rotuja ja kansoja; viisausaspekti koskee kasvatusta, koulutusta, kasvatustieteellisiä, psykologisia ja uskonnollisia ongelmia; älykkyysaspekti sivilisaatio- ja kulttuuriongelmia. Tämän lisäksi on ongelmana löytää ihmiskunnan keskuudesta ne yksilöt, joilla on suurimmat edellytykset käsittää ja toteuttaa tähän kuuluvia ideoita ihmiskunnan yleisen kehitystasoon mahdollisuuden puitteissa. Nämä yksilöt, jotka ovat olleet ihmiskunnan edelläkävijöitä, uranuurtajia, tiennäyttäjiä, omaavat myös mahdollisuuden käsittää ideat saadessaan ne ”innoituksina” tai kokiessaan ne vision muodossa. Useimmiten he ovat myös planeettahierarkian oppilaita.

9.3 Toistriadin energiat

¹Toistriadin superessentiaalimolekyylisiä (45:4) virtaavat energiat vaikuttavat aggregaattiverhojen (mentaali-, emotionaali- ja eetteriverhon) päälaenkeskuksen välityksellä organismin hermostoon ja aivoihin.

²Essentiaaliatomista (46:1) virtaavat energiat vaikuttavat sydänkeskukseen ja verimäärään.

³Triadin mentaaliatomista (47:1) virtaavat energiat vaikuttavat kaulakeskukseen ja

organismin soluihin. Alemmilla asteilla olevilla yksilöillä nämä energiat menevät suoraan sakraalikeskukseen ja vireyttävät seksuaalisuutta.

³Triadin mentaaliatomista (47:1) virtaavat energiat vaikuttavat kaulakeskukseen ja organismin soluihin. Alemmilla asteilla olevilla yksilöillä nämä energiat menevät suoraan sakraalikeskukseen ja vireyttävät seksuaalisuutta.

⁴Ensitriadin energiat voivat ehkäistä toistriadin energioita. Joukko psykologisia, teologisia jne. (näennäis-)ongelmia ratkeaa välittömästi, jos tämän oivaltaa. Vain toistriadista (kausaaliverhon välityksellä) tulevat energiat mahdollistavat evoluution ja aivan erityisesti korkeamman tajunnankehityksen. ”Kausaalienenergiat” mahdollistavat ihmiselle kausaalitajunnan hankinnan. Enemmän kuin sen. Ne mahdollistavat meille toistemme auttamisen ”henkisesti” (kaikessa, mikä liittyy tajuntaan). Ensimmäinen energiat eivät kelpaa tähän.

⁵Yhteys ensimmäisen ja toisinnan välillä on aina ollut olemassa: elämänlangan (sutratan) ja tajunnanlangan (antahkaranan) välillä. Tämä yhteys ei kuitenkaan ole riittävä, jotta ensitriadissa oleva monadi voisi siirtyä toistriadiin, mentaalimolekyylistä mentaaliatomiin. Monadin on itse rakennettava kausaaliaineesta koostuva silta näiden kahden triadin välille. Tämä silta ei kulje kausaaliverhon keskustien kautta, vaan on erityinen, suora yhteys. Myös tällä sillalla on sanskritin kielessä ollut nimitys antahkarana. Muutoin sitä kutsutaan ”sateenkaarisillaksi”, mutta sitä voidaan kutsua myös ”triadisillaksi”. Sen rakentaminen on vaivalloinen työ, joka jo vanhastaan on jaettu kuuteen vaiheeseen tajunnanprosessissa, jonka tekniikassa saa opetusta planeettahierarkian oppilaana. Tässä prosessissa minästä tulee kausaaliminä, monadi voi lopullisesti siirtyä toistriadiin, joka silloin asettuu kausaaliverhoon.

⁶Toinen prosessi seuraa myöhemmin, kun toistriadissa oleva monadi tullaan siirtämään kausaaliverhosta essentiaaliverhoon, jolloin vanha kausaaliverho hajoaa. Siinä prosessissa kausaaliminästä tulee essentiaaliminä.

9.4 Toistriadin tajunnan kolme päälajia

¹Tiivistäen voidaan sanoa, että ensitriadissa esiintyy kolme tajunnan päälajia, kolme kausaaliverhon keskuksissa ja kolme toistriadissa. Tajunnankehitys on näiden yhä korkeampien tajunnanlajien vähä kerrallaan tapahtuvaa aktivointia.

²Toistriadin kolme tajunnan päälajia ovat sidoksissa tämän triadin kolmeen yksikköön. Toistriadin mentaaliatomiin keskistyneenä minä voi tutkia objektiivisia alemmissa maailmoissa esiintyviä ilmiöitä, keskistyneenä essentiaaliatomiin kaikkien alemmissa maailmoissa olevien tajunnansisältöä, keskistyneenä superessentiaalimolekyyliin (45:4), joka erityiskykynsä ohella mahdollistaa mentaalisen ja essentiaalisen subjektiivisen ja objektiivisen tajunnan synteesin, minä on suvereeni maailmoissa 46–49. Jokaisen korkeamman molekyyllilajin (45:3, 45:2, 45:1) myötä tahtoenergia tulee yhä voimakkaammaksi.

³Toistriadin kolme tajuntaa muodostavat itse asiassa yhtenäisen tajunnan, koska korkeampi sisältää alemman. Alempi vastaanottaa energioita korkeammasta, ja siinä määrin kuin kausaalitajunta vastaanottamallaan energioilla aktivoi essentiaaliatomin, voidaan essentiaali-ideoita käsittää ja essentiaali-intuitiota kehittää.

⁴Toistriadin kolmea tajunnan päälajia on kutsuttu ”älykkyudeksi” (47:1-3), ”rakkaudeksi” (46:1-7) ja ”tahdoksi” (45:4-7). Nämä nimitykset ovat inhimillisten kykyjen analogioita ollen harhauttavia, jos ne otetaan kirjaimellisesti. Käsitettävät nimitykset puuttuvat vielä, koska tähän kuuluvat tajunnanlajit ja energialajit ovat mahdollisen inhimillisen kokemuksen ulkopuolella. Korkeimmassa potenssissaan ”älykkyys” (47:1) merkitsee kaikkien inhimillisissä maailmoissa esiintyvien objektiivisten aineellisten ilmiöiden täydellistä ymmärtämistä. ”Rakkaus” (46:1) on ykseystajuntaa, yhteisyytajuntaa, joka ymmärtää kaikkia maailmoissa 46–49 esiintyviä tajunnanlajeja. ”Tahto” (45:4) on kaikkien maailmoissa 46–49 esiintyvien energioiden ja tajuntojen synteesi ja kaikkivalta näissä maailmoissa. Matemaattisilla merkinnöillä on se etu, että ne ilmaisevat täsmällisesti eri maailmojen, atomilajien, molekyyllilajien jne. väliset sisäiset

suhteet. Epäsuoraan ne ilmaisevat myös, kuinka väärin on antaa näille kolmelle korkeampien maailmojen aspekteille nimityksiä, joilla ilmiöitä ei voida edes luokitella.

⁵Järki, viisaus (= ykseys) ja tahto on mahdollista käsittää alimmissa maailmoissa, mikä johtuu mentaaliatomien, essentiaaliatomien ja superessentiaaliatomien läsnäolosta myös alimmassa aineessa (fyysisessä atomissa).

⁶On olemassa tietty analogia fyysisen ja kausaalisen välillä (aineaspektia koskeva analogia), emotionaalisen ja essentiaalisen välillä (tajunnan aspektia koskeva analogia), mentaalisen ja superessentiaalisen välillä (tahtoaspektia koskeva analogia), samanaikaisesti kuin on olemassa suoria suhteita superessentiaalisen ja fyysisen sekä kausaalisen ja mentaalisen välillä. Energioiden täytyy löytää purkautumistiensä fyysisessä elämässä.

⁷Toistriadin tajunnan kolme pääalajia mahdollistavat ensiminälle illuminaation energian kautta, kuvittelun ykseyden kautta ja innoituksen älykkyyden kautta; mahdollistavat fyysisten verhojen hallinnan mentaalisuuden kautta, emotionaalisuuden hallinnan ykseystajunnan kautta ja mentaalisuuden hallinnan tahdon kautta.

⁸Pelkkiä mahdollisuuksia, joista aikamme psykologit (puhumattakaan teologeista) ovat aavistamattomia ja tulevat olemaan sitä vielä pitkään. Kuinka mielellään he tahtoisivatkin, he eivät voi ymmärtää asiaa. Tyypillistä on, että kaikki kausaaliminät ja korkeammat minät on tuomittu aikakautensa suurimmiksi petteureiksi: Paracelsus, Francis Bacon, Saint Germain, Cagliostro, Blavatsky jne. Tyypillistä myös historiallisten totuuksiemme arvolle. On vain yksi ainoa kaikenkäsittävä totuuden todistaja, mahdoton vääristää: planeettamme kausaalinen pallo-muisti (symbolisesti ilmaistuna ”mind of god”).

TOISMINÄ

9.5 Johdanto

¹Ensiminänä monadi ei voi hankkia toisminän tajuntaa. Mutta monadista voi tulla toisminä, jolloin hän ei enää ole ihmiskunnassa. Siihen ei tarvita ”pelastajaa”, vaan ihmiskunnan on tajuntaansa aktivoimalla ”pelastettava itse itsensä” ja hankittava korkeammanlaatuinen tajunta (ennen kulttuuri- eli mystikkoastetta tämä tapahtuu käytännöllisesti katsoen automaattisesti).

²Sen tähden on niiden tehtävä, jotka ovat muuta ihmiskuntaa vanhempia veljiä ja ovat siten päässeet tajunnankehityksessään muita edelle, auttaa alemmilla asteilla olevia kuromaan välimatkaa. Jos he epäonnistuvat tässä tehtävässään, he eivät voi itse laskea saavansa apua siirtymiselle neljännestä viidenteen luomakuntaan. Korkeammilla tasoilla olevien on autettava alemmilla olevia sen sijaan, että käyttävät heitä hyväksi, niin kuin tähän mennessä. Tietenkin tämä on vapaaehtoinen asia, eivätkä alemmilla tasoilla olevat voi katsoa oikeudekseen vaatia tätä korkeammilla tasoilla olevilta. Ammatilliset vaatimukset tai itsevalitut velvollisuudet ovat kokonaan toinen asia. (Oikeastaan turha lisäys, joka vallitsevassa käsitevilliytymisessä voi olla oikeutettu.)

³Gnostikot kutsuivat kolmasminää ”isäksi”, toisminää ”pojaksi” ja ensiminää ”äidiksi”. Äidin tehtävä on ”synnyttää poika”. Ensiminän on itse hankittava, niin pitkälle kuin mahdollista, kausaaliminäksi tulemiselle vaadittavat ominaisuudet ja kyvyt. Ja tämä tapahtuu fyysisessä maailmassa. Kun ”poika”, kausaaliminä, on syntynyt, on äiti suorittanut tehtävänsä. Mutta ei aiemmin. Ensiminän on tehtävä kaikki mahdollinen tullakseen toisminäksi. Kun se on tehnyt voitavansa, se saa tarpeellisen avun tullakseen siksi, tiedollista apua ja apua Augoeideelta. Tarvittavan lisäavun se saa joltakin planeettahierarkiassa olevalta opettajalta.

⁴Tämän totuuden ovat kaikki elämäntietämättömyyden julistajat uskomattomasti turmelleet. On hyvinkin ymmärrettävissä, miksi gnostikko Paulus varoitti: ”Älkää monet tulko opettajiksi”, tarkoittaen kaikkia meitä, joilta tieto todellisuudesta ja elämästä puuttuu. Kirkko on tähän mennessä ollut väärä tiennäyttäjä. Nyt esiintyy kaikenlaisia okkulttisia yhteisöjä. Sellaisia yhteisöjä ei tarvita. Esoteerikoille on toisia tapoja löytää toisensa, mikäli sellainen olisi toivottavaa.

Kaikki yhteisöt rappeutuvat ”käännynnäisten” epäkypsyyden vuoksi, johtajien diktaattorinelkeiden vuoksi, kaikkietävien alituisesti läsnäolevan suvaitsemattomuuden vuoksi ja myös hajaantumistaipumusten vuoksi. Kaikista lahkoista syntyy vain yhä useampia lahkoja.

9.6 Mikä toisminä on

¹Toisminä on monadi toistriadissa. Toistriadin mentaaliatomiin keskistyneenä monadi on kausaaliminä, essentiaaliatomiin keskistyneenä essentiaaliminä (46), superessentiaalimolekyyliin keskistyneenä superessentiaaliminä (45).

²Toisminät (46- ja 45-minät, eli essentiaali- ja superessentiaaliminät) muodostavat kollektiivissaan viidennen luomakunnan, essentiaalikunnan. Viidennen luomakunnan maailmat, 46- ja 45-maailmat, ovat samoja kuin toisminän maailmat. Viidenteen luomakuntaan kuuluu planeettahierarkian alempi osa.

³Viides luomakunta on samanaikaisesti se valtakunta, jossa tajunnanaspekti hankkii kosmisen tajunnan mahdollistavan perusluonteisen suorituskyvyn, hankkii oivalluksen manifestaatioprosessissa suoritettavasta tehtävästään ja edellytyksen dynaamisen universaalienergian tietoiselle hyödyntämiselle.

⁴Toisminällä on kolme verhoa: kausaaliolento, essentiaaliolento ja superessentiaaliolento. Kausaaliolento on verho, jonka toistriadin mentaaliatomi on muodostanut sen jälkeen, kun vanha verho on hajonnut.

⁵Täydellistyneellä toisminällä (45-minällä) on käytettävissään kolme eri tajunnan pääalajia: kausaalinen, essentiaalinen ja superessentiaalinen tajunta. Kausaalinen tarkoittaa lähinnä aineaspektia, essentiaalinen tajunnanaspektia ja superessentiaalinen liikeaspektin dynamisvaikutusta.

⁶Erotetaan neljä ihmiskunnassa vaikuttavan energian pääalajia: atomienergia (kaikissa atomilajeissa vaikuttava primaarienergia), eetterienergia, emotionaalienergia ja mentaalienergia. Kausaaliminällä erotetaan lisäksi kausaalienergia ja essentiaaliminällä essentiaalienergia. Kun yksilö kykenee hallitsemaan nämä, hän on toisminä.

⁷Ihmisen kehitysaste osoittaa, mitkä näistä hän kykenee hallitsemaan, mitkä niistä hallitsevat häntä.

⁸Maailmat 45–49 ovat täydellistyneiden toisminuuksien vapaasti käytettävissä. Koska maailma 45 on yhteinen koko aurinkokunnalle, ovat myös toiset planeetat heidän toimintasäteensä sisällä. Nämä toisminät ovat riippumattomia planeettojen tilasta ja ajasta, minkä tähden heille ei ole olemassa mennyttä aikaa, vaan kaikki on ”nykyhetkessä”.

⁹Toisminät ovat kollektiiviminuuksia. Universaalisen kollektiivitajunnan vuoksi sisältyvät kaikki alemmat tajunnanlajit korkeampiin. Se merkitsee, että toisminät ovat osallisia alempien maailmojensa kollektiivitajuntaan.

¹⁰On ymmärrettävää, miksi tajunnanaspekti on heille hallitseva. Heille aineaspekti on menettänyt kaiken merkityksen. Maailmojen 45–49 aine vaikuttaa automatisoituneelta, niin vähän se vastustaa näihin kuuluvia tajuntoja.

¹¹Toisminänä (essentiaaliminänä) yksilö tulee tietoiseksi jumalallisuudestaan, kaiken elämän jumalallisuudesta, jumala immanentista, osallisuudesta kosmiseen kokonaistajuntaan. Vain intuitio antaa meille todellista tietoa. Tähän Platon tahtoi opetuksellaan ideain maailmasta viitata, ja tämän ymmärtäminen oli mahdotonta ilman esoteriikkaa. Platonin kirjoitusten kääntäminen ei yksistään riitä. Esoteerikon täytyy tulkita ne.

¹²Ensiminä on individualistinen ja sen täytyy olla sitä voidakseen kehittyä itsemääräävän tajunnanaktiivisuuden omaavaksi yksilöksi. Tämä kehitys päättyy, kun monadi on tullut kausaaliminäksi (kausaaliverhossaan eristäytyneenä) ja hankkinut siten kollektiivitajuntaan kuuluvan katoamattoman itseidentiteetin. Seuraava askel on omaksua tämä yhteisyystajunta siihen kuuluvine energioineen ja hankkia näiden avulla vähitellen yhä suurempi osallisuus kosmiseen kokonaistajuntaan yhä korkeammissa valtakunnissa. Yhä korkeampien maailmojen yhä voimakkaimmilla energioilla monadi kykenee hankkimaan yhä laajemman tajunnan.

Toisminän energiat menetelmällisesti ja järjestelmällisesti omaksumalla ensiminästä tulee toisminä. Kun ihminen on mentaaliminänä hankkinut tähän kuuluvien menetelmien edellytykset, tulee hänestä automaattisesti planeettahierarkian oppilas.

¹³Kaikella jaottelulla on puutteensa, koska tajunnan suorituskkyky on yksilöllinen ja riippuvainen omalaadun kykyjen hankinnasta. Annettuja eri minuuksien välisiä rajoja ei sen tähden pitäisi käsittää tarkkoina.

¹⁴Kausaaliminällä on siten väliasema ensiminän ja toisminän välillä. Sen monadi on tosin keskistynyt toistriadin mentaaliatomiin. Mutta sen kausaaliverho on edelleen se vanha verho, joka monadilla on ollut ihmiskunnassa suoritettun evoluution ajan. Kun tämä verho on hajonnut monadin siirryttyä toistriadin essentiaaliatomiin, vasta sitten monadi on liittynyt viidenteen luomakuntaan.

¹⁵Samalla tavoin 45-minä on tois- ja kolmasminän rajalla ollessaan osallinen 45-maailman kollektiivitajuntaan.

¹⁶Kun on oppinut erottamaan toisistaan ensi- ja toisminän erilaiset tajunnat, on näiden kahden minän välinen olennainen ero nähtävissä, ja tarvitaan vain nämä kaksi nimitystä, mikä yksinkertaistaa suunnattomasti niiden käsittämisen ja esitystapaa.

9.7 Kolme minää ja kolme aspektia

¹Ensiminässä hallitsee aineaspekti, toisminässä tajunnanaspekti, kolmasminässä tahtoaspekti.

²Vastaavalla tavalla erotetaan toisistaan inhimillisten maailmojen energiat (47:4–49:7), joissa hallitsee aineaspekti, toisminän energiat (45:4–47:3), joissa hallitsevina ovat tajunnan-energiat ja kolmasminän energiat (43:4–45:3), joissa hallitsee tahtoaspekti.

³Sama kaava toistuu jälleen toistriadin kolmessa yksikössä siten, että kausaaliminä hallitsee kolmen alimman atomimaailman (47–49) aineaspektin, essentiaaliminä samojen maailmojen tajunnanaspektin ja 45-minä hallitsee kaikki kolme aspektia yhtä hyvin.

⁴Aivan erityisesti tämä osoittautuu, jos kausaaliminä kuuluu kolmanteen departementtiin, essentiaaliminä toiseen ja 45-minä ensimmäiseen departementtiin. Tätä ei saa tulkita siten, että kausaaliminältä puuttuisi tahto. Kausaaliminän täytyy osata käyttää dynamista niin paljon kuin sitä voi ilmentää kausaaliaineessa. Vastaava koskee kaikkia kolmea aspektia. Kaikki kolme on kehitettävä eri maailmojen eri molekyylilajeille ja departementteille mahdolliseen täydelliseen suorituskkykyyn. Ja tämä ei ole mikään helppo työ. Mitään ei saa missään valtakunnassa lahjaksi, vaikkakin jatkuva evoluutio huomattavasti helpottaa jäljessä tulevien vaivaa. Kaiken täytyy olla itsehankittua. Voimme lohduttaa sillä, ettei yhtäkään hankittua ominaisuutta tai kykyä voi menettää, vaikka siitä tulee piilevä tajunnanjatkuvuuden menetyksen yhteydessä.

⁵Vasta toisminällä pääsevät todellisuuden kolme aspektia oikeuksiinsa: kausaaliminän objektiivinen tajunta kolmessa alimmassa atomimaailmassa (47–49); essentiaaliminän kollektiivitajunta (sen kyky samastua alempien maailmojen kaikkien olentojen tajuntaan); superessentiaaliminän täysi suvereenisuus niin ensiminän kuin toisminän maailmoissa. Tästä ilmenee, että tieto todellisuudesta on toisminällä, ei ensiminällä. Fyysisestä objektiivisesta tajunnastaan huolimatta ensiminä on rajoitettu elämään emotionaalimaailman illusiivisuudessa ja mentaali-maailman fiktiivisyydessä. Ihmiskunta ei voi ratkaista todellisuus- ja elämänongelmia. Tätäkään tosiasiaa ihmiskunta ei kykene oivaltamaan. Sillä ei ole edellytyksiä määritellä ongelmiaan oikein, oivaltaa omaa suunnatonta rajoittuneisuuttaan. Ensiminä ei voi ratkaista maailmojensa todellisuusongelmia, eikä hankkia täsmällistä todellisuuskäsitystä edes omissa maailmoissaan.

9.8 Toisminän tajunta

¹Toisminän tajunnan kolme pääalajia ovat kausaalitajunta, essentiaalitajunta (46-tajunta) ja superessentiaalitajunta (45-tajunta). Kausaalitajuntaa on kolmea lajia (47:1-3), 46-tajuntaa on seitsemän lajia (46:1-7) ja 45-tajuntaa neljä lajia (45:4-7).

²Kolmasminään kuuluvat 45-tajunnan kolme korkeinta lajia (45:1-3), jotka minä täydellistyneeksi 45-minäksi kehittyessään verrattain helposti omaksuu.

³Alimmanlaatuista kausaalitajuntaa (47:3) lukuun ottamatta toisminän tajunta on samanaikaisesti yksilöllistä ja kollektiivista tajuntaa. Myös korkeampi kausaalitajunta on kollektiivitajuntaa, mikä johtuu siitä, että toistriadista virtaavat energiat aktuaalistavat kausaaliverhon ykseystajunnan (47:2) ja tahtotajunnan (47:1) välisen yhteyden.

⁴Kausaalitajunta on objektiivisen tajunnan kyky todeta tosiasioita ihmisen planeettamaailmoissa (47–49) sekä ajassa että tilassa (ajasta ja tilasta riippumatta). Tällä tarkoitetaan siten aineaspektia ja sen aikaa ja tilaa.

⁵Essentiaalitajunta on ykseystajuntaa. Se tuo mukanaan vapautumisen kaikesta erillisyyden, eristyneisyyden tuntemuksesta, ilman itseidentiteetin menetystä, ainoastaan vapautumisen yksilöllisyydestä.

⁶Essentiaalitajunta elää itse tajunnan aspektissa. Atomien ja aineverhojen tajuntoja sekä maailmojen kollektiivitajuntoja käyttämällä se toteaa niin aineen kuin tajunnan tapahtumainkulut (tietenkin myös ajasta ja tilasta riippumatta) sellaisina kuin käsitetään tai käsitettiin eri luomakunnissa aina kivikunnasta lähtien.

⁷Paljon käytetty ja tietämättömyyden spekulatioiden vuoksi hyödytön nimitys ”intuitio” vastaa itse asiassa jonkinlaista toisminän tajuntaa: kausaalista, essentiaalista tai superessentiaalista.

⁸”Intuition” kykyä ei ole helppo hankkia. Sen kehittäminen vie monta inkarnaatiota vähäisestä alkuvaiheesta lähtien. Täysin kehittynyt se on vasta 45-minällä.

⁹Tietämättömyys on ottanut monenlaiset ilmiöt intuition: alitajunnan uudelleen muistamisen, alitajunnasta tulevat mielihohteet, hankitun elämänvaiston ilmaukset, ideoiden telepaattisen sieppauksen emotionaali- ja mentaalimaailmasta, Augoeideelta tulevat innoitukset, niin ollen kaikenlaiset alitajunnasta tulevien tajunnanilmiöiden kokemukset.

¹⁰Erityisesti teosofit ovat käyttäneet nimitystä ”intuitio” niin kausaalisesta kuin essentiaalisesta tajunnasta. Nämä kaksi intuition lajia voidaan erottaa lisäyksellä kausaalinen, essentiaalinen. Mutta käsitesekaannuksen välttämiseksi lienee sopivinta välttää tätä epäselvää nimitystä ja korvata se täsmällisellä.

9.9 Toisminä on kollektiiviminä

¹Toisminä on kollektiiviminä, mikä tarkoittaa myös, että toisminä voi liittyä mihin ryhmään tahansa, jolla on yhteisyydestä saavutetussa tajunnanmaailmassa ja kaikissa alemmissa maailmoissa. Kaikki planeettaketjun maailmat, 46–49, ovat essentiaaliminän käytettävissä. Mutta koska erilaisia manifestaatioprosesseja koskevan työn hoitavat ryhmät niille jaettuine tehtävineen, kuuluu essentiaaliminä aina johonkin ryhmään, joka yhteisen maailmantajunnan sisällä muodostaa kollektiiviolennon. Lisäksi essentiaaliminä kuuluu aina yhteen seitsemästä departementista. Siten essentiaalimaailmassa on monia kollektiiviolentoja, vaikka kaikki essentiaaliminät ovat yhtä ja lisäksi yhtä kaikkien monaditajuntojen kanssa kaikissa alemmissa maailmoissa. Kollektiivitajunnalle ei ole mitään alemmaa rajaa. Kollektiiviolennon muodostamista määrää selvästi erotettavissa oleva mutta ei kuitenkaan erottava raja toisiin departementteihin ja toisiin työtehtäviin nähden (paradoksaalisesti ilmaistuna: erillinen ykseys ykseydessä). Kaikki kollektiivitajuntaan kuuluvat monadit ovat omalaadun omaavia itseidentiteettejä, joiden erityisistä kyvyistä tulee yhteisiä ja joita toiset voivat hyödyntää, mikäli erityistoimintaan liittyvä työ sitä vaatii. Kollektiiviolento takaa yhteisen, monipuolisen suorituskyvyn kaikille ja vapauden omalaatujen rajoituksista.

9.10 Toisminä elää tajunnassa

¹Toisminä elää täysin erilaatuisissa tajunnoissaan: kausaali-, essentiaali- tai superessentiaalitajunnassa. Koska alemmat tajunnanlajit sisältyvät korkeampiin, tämä monadi ei tarvitse ensitriadiaan. Mutta yleensä minä säilyttää ensitriadin voidakseen helpommin muotoilla verhoja inhimillisissä maailmoissa, mikäli monadi on kohdistanut työnsä näihin maailmoihin ja niiden neljään luomakuntaan. Valinnaisia tehtäviä on monia.

²Aineaspektissa elävä, se jolle aineellinen muoto on ainoa olennainen, ei tunne koskaan turvallisuutta. Sillä muoto on aina vaarassa joutua lukemattomien vihollisten hyökkäysten kohteeksi. Mutta tajunnanaspektissa elävä on loukkaamaton.

9.11 Toisminän todellisuus- ja elämänkatsomus

¹Toisminä on kollektiiviminä. Tällä tosiasialla on täysin ratkaiseva merkitys toisminän todellisuus- ja elämänkatsomukselle. Se merkitsee muun muassa, että toisminä on oivaltanut kaiken elämän ykseyden, että hän on liittynyt ykseyteen, että hän elää auttaakseen kaikkia ykseyteen pyrkiviä saavuttamaan ykseyden, edistääkseen kaikilla kehitysasteilla tajunnankehitystä, jonka päämäärä on ykseys. Lisäksi hän yrittää kaikkien yhä korkeammissa maailmoissa olevien kollektiiviminojen tavoin kehittyä itse yhä enemmän voidakseen palvella paremmin, palvella niin korkeampia kuin alempia minuuksia. Hänen vaikuttimenaan on kehityksen palveleminen, koska kehitys on elämän tarkoitus: kaikki tulevat saavuttamaan korkeimman kosmisen valtakunnan. Kehitykselle tarpeelliset ominaisuudet ja kyvyt kehittyvät parhaiten ja nopeimmin palvelemalla.

²Kaikki perusluonteinen on kaikille korkeammissa valtakunnissa oleville yhteistä. On kokonaan toinen asia, että käsitysten kolmesta eri todellisuusaspektista, sellaisina kuin ne ilmenevät korkeammissa ulottuvuuksissa, täytyy olla erilaisia. Jokaisen omalaatu pääsee oikeuksiinsa annettujen ongelmien yksilöllisessä käsittelyssä. Toimenpiteiden sopivuutta koskevat mielipiteet kaikille pätevien yleisten (esim. ihmiskuntaa koskevien) ilmiöiden suhteen voivat olla toisistaan poikkeavia ja niistä keskustellaan, kunnes yksimielisyys on saavutettu.

³Toisminän näkemys minästä eroaa perusteellisesti ensiminän näkemyksestä. Toismina näkee nimittäin monadin (ikiatomin) sinä ikiminänä joka se on, potentiaalisena korkeimpana kosmisena minänä ja näkee kaiken ”ylhäältäpäin”, kun taas ensiminä näkee kaiken ”alhaalta päin”, kivekunnasta ja evoluutioprosessista käsin. Toisminät ja korkeammat minät ottavat tarkasteltavakseen ekspansioprosessin: minän paluumatkalla ”alkukotiinsa” (korkeimpaan kosmiseen maailmaan), kosmiseen kokonaistajuntaan osallisena olentona. He tarkastelevat potentiaalisuutta, eivät aktuaalisuutta. Ensiminänä monadi on siten potentiaalinen toisminä, potentiaalinen kolmasminä jne. Itse aikakäsitys on kokonaan toinen, laajenee jokaisen korkeamman maailman myötä, kunnes korkeimmassa valtakunnassa kaikesta tulee ikuinen nykyhetki, kaikki manifestaatioprosessit tapahtuvat nykyhetkellä, koska suuressa kosmisessa suunnitelmassa kosmoksen syntymähetkellä ovat kaikki prosessit, kaikki toteutettavaksi tarkoitettu, nähtävissä alusta loppuun.

⁴Toisminälle ei ole auktoriteetteja, joihin hän ”uskoo”. Hän voi käyttää korkeamman minän suurempaa todellisuustietoa ”työhypoteeseina”, mutta ei hyväksy mitään, mitä hän ei itse ymmärrä omien kokemustensa ja niiden työstämisen ansiosta.

9.12 Toisminän subjektivismi

¹Filosofisen subjektivismiin ongelmien käsittelyssä on pidettävä selkeästi erillään eksoteerinen ja esoteerinen subjektivismi, eikä sekoitettava niitä.

²Eksoteerinen subjektivismi kieltää aineen olemassaolon, että olisi olemassa maailma meidän ulkopuolellamme. Todellisuudesta tietämättömät filosofit itä- ja länsimaissa ovat innokkaasti julistaneet, että ulkomaailma on pelkkää ”illuusiota”. Tämä on puhdasta hulluutta ja sotii identiteetin lakia ja tervettä järkeä vastaan, julistivatpa kuinka monet filosofit tai okkultistit tai kristilliset tieteilijät tahansa tätä subjektivismia ja illusionismia nykyaikana tai tulevaisuudessa.

Esoteerikot, eivät ainakaan hylozooikot, lue nykyisiä okkultisteja todellisiin esoteerikkoihin.

³Illuusiofilosofia on syntynyt toisminuuksien muotoileman, esoteerisen subjektivistisen filosofian vaikutuksen alaisena. Mutta nämä kaksi subjektivismin lajia eroavat täysin toisistaan. Esoteerinen subjektivismi edellyttää kolmen todellisuusaspektin tuntemusta: aine-, liike- ja tajunnan aspektin tuntemusta. Tämä tosiasia on itsestään selvä eikä siitä tarvitse koskaan keskustella. Nämä kolme aspektia ovat välittömästi annettuja, ollen kaikkien, yksinkertaisimman ”fyysisen järjen” todettavissa.

⁴Esoteerinen subjektivismi on selitettävissä ilmaisuna toisminuuksien todellisuuskäsitykselle. Toisminuuksille (46- minuuksille ja 45-minuuksille) tajunta on hallitseva aspekti. Toisminät lähtevät tajunnan aspektista, heidän pitää ja täytyy lähteä siitä ja he voivat tehdä sen vaarattomasti, koska he hallitsevat kaikki kolme todellisuusaspektia. Siten he eivät koskaan voi kieltää aineen olemassaoloa, vaikka heidän on nähtävä aine epäolennaisena. Toisminuuksille aineen muodot ovat kiinnostavia ainoastaan tajunnankantajina. He ottavat huomioon eri maailmojen ja verhojen tajunnat, kun he sitä vastoin jättävät aineaspektin huomiotta.

⁵Aine sitä vastoin on hallitseva aspekti ensiminuuksille. Siksi heidän tulisi lähteä aineaspektista perustana maailmankatsomukselleen. Muutoin ihmiset ovat vaarassa menettää loogisen tasapainonsa, vähäisen omaamansa järjen. On olemassa eriasteista tervettä järkeä ja se on tulosta kaikkien elettyjen inkarnaatioiden aikana itsehankitusta elämäkokemuksesta.

⁶Ilman oikeaa maailmankatsomusta ei ole myöskään vaadittavaa perustaa elämäkatsomukselle. Joogafilosofit ovat riittävä todiste tästä, sillä heidän elämäkatsomuksena on virheellinen juuri siksi, että he ovat tietämättömiä aineaspektista. Se on subjektiivista spekulatiota alun perin esoteerisilla tosiasioilla, jotka he ovat täysin vääristäneet, mitä heidän ei olisi tarvinnut tehdä, jos heillä olisi ollut hylozoiikka perustana. Kun joogit tulevaisuudessa lähtevät hylozoiikasta, tulee heidän subjektiivisesta tajunnan aspektin kokemuksestaan erityisen arvokas länsimaisille psykologeille.

⁷Subjektivismi, joka lähtee tajunnan aspektista, kuuluu siten toisminuuksien alueille. Sen tähden toisminuuksille on luonnollista lähteä myös opetuksessaan subjektivistisesta katsantotavasta. Planeettahierarkian oppilaita kehoitetaan mahdollisimman suuressa määrin jättämään aineaspekti huomioimatta, mikä johtuu siitä, että heidän edellytetään jo hyväksyneen hylozoiikan maailmankatsomuksena, eikä heidän siten tarvitse huomioida sitä enempää. Maailmat ja verhot ovat annetut.

⁸Mutta ennen kuin hylozoiikka on yleisesti hyväksytty ainoana järkevänä ja pitävänä työhypoteesina, on olemassa vaara, että opettajien yksipuolinen tajunnan aspektin korostaminen harhauttaa oppilaita ja aiheuttaa heidän paluunsa filosofiseen subjektivismiin, joka jo sofisteista lähtien on hallinnut filosofiaa.

⁹On valitettavaa, että lukijan aikaa on käytettävä tähän. Mutta valitettavasti asia on osoittautunut välttämättömäksi perusluonteisen väärinkäsityksen lopettamiseksi, myös niin kutsuttujen esoteerikoiden keskuudessa.

9.13 Toisminän tahto

¹Kaikki inkarnaatioverhot paitsi kausaalinen triadiverho ovat robotteja, joihin vaikuttavat sekä sisältäpäin, korkeammista verhoista tulevat energiat ja useimmilla myös ennen kaikkea ulkoapäin tulevat energiat. Mentaaliverhoon vaikuttavat mentaaliset energiat, emotionaaliverhoon emotionaalimaailman (mikä tarkoittaa toisten ihmisten) värähtelyt, eetteriverhoon ja organismiin niin kutsutut kosmiset energiat (kaikenlaiset atomien energiat). Vasta sitten, kun yksilöstä on tullut toisminä (essentiaaliminä), hän voi tulla riippumattomaksi toisenlaisista energioista kuin hänen itsensä määräämistä. Useimmat ihmiset ovat robottiensa orjia, mikä tarkoittaa, että ”ihmiseltä puuttuu vapaa tahto”, esoteerinen ilmaisu, jonka tietämättömyys on napannut ja tietenkin kuten aina väistämättömästi idiotisoanut. Minä ei ole vapaa niin kauan, kuin se on verhojensa hallitsema. Esoteerikon etuoikeus on oivaltaa ensinän suunnaton

rajoittuneisuus ja hänen mahdollisen ymmärtämyksensä raja (saamallaan yhteydellä kausaaliin ja essentiaaliseen maailmaan kausaaliverhon keskusten välityksellä).

²Ensimmäiseen departementtiin kuuluvat toisminuudet työskentelevät ”dynaamisella tahdolla”, toiseen departementtiin kuuluvat ”inklusiivisella, säteilevällä tahdolla”, kolmanteen departementtiin kuuluvat ”magneettisella tahdolla”. He työskentelevät niillä kolmenlaisella tahdolla, jotka helpoimmin ilmenevät toistriadin tajunnanasektissa.

³”Sairauksia” voi esiintyä kaikilla missä tahansa inkarnatioverhoista (paitsi triadiverhossa), myös kausaaliminuuksilla. Vasta essentiaaliminä on turvassa sairauksilta. Käytetyt solut poistuvat automaattisesti heidän organismistaan ja kaikki elimet toimivat täydellisesti.

9.14 Toisminät eivät tee itseään tunnetuiksi

¹Toisminät eivät tee itseään tunnetuiksi. He eivät tee edes epäsuorasti todellisesta asemaansa tunnetuksi. Jos ihmisen ulkonäöstä voi päätellä, että hän on pyhimys, silloin hän ei ole sitä. Pyhimys on jotain aivan muuta kuin mitä ihmiset uskovat voivansa jäljittää ulkoisesta käytöksestä. Pyhimyksen tunnusomaisin piirre on sen olemuksen vapaus, yksinkertaisuus, välittömyys ja ilonsäteily ilman juhlallisia synkkiä ilmeitä kaiken maailman synnillisyyden edessä. Olemme kaikki matkalla, ja olipa tie pitkä tai lyhyt, me kaikki saavutamme päämäärän. Tämä on elämänluottamusta ja ilonlähde.

²Vaikka toisminät joskus inkarnoituvat voidakseen helpommin työskennellä oppilaidensa kanssa, he jäävät uteliaisuuden ulottumattomille eivätkä koskaan esiinny julkisesti. Ne, jotka niin tekevät, eivät ole toisminuusia, vaan pettureita. Vasta planeettahierarkian uudelleen esiintymisen yhteydessä tulee yksittäisille toisminuuksille mahdollisuus esiintyä. Oppilaatkaan eivät todista oppilaisuudestaan. Se on turhaa, ennen kuin ihmiskunnan ylivoimainen enemmistö on hyväksynyt esoteriikan ainoana järkevänä työhypoteesina, jolloin sillä on mahdollisuus ymmärtää korkeammassa maailmoissa olevia.

³Tämän energinen korostaminen tulee olemaan yhä välttämättömämpää, koska joka päivä esiintyy yhä useampia, jotka uskovat olevansa henkisiä suuruuksia johtaen aina harhaan joukon herkkäuskoisia ja arvostelukyvottomia. Pettureita ovat myös ne, jotka kerskuvat tuttavuudestaan planeettahierarkian jäsenten kanssa, vierailuistaan Shambalassa jne.

9.15 Toisminuuksien työ

¹Kaikki korkeammassa valtakunnissa olevat ovat asiantuntijoita jollakin tietyllä tiedonalalla ja nämä tarjoavat tietenkin tietämyksensä samassa valtakunnassa oleville, niin planeettahierarkiassa kuin deevahierarkiassa. 45-minällä on siten mahdollisuus saada välittömästi tietoa kaikesta haluamastaan koskien alempien maailmojen ilmiöitä, jolloin hän säästyy tarpeettomalta työltä.

²Todellisuustiedon hankkineesta elämäntehtävä vaikuttaa ”loputtomalta”, 44 yhä korkeammassa maailmassa jatkuvalta tajunnan kehittämiseltä. Jokaisen uuden atomimaailman myötä seuraa uusi ulottuvuus, uusi aikakäsitys, uudet tajunnanlajit ja uudet energialajit. Kaiken tämän hankinta vaikuttaa korkeammista minuuksista yhtä vaikealta kuin emotionaaliminälle mentaaliminäksi tuleminen ja mentaaliminälle kausaaliminäksi tuleminen. Suuremman suorituskyvyn vaatimukset kaiken suhteen kasvavat suunnattomassa mittakaavassa.

³Toisminä välittää energioita korkeammista maailmoista neljään alimpaan luomakuntaan. Tämä työ edellyttää Lain ja kehitysprosessien tuntemusta, niin että jakelu tapahtuu oikealla tavalla.

⁴Toisminät valitsevat itse toiminta-alueensa, riippuen suuresti siitä, mihin he kohdistivat olennaisimman kiinnostuksensa ensiminänä, esimerkiksi kivi-, kasvi-, eläin- tai ihmiskunnassa. Kaikki monadit kaikissa valtakunnissa tarvitsevat apua tajunnankehityksessään. Mitä perehtyneempi on johonkin tiettyyn luomakuntaan, sitä suuremmat edellytykset on auttaa siinä olevia monadeja saavuttamaan korkeamman olemassaolomuodon.

⁵Ihmiskunta on tietämättään tehnyt paljon tälle kehitykselle mineraaleja ja metalleja työstämällä, kasveja ja eläimiä jalostamalla. Olennaisen avun nämä monadit saavat niiltä, jotka ovat oppineet teknisellä menettelytavalla siirtämään monadeja korkeampaan luomakuntaan ”räjäyttämällä” niiden alimman ryhmäsieluverhon tai auttamalla korkeimman eläinlajin yksilöitä kausalisoitumaan. Tästä tulee tehtävä ihmisille tulevaisuudessa, kun he ovat oppineet tekemään yhteistyötä planeettahierarkian kanssa.

⁶Toisminuuksilla on todellakin riittävästi työtehtäviä. Olettamus, että toisminät olisivat olemassa yksinomaan neljännen luomakunnan hyväksi, kuuluu parantumattomaan kuvitteluun inhimillisen yksilön (tämän yleisesti ottaen kosmiseen koneistoon sisältyvän epäonnistuneen rattaan) rajattomasta ja ainutlaatuisesta merkityksestä. Toisminät ovat kiinnostuneita ensiminen ongelmista vain voidakseen auttaa ihmiskuntaa.

9.16 Vasta toisminällä on tietoa

¹Vasta toisminänä yksilö voi hankkia tietoa todellisuudesta. Silloin hän voi itse todeta tosiasioita viidessä alimmassa atomimaailmassa (45–49) ja lisäksi saada tietoa korkeammista valtakunnista planeettahallituksen välittämänä. Planeettahallituksella on omaa kokemusta kolmesta alimmasta kosmisesta valtakunnasta (29–35, 36–42, 43–49) ja mahdollisuus suoraan tai epäsuoraan yhteyteen neljän muun korkeamman valtakunnan (1–7, 8–14, 15–21, 22–28) kanssa. Korkeimmat kosmiset minät (1–7) vakuuttavat siitä, että mitään erehdyksiä ei tapahdu kosmisen organisaation sisällä, että kaikki tietävät, mitä heidän tarvitsee tietää ja kykenevät täyttämään tehtävänsä. Muutoin on olemassa eri valtakuntien välinen erityisten valvojien (sanskritiksi: nirmaanakaajojen) suorittama toistuva tarkistus: valvojien, jotka valvovat myös korkeammista valtakunnista alempiin toimitettujen energioiden jakelua.

²Kaikki tapahtumainkulku on samanaikaisesti kolmiyhteistä: ainetta, tajuntaa ja liikettä. Aineaspektin voivat todeta kausaaliminät, jotka voivat objektiivisesti tutkia aine-energioita, näiden syitä ja vaikutuksia inhimillisissä maailmoissa. Alempien minuuksien toteutukset ovat periaatteellisesti epäluotettavia, vaikuttakoot ne sitten kuinka vakuuttavilta tahansa. Todellista tietoa voi olla vain toisminuuksilla.

³Tieto on esiin tuotujen tietojen summa. Kausaaliminä hallitsee nämä ja ylivoimaisella tavalla. Juuri ylivoimaisuus tuo mukanaan, että kausaaliminä ei aina tee eroa kausaalisen tiedon ja intuition välillä, joka välittää uuden tiedon, uudet essentiaalitajunnasta tulevat ideat. Tämä on aiheuttanut aika paljon väärinkäsitystä kausaalisen ja essentiaalisen ”intuition” suhteen, kaksi täysin eri kykyä. Mitä enemmän saamme tietoa hierarkialta, sitä enemmän osoittautuu, että vanhat esoteeriset katsantotavat ovat aivan liian alkukantaisia, usein harhaanjohtavalla tavalla. Tästä syystä näennäisen parantumaton taipumus dogmatisoida on täysin virheellinen. Esitystapaa (tietojärjestelmän mentaalista muotoilua) muutetaan lakkaamatta, kaiketi väistämättömyydenä, koska mentaalitajunta työskentelee käsitteellisesti johdonmukaisella tavalla. Kun ihmiskunta kerran kykenee työskentelemään idea-ajattelulla käsiteajattelun sijaan, se ei tarvitse mitään järjestelmiä.

⁴Ihmisiä arvioitaessa (analysointi ei ole kritiikkiä) on otettava huomioon paljon sellaista, minkä vain toisminä voi vahvistaa: kehitysaste, horoskooppi, verhojen departementit, ekstrasvertti (1–3–5–7-tyyppi) vai introvertti (2–4–6-tyyppi). Tähän tulisi lisätä fyysiset vaikutukset, joiden täyttä merkitystä yksilöä edistävässä tai ehkäisevässä suhteessa ei ole voitu arvioida: rotu, kansa, luokka, suku, perhe, ominaisuuksineen, ennakkoluuloineen, perinteineen. Yleisellä ajanhengellä on myös merkityksensä.

⁵Kaikilla ensiminuuksilla on erilainen todellisuuskäsitys, ja kaikilla toisminuuksilla on yksi ainoa ja heille kaikille yhteinen.

⁶On kertakaikkisesti painotettava, että inhimillinen järki ei voi ratkaista todellisuuden ongelmia. Siinä määrin kuin sellaisia ratkaisuja ilmenee eksoteerisessa tiedossa, ne on saatu joko

joltakin ideain maailmaan yhteydessä olevalta tai suoraan planeettahierarkialta. Kaikki spekulatio on virheellistä.

⁷Jos tahtoo ilmaista asian jyrkästi, voidaan sanoa, että me ihmiset olemme avuttoman hautuneita elämän idiootteja, kunnes olemme hankkineet kausaalista tietoa ja vapautuneet riippuvuudestamme emotionaaliin illuusioihin ja mentaaliin fiktioihin.

9.17 Toisminän tieteet

¹Jos oivallamme, että heikoin tajunnanilmaus merkitsee myös energailmausta, ymmärrämme myös, että kaikissa aineellisissa yhteyksissä esiintyvä energiatehokkuuden tutkiminen on yksi monista toisminuuksien perusluonteisista tieteistä.

²Tiedolla luonnon- ja elämänlaeista ja niiden soveltamiseen vaadittavilla menetelmillä tajunta voi hallita aineen ja käyttää energiat tarkoituksenmukaisesti. Magia on tämä tieto energioista ja niiden käytöstä. Vanha jako valkoiseen ja mustaan magiaan oli hyvin motivoitu. Valkoinen magia käyttää ykseyden maailmasta virtaavia energioita. Ne ovat evoluutiota edistäviä energioita. Musta magia käyttää ainekoostumukseen varastoituneita involuutioenergioita. Nämä energiat ehkäisevät evoluutiota.

³Ikiatomien koostaminen yhä karkeammiksi involuutioaineesta koostuviksi ainelajeiksi vaatii suunnattoman määrän energiaa. Tämä energia on sitten piilevänä koostumuksessa ja vapautuu sen hajotessa. Todisteena tästä ovat sellaiset ilmiöt kuin radioaktiivisuus ja nk. ydinräjäytys. Involuutioaineeseen varastoituneilla tajunnanenergioilla on vastaava piilevä voima.

⁴Tietäen ihmiskunnan kyvyttömyydestä käyttää näitä energioita oikein on ymmärrettävää, kuinka välttämätöntä tämän tiedon salassapito oli, uskoa se vain niille, jotka olivat lopullisesti sitoutuneet käyttämään yksinomaan evoluutiota edistäviä energioita, olemaan koskaan käyttämättä tietoa omaksi hyväkseen, olemaan koskaan käyttämättä sitä ilman lupaa jokaisessa erityistapauksessa.

⁵Edellä sanotusta ymmärrettäneen, että magia on tieteenala toisminuuksille, ei ensimmäisille.

⁶Korkeimmanlaatuinen yhteenveto, jonka voimme saavuttaa ovat matemaattiset symbolit, voimasanat ja aforismit. Korkeammissa maailmoissa saavutetaan jotain, jota voi verrata symboleihin: ajatussalamoita – ohjattuja atomeja tai molekyyliä, joilla on energinen ja tajunnallinen vaikutus; mitä korkeammassa maailmassa tämä tapahtuu, sitä lyhyempi, sitä tiivistyneempi ja voimakkaampi se on. Mitä lyhyempi, sitä voimakkaampi dynamis.

⁷Korkeampien maailmojen aine ilmenee valona ja väreinä. Vain korkeammat minät voivat tarkkailla ja analysoida näitä aineita. (Eri aineiden liikeaspekti ilmenee erilaisina ääninä.) Jokaisen korkeamman atomilajin myötä valosta tulee yhä intensiivisempi ja väreistä yhä hienostuneempia. Esoteriikka tekee eron involuutiovärien (mustille kuuluvien värien) ja evoluutiovärien välillä. Involuutioväriin kuuluvat muiden muassa musta, ruskea, harmaa, tietyt purppuran ja vihreän sävyt. Onneksi psykologit ja lääkärit ovat alkaneet kiinnittää huomiota tähän kuuluiin ongelmiin. Ihmistä ympäröivillä väreillä on suuri merkitys hänen fyysiselle ja emotionaaliselle hyvinvoinnilleen.

⁸Valo on aineen ominaisuus, joka ilmenee eri tavoin eri aineissa. Eräs esoteerisen tieteen tehtävistä on yhdistää erilaatuiset valot toisiinsa.

⁹D.K.:n mukaan on olemassa ”teknisesti nähden kaksi valokehoa”, kausaaliverho ja eetteriverho, ja ne ovat ihmisen kaksi tärkeintä verhoa.

¹⁰D.K.:n mukaan antahkaranan tiede koskee erityisesti valon ilmentymiä, tajunnanjatkuvuutta ja tähän liittyvää elämän ja kuoleman ongelmaa.

¹¹D.K.:n mukaan oppilaiden harjoittamat antahkaranan opinnot tulevat aiheuttamaan täydellisen mullistuksen nykyisen kasvatuksen ja koulutuksen alalla, niiden osoitettua kelpaamattomuutensa.

¹²Ainoastaan toisminät voivat ymmärtää uskonnon luonteen, tieteen tehtävän ja kasvatuksen

päämäärän. Ne eivät ole sitä, mitä ihmiset tänään katsovat niiden olevan.

¹³Esoteerinen historia viidennen luomakunnan yksilöiden kertomana, yksilöiden, joilla on käytettävissään planetaarinen muisti (kausaalisen, mentaalisen, emotionaalisen ja fyysisen maailman kollektiivimuistit), on ainoa luotettava maailmanhistoria. Aineaspektin suhteen se on kausaaliminän käytettävissä ja tajunnan aspektin suhteen essentiaaliminän käytettävissä.

¹⁴Meidän historioitsijoidemme maailmanhistoria on suurelta osalta rakennelma. Mutta sitä historioitsijat eivät tule tunnustamaan, ennen kuin esoteerinen historia kerran tuodaan julki. Silloin he saavat tilaisuuden todeta, mitä olivat ne voimat, jotka vaikuttivat menneisyydessä.

9.18 Integraatio

¹Esoteriikassa esiintyy termi ”integraatio” nimityksenä useille erilaatuisille prosesseille. Yhteistä niille kaikille on, että yksilö korkeamman verhon avulla oppii hallitsemaan kaikki alemmat. Voidaan puhua ensiminän, kausaaliminän, essentiaaliminän jne. integraatiosta.

²Ensiminän integraatio on se prosessi, jossa yksilö oppii hallitsemaan emotionaalisen ja fyysisen verhon tajunnan ja energian. Tähän kykeneminen vaatii mentaaliminän. Erityisen tärkeää on hallita emotionaaliverho. Tämä ei merkitse sitä, että tulisi tappaa tunteet tai kieltää niiltä huomio. Vaaditaan, että hallitsee nämä energiat ja käyttää niitä oikealla tavalla. Integroituneella ensiminällä mentaalitajunnan ja aivojen välinen yhteys on välitön. Yksilö ei voi hankkia toisminän tajuntaa, ennen kuin hänestä on tullut integroitunut ensiminä.

³Kausaaliminän integraatio on se prosessi, jossa kausaaliverho läpäisee inkarnaatioverhot yhä suuremmassa määrin, kunnes yksilöstä on tullut kausaaliminä. Kausaaliminällä on suora yhteys kausaalimentaalisen tajunnan ja aivojen välillä.

⁴Essentiaaliminän integraatio sujuu osittain vastaavalla tavalla. Essentiaaliminällä yhteys toistriadin ja aivojen välillä on katkeamaton.

⁵Koska yhä korkeamman tajunnan itseaktivointi merkitsee myös asteittaista ykseyden toteuttamista, voidaan integraatiolla tarkoittaa myös osaksi perheeseen, kansaan ja lopulta ihmiskuntaan liittymistä; osaksi liittymistä viidenteen luomakuntaan, ykseyden maailmaan (46), mikä mahdollistaa samastumisen kaikkiin viiteen alimpaan luomakuntaan kuuluviin monadeihin. Yksilö on silloin liittynyt ykseyteen, kaikkien ykseyteen. Ykseys on aina ollut väistämätön todellisuus. Mutta vasta nyt, kun sen on kokenut, voi itse ymmärtää tämän tosiasian.

9.19 Suvereenisuus

¹Fyysinen eetteritajunta hallitaan emotionaalitajunnalla, emotionaalinen mentaalilla, mentaalinen kausaalilla jne. Sitä vastoin kausaalitajunnalla ei voi hallita emotionaalisuutta. Täydellistynyt toisminä, joka muotoilee itse inkarnaatioverhonsa ensitriadinsa avulla, hallitsee tietenkin automaattisesti myös näiden verhojen tajunnan.

²Ensiminä on saavuttanut korkeimman kykynsä tultuaan mentaaliminäksi ja hallitessaan inkarnaatioverhojensa tajunnan kahden korkeimman mentaalisen molekyyilajin (47:4,5) tajunnalla. Tätä voi kutsua suvereenisuudeksi rajoitetussa merkityksessä. Yksilö on silloin valmis oppilaisuuteen, jonka tarkoitus on mahdollistaa monadille toistriadin tajunnan hankinta.

³Ihmiskunnassa on vaarana pitää jokaista valloitetua korkeammanlaatuista tajuntaa lopullisena: neofyytin usein kuullun huudahduksen tavoin uuden suunnattoman oivalluksen edessä, ”tämähän on kaikki, mitä tarvitsee tietää”. Meidän on niin helppo ottaa osa kokonaisuutena, olla tyytyväisiä ensiminän mahdollisuuksiin, ”kaikki, mitä tarvitsemme”. Mutta siten emme ole hankkineet kosmista tietoa ja valtaa, emme edes atomitajuntaa. On olemassa 49 atomitajunnan lajia ja monia korkeampia valtakuntia.

⁴Todellisen suvereenisuuden jokaisessa maailmassa monadi saavuttaa tämän maailman korkeimmassa tajunnanlajissa, atomitajunnassa. Vasta essentiaaliminä kykenee tähän.

9.20 Esoteriikka on toisminän tietoa

¹Ihmiskunnan nykyisellä kehitystasolla esoteriikka on toisminuukсийen tietoa. Monien itsestään selvien tosiasioiden pitäisi muuten kuulua ensiminäm tasoille. Jos ihmiskunta ei olisi niin tietämätön elämästä, ei toisminuukсийen tarvitsisi omistautua asioille, joihin he ovat ylipäteviä, vaan he voisivat käyttää mahdollisuutensa kokonaan toisella tavalla. Esoteeristen opettajien on edelleen puuhailtava sellaisten asioiden parissa, joita tavallisten opettajien pitäisi osata ilmoittaa ihmisille.

²Kaikki ajattelevat ensiminät muotoilevat oman elämäntarkomuksensa käytettävänä olevasta tietoa-aineesta. Vasta sitten, kun he oivaltavat, että oikea tieto voi olla vain yksi, he alkavat vakavissaan etsiä tätä tietoa, joka on yhteinen kaikille viidennen luomakunnan ja korkeampien luomakuntien jäsenille.

³Se, mikä tästä tiedosta Laurencyn kirjoituksissa välittyy, koskee yksinomaan ensiminän mahdollisuuksia käsitettävään maailman- ja elämäntarkomukseen perustana lisärakenteelle. Oppilaiden planeettahierarkialta saama, toisminän elämäntarkomuksen hankintaan tarkoitettu tieto on jotain muuta, eivätkä he voi sitä ymmärtää hallitsematta ensin ensiminän oikeaa elämäntarkomystä.

⁴Ihmisen käsitys siitä, mitä hän saa oppia teoreettisesta esoteriikasta (esim. siitä, kuinka monadi atomiketjussaan saavuttaa korkeampia valtakuntia ja siinä prosessissa samastuu yhä suurempien kollektiivien tajuntaan) on kai lähinnä jotain, mitä voisi kutsua visioksi. Ymmärtää voimme vain siinä määrin kuin hankimme yhä korkeampina minuuksina kyvyn kokea nämä todellisuudet ja osallistua näihin kuuluviin manifestaatioprosesseihin.

⁵Esoteriikka tahtoo antaa ihmisille oikean todellisuuskäsityksen, osoittaa ihmiselle tien korkeampaan saavutukseen ja osoittaa hänelle, mitä planeettahierarkian oppilaaksi tuleminen vaatii, sillä vain oppilaana ihmisestä voi tulla kausaaliminä, toisminä.

⁶Esoteriikan ongelmat kuuluvat toisminälle (vähintään kausaalitajunnalle, platoniselle ideain maailmalle). Sen tähden voivat vain ideain maailmaan yhteyden saavuttaneet, aiemmin vihityt, ymmärtää ongelmat. Ensiminä ei voi ymmärtää näitä ongelmia. Sanottu merkitsee muun muassa, että jokainen yritys spekuloida nykyisin julkaistuilla esoteerisilla tosiasioilla ja ideoilla on ehdottomasti väärin ja että okkultistien hypoteesit ja teoriat ovat virheellisiä, harhaanjohtavia ja idiotisoivia. Niiden, jotka eivät kykene ratkaisemaan asiaa itse, pitäisi sen tähden hyväksyä vain suoraan planeettahierarkialta saadut tosiasiat ja ideat. Okkultistien tiedonannot ovat vain virheellisiä arvailuja, mikäli niitä ei ole tarkoitettu eksyttämään ja harhauttamaan (valitettavasti yhä tavallisempi ilmiö). Mustat käyttävät tarkoin hyväkseen kaikki tilaisuudet ja nykyisin julkisuuteen saatettu esoteriikka on avannut uuden ja kiitollisen kentän heidän toiminnalleen.

9.21 Ensiminä on riittämätön

¹Nerokkuus koulussa ja korkeimmat arvosanat kaikissa aineissa viittaavat mahdollisuuteen tulla täydelliseksi toisminäksi. Tulevalle esoteerikolle tämä voi olla eduksi, perusta, jolle rakentaa. Valitettavasti tämä ei merkitse mitään erityistä ymmärtämystä toisminän todellisuus- ja elämäntarkomystelle. Jos piilevää esoteerista tietoa ei ole, mahdollisuudet ovat hyvin pienet. Useimmissa tapauksissa ensiminän nerokkuus on suorastaan este. Vanhat vihityt osoittautuvat usein tyyppillisiksi keskiverto-oppilaiksi koulussa. He eivät ole kiinnostuneita ensiminän tietämyksestä, jonka fiktiivisyyden (fyysisen maailman tosiasioita lukuun ottamatta) he ovat edellisissä inkarnaatioissa oivaltaneet ja siksi vaistomaisesti puolustautuvat sitä vastaan.

²Ei riitä, että ensiminä on integroinut verhonsa, niin että mentaalitajunta hallitsee emotionaalitajuntaa ja emotionaalitajunta hänen fyysistä luontoaan. Sellaisenaan ensiminältä puuttuu korkeamman minän objektiivisuuden taju, mahdollisuus intuitioon, eikä hän kelpaa ”henkiseen” toimintaan. Ja monadi, joka on saavuttanut yhteyden korkeampaan tajunnanlajiin, on ensitriadissaan pikemminkin ”itsensä kanssa riitautunut talo”. Vie monta inkarnaatiota etsien ja työstäen saatuja kokemuksia, ennen kuin äly kykenee muotoilemaan mentaalijärjestelmän, joka

tydyttää sekä fyysisiä että ”henkisiä” tarpeita. Epäitsenäisyyden asteella minää on ruokittu monilla uskonjärjestelmillä tuhansien inkarnaatioiden ajan. Vie monta inkarnaatiota, ennen kuin minä on saavuttanut vaiheen, jolloin se asettaa kysymyksiä elämän tarkoituksesta ja uskaltaa omin voimin etsiä ratkaisua tähän ongelmaan, ja ennen kuin se oivaltaa yrityksen mahdottomuuden. Vasta silloin äly on niin kehittynyt, että se voi tarkistaa viidennen luomakunnan yksilöiden tarjoaman järjestelmän luotettavuuden, yksilöiden, jotka ovat tajunnan kehityksessään pitkällä ihmiskuntaa edellä.

³”It is not safe for human beings, poor foolish things, to tamper with unknown forces.” (D.K.) Tämä on erään 45-minän arviointi inhimillisestä suorituskyvystä.

9.22 *Ongelma on ensiminä*

¹Ensiminä inkarnaatioverhoineen on itse pääongelma minälle. Ratkaistuaan ongelman, minä on valmis korkeampiin tehtäviin. Se, joka tämän oivaltaa, on saanut siten myös kiinteän pohjan maailman- ja elämänsä katsomukselleen. Hän on ratkaissut elämän arvoituksen ollen vapaa toisten käsityksistä ja mielikuvituspekulaatioista, vapaa tarpeesta osallistua yleiseen merkillisen, rakkaan ”oman minän” arvostamiseen. Kuinka loputtoman paljon aikaa ja energiaa onkaan tuhlatu tähän ongelmaan ja tullaan vielä tuhmaamaan miljoonien vuosien ajan.

²Ensiminänä monadin kehitystä ehkäisevät sen kaikissa verhoissa olevat lukemattomat erilaatuiset esteet: vanhemmilta saatu fyysinen perimä, edellisten inkarnaatioiden kylvöstä saatu oma perimä, kaikenlaiset huonot tai riittämättömät ominaisuudet ja kyvyt, elämäntietämätön ympäristö, iskostetut harhakuvitelmat ja ennakkoluulot, puutteellisuudet kollektiiveissa, joihin yksilö on joutunut jne. On tärkeää, ettei koskaan luovu, että kestää, näkee epäonnistumiset välttämättöminä opetuksina.

³Niin kauan kuin monadi samastuu ensitriadiinsa tai johonkin verhojensa tajunnansisältöön, monadi on ensiminä.

⁴Niin kauan kuin ihminen sallii vallitsevien tietämättömyyden ideologioiden vaikuttaa hänen näkemykseensä todellisuudesta ja elämästä, hänellä ei ole edellytystä hyödyntää esoteerista tietoa, Augoeideen innoituksia, saavuttaa yhteyttä omaan subjektiiviseen kausaalitajuntaansa. Hänen on vapauduttava perinteellisistä katsantotavoista, teologisista, filosofisista ja tieteellisistä dogmeista.

⁵Kykyymme sekä antaa että vastaanottaa vaikuttaa suuresti se, olemmeko kiinnostuneita jonkun toisen yksilön tilapäisen inkarnaatio-olennon vai hänen kausaaliolentonsa sisällöstä. Mutta jos ei ole mahdollisuutta saada yhteyttä edes alimmanlaatuiseen subjektiiviseen kausaaliseen tajuntaan (jos yksilö ei ole saavuttanut korkeampaa emotionaaliastetta), niin meidän on vedettava hänen ensiminäänsä.

⁶Vaaditaan monien inkarnaatioiden kokemus, ennen kuin monadi on ensiminänä hankkinut itseluottamuksen ja itsemääräävyyden välttämättöminä edellytyksinä sille määrätietoiselle uhrautumisen tahdolle, mikä sisältyy kausaaliminäksi tulemisen tavoitteluun. Elämän paradokseihin kuuluu, että meidän on hankittava itsemääräävyys ensiminän riittämättömyyden ymmärtämiseksi. Siihen saakka ensiminä on oman jatkokehityksensä tiellä, ja sitä minä tavallisesti on pitkän inkarnaatioketjun ajan, kunnes se on oppinut luottamaan Augoeideeseensa. Tiedon hänen olemassaolostaan pitäisi kyetä helpottamaan vapautumista ensiminän rajoituksista.

⁷Me kaikki elämme kaksoiselämää, tiesimmepä siitä tai emme, ja näin siksi, että ihmiset ovat ”keho ja sielu”, ensitriadi ja toistriadi. Mitä keskittyneemmin olemme ensiminuuksia, sitä jakautuneempia olemme. Mitä enemmän tunnemme itsemme yhdeksi kaiken kanssa, ykseydeksi, yhteisyydeksi, sitä vapaampia olemme. Ykseys vapauttaa.

⁸Olkoon ”henkinen johtaja” kuinka suuri, kuinka valtava tahansa, olkoon hänen vaikutusvaltansa kuinka laaja tahansa, hän ei ole toisminä, niin kauan kuin hän on ensiminä. Itsestäänselvyys, mutta kuinka moni näkee tämän totuuden elämässä? Johtajasta tulee liian helposti liian suuri, suuri myös omissa silmissään.

9.23 *Ensiminä on toisminästä tietämätön*

¹Ensiminän, jonka käytössä on vain objektiivinen fyysinen ja subjektiivinen emotionaalinen ja mentaalinen tajunta, on tietenkin mahdotonta tietää toisminästään, että voisi olla olemassa jotain mentaalisuuden lisäksi. Normaaliyksilö, jolla ei ole fyysis-eetteristä näköä eikä emotionaalista selvänäköä (objektiivista tajuntaa), ei voi edes tietää, että on olemassa jotain ”näkyvän” todellisuuden (fyysisen aineen kolmen alimman molekyyllilajin) lisäksi. Selvänäkijä ei voi tietää, että on olemassa mentaalimaailma, koska hän ei voi hankkia mentaalista objektiivista tajuntaa. Subjektiivinen tajunta ei riitä, vaan järkähtämätön tieto saadaan vain objektiivisen tajunnan kautta.

²Planeettahierarkian oppilaana yksilö oppii hankkimaan niin mentaalisen kuin kausaalisen objektiivisen tajunnan tullessa siten suvereeniksi inhimillisissä maailmoissa ja oivaltaa, että ensiminän on mahdotonta käsittää, vieläpä oikein arvioida näiden maailmojen ilmiöitä. Hänen samanaikaisesti hankkimansa subjektiivinen essentiaalitajunta on sellaista laatua, että hän vakuuttuu vielä korkeampien maailmojen olemassaolosta. Kausaaliminänä vanhassa kausaaliverhossaan, jonka hän on saanut lahjaksi Augoeideeltaan, hän ei voi hankkia essentiaalista objektiivista tajuntaa. Voidakseen tulla essentiaaliminäksi hänen on uhrattava kausaaliverhonsa. Sen jälkeen hän tulee ensimmäistä kertaa subjektiivisesti tietoiseksi olemassaolon kollektiivitajunnassa ja siten myös tietoiseksi potentiaalisesta jumallisuudestaan.

³Kausaaliminänä hän omaa nyt todellista tietoa todellisuudesta. Eikä siinä kyllin, sillä hän voi myös jatkossa ajatella yhdenmukaisesti todellisuuden kanssa, eikä hänestä enää koskaan tule tietämättömyyden mielikuvituspekulaatioiden ja ajatusrakennelmien uhri. Hän tietää, että hän tietää, mitä hän tietää ja osaa aina erottaa, mitä hän tietää ja mitä ei. Siihen eivät kykene ihmiset, ainoastaan kausaaliminät kykenevät siihen. Ihmiset eivät voi ratkaista, onko heidän ylifyysinen tietämyksensä yhdenmukaista todellisuuden kanssa. Jos he tähän kykenisivät, niin ei olisi olemassa sellaista lukematonta eri käsitysten määrää. Todellisuus on yksi ja tieto todellisuudesta voi olla vain yksi ja jokaiselle pätevä.

9.24 *Kun ensiminä havaitsee toisminän*

¹Alemmilla kehitysasteilla on alemman mentaalisen (47:6,7) ja alemman emotionaalisen (48:4-7) tajunnan sisältö ainoa käsitettävä, itsestään selvä: olkoon se sitten todellista tai ei. Mystikkoasteella minä hapuilee ”aitoa todellisuutta” (ykseyttä) kausaalisen ykseyskeskuksen kautta. Korkeammalla mentaaliasteella (47:4,5) minä etsii yhteyttä ”sieluunsa”, kausaalitajuntaansa, ja siten tiedostamatta tai tietoisesti Augoeideeseen. Yhteyden voi saavuttaa korkeimmassa mentaalisessa (47:4) tajunnassa.

²Esoteerikko oppii pian erottamaan ensiminän fyysisen, emotionaalisen ja mentaalisen tajunnan toisminän kausaalisesta, essentiaalisesta ja superessentiaalisesta tajunnasta, sellaisina kuin ne subjektiivisesti ilmenevät minätajunnalle kauan ennen kuin ne voidaan objektiivisesti todeta energiailmaisuuksina molempien triadien eri aineverhoissa.

³Sitä mukaa kuin ihminen hankkii alkavan subjektiivisen kausaalisen ja essentiaalisen tajunnan kausaaliverhon välityskeskusten avulla, hän alkaa myös tulla tietoiseksi itsestään ”kaksoisminänä”: ”inhimillisenä” ja ”henkisenä” minänä, jotka tuntuvat ”taistelevan herruudesta” hänen minätajunnassaan. Se on vastakohtaisuus, joka alkaa emotionaalisella vetovoimanasteella, jatkuu korkeammalla mentaaliasteella, kunnes yksilöstä on tullut kausaaliminä.

⁴On selvää, että teologit, vailla tietoa molempien triadien eri verhotajunnoista, ovat täysin väärintulkinneet nämä subjektiiviset minätajunnassa tapahtuvat ilmiöt. Vain esoteerikka voi selittää ne ja niiden alkuperän. Kuinka loputtoman paljon syvämielteistä ja teräväjärkistä hölynpölyä ovatkaan teologit vuosisatojen kuluessa tuottaneet aina uuteen testamenttiin sisältyvistä niin sanotuista Pauluksen kirjeistä lähtien? Kuinka monen miljoonan ihmisen elämän ovatkaan uskonnollisen kiihkoilun taistelut eri käsityksistä maksaneet? Selitys oli kaiken aikaa olemassa esoteerisiin tietokuntiin vihityillä, joiden täytyi vaieta välttyäkseen kidutukselta ja polttorovioltalta. Tieto on olemassa, mutta ei koskaan siellä, missä ihmiset uskovat sen olevan, eikä koskaan valtaa

pitävillä. Tässä yhteydessä voitaneen lisätä: ei koskaan kirkoissa eikä myöskään okkulttisissa lahoissa. Siellä, missä on kaksi eri käsitystä, kaksi yhteisöä, kaksi kirkkoa, siellä ei ole tietoa.

9.25 Tiellä saatuja oivalluksia

¹Kun on kerran ymmärtänyt elämän tarkoituksen – yhä korkeammanlaatuisten aineverhojen ja niiden yhä korkeammanlaatuisten tajunnan hankinnan –, niin ymmärtää miksi ”muinaiset opettajat” puhuivat elämän illuusioista: takertumisesta alempaan ikään kuin ainoana todellisuutena, kun itse asiassa juuri korkeampi on korkeammanlaatuinen todellisuus ja korkein kosminen valtakunta elämän päämäärä. Itse evoluutioprosessi on sarja vapautumisia alemmasta edellytyksenä korkeampaan siirtymiselle. ”Luopuminen” tuntuu elämäntietämättömästä uhraukselta, kun taas todellisuudesta tietävä kokee sen ilahduttavana merkinä siitä, että hän on valmis tämän alemman suhteen ja saa vaihtaa sen johonkin suunnattoman paljon arvokkaampaan. Evoluutio vaikuttaa alhaaltapäin sarjalta uhrauksia ja ylhäältäpäin sarjalta voittoja. Uhraus, luopuminen, vapautuminen, eliminointi ovat sama asia ja edellytys tajunnan lisähankinnalle.

²Mitkään elämänmuodot eivät ole pysyviä. Kaikenlaiset ainemuodot ovat häviäviä ja voivat aina altistua hyökkäyksille, sekä ulkoapäin että sisältäpäin. Vain monadi on haavoittumaton ja luoksepääsemätön. Ihmiset puhuvat ”hengiltä ottamisesta”. Mutta tämä on mahdotonta, sillä monadi on ikuinen, kuolematon, tuhoutumaton, eikä mikään ole varmempaa kuin että kaikista tulee kerran korkeimpia kosmisia minuuksia. Sen takaa kohtalonlaki.

³Pelkomme koskee vain muotoa, ei yksilöä–minää, jolla ei ole koskaan mitään pelättävää. Pelkäämme vain niin kauan kuin olemme riippuvaisia muodosta, verhoista, aineaspektista. Kun oivallamme, että minä ei ole verhonsa, oivallamme, että minällä ei ole mitään pelättävää. Pelkäämme niin kauan kuin samastumme muotoon, uskomme olevamme verhomme. Ja tästä samastumisesta on aina jotain jäljellä, kunnes meistä on tullut kausaaliminuuksia, ensiminästä vapautuneita.

⁴Niin kauan kuin itse elämänmuotoa pidetään olennaisena, niin kauan on menetetty se elämänkokemus, jonka muoto muuten voisi antaa. Tarkkaavaisuus on väärin suunnattu: aineaspektiin tajunnan aspektin sijaan. Jos minä ensiminänä oivaltaisi tämän, se voisi verrattomasti nopeammin tulla toisminäksi.

⁵Meidän täytyy tahtoa elää ja tahtoa elää palvellaksemme kehitystä, ihmiskuntaa ja ykseyttä. Kuolemaa ei ole, ainoastaan kuluneista inkarnaatioverhoista luopumista. Elämä on katkeamatonta jatkuvuutta, jos näemme sen reinkarnaation näkökulmasta ja tiedämme, että uusi elämä alkaa itse asiassa siitä, mihin edellinen loppui. (Synnymme samassa aurinkomerkissä ja samassa nousevassa merkissä, jossa ”kuolimme”, katkeamattoman kausaaliketjun kera: tosiasia, jonka havaitsemme, kun kausaaliminänä voimme jäljittää inkarnaatioketjua. Elämä on keskeytymätöntä, symbolisesti sanottuna viisisataavuotinen elämä, jossa jokainen päivä on uusi inkarnaatio.)

⁶On tärkeää oivaltaa, että toisminäksi ei ole ”oikotietä”. Yksilön on täytynyt itse ratkaista ensiminän ongelmat, täytynyt oppia tajunnan ja energioiden hallinta inkarnaatioverhoissaan, itse oivaltaa teorian ja kokeilujen kautta illuusioiden ja fiktioiden pitämättömyys. Tässä tapauksessa on turhaa uskoa kykenevänsä siihen, uskoa jo selviytyneensä siitä. Kaikki sellaiset oletukset ovat illuusioita, kunnes minästä on lopullisesti tullut kausaaliminä. Viimeiseen saakka ensiminä on joka tapauksessa ensiminä. Aina puuttuu jotakin.

TIE TOISMINUUTEEN

9.26 Edellytykset toisminäksi tulemiselle

¹Kukaan ei voi tulla toisminäksi muutoin kuin planeettahierarkian oppilaana; tietoisena oppilaisuudestaan tietyissä inkarnaatioissa, useimmissa tiedostamaton; tietoinen toteutettuaan tiedostamattomassa sen, minkä hän on alitajunnassaan tai ylitajunnassaan tiennyt; oppinut

kuuntelemaan Augoeideen neuvoja ja seurannut niitä. Kausaaliminänä hän on edelleen oppilas, miksi hän jää, kunnes hänestä on tullut täydellistynyt toisminä.

²Sanan ehdottomassa merkityksessä kaikki korkeammissa valtakunnissa olevat ovat ”oppilaita”, ja myös näkevät itsensä sellaisina, kunnes he ovat saavuttaneet korkeimman kosmisen valtakunnan. Mutta he ovat oppilaita toisessa merkityksessä kuin ihmiset.

³Elämän paradokseihin kuuluu, että tullakseen toisminäksi ihmisen on ensiksi tultava täydellistyneeksi ensinänä ja sen jälkeen vapauduttava siitä, unohdettava sen olemassaolo. Silloin se on täyttänyt tehtävänsä inhimillisissä maailmoissa, mahdollistanut tiedon hankkimisen näistä ja näiden energioiden oikean käytön. Sen jälkeen on hankittava tajunta viidennen luomakunnan maailmoissa.

⁴”Uhraamalla” ensinän (kaikkineen mitä se merkitsee) voimme tulla toisminuuksiksi. Se on ainoa tie, jonka ihmiskunta tulee kerran valitsemaan. Siihen saakka, kunnes tämä tapahtuu, kärsimys tulee olemaan ihmisen kohtalo. Kun hän on uhrannut ensinänsä, kärsimystä ei enää ole, on vain vapaaehtoista osanottoa toisten kärsimyksiin.

⁵Ensitriadissa oleva monadi saavuttaa toistriadin, kun se ei enää tarvitse ensitriadia kehitykselleen. Koko kehitystie läpi ihmiskunnan on korkeammanlaatuisen tajunnan ja siihen kuuluvien tavoitteiden yhä suurempaa ymmärtämystä. Se on jatkuvaa alempien tavoitteiden eliminointia korkeampien hyväksi. Yksilö oppii ymmärtämään, että elämän tarkoitus on kehitys, että hän kehittyäkseen on riippuvainen korkeamman valtakunnan energioista, että edellytys näiden vastaanottamiselle on elämän palvelu, että koko elämä on ottamista ja antamista, kunnes kaikki ovat saavuttaneet korkeimman valtakunnan. Viidennessä luomakunnassa hän oppii, että kehitys merkitsee liittymistä yhä laajempiin kollektiiveihin. Samalla kun hän säilyttää itseidentiteettinsä, hänestä tulee kollektiiviin ja sen yhteisyystajuntaan osallinen. Tämä jatkuu, kunnes hän korkeimmassa valtakunnassa on saavuttanut kosmisen kokonaistajunnan. Kollektiivissa hän suorittaa oman osuutensa yhteisestä työstä, hänellä on oma tehtävänsä, joka vastaa hänen oma-laatuun ja hänen suorituskyykyään, kaikkia hänen kaikissa alemmissa luomakunnissa hankkimiaan ominaisuuksia ja kyykyä.

⁶Monet esoteriikan lukijat toivovat niin pian kuin mahdollista saavuttavansa korkeampia maailmoja. Mutta kukaan ei voi hypätä minkään kehitystasoon ja sen tasojen yli. Sen sijaan voi se, joka päättää työskennellä kehityksensä hyväksi ja tekee tämän määrätietoisesti, ohittaa ”asteet” verrattomasti lyhyemmässä ajassa kuin ne, joilla on vain teoreettinen kiinnostus asiaan. Nopeimmin kehittyä yksilö, jolla prosessista tulee automaattinen hänen harjoittaessaan rakastavaista ymmärtämystä kaikkea elävää kohtaan, itsensä unohtamista ja elämänpalvelua. Siten kehittyvät kaikki vaadittavat ominaisuudet ja kyvyt yksinkertaisimmalla mahdollisella tavalla.

⁷Jos yksilö edellisen lisäksi on oppinut ajattelemaan yhdenmukaisesti elämänlakeja (erityisesti ykseyden lakia ja aktivoimisen lakia) koskevan tiedon kanssa, hienostuvat hänen verhonsa automaattisesti yhä enemmän, alempien ainelajien vaihtuessa jatkuvasti korkeampiin ja siten yhä korkeampiin tajunnanlajeihin. Ajatusta seuraa energia väistämättömällä teholla, tiesimme-pä siitä tai emme. Ajattelumme on tehnyt meistä sen, mitä olemme (verholaatuineen) ja voi muuttaa meidät siksi, miksi meidän on tultava. Sen, joka suhtautuu vakavasti toiveeseensa kehittyä, on siten ajateltava aina oikein.

⁸Ykseydentahto, tunne kaiken elämän yhteisyydestä (ykseydestä), kaikkeen kohdistuva rakkaus, ovat avain tajunnanaspektiin, avain toisten tajunnan psykologiseen ymmärtämiseen. Ilman rakkautta ei ole ymmärtämystä. Sen, joka tahtoo ymmärtää, täytyy oppia rakastamaan.

⁹Ensinä voi hankkia olemassaolon aineaspektin ymmärtämisen, mikä huipentuu kausaalisessa tajunnassa. Toisminän erikoistehtävä on hankkia tajunnanaspektin ymmärtäminen, mikä tapahtuu essentiaa maailmassa, ykseyden, yhteisyyden maailmassa. Täydellinen ymmärtäminen vaatii oman tajunnan samastamista toisten tajuntaan. Ennen kuin tämä vaihe on saavutettu, on persoonaton ihmisrakkaus ymmärtämykselle välttämätön. Tämä rakkaus ei pyydä mitään omalle osalleen, tahtoo yrittää ymmärtää vain voidakseen mahdollisesti auttaa toisia

heidän ongelmissaan (tekemällä toisten ongelmat omikseen). Kun psykoanalyttikot oivaltavat tämän, he tulevat lähtemään toiselle tielle.

9.27 Kuinka pyrkimyksestä tulee tietoinen

¹Hitaasti inkarnaatioiden kautta ihminen oppii ajattelemaan yhä itsenäisemmin ja kriittisemmin, oppii näkemään, että poliittisessa ja sosiaalisessa suhteessa ihmiskunnan historia todistaa käytännöllisesti katsoen barbaariasteelle kuuluvia ilmiöitä. Tämä merkitsee, että hänestä tulee yhä enemmän tietoinen verhojensa korkeammissa molekyyllilajeissa. Kun hän vihdoinkin on hankkinut kyvyn tiedostaa korkeammanlaatuiset puoleensavetävät emotionaalivärähtelyt, hän huomaa, että ihmiskuntaa edelleen hallitsevat emotionaalimaailman alempiin piireihin kuuluvat poistyyöntövoiman värähtelyt.

²Ihminen alkaa tietoisesti pyrkiä elämään sen mukaan, minkä hän katsoo oikeaksi. ”Jalo keskitie” äärimmäisyyksien välillä on aluksi varsin leveä. Se kapenee, kun yksilö tajuaa yhä herkemmin mikä on oikein ja mikä väärin ollen yhä varovaisempi vaikuttimien valinnassa. (Tämä asia ei koske moralisteja, vaan jokaisen on löydettävä tiensä kenenkään siihen puuttumatta.) Siihen ei riitä mentaalinen tai kausaalinen erottelukyky, vaan siihen tarvitaan myös essentiaalinen ykseytajunta.

³Häenstä tulee myös yhä herkempi vastaanottamaan essentiaalimaailman energioita ja niiden vaikutuksille altis. Siten hän saavuttaa mystikkoasteen ja tulee Augoeideen vaikutuksen alaiseksi. Augoeideen tehtävä on ohjata ihmistä vaadittavien kokemusten kautta hankkimaan ne ominaisuudet ja kyvyt, jotka ovat välttämättömiä toisminäksi tulemiselle. Ihminen ”vaelttaa pimeydessä”, mutta ei näe sitä, ennen kuin toisminän ”valo” virtaa alas minätajuntaan. Silloin hän alkaa ”etsiä valoa”.

9.28 Ensiminästä vapautuminen

¹Kun ihminen on saanut riittävästi kokemuksia oivaltaakseen rikkauden, kunnian ja vallan arvottomuuden, tulee päivä, jolloin hän haluaa vapautua kaikista näistä illuusioista ja toivoo itselleen tuhoa. Koska monadi on kuolematon, tämä toivomus on turha. Silloin hänen on yritettävä saavuttaa sama tulos itsensä unohtamalla.

²Mutta tarkemman harkinnan jälkeen hän oivaltaa, että myös tämä toive on itsepetosta. Toivomus on päästä eroon sietämättömästä, ja se on minän itsekkyyks. Vain asteittain voi vapautua ”minästä” ja sen juurtuneista taipumuksista. Ja tämä saavutetaan osoittamalla rakastavaista ymmärtämystä kaikkea ja kaikkia kohtaan ja eläen tämän kyvyn saavuttamiselle, eläen elämän palvelulle. Tämä on tie. Korkeammissa maailmoissa oleville on itse ajatus erillisestä minästä kohtuuton. He ovat liittyneet ykseyteen, jossa on vain yksi ainoa elämä, ja tätä varten he elävät, rajoittamaton voima ja rajaton määrä tilaisuuksia suunnata tämä voima elämän palvelukseen.

³On helpompi unohtaa itsensä, jos oivaltaa, että ensiminä on este, on toisminän tiellä, että ensiminä ei ole mitään muuta kuin hyvin vajavainen väline. Ihmisellä on kausaaliverho ja hänen tehtävänsä on tulla kausaaliminäksi. Sitä ennen hän ei ole täydellinen ihminen, sillä kausaaliminä on varsinainen ihminen, ja siksi monadi ei voi tulla, ennen kuin se on lakannut olemasta ensiminä.

⁴Niin kauan kuin ihminen elää ensiminässään, niin kauan kuin ensiminä puhuu tai toimii, tuntee itsensä onnelliseksi tai onnettomaksi, merkilliseksi tai nollaksi jne. loputtomiin, hän on ensiminä. Tultuaan toisminän välineeksi, hän lakkaa olemasta jotain muuta. Sen jälkeen on täysin samantekevää, mitä hän on ja mitä hän edustaa ja mitä hänelle tapahtuu. Silloin hän ei enää ole verhonsa. Hän on minä, joka tahtoo tulla yhdeksi kaiken kanssa sen tähden, että hän on jo sitä, joskaan hän ei voi kokea sitä.

⁵Palvelemalla monadi vapautuu ensiminästä, ja sen vaatimuksista.

⁶Vapautuminen riippuvuudesta kaikkeen inhimillisissä maailmoissa olevaan tuo mukanaan eristyneisyyden tunteen, joka jatkuu, kunnes ihminen kokee yhteisyyden ykseydessä. Kun hän

vihdoin on tullut sinne, hän suorittaa työnsä ja velvollisuutensa, mutta ei sitoudu olosuhteisiin eikä ihmisiin ja lakkaa kantamasta huolta heistä. Silloin hän on hankkinut ”jumalallisen välinpitämättömyyden” sen suhteen, mitä hänessä ja hänelle ulkoisessa suhteessa tapahtuu. Silloin hän on myös valmis siirtymään toisminäksi.

9.29 Oikea asennoituminen

¹Useimmat etsijät hankkivat itselleen tietoa siitä, kuinka tulla toisminäksi, muotoilevat mielenkiintoisen maailman- ja elämänsuhteen ja tyytyvät siihen. He unohtavat, miksi he ovat hankkineet itselleen tietoa ja ettei se ollut itsetarkoitus. Tiedon tarkoitus on opettaa meitä elämään; se on tarkoitettu sovellettavaksi elävään elämään. Muutoin se on tuskin muuta kuin huonoa korjuuta tuottavaa huonoa kylvöä, sillä tieto tuo mukanaan vastuuta, emmekä ole saaneet tietoa pelkästään tyytyäksemme siihen. Olemme saaneet tiedon viidennessä luomakunnasta tarkoituksella, että pyrkisimme liittymään tähän valtakuntaan, emmekä enää olisi taakka tien näyttäjillemme.

²Esoteerista tietoa hankkimalla, mentaaliminäksi ja kausaaliminäksi tulemalla ei vieraannu muusta ihmiskunnasta. Siten kykymme palvella inhimillistä tajunnankehitystä kasvaa vain entisestään, ja meistä tulee yhä sopivampia Augoeideen ja planeettahierarkian välineitä.

³Ei ole kysymys tahdosta tulla nopeasti pelastetuksi inkarnaatioista, mikä juuri on merkki itsen unohtamisen vastakohdasta, vaan siitä, että voi auttaa toisia ymmärtämään todellisuutta ja kehittää heidän kykyään elää yhdenmukaisesti elämän lakien kanssa. Kehitymme nopeimmin auttamalla toisia toteuttamaan elämän tarkoituksen. Se on epäitsekkyyden suuri hyvitys.

⁴Omasta kehityksestä luopuminen aikomuksella käyttää energiat sen sijaan toisten kehittymisen edistämiseen ei pitemmällä tähtäimellä merkitse mitään menetyksiä. Näin voi kuitata vanhaa velkaa, jota aina on olemassa. Ja hyvityksen laki tuo mukanaan pikemminkin nopeamman kehityksen kuin muutoin olisi mahdollista. Mutta se, joka uskoo itsekkäästi voittavansa sellaisella ”uhrauksella”, vahvistaa itsekkyyttä. Ainoa oikea vaikutin on se, että oma ykseydentähtö (”rakkaus”) pakottaa siihen, koska ”ei muuta voi”. Tämä ykseydentähtö johtuu siitä, että on kyennyt hyödyntämään planeettahierarkian ihmiskunnan ylle vuodattamien essentiaalimolekyylien sisältämän energian (symbolisesti niin kutsutun siunauksen). Nämä korkeammat ainelajit planeettahierarkia saa käyttöön niiltä kosmisen energian kokoajilta, joille esoteeriset tietokunnat antoivat sanskritinkielisen nimityksen nirmaanakaajat. Ne ovat niiltä pysyvästi virtaavia lähteitä.

⁵Palvelu ei ole ”uhrausta”, vaan perustuu oivallukselle kaikkien ykseydestä, tahdolle ykseyteen kaikkien niiden kanssa, joita voi palvella, vastustamattomalle tarpeelle elää kaikkien puolesta, jollekin väistämättömälle ja välittömälle vailla omaan minään ja sen kehittymiseen kohdistuvaa ajatusta. Toisminälle ei ole olemassa mitään, jota voi kutsua ”uhraukseksi”, joskin se voi vaikuttaa siltä toisille ja tästä nimitys johtuu. Oman minän unohtaminen merkitsee vapautumista riippuvuudesta ensiminään, myöhemmin toisminään, sen jälkeen kolmasminään ja niin edelleen läpi koko kosmoksen. Monadin on hyödynnettävä erilaatuiset tajunnat ja niiden antama mahdollisuus todellisuuden ymmärtämiseen, samoin kuin niihin kuuluvat kyvyt käyttää energiat oikein, mutta tämän monadi tekee tarkoituksella kyetä paremmin palvelemaan elämää, ei omaa minää ajatellen. Tämä onkin kaikkien korkeammassa valtakunnassa olevien itse perus- asenne ja toistriadin saavuttamisen edellytys ensitriadissa olevalle monadille. Tähän kuuluu tietenkin oivallus siitä, missä parhaiten voi palvella pienillä ja yhä suuremmilla kyvyillä, tehdä pienen ja yhä suuremman panoksensa ihmiskunnan, evoluution ja ykseyden hyväksi. Palvelemalla uskollisesti vähässä, siellä missä on, hankimme ne kyvyt, jotka mahdollistavat yhä suuremman panoksen. Tämä kuuluu kohtalon lakiin ja itse evoluutioprosessin väistämättömyyteen. Kehitysvauhti määräytyy ykseydentähdosta ja sen määrätietoisuudesta ja muutoin omalaadun mahdollisuuksista kykyjen hankintaan. Kaikki korkeammassa valtakunnassa olevat tekevät kaiken voitavansa ansiota tai tunnustusta ajattelematta. Heidän palvelen hankkimansa kyvyt osoittavat, missä he voivat antaa panoksensa manifestaatioprosesseissa.

9.30 Sillan rakentaminen

¹Mentaalitajunnalla valloitamme kausaalitajunnan ja emotionaalisen vetovoiman energioilla valloitamme essentiaalitajunnan. Älylliset saavat helposti päähänsä, että älykkyys on kaikki, mikä on suuri erehdys. Me autamme toisia rakastavaisella ymmärtämyksellä, emme opettamalla. Tullaksemme toisminuukseksi meidän on käytettävä hyväksemme sekä emotionaalisia että mentaalisia energioita. Emotionaalisuus on olennainen liikkeellepaneva voima, mutta tarvitsemme mentaalisuutta käyttääksemme tarkoituksenmukaisesti emotionaalisuutta. Eli toisin sanoen: mentaalisuus osoittaa tien, emotionaalisuus antaa energian. Tätä eivät teologit ole ymmärtäneet.

²Toisminän tajunnan valloittaminen on objektiivisesti katsoen sitä, että yksilö rakentaa yhdysiteen ensitriadin mentaalimolekyylin ja toistriadin mentaaliatomien välille. Luovalla mielikuvituksella ja mentaalisilla ideoilla monadi rakentaa pala palalta sen sillan, jota pitkin se voi liikehtiä ensitriadin ja toistriadin välillä. Yksilö rakentaa tämän yhdysiteen itse oma-aloitteisella tajunnanaktiivisuudella, itsenäisellä luovuudella elämänlakien mukaisesti.

³Sen hän tekee hankkimalla itse tietoa todellisuudesta ja elämästä itsetoteutuksen lain mukaan. Sen hän tekee auttamalla toisia suurempaan elämänymmärtämukseen heidän omalla tasollaan, ylevämpään ykseyden eli rakkauden lain ymmärtämukseen. Tämän hän tekee palvelen kaikkia edellytyksiensä mukaisin tavoin tai tilaisuuksien tarjoutuessa. Sen hän tekee rakastavaisella ymmärtämyksellä kaikkea ja kaikkia kohtaan, mikä on jotain täysin muuta kuin arvostelukyvyyden tunteilevuus tai henkilökohtainen kiintymys.

⁴Sillan rakentaminen ei ole mikään helppo työ ja voi viedä useampia inkarnaatioita riippuen ensiminän emotionaalisista vetovoiman kyvyistä ja mentaalisesta todellisuuden ja elämän ymmärtämisestä. Korkeimmalta emotionaaliselta ja mentaaliselta suorituskyvyltä se voi onnistua yhden inkarnation aikana, jos minä, emotionaalisesta illusiivisuudesta ja mentaalisesta fiktiivisyydestä vapautuneena, tahtoo saavuttaa päämäärän voidakseen paremmin palvella ihmiskuntaa ja ykseyttä.

⁵Kun yksilö on rakentanut sillan, hän voi sydänkeskusta elävöittämällä hankkia toistriadin essentiaaliatomien tajunnan, aluksi tosin vain alimmanlaatuisten essentiaalisten molekyyli-tajunnan (46:7).

⁶Sillan rakentaminen on luovaa työtä, joka näyttää erilaiselta jokaisessa seitsemässä departementissa. Niille, jotka seuraavat viisaudenlinjaa essentiaalimaailmassa, se on toimintaa jossakin departementeista 1, 3, 5, tai 7. Niille, jotka seuraavat ykseydenlinjaa (rakkaudenlinjaa), se on toimintaa departementeissa 2, 4 tai 6.

⁷Pari esimerkkiä. Muusikko rakentaa rytmin, harmonian ja melodian värähtelyillä, taiteilija kauneusmuodoilla. Muusikko samastuu energioiden rytmiin ja harmoniaan. Taiteilija, jolla on täydellisen kauneudenmuodon kaipuu, saavuttaa lopulta kausaalimaailman kauneusmuodot. Näyttelijä, joka samastuu toisiin ihmisiin, saavuttaa lopulta ykseyden rakastavaisella ymmärtämyksellä. Nämä vihjeet riittävät osoittamaan, kuinka kaukana ihmiskunta on todellisuuden ja elämän ymmärtämisestä.

⁸Inhimillinen kauneus on valtaa, sen tietävät kaikki. Valitettavasti tämä valta on useimmissa tapauksissa ihmiskunnan nykyisellä kehitystasolla pikemminkin vahingoksi tai turmioksi. Sitä vastoin lienee vähemmän tunnettua, että kauneus yleisesti ottaen (luonnon muodot, värit jne.) on voimatekijä. Kauneutta ihannoimalla heräävät vetovoiman energiat, jotka korkeimmillaan sitovat tajunnan kauneudenlähteen kausaali-ideoihin. Se on aidon taiteilijan tie kausaalimaailmaan. Muotojen (rytmin, harmonian ja melodian) maailma on essentiaalimaailma, ikuisen harmonian ja elämän rytmin maailma. Tästä ilmennee modernin taiteen täydellinen harhautuminen politiikan, talouden jne. tavoin. ”Totuuden” yhtäpitävyys todellisuuden kanssa osoittautuu erehtymättä kollektiivisessä ilossa ja onnessa. Mistä se löytyy meidän aikanamme?

9.31 Siirtyminen ensiminästä toisminään

¹Siirtyminen ensiminästä toisminäksi ei tapahdu kerralla. Ennen kuin monadi voi siirtyä mentaalimolekyylistä mentaaliatomiin on ensitriadin täytynyt keskistyä kausaaliverhoon. Kun tämä on tapahtunut, uskovat monet tulleen kausaaliminuukiksi. Siinä sekä yksilö että ympäristö ymmärrettävästi erehtyvät.

²Kuitenkaan edes kausaalitajunta ei riitä, jotta yksilöstä voisi tulla toisminä. Siirtyminen ensitriadista toistriadin vaatii myös essentiaalitajunnan hankintaa. Ja ensiaskel tätä kohti on kaikkien valittuun ryhmään kuuluvien jäsenten hankkima ryhmätajunta, yhteisyystajunta. Tämä merkitsee, että kaikki ovat tietoisia toisten fyysisistä, emotionaalisista ja mentaalisista tajunnanilmaisuista. Sen jälkeen tämä ryhmätajunta laajentuu käsittämään yhä useampia ryhmiä siirtymävaiheeksi essentiaaliseen ykseystajuntaan, joka sisällyttää kaikki samaan essentiaaliseen molykyyliin kuuluvat essentiaaalimaailmassa.

³Kehitys on yhä korkeampien tajunnanlajien hankintaa. Sen tähden tieto näistä korkeammista lajeista on välttämätön edellytys. Tätä pidemmälle ei päästy esoteeristen tietokuntien alemmilla asteilla. Korkeammilla asteilla (joiden olemassaoloa alemmien asteiden vihityt eivät edes aavistaneet) saatiin tietoa olennaisuuksista, nimittäin liikeaspektin kaikkea hallitsevasta merkityksestä, ja siten käsite kehitys sai toisen sisällön. Samalla kun yksilö hankkii korkeammanlaatuisen mentaalitajunnan (47:5), hän lähestyy kausaalimaailmaa ja saa suhteellisen helposti (oppilaana) yhteyden kausaaliiseen subjektiiviseen tajuntaan sekä siihen kausaalienergiaan, joka absorboi, hallitsee ja hyödyntää ensiminän (eri verhoissa olevia) energioita. Kun näiden verhojen korkeammanlaatuinen tajunta asteittain aktivoituu, kasvaa monadin kyky absorboida toisminän energioita, ja siten monadin riippuvuus niistä vähitellen kasvaa niiden ollessa välttämättömiä monadin siirtymiselle toistriadin.

⁴Essentiaali- ja kausaalienergioita aktivoivat vastaavista maailmoista Augoeideen välityksellä tulevat energiat. Ihmisen kehittyttyä niin pitkälle, että hän voi hyödyntää nämä energiat (mikä tapahtuu niiden aktivoitessa vastaavia atomeja hänen alemmissa verhoissaan), rakentuu antahkarana ensitriadin ja toistriadin välille ja monadi voi siirtyä ensitriadista toistriadin.

⁵Augoeides huolehtii siitä, että ihminen saa ne elämäkokemukset, jotka ovat välttämättömiä yhä kasvavalle elämänymmärtämykselle. Ja kun loppukirin aika on tullut, astuu viidennen luomakunnan opettaja esiin ja ottaa johdon. Tämän kehityksen vaikein vaihe monadille on elämänymmärtämyksen itsehankinta. Ilmaisuja määrätietoinen työ, kamppailu, kriisit, ristiriita alemman ja ylemmän välillä (eri molekyyli-lajien värähtelyjen vuoksi), yksinäiseksi ja hylätyksi jäämisen tunne, käytetään esoteriikassa selittämään, ettei ole mitään leikintekoa rientää miljoonien vuosien aikana tapahtuvan normaalin kehityksen edelle.

9.32 Loppusanat

¹Ykseystajunta on tie toisminuuteen, ja tahtoenergia on tie kolmasminuuteen. Nämä ovat kaksi ”kykyä”, jotka täytyy kultivoida, toteuttaa: yksinkertaisinta ja kaikista vaikeinta. Ja tästä sanotulla on ollut harhauttava ja lamauttava vaikutus. Ei ole ihme, kun kaikkien on julistettava siitä, mitä he eivät ole ymmärtäneet. Se, joka toteuttaa, voi aina odottaa saavansa kaiken siihen tarvitsemansa avun. Häntä vastaan tullaan ”puolitiessä”. Olisi turhaa auttaa sitä, joka ei apua tahdo tai joka osoittaa, ettei hän suhtaudu toteuttamiseensa vakavasti.

²Loputtoman paljon enemmän voitaisiin sanoa. Ja se annetaan vähitellen, kun ihmiskunta on hyödyntänyt jo saamansa tiedon. Sitä ennen tiedon turhasta kasaamisesta ei olisi mitään hyötyä. Ne, jotka eivät käytä tiedoksi saamaansa, lisäävät vain vastuutaan.

ELÄMÄNLAIT

9.33 Lain käsite

¹Objektiivisilla laeilla tarkoitetaan vakioissa ainesuhteissa esiintyvien vakioiden energia-
virtojen olemassaoloa. Tämä vakavuus mahdollistaa maailmojen jatkuvuuden ja manifestaatio-
prosessit. Mitä laki ”oikeastaan on”, on ongelma, joka askarruttaa myös planeettahierarkiaa.
Todennäköisesti vain korkeimmanlaatuinen kosminen tajunta voi käsittää sen.

²Vielä näyttää vievän aikaa, ennen kuin käsitteestä laki on tullut vankkumaton tosiasia
inhimillisessä todellisuuskäsityksessä. Olemme edenneet jonkin verran tätä ensimmäistä pää-
määrää kohti, ja saamme kiittää luonnontutkimusta siitä, että käsite tulee yhä enemmän yleiseen
käytäntöön. Siihen saakka joudumme kaiken maailman kuvittelijoiden kaikenlaisten taikausko-
jen ja pähänpistojen uhreiksi lähes kaikilla elämänaloilla ja kaikissa uskonjärjestelmissä, joi-
hin meidän nykyisin täytyy lukea myös okkultistien spekulatiojärjestelmät.

³Pahin kaikista laittomuuden käsitteistä on kristillinen oppi synnistä rikoksena kosmista
olentoa vastaan, joka voi mielivaltaisesti antaa anteeksi. Se tarkoittaa, että voi rankaisematta
tehdä mitä rikoksia tahansa, kunhan vain omaa ”oikean uskon” ja katolisena saa syntien anteek-
siannon rippi-isältä tai protestanttina tunnustaa syntinsä ja pyytää anteeksi Kristuksen vuoksi.
Tosiasia, että muutoin järkevät ihmiset voivat hyväksyä sellaisen, osoittaa, että he säilyttävät
uskonnollisen järjestelmän jossain erityisessä lokerossa, järjen kritiikin ulottumattomissa.

9.34 Elämänlait

¹Tärkeimmät elämänlait ovat vapauden laki, itsetoteutuksen laki ja aktivoimisen laki. Ne
antavat ihmiselle vapaan valinnan.

²Vapauden laki takaa yksilön lainmukaisen vapauden.

³Itsen laki sallii ihmisen itse määrätä kehitystahtinsa.

⁴Aktivoimisen laki osoittaa yksilön tavan kehittyä oma-aloitteisella tajunnanaktiivisuudella.

⁵Neljään muuhun elämänlakiin – ykseyden lakiin, kehityksen lakiin, kohtalon lakiin ja
korjuun lakiin – hänen on vain mukauduttava ja otettava siten vastuu omista toiminnoistaan.

⁶Ykseyden laki takaa, että kaiken elämän ykseys tulee kerran toteutumaan. Kehityksen laki
ja kohtalon laki takaavat kaiken elämän koskaan loppumattoman kehittymisen. Korjuun laki
takaa elämän leppymättömän oikeudenmukaisuuden.

⁷Laurency on muotoillut nämä seitsemän elämänlakia siten, että ne ovat kulttuuriasteella
oleville käsitettäviä ja voivat auttaa orientoimaan ja opastamaan heitä tiellä. Ne ovat täydellisen
yhtäpitäviä niiden lakien kanssa, jotka planeettahierarkia on muotoillut toisella tavalla niille,
jotka oppilaina ovat tulleet vihityiksi esoteeriseen tietoon.

⁸Elämänlaeilla on ehdoton pätevyys. Yksilö voi hyvinkin kieltäytyä huomioimasta niitä.
Mutta siten hän vain lisää inkarnaatioidensa määrää, kunnes hän jonain päivänä soveltaa niitä.
Elämänlait ovat välttämättömyyden lain alaisia, mikä tarkoittaa, että ne ovat väistämättömiä.

⁹On olemassa monia tilapäisiä lakeja, jotka pätevät erityisissä olosuhteissa, välttämätön
seuraus vapauden laista kaikissa luomakunnissa, erityisesti neljännessä, jossa järki on herännyt,
jolloin ihminen itse (joskin tiedostamattaan) ottaa vastuun toiminnoistaan.

¹⁰Esoteerinen historia inhimillisen tajunnan kehityksestä yhä syvempään todellisuuden
ymmärtämykseen on pohjimmiltaan ikuisesti pätevien elämänlakien jatkuvaa uudelleen muo-
toilua, ihmiskunnan käsityskykyyn sopeutettuna. Vasta meidän aikanamme on edellytys oival-
taa ideoiden valta ja ideoiden eri kehitystasteilla saaman muodon merkitys.

9.35 *Elämänlait ovat elämämme perusta*

¹Ne, jotka pohtivat elämänlakeja ja niiden merkitystä ihmiskunnan kehitykselle, huomaavat näiden olevan varmin ohjenuora itsetoteutukselle (yhdistymiselle toisinaan, siirtymiselle toistiaisiin).

²Lausunto ”jolla ei ole, siltä otetaan pois sekin, mitä hän luulee itsellään olevan” on tietenkin useimpien samankaltaisten ilmaisujen tavoin tulkittu väärin. Se merkitsee, että se joka ei välitä elämänlaeista eikä niiden soveltamisesta, harhautuu yhä enemmän. Tietenkään meillä ei tarvitse olla täsmällistä tietoa elämänlaeista, mutta meidän on epäilemättä oltava lainkuuliaisia kansalaisia, nuhteettomia ihmisiä ja toimia oikein niin pitkälle kuin oivallamme.

³”Reinkarnaatio ja karma” (uudelleensyntyminen ja kohtalo) olivat ne kaksi ensimmäistä ja verrattomasti tärkeintä tosiasiaa, jotka planeettahierarkia antoi julistaa ihmiskunnalle päätettyään saattaa esoteerisen tiedon julkisuuteen. Uudelleensyntymisen laille ihmiset eivät voi tehdä mitään. Se on väistämätön, ajatelkoot ja uskokoot ihmiset mitä tahansa. Mutta tuleva kohtalo on heidän oma asiansa. Sitä ihminen kutoo hetki hetkeltä tajunnanilmaisuihlaan: ajatuksilla, tunteilla, sanoilla ja teoilla. Ihminen ei ole vastuussa ulkoapäin tulevasta ”ajatuksista”, jotka kiitävät hänen aivojensa halki ja jotka hän tahattomasti panee merkille. Mutta jos hän viipyy niissä ja lähettää ne vahvistettuna takaisin ”ajatusmaailmaan”, niiden vaikutus ja siten hänen vastuunsa on väistämätön.

⁴Yksilöiden menneitä inkarnaatioita voi tutkia ottaen erityisesti huomioon fyysiset ja sosiaaliset olosuhteet, kylvön ja korjuun ja tajunnankehityksen. Leadbeaterin tutkimukset koskivat pääasiassa ensimmäistä lajia. Sellaisissa tutkimuksissa voidaan tietenkin löytää korjuun lain vaikutusten jälkiä, mutta ei mitään tajunnan aspektin jälkiä, ja nämä ovat ne kaksi tärkeintä tekijää, jotka jäävät siten todettaviksi.

9.36 *Vastuu*

¹Tietämättömyyden käytön vuoksi ja siten sanojen väärinkäytön vuoksi ovat monet sanat menettäneet varsinaisen sisältönsä ja tehonsa. Väärinkäytetyimpiin sanoihin kuuluu sana ”vastuu” yleisen kaikessa ilmenevän vastuuttomuuden aikana. Mutta Laki on laki, vaikka useimmat eivät siitä välittäisikään. Ja vaikutus on kollektiivinen ja yksilöllinen. Kohtalon lain mukaan elämänvastuu alkaa tosin vasta elämänlakien ymmärtämyksen myötä. Mutta korjuun lain mukaan kohtaava seuraamus on aina väistämätön.

²Ymmärtämyksen kasvaessa kasvaa myös vastuu, mikä jokaisen, jolla ylipäättään on edellytyksiä käsittää viidennessä luomakunnasta saamaamme todellisuustietoa, täytyy kyetä oivaltaamaan.

³Omasta osallisuudesta ei voi heittää vastuuta toisille. Elämänlait eivät tiedä mitään sellaisesta kuin ”pestä kätensä”. Vain omalla vastuulla annamme toisten vaikuttaa itseemme. Kollektiivisen vastuun rinnalla on aina yksilöllinen vastuu. Jokaisen omalla vastuulla on kieltäytyä uskollisuudesta siellä, missä näkee vääryyttä tehtävän. Korkeamman elämän lait pätevät myös alemmassa, vaikka emme sitä vielä oivaltaisi, sillä olemme kaikki osia kokonaisuudesta.

⁴Elämä on pitkä sarja tarjottuja tilaisuuksia ja tilaisuuksia tehdä päätöksiä. Ihminen asetetaan jatkuvien valintojen eteen, ja hänen yhteenpunoit ratkaisunsa ovat hänen kylvönsä ja hänen tuleva kohtalonsa. Usein päätökset koskevat myös toisia heidän suhteissaan, ja mitä valveutuneempi ihminen on, sitä syvemmin hän oivaltaa vastuunsa. Mitä suurempi vaikutusvalta hänellä on, sitä useampiin päätös suoraan tai välillisesti vaikuttaa.

9.37 *Esoteerinen elämäkatsomus*

¹Olennaisin ei ole maailmankatsomus, vaan elämäkatsomus, tieto tajunnankehitystä, kaiken elämän tajunnankehitystä koskevista elämänlaeista. Tätä tietoa ei ole ensi kädessä tarkoitettu omaa kehitystä varten, niin kuin egoisti aina ajattelee, vaan se on tarkoitettu auttamaan kaikkia kehittymään. Me kehityimme nopeimmin unohtamalla oman kehityksemme ja elämällä toisille,

ykseydelle, johon olemme osallisia. Elää ja toteuttaa on elämän tarkoitus, ei teoretisoida eikä spekuloida.

²Pythagoralaisen hylozoikan mentaalijärjestelmä (TT 1.4–41) on täysin riittävä maailmankatsomuksena, kaikessa yksinkertaisuudessaan kaikki, mitä tarvitsemme elääksemme oikein. Maailmankatsomuksen ongelmien ratkaisu ei ole ihmiselle tärkeää, vaan hänelle on tärkeää elämänsä katsomuksen, elämäntaidon ongelmien ratkaisu, taito ajatella oikein, jotta voisi elää oikein, hankkia kaikkia koskeva rakastavaisen ymmärtämyksen kyky. Meidän on itse hankittava tämä kyky väsymättömällä, määrätietoisella työllä. Tänä vihan aikakautena tämä vaatii enemmän energiaa kuin koskaan ja lisäksi itsensä unohtamista, tämän typerän, meille niin rakkaan persoonallisuuden unohtamista, persoonallisuuden, joka vaikuttaa lyhyen inkarnaation, pitkän elämämme yhden päivän ajan.

³Olennaista esoteerisessa elämänsä katsomuksessa on tieto, että käytännöllisesti katsoen kaikki on energiaa, koska aine vaikuttaa energiana. Elämme kosmisessa energioiden maailmassa. Näiden energioiden löytäminen ja niiden käyttäminen oikealla tavalla on esoteerikon ensisijainen tehtävä. Tämä asia on useimmilta niin kutsutuilta esoteerikoilta jäänyt hyvin vähälle huomiolle. Yksilö itse on energioista muodostuva aggregaatio. Nämä energiat ovat tehneet hänestä sen, mitä hän on ja määräävät, mitä hänestä tulee. Hyvin harvat löydetyistä elämänenergioista käytetään oikealla tavalla. Ja myös tässä suhteessa ihmiset ovat aavistamattomia suunnattomasta tietämättömyydestään, asia, jota useimpien suurten kirjastotietoa täpötäynnä olevien auktoriteettien on niin vaikea oivaltaa.

⁴Kosmisessa liikkeessä energiaa virtaa korkeimmasta maailmasta alimpaan. Tämä virta mahdollistaa atomien ainekoostumuksen ja koostetun aineen aktiivisuuden. Atomit vastaanottavat ja lähettävät vuorostaan energioita. Se on lakkaamatonta ottamista ja antamista. Se on elämän laki ja pätee yhä voimakkaammin yhä korkeammassa valtakunnassa. Jokaisesta, joka tahtoo pitää itsellään sen, mitä elämä antaa, toisille jakamatta, tulee este kitkattomalle energianjakelulle ja siten koko evoluutiolle. Tämä on keskeinen elämänongelma. Kaikki on lainaa, eikä mikään ole meidän itseotetulla omistusoikeudella. ”Lahjaksi olette saaneet, lahjaksi antakaa.”

⁵Kausaaliverhon läpi alavirtaavat energiat, jotka pitävät alemmat verhot elossa, vaikuttavat eri tavoin eri yksilöihin, koska kaikki on ainutlaatuista: yksilön verhot, näiden verhojen aine, verhojen tajunta (johtuen ainutlaatuisesta kokemuksesta kaikissa involvoitumis-, involuutio- ja evoluutioprosesseissa). Alavirtaavat energiat ovat ainutlaatuisia, koska näiden virtojen atomikoostumus on aina ainutlaatuinen. Yleinen on yhteistä, yksilöllinen on omaleimaista. Mitkään kaksi käsitystä eivät ole ehdottoman samanlaisia kaikissa suhteissa. Mutta olennainen on yhteistä. Kaikki tämä pääsee oikeuksiinsa vapauden laissa ja ykseyden laissa, kahdessa perusluonteisessa elämänlaissa, molemmat toisistaan riippuvaisia ja väistämättömiä: kaiken omalaitu ja kaiken ykseys.

9.38 *Elämän tarkoitus*

¹Elämän tarkoitus on monadien tajunnankehitys. Sen tähden kosmos organisaatioineen on syntynyt, samoin kuin aurinkokunta planeettaorganisaatioineen. Tämän tiedon yksinään pitäisi riittää osoittamaan ihmisille, että elämä on olemassa myös heitä varten ja että kaikesta tulee lopulta hyvä, kun ihmiset alkavat kiinnostua tajunnankehityksestä, voidaan hyväksyä oppilaiksi, saavat tietoa todellisuudesta ja elämästä ja kykenevät auttamaan planeettahierarkiaa sen työssä auttaa kaikkia saavuttamaan sama päämäärä. Olemme saaneet tulla ihmisiksi. Jonain päivänä meistä tulee kausaaliminuukseja. Riippuu meistä itsestämme, milloin tämä mahdollistuu. Miksi murehtia elämää, kun tietää, että kaikkea valvotaan ja ohjataan ikuisten elämänlakien mukaan ja että päämäärä on varma?

²Emme ole täällä huvittelaksemme, vaan kehittyäksemme. Ja sen me teemme työskennellen, jokainen kykynsä ja mahdollisuuksiensa mukaan. Tietenkin työn voi asteittaa sen tieteellisen, sosiaalisen tai yleisen ekonominen merkityksen mukaan. Mutta on tarmokkaasti korostettava,

että kaikki ihmiskuntaa, kehitystä ja ykseyttä edistävä työ (kaikki tehtävä työ, kaikki elämistä helpottava työ) on ”henkistä” työtä.

³”Uhraus” on hyvin arvossa pidetty sana esoteerisessa kirjallisuudessa. Itse asiassa ei ole olemassa mitään uhraukseen viittavaa koko manifestaatioissa, joskin se tietämättömyydestä siltä vaikuttaa. Alempi uhrataan jonkin korkeamman ja arvokkaamman saavuttamiseksi. Hyvityksen laki tekee selväksi, että puhe ”uhrautumisesta” on harhaanjohtava. Ne, jotka ovat uhranneet eniten, ovat hyötynneet siinä ”kaupassa”. Mutta tietysti olisi väärin uhrata hyötymisen tarkoituksella, sillä vaikutin on olennaisin tekijä eikä elämän laki suosi itsekkyyttä.

9.39 Elämänymmärtämys on lainymmärtämystä

¹Erään filosofin teos, *Grundregler för vår samvaro* (”Yhdessäolomme perussäännöt”), kattaa elämänasenteemme toisen osan, nimittäin suhteemme kanssaihmiseen, sen mitä yleensä kutsutaan ”moraaliksi”. Mutta vailla tietoa elämänlaeista ihminen jää harhautuneeksi olemassalossaan.

²Se, joka tekee hyvää hyötyäkseen siitä, tekee vakavan elämänvirheen tullen yhä itsekkäämmäksi. Vain se, joka tekee oikein oikean vuoksi, on ymmärtänyt elämän lain.

³Elämäntietämätön ei toivo mitään parempaa kuin saada inkarnoitua niiden keskuudessa, jotka pitävät hallussaan rikkauksia ja valtaa, ovat saavuttaneet korkean sosiaalisen aseman. Kulttuuri-ihminen etsii ympäristöön, jossa hän voi saada tietoa todellisuudesta ja elämän laeista.

⁴Yksilön evoluutio läpi kaikkien luomakuntien on luonnon- ja elämänlakien mukaan yhteenpunoituneiden syiden ja vaikutusten ketju. Hänen kulkemansa tie on hänen omaa työtään. Jos tie on kiemurrellut läpi inkarnaatioiden, niin hän on käyttäytynyt kuin kiemurtelija. Elämän syyttäminen omista tyhmyyksistä, niin kuin monet ihmiset tekevät, todistaa itsesääliä, omahyväisyyttä, elämäntietämättömyyttä ja arvostelukyvyyttömyyttä, mikä kaikki vaikuttaa ehkäisevästi itsetoteutukseen. Älä koskaan syytä toisia, sillä sitä ei olisi voinut tapahtua, jos se ei olisi kuulunut sinun korjuuseesi!

9.40 Oikeuskäsitys

¹”Moraali” on latinankielinen nimitys siveysopille, ja ”etiikka” on kreikankielinen sana samalle asialle. Sanojen merkitys on tietämättömyyden sanaväärinkäytön vuoksi tullut yhä epäselvemmäksi. Itse asiassa on kysymys oikeuskäsityksestä (oikeuskäsitteistä) ja yhteiselämään liittyvistä kysymyksistä.

²Oikeuskäsitys on subjektiivinen siinä suhteessa, että se on riippuvainen yksilön kehitystasosta ja itsehankitusta elämäkokemuksesta (toisten yksilöllisestä ja kollektiivisesta oikeuskäsityksestä riippumatta). Itsetoteutukseen kuuluu, että yksilö itse hankkii oikeuskäsityksen oman elämäkokemuksensa kautta. Se on kaikkien inkarnaatioiden halki hitaasti etenevä prosessi, eikä sillä tietenkään ole mitään tekemistä lapselta puuttuvan oikeuskäsityksen kanssa, minkä opettaminen kuuluu kasvattajan velvollisuuksiin.

³Esoteerikko on oivaltanut olemassaolon lainmukaisuuden ja hankkinut tietoa elämänlaeista. Siten hän on saanut vankkumattoman perustan oikeuskäsitykselleen, täysin yhtäpitävän sen itsehankitun, yhteisen elämänperustan kanssa, jonka kaikki lopulta oivaltavat olevan ainoa pitävä.

⁴Vastakohta hyvän ja pahan välillä voidaan määritellä paremmin vastakohtana lainmukaisuuden ja laittomuuden välillä.

⁵Sana ”synti” on niin idiotisoitu, että se pitäisi poistaa sanakirjasta. Se pitäisi korvata sanoilla ”virhe elämänlakien suhteen” tai lyhyemmin, ”elämänvirhe”.

⁶Elämänlakien olennainen osa on laadittu elämäntietämättömyydelle käsitettävissä olevaan muotoon oikeuskäsityksissä, jotka perustuvat ykseyden laille (niin kutsutulle rakkauden laille), jonka jokainen voi ymmärtää. Ihmiskunta elää edelleen laittomuudessa, joskin se välttävästi

soveltaa tiettyjä yhteiskunnallisia oikeussääntöjä. Oikea ja väärä ovat yhä vielä hyvin epäselviä käsitteitä. Ne sekoitetaan tapoihin ja tottumuksiin ja kaikenlaisiin mielivaltaisiiin vakiintuneisiin käytänteisiin. Elämänymmärtämys ja oikeuskäsitys osoittavat kollektiivin kehitystason (barbaari-, sivilisaatio-, kulttuuri-, humaniteetti- ja idealiteettiasteen) ja yksilön kehitystason. Kokonaisuutena ottaen ihmiskunta oleskelee vieläkin kahdella alimmalla kehitystasella.

9.41 Ihmisen tietämättömyys laista

¹Laki ei ole niin yksinkertainen asia, kuin jotkut ehkä luulevat, mikä ilmenee siitä, että nk. karman laki on erään 43-minän antaman tiedon mukaan ihmisjärjelle käsittämätön. Tämä ilmenee myös siitä, että planeettahallitsijalla on rinnallaan Lainvartija (lipika), joka huolehtii siitä, että hallituksen päätökset ovat yhdenmukaisia Lain kanssa. Siten laki merkitsee tiettyjä vaikeuksia myös 29-minälle.

²Ihmiset hypnotisoivat itsensä alkukantaisilla käsitteillään ja lamauttavat ajattelukykynsä iskulauseillaan. Eräs esimerkki tästä on puhe ”vapaudesta”. Ikään kuin vapaudelle ei olisi rajaa. Jos sitä ei olisi, meillä olisi vapaus murhata, varastaa ja tehdä mitä rikoksia tahansa. Silloin kaikki puhe inhimillisistä oikeuksista olisi järjettömyyttä. Silloin kaikkien sota kaikkia vastaan olisi väistämätön. Yrittäkää käyttää olemassa olevaa vähää järkeänne oivaltaaksenne, että vapaus ilman lakia tekisi itse elämän mahdottomaksi!

³Olisi suurenmoista, jos kouluopetus voisi antaa oppilaille tietyt perusluonteiset oikeuskäsitteet kaiken maailman fiktioiden sijaan. Olisi liian paljon vaadittu, jos sen tulisi opettaa heidät ajattelemaan. Siihen itse koulun yksiraitaisuus on liian voimakas este.

⁴Ehkä on ymmärrettävää, miksi nämä yksinkertaiset ajatukset on esitetty otsikon toisminuutta. Sen tähden, että vasta kausaaliminät osaavat ajatella. Vienee vielä aikaa, ennen kuin ymmärretään, että terve järki on korkein järki.

⁵Ihmiset eivät myöskään tiedä, eivät voi ymmärtää, mitä toisminä tarkoittaa ”vapaalla tahdolla”. Ilman tätä vapaata tahtoa tajunnankehitys mentaalisen yli ei ole mahdollinen. Se ei ole yksilöllistä mielivaltaa, vaan edellyttää tietoa luonnon- ja elämänlaeista, erityisesti ykseyden ja kehityksen laista: vallankäyttöä ilman vastoinkäymisiä.

⁶Tämä on yhteydessä siihen, että yksilö on osa kokonaisuutta ja että se, mikä vahingoittaa kokonaisuutta, vahingoittaa myös yksilöä, lukuun ottamatta yksityistä vastuuta, joka koettelee yksilöä hänen kollektiivisessa korjuussa saamansa osuuden lisäksi.

⁷Puhe vastuuvapaudesta on erityisen tunnusomaista ihmiskunnan melkein päädellisel elämäntietämättömyydelle. Ei ole olemassa mitään sellaista kuin vastuuvapaus. Me kaikki muodostamme ykseyden, tiesimmepä siitä tai emme. Se merkitsee, että olemme vastuussa kaikesta, mitä on ja mitä tapahtuu. Yhteinen osallisuutemme kymmenientuhansien inkarnaatioidemme aikana kaikkeen ajateltuun, tunnettuun, sanottuun ja tehtyyn on myötävaikuttanut siihen, että asia on niin kuin se on. Jo ajatuksillamme työskentelemme kaikkien tajunnankehityksen puolesta tai sitä vastaan. Olemme vastuussa kaikesta mitä ajattelemme tai olemme ajatelleet. Ihmissinä olemme osallisia vastuuseen alemmista luomakunnista. Jos luulee voivansa olla vapaa vastuusta, niin luulee voivansa tehdä itsensä riippumattomaksi luonnon- ja elämänlaeista. Ainoa tapa on soveltaa niitä oikein.

9.42 Ihminen ei voi elää ilman lakia

¹Ihminen ei voi elää ilman normeja. Ne, jotka väittävät päinvastaista, eivät tiedä, että he tiedostamattaan ja automaattisesti seuraavat sellaisia. Muutoin he estottomasti murhaisivat, varastaisivat, pettäisivät, panettelisivät jne.

²Vailla lakia ihminen elää oikeudellisessa kaaoksessa, yleisessä mielivaltaisuuudessa, jolloin järjestyneen yhteiskunnan luominen käy mahdottomaksi. ”Maa on lailla rakennettava.” Tämä laki on siviililaki, ei uskonnollisia käskyjä. Aikamme yhteiskunnallinen kaaos johtuu siitä, että oikeuskäsitys perustuu vanhoille uskonnollisille määräyksille. Kun uskonnolliset dogmit ovat

osoittaneet fiktiivisyytensä, on itse uskonto menettänyt voimansa ja siten myös uskonnollisesti perustellut kiellot. Oikeusjärjestyksellä ei ole mitään tekemistä uskonnon kanssa. Suomen laki riittää. Lainoppineiden, ei teologien, pitäisi opettaa nuorille perusluonteiset oikeuskäsitteet.

³Yhteiskunnan lait tullaan korvaamaan tiedolla elämänlaeista, kunhan ihmiskunta on hankkinut riittävästi todellisuuden ymmärtämystä tajutakseen lakikäsitteen merkityksen, minkä vasta tiede on selvittänyt ihmisille. Ilman lakia kosmos olisi kaaos. Ilman lakia ei olisi manifestaatioprosesseja, ei mitään kehitystä, sillä prosessi (järjestelmällinen tapahtumainkulku) edellyttää lainalaisuutta. Ilman lakia ei olisi mitään organisaatiota. Vapaus edellyttää tietoa laista ja oikeudesta, lainsovelluksesta. Jos vapaus käsitetään mielivaltana, on tuloksena sosiaalinen ja poliittinen kaaos, minkä meidän aikamme olisi pitänyt tehdä riittävän selväksi. Muussa tapauksessa se osoittaa vain ihmiskunnan kehitysasteen.

9.43 Lainopillinen kasvatus

¹Nykyinen kasvatus, joka sallii lasten kasvaa vapaudessa, olisi ihanteellinen, jos se koskisi humaniteettiasteella olevien yksilöiden inkarnaatioita. Mutta mitä tulee alemmilla asteilla oleviin yksilöihin, jotka eivät ole vielä hankkineet automaattisesti elämänlakeja soveltavaa elämänvaistoa ja ovat siten huomattavan ohjauksen ja kasvatuksen tarpeessa, on nykyinen menetelmä heille täysin väärä ja voi johtaa vain harhautumiseen ja eksytykseen. Se ei ole lasten syy, vaan vastuuttomien vanhempien, jotka kylvävät siten huonoa kylvöä itselleen. Ei ole oikein laittaa lapsia maailmaan ja jättää heidät ratkaisemaan yhteiselämän ongelmia itsekseen. Elämäntietämättömyyden psykologit ovat jatkuvilla mullistavilla löydöillään ja päähänpistoillaan tietenkin löytäneet rikollisuuden syyt aineellisista olosuhteista, orgaanisista puutteista. Deterministinen fatalismi on aina keksinyt keinoja vapauttaa ihmiskunnan vastuusta. Mutta kylvön ja korjuun elämänlaki ei huomio tietämättömyyttä eikä sitä, että ”Pilatus pesee kädensä”. Jonain päivänä täytyy näille tieteen edustajille valjeta, ettei fyysinen havaittava todellisuus ole koko kosmos. Olkootpa he kuinka taitavia tahansa erikoisaloillaan, se ei auta heitä ratkomaan ongelmia, joiden syyt ovat ylifyysisissä. Niin piintynyt on esoteriikkaa kohtaan osoitettu ennakkoluulo, että he kieltäytyvät tutkimasta tämän ainoan pitävän tiedon pysyvyyttä. He työskentelevät kehitystä vastaan.

²Tärkeintä kasvatuksessa on antaa nuorille tietoa seitsemästä perusluonteisesta elämänlaista: vapauden laki, ykseyden laki, kehityksen laki, itsetoteutuksen laki, kohtalon laki, korjuunlaki ja aktivoimisen laki.

9.44 ”Henkistä”

¹Tavallinen väärinkäsitys on, että vain uskonnollismieliset ovat ”henkisiä” tai ”hengellisiä”. Samantapaisia virheitä tekevät okkultistit. Esoteriikka ei tee eroa ”henkisen” ja ”maallisen” välillä. Kaikki koko kosmoksessa on ”henkistä”, kaikki todellinen tieto todellisuudesta ja elämä on ”henkistä”. Kaikki koko kosmoksessa on ”jumalan työtä”. On kokonaan toinen asia, että ihmiset käyttävät henkisyyttä väärin, kunnes he ovat hankkineet tietoa ja kykyä soveltaa sitä oikein.

²Kaikki välttämätön työ, esim. puhtaanapito, kaikki, mikä hyödyttää biologista kehitystä tai tajunnankehitystä, on henkistä työtä.

³On monia agnostikkoja, jotka kehittävät nopeasti mentaalitajuntaansa ja joilla on mahdollisuus saada yhteys kausaalimaailmaan. Kaikki, joiden vaikuttimena on toivomus auttaa ihmiskuntaa, kehitystä ja ykseyttä, ovat oikealla tiellä, olkoon se poliittista, sosiaalista, tieteellistä tai muuta työtä. On kysymys ykseydentahdosta myös niiden kohdalla, jotka eivät ole koskaan tehneet itselleen selväksi, että he omaavat tämän ”tahdon”. Planeettahierarkia pitää ”henkisenä toimintana” ennen kaikkea sellaista, mikä edistää oma-aloitteista tajunnanaktiivisuutta. Kaikki tätä vastaan työskentelevä on pahasta.

⁴Tästä ymmärtää, miten hierarkia näkee teologian ja teologiset dogmit. Se tekee myös jyrkän

eron teologian ja uskonnon välillä. Uskonto kuuluu emotionaaliasteelle ollen useimmissa tapauksissa välttämätön, joka tapauksessa oikeutettu ilmiö tällä kehitystasolla, koska uskonnon oikea luonne edistää korkeamman emotionaalisuuden, vetovoiman hankintaa. On epäolennaista, mikä teoreettinen käsitys mystikkoasteella olevilla yksilöillä on olemassaolosta.

9.45 *Kulttuurin olemus*

¹Kulttuurin olemus on ykseydentähtö. Kun tämä puuttuu, on kaikki niin kutsuttu kulttuuri vain naamioitua barbaariutta. Tämän mittapuun mukaan meidän on arvioitava kulttuuriset ilmiöt emotionaalisessa suhteessa. Mentaalisessa suhteessa niiden täytyy lisätä elämänymmärtämystämme, eivätkä ne saa, niin kuin meidän aikamme, vaikuttaa harhauttavasti. Emme ole saaneet esoteerista tietoa spekuloidaksemme. Me emme kuitenkaan voi ensimmin mentaalitajunnalla ratkaista ylimentaalisia ongelmia. Olemme saaneet tiedon saadaksemme käsityksen elämän tarkoituksesta ja päämäärästä ja tavasta saavuttaa päämäärä. Olemme saaneet tiedon elääksemme ja toteuttaaksemme, palvellaksemme elämää.

²Ihminen on kaikista olennoista arkaluonteisin, ei pelkästään fyysisen organismin suhteen, vaan myös psykologisessa merkityksessä. Niitä molempia on helppo parantamattomasti haa-voittaa. Mitä korkeampi kulttuurin taso on, sitä enemmän hienostuvat menetelmät, joilla ehkäistään vahinkojen syitä ja vahingollisia vaikutuksia, sitä huolellisemmin vältetään kaikkea, mikä ehkäisee yksilön emotionaalista ja mentaalista vapautta omaan toimintaan, sitä enemmän se sallii yksilön vapaasti kehittää niitä taipumuksia, joiden uudelleen herättäminen on ajankohtaisen inkarnaation tarkoitus. Ihmiset oppivat suojelemaan toisiaan ja siten he suojelevat itseään.

VAPAUDEN LAKI

9.46 *Vapaus on elämän laki*

¹Vapauden laki on universaalinen laki kaikissa kosmoksen valtakunnissa.

²Kosmiseen kokonaistajuntaan osallisena ihminen on potentiaalisesti jumala (kaikkine jumalallisine mahdollisuuksineen). Kokonaan toinen asia on, että alemmissa luomakunnissa pääasiallisesti robottina toimivasta monadista tulee erehtymättä vallitsevien poistoyöntävien värähtelyjen uhri. Mistään vapaasta tahdosta tämän sanan oikeassa merkityksessä ei voida puhua, ennen kuin ihminen on hankkinut tietoa, oivallusta ja arvostelukykä. Sitä ennen hän on elämäntietämättömyytensä illusioiden ja fiktioiden uhri.

³Vapauden lain mukaan jokaisella on oikeus elää omaa elämäänsä, eikä kenelläkään ole oikeutta arvostella toisten tapaa elää, niin kauan kuin he eivät tunkeudu jonkun toisen elämänalueelle. Maan päälle voi tulla rauha vasta kuin ihmiset soveltavat tätä lakia.

⁴Rooseveltin julistus 6. tammikuuta vuonna 1941 ”neljästä vapaudesta”, tähän mennessä parhaiten muotoiltuna, on täydellisen yhdenmukainen vapauden lain kanssa, joka antaa ihmiselle jumalallisen vapauden elää, vapauden ajatella, vapauden etsiä tietoa ja vapauden suunnitella elämänsä.

⁵Vapaus tuo mukanaan vastuun vapauden oikein käyttämisestä. Muuten vapaus johtaisi sekasortoon ja tekisi kehityksen mahdottomaksi. Jos vapaus käsitetään oikeutena mielivaltaan, omavaltaisuuteen, häikäilemättömyyteen, oikeutena vallan väärinkäyttöön, se kumoaa itsensä.

⁶Se, joka loukkaa vapauden lakia, on vapauden vihollinen. Jokaisen velvollisuus on puolustaa vapautta kaikkia vapautta loukkaavia voimia vastaan, olkoon se mitä laatua tahansa. Se, joka laiminlyö tämän, saa alistua vapaudenloukkaukseen, jos ei aiemmin, niin seuraavassa elämässä. Sillä vapauden vihollisia tulee olemaan, kunnes kaikista on tullut kausaaliminuuksia. Meidän velvollisuutemme on tehdä pahalle vastarintaa. Muutoin annamme vallan vapauden vihollisille ja saamme alistua orjuuteen. Jumala ei tee mitään, minkä ihmiset voivat tehdä. Evankeliumeihin on lisätty paljon sellaista, mitä Christos ei ole koskaan sanonut. Evankeliumit eivät ole jumalan sanaa. Jumalan sanaa ovat manifestaatioprosessit.

⁷Ihmisen todellisuus- ja elämänkäsitys riippuu itsehankitusta elämäkokemuksesta ja on oikea hänen tasollaan edellyttäen, ettei se toimi tajunnankehitystä vastaan. Suhtautumisessa vapauden lakiin mikään sovitteluratkaisu ei ole mahdollinen. Se, joka ei hyväksy tätä lakia, on vapauden vihollinen.

⁸Vapauden käytöllämme on seuraamuksia kaikkien muiden elämänlakien suhteen. Tämän lain väärinkäytön vuoksi ihmiskunta on viimeisten kahdentoistatuhannen vuoden ajan ollut tässä hätätilassa sen kauhistuttavine kärsimyksineen. Valhe ja viha ovat saaneet hallita, ja maailmanhistoria on maailmantuomioistuin.

⁹”Pahuuden välttämättömyys” on aina ollut ihmisille ratkaisematon ongelma. Mutta ratkaisu on hyvin yksinkertainen. Vapauden lain mukaan ihmisellä on oikeus toimia elämänlakien vastaisesti ja tämän mahdollisuuden ihmiskunta on valinnut suurimmassa mahdollisessa laajuudessa. Mikään valta maailmassa ei voi estää ihmisiä pitämästä pahaa hyvää parempana. Mutta mikään valta ei voi myöskään estää syyn ja vaikutuksen lakia, kylvön ja korjuun lakia palauttamasta elämän järkkynyttä tasapainoa. Pahuuden välttämättömyys on huonon korjuun väistämättömyys ja näin on kaikissa valtakunnissa vapauden lain jokaisen loukkauksen yhteydessä: alempien maailmojen loiselämässä. Ihmiskunta on valinnut kulkea väistämättömän kärsimyksen tietä ja näyttää edelleen vuosimiljoonien opetuksesta huolimatta pitävän tätä tietä parempana. Muuten ihmiset ajattelisivat, tuntisivat ja toimisivat toisella tavalla.

9.47 Vapaus on kehityksen edellytys

¹Vapaus on edellytys kaikelle kehitystä koskevalle. Mitä korkeampi valtakunta, sitä suurempi on vapaus rajoituksista, jotka ovat väistämättömiä alemmissa maailmoissa ja valtakunnissa. Sen tähden kehitys on yhä suurempaa vapautta kohti vievä prosessi.

²Vapaus on myös itsetoteutuksen välttämätön edellytys. Vain se, minkä on itse toteuttanut, kokenut ja tehnyt omakseen työstämällä, on katoamattomasti omaa. Ennen kuin ymmärrämme tämän, olemme monissa inkarnaatioissa yrittäneet ymmärtää ja toteuttaa, kaiken omalla vastuullamme.

³Monadin-minän omalaatu on ainutlaatuinen ja käsittämätön myös monadille itselleen, kunnes se on saavuttanut lopullisen päämääränsä. Tämä on yksilöllisen erilaisuuden perusta ehdottomassa merkityksessä; vaikka me kaikki voimme oppia ymmärtämään kaiken 49 atomilajin tajunnassa esiintyvän olennaisen. Kaikkea koskeva yksilöllinen käsitys ei ehkäise yhteistä ymmärtämystä. Vapauden laki on omalaadun oikeuden tunnustamista ja välttämätön edellytys yksilölliselle kehitykselle. Se määrittelee myös ehdottoman rajan kaikkien yksilöiden välisille keskinäisille suhteille kaikissa valtakunnissa.

⁴Vapauden ansiosta voivat korkeammissa valtakunnissa olevat monadit toisistaan riippumatta, itseidentiteettinsä säilyttäen, pitää omalaatunsa käsityksen ja samanaikaisesti jakaa kollektiivisen, kaikille yhteisenä pidetyn käsityksen, aiheuttamatta sen tähden vähintäkään kitkaa. Vapaus takaa omalaadun. Vapaus takaa itseidentiteetin. Vapaus takaa lainmukaisuuden; asia, mitä ihmiskunta ei voi vielä ymmärtää. Vain se, mikä on lain kanssa yhdenmukaista, voi olla vapautta.

9.48 Vapaa tahto

¹Meillä ei ole tarpeeksi tietoa luonnonlaeista voidaksemme täsmällisesti määritellä ne tai yksilön suhteet niihin: niin kutsutun vapaan tahdon suhteen niihin. Seuraavat tosiasiat antanevat kuitenkin tarpeidemme vaatiman näitä koskevien ilmiöiden ymmärtämyksen.

²Alkuperäinen filosofinen tahdon määritelmä oli tajunnan suhde johonkin tarkoitukseen. Tahto määräytyy aina vaikutteesta (vahvimmasta vaikutteesta), ja siitä johtuu sen epävapaus. Vapaa tahto merkitsee vaikutteen vapaata valintaa. Alkukantaisilta ihmisiltä, jotka ovat yllykkeidensä, verhojen omien taipumusten hallitsemia, tämä mahdollisuus puuttuu. Mitä suurempi valta ihmisellä on verhojensa yllykkeisiin, sitä suuremmat mahdollisuudet hänellä on vaikutteidensa vapaaseen valintaan. Hän on suhteellisen vapaa, kun hänen järkensä voi verhojen omista

taipumuksista riippumatta aina päättää, mitä vaikutetta hän tahtoo seurata. Käytännössä hän ei ole edes suhteellisen vapaa, koska hän on vaistomaisesti, automaattisesti riippuvainen alitajunnassa piilevistä vaikutteistaan ("komplekseistaan").

³Tahdonilmaus on energailmaus. Jos tämä aiheuttaa kitkaa, syntyy vastus ja reaktio, ja näin on kaikissa maailmoissa. Sen tähden vain se on vapaa, jonka vaikutteet ovat yhdenmukaisia elämänlakien kanssa, jonka peruslaki on tasapainon laki ja jonka energiat huolehtivat siitä, että järkkynyt tasapaino palautuu. Muutoin kosmos rappeutuu kaaokseksi, ja tämä pätee kaikissa maailmoissa.

⁴Sama koskee tietoa (todellisuudesta, elämästä ja Laista), oivallusta ja ymmärtämystä. Yksilö on vapaa siinä määrin kuin hän virheettömästi soveltaa luonnon- ja elämänlakeja. Tiedolle, oivallukselle ja kyvyille vapaus ja laki ovat sama asia. Mutta koska ensiminällä on oivallusta ja kykyä vain hyvin rajoitetussa laajuudessa, se on suhteellisen epävapaa.

⁵Esoteriikasta tietämättömät eivät ymmärrä tätä asiaa, ja siksi he eivät voi ratkaista vapaan tahdon ongelmaa tai karmaa, fatalismia (uskoa väistämättömään kohtaloon), predestinaatiota (ennaltamääräytyneisyyttä) jne. koskevia ongelmia. Kaikki näiden asioiden suhteen tuotettu on tietämättömyyden arvailuja ja uskonkappaleita.

⁶Ennaltanäkemistä ei pidä sekoittaa ennaltamääräytyneisyyteen. Tapahtumainkulku ei ole kertakaikkisesti määrätty, vaan se voi muuttua, jos mukaan tulee uusia tekijöitä. Onnettomuuden voi nähdä ennalta: lentokoneen maahansyöksy, rautatieonnettomuus jne.; ja tämä tapahtuu, jos ensivaroitusta ei huomioida. Puhe väistämättömästä kohtalonomaisuudesta on virheellinen. Joka tapauksessa meidän on mahdotonta ennalta ratkaista tapahtumainkulun väistämättömyyttä. On monta syytä huomioida todellisen ennaltanäkijän varoitus.

⁷Planeettahierarkia ymmärtää täysin ihmiskuntamme hätätilanteen, fyysisen elämän helvetin, sellaiseksi kuin se nyt on kehittynyt tällä planeetalla monadien elämänkielteisen perusasenteen ja vallan tahdon vuoksi (elämänidiootit haluavat valtaa!!), kehityksen ankarien ehtojen vuoksi. Sekä planeettahallitus että planeettahierarkia tekevät kaiken voitavansa. Mutta ihmisellä on nk. vapaa tahto (vapauden lain mukaan loukkaamaton). Ihmiskunnan on itse omalla työllään vapautettava itsensä elämäntietämättömyydestään, illuusioistaan ja fiktioistaan. Jos ihmiset tahtovat jatkaa elämällä näissä, mitkään korkeammat voimat eivät kykene auttamaan heitä. Lahjoittamalla ihmisille tiedon todellisuudesta ja elämästä hierarkia on osoittanut tien, jota jokaisen on kuljettava. Se, joka ei tahdo kulkea sitä, saa kulkea omaa harhatietään.

9.49 Elämäntietämättömyys ei voi ymmärtää vapautta

¹Ihminen tietävät edelleen vain vähän siitä, mitä vapaus on; he eivät ymmärrä, mitä todellinen vapaus merkitsee. Jos ihminen käsittää vapauden mielivaltaana, ylittäen kaikkien yhtäläisen oikeuden rajan, hän on kaikkien vihollinen. Ihmiskunnan nykyisellä kehitysasteella vain esoteerikot oivaltavat, että vapauden laki on vastuun laki.

²Kaikki vaativat vapautta. Vapautta mihin? Vapautta valtaan, mielivaltaan, omavaltaisuuteen, saadakseen määrätä yksilöitä ja kansoja? Kaikki ovat epäpäteviä käyttämään vapautta oikein. On masentavaa, että kaikki uskovat käsittävänsä ja ymmärtävänsä ja kykenevänsä hallitsemaan, eivätkä oivalla omaa lähes täydellistä elämäntietämättömyyttään, eivät edes omaa kykenemättömyyttään elämään.

³Mitä enemmän he vaativat vapautta, sitä enemmän vapautta rajoitetaan lähes kaikilla aloilla. Mitä enemmän he tekevät propagandaa vapaudelle, sitä useampia diktatuureja tulee. Näin siksi, että vapautta yksinomaan väärinkäytetään toisten, kaikkien vahingoksi. Sen tähden on suunnattoman riskialtista puhua vapaudesta arvostelukyvättömälle joukolle, joka uskoo, että vapaus antaa oikeuden omavaltaisuuteen, mielivaltaan, häikäilemättömyyteen, laittomuuteen, mikä kaikki väistämättä johtaa poliittiseen ja sosiaaliseen kaaokseen.

⁴Tämä osoittaa parhaiten, ettei ihmiskunta ymmärrä, että vapauden täytyy perustua lakiin. Tietämättöminä elämänlaeista, jotka kaikki nojaavat vapauden perustalle (mikä selittää, miksi

vapauden laki on kaikista elämänlaeista ensimmäinen), ihmiset väärinkäyttävät sitä vähää vapautta, mikä heillä on ja toimivat siten oman ja toisten kehityksen vastaisesti. Ehkä tämä tosiasia paremmin kuin mikään muu selkeyttää ihmiskunnan yleisen kehitystason.

⁵Niille ei voi antaa vapautta, jotka kelpaavat vain hävittämään sen, minkä korkein kyky on tuottanut koulutuksella ja sitkeällä ahkeruudella, työllä ja vaivalla. Emme voi sallia tietämättömyyden barbaariuden tuhota tiedon ja taidon panosta kokonaisuuden hyväksi. Schiller on voittamattomasti ilmaissut asian näin: ”Weh denen, die dem ewig Blinden des Lichtes Himmelsfackel leihn. Sie kann nicht leuchten, kann nur zünden und äschert Stätt und Länder ein.”

⁶Vasta toisminä oivaltaa ja ymmärtää, mitä ”vapaus” tarkoittaa. Vasta hän voi kutsua kehityksen lakia vapautumisen laiksi (tietämättömyydestä ja kyvyttömyydestä vapautumisen laiksi). Ensiminä on epävapaa, koska se on elämäntietämättömyytensä uhri, illuusioidensa ja fiktioidensa uhri, tietämätön elämänlaeista ja erityisesti korjuun laista, joka tuo mukanaan kärsimystä lainrikkajalle. Todellisesta vapaudesta voi puhua vain sellaisen yksilön tapauksessa, joka osaa kitkattomasti toteuttaa elämän tarkoituksen.

9.50 Suvaitsevaisuus

¹Vapauden laki ei merkitse sitä, että suvaitsevaisuus sallitaan niin pitkälle, että ihmisten annetaan käyttäytyä kuinka tahansa ja ylittää kaikkien yhtäläisen oikeuden rajat. Mutta suvaitsevaisuuden täytyy olla ehdoton yksilöiden mielipiteiden suhteen. Olkoon heidän käsityksensä kuinka hulluja tahansa. Se on heidän asiansa. Narrilla on oikeus olla narri.

²Suvaitsemattomuus on halua kieltää toisilta oma mielipide, toisenlaisen käsityksen ilmaiseminen. Asiallinen arvostelu on jotain täysin muuta. Se ei ole toisten oikeuden loukkaamista.

³Alemmille kehitystasteille on tyypillistä, että ihmisten on vaikea osoittaa suvaitsevaisuutta. Suvaitsevaisuus on havaittavissa vasta kulttuuriasteella. Tieto kehitystasoista tekee suvaitsevaisuudesta sekä loogisesti että psykologisesti käsitettävän. Tieto Laista (tässä tapauksessa vapauden laista) saa oivaltamaan suvaitsevaisuuden välttämättömyyden.

9.51 Pakko ja kielto

¹Moraalinen pakko (ulkoapäin yksilöön pakotettu voima) on tietenkin yhtä paljon vapauden lain loukkaamista kuin mikä voima tahansa. Se on omaan minään kohdistuvaa väkivaltaa. Kaikki psyykinen pakko johtaa ennemmin tai myöhemmin neuroosiin.

²On kokonaan toinen asia, että kasvattajan on asetettava voimassa olevia kieltoja siihen saakka, kunnes lapsi on oppinut erottamaan oikean ja väärän ja oivaltaa oikeuksiensa rajat. Mutta näiden kieltojen on nojauduttava vanhempain auktoriteettiin, eikä mihinkään lapselle vieraseen, tuntemattomaan, käsittämättömään voimaan, korkeintaan yhteiskunnan oikeuteen ryhtyä toimenpiteisiin kaikkien yhtäläisen oikeuden loukkausta vastaan.

³Esoteerisesti nähden millään uskonnolla ei ole oikeutta julistaa käskyjä jumalan tahtona, sillä se on selvä valhe. Jos jumalan tahto on mainittava tässä yhteydessä, niin on sanottava, että Laki, elämänlait, määräävät itse jumalaa. Mikään jumala ei voi kieltää mitään. Laki antaa vapauden elämänlakien määräämien rajojen sisällä yksilöllisen mielivallan jäädessä näiden rajojen ulkopuolelle. Laki ei ole kielto, vaan se perustuu syyn ja vaikutuksen laille, selvittää ehdottoman väistämättömät (anteeksiantamattomat) lain loukkaamiseen liittyvät seuraukset. Vaikutus on suhteessa syyhyn, joten ehdoton oikeudenmukaisuus vallitsee ensiminä käsitettävällä tavalla.

9.52 Yksityiselämän pyhyys

¹Jokainen uteliaisuuden tunkeutuminen toisten henkilökohtaisen elämän alueille on virhe vapauden lain suhteen. Jokaisella ihmisellä on oikeus elää omaa elämäänsä vailla toisten ihmisten uteliasta kiinnostusta. Kaikenlainen uteliaisuus on vapauden lain loukkaamista: myös meidän henkilökohtaiset lausuntomme heistä. Meillä ei ole minkäänlaista oikeutta puuttua

toisten yksityiselämään. Kaikki tähän kuuluva juoruilu on vapauden lain loukkaamista, kohtalokas rikkomus, joka tekee ykseydenpyrkimyksen mahdottomaksi. Milloin ihmiskunta oivaltaa, että tämä on perusluonteinen erehdys?

²Monet vanhat esoteerikot voivat saada syntyessään sellaisen horoskoopin, sellaisen organisin ja aivot, että he osoittautuvat kelpaamattomiksi käytännölliseen työhön tavallisessa elämässä ollen siten pakotettuja kultivoimaan entistä suorituskyykyään esoteerisen tiedon alalla ja tulemaan asiantuntijoiksi tällä alueella. He ovat ongelma ympäristölleen ja mahdollisille lukijoilleen, jotka eivät koskaan kunnioita vapauden lakia, vaan joiden on ratkaistava myös sellaiset uteliaisuuden ongelmat, joiden ratkaisemiseen he eivät kykene. Keskustelun aihe on yhtä mielenkiintoinen kuin ehtymätön. Ihmisille näyttää olevan suunnattoman vaikeaa nähdä oma rajoittuneisuutensa. Vapauden lakia sovelletaan niin harvoin toisiin, että heidän on vaikea saada olla rauhassa ihmisten uteliaisuudelta. Esoteerikot eivät yksinkertaisesti koskaan keskustele toisista. He ovat tabuja. Okkulttisissa laškoissa esiintyvä juoruilu toisista pilaa näiden antamat panokset.

9.53 Yhteiskuntavapaus

¹Ainoa valta, johon ihmisellä Lain mukaan on oikeus, on valta häneen itseensä (verhotajuntoihinsa). Mutta sen vallan hankkiminen ei häntä kiinnosta. Siinä suhteessa hän on mieluummin orja. Tässä yhteydessä tekemistään virheistä hän saa itse kantaa seuraamukset.

²Yhteiskunnan jäsenenä hänellä on maallisen lain hänelle antama valta, valta, jota hän aina väärinkäyttää tekemällä virheitä elämänlakien suhteen yhdessä tai useammassa suhteessa.

³Siellä, missä vapauden rajat ylitetään, missä toisten oikeutta loukataan, siellä ei ole elämäntietoa. Valtion ensisijainen tehtävä on puolustaa yksilön vapautta. Ilman vapautta kaikki robotisoituu ja yksilöstä tulee sieluton kone.

⁴Se, joka jää neutraaliksi vapauden vihollisten ja vapauden puolustajien välisessä sodassa on tuominnut itsensä kärsimään jonkinlaista orjuutta tulevissa inkarnaatioissa.

⁵Diktatuuri on elämäntieteen, sillä se taistelee elämänlakeja (erityisesti vapauden lakia) vastaan, työskentelee kehitystä (kehityksen lakia) vastaan. Tämä on ilmeisesti eräs asia, joka ihmiskunnan on vielä opittava: kasvattajien, teologien ja poliitikkojen. Kuvitelma, että diktatuuri voisi kasvattaa ihmisiä itsemääräävyyteen, on illuusio. Vain vetoamus järkeen ja hyvään tahtoon voi tehdä sen ja auttaa ymmärtämään. Taipumukset näihin kykyihin ja ominaisuuksiin ovat kaikilla olemassa, ja juuri näitä taitava kasvattaja hyödyntää ja rohkaisee.

⁶Kommunismin hallitsemisessa maissa kaikki vapautteen kuuluva on kiellettyä. Viranomaiset valvovat, ettei kukaan sano tai tee muuta kuin minkä he sallivat, ikuisesti tai miten heille tilapäisesti sopii, toisin sanoen ehdoton mielivalta. Tästä on seurauksena, että lopulta kukaan ei uskalla edes ajatella vapaasti, koska aina on olemassa vaara, että mielipide lipsahtaa hänen huuliltaan vahingossa. Ja sitten on olemassa ihmisiä, jotka kannattavat sellaista diktatuuria! Siten he osoittavat, että heidän psykologinen ymmärtämyksensä vastaa kulttuuria aavistamattoman barbaariasteen ymmärtämystä.

⁷”On täysin mahdotonta luoda onnellinen, kukoistava ja sisäisesti solidaarinen yhteiskunta vääryyden keinoin. Orjaleiri ei herätä työhalua, vakoilu ei luottamusta, viattomien tuomitseminen ei synnytä yhteisyyden tunnetta.”

⁸”Neuvostovenäläisten teoreetikkojen mukaan ja toiminnassa harjoitetun kauhistuttavan periaatteen mukaan oikeuden ja oikeudenmukaisuuden ei pitäisi olla minkäänlainen suoja yksittäiselle ihmiselle, vaan niiden tulisi olla pelkästään sopivuussääntöjen luonteisia sosialistisen valtion edistämiseksi. On oikeutettua sallia miljoonien menehtyä orjaleireillä ruoan puutteeseen, kylmältä suojaavien vaatteiden puutteeseen, hygienian ja lääkärinhoidon puutteeseen, kunhan he vain lyhyen elämänsä aikana ehtivät suorittaa tietyn työn teiden rakentamisessa, kaivoksissa tai missä tahansa työssä.” (Poliisivaltio Venäjä)

⁹Yhtä virheellinen kuin kommunismi on anarkismi, joka julistaa ehdotonta mielivaltaa, laittomuutta, yhteiskunnallista kaaosta ja kaikkien sotaa kaikkia vastaan. Ja molemmat ideologiat ovat inhimillisen älyn tuotteita, minkä pitäisi sanoa meille aika paljon tästä kyvystä sellaisena kuin se ilmenee ihmiskunnan nykyisellä kehitysasteella. Rousseauilla oli syytä väittää, että todellinen demokratia on mahdoton, sillä se edellyttää yleistä, välitöntä vapautteen perustuvaa lainmukaisuutta, ja tätä ominaisuutta ei ole ihmiskunnalla, jonka yksilöistä viisikymmentä prosenttia oleskelee barbaariasteen 400 tasolla.

¹⁰Ainoa mahdollinen valtiomuoto on yhteiskuntaorganisaatio, jossa diktatuuri, demokratia ja kommunismi ovat sulautuneet korkeammaksi synteetiksi. Tämä edellyttää, että hallitseva eliitti on todellinen eliitti, joka on yhteydessä planeettahierarkiaan tai jolla on ainakin tietoa todellisuudesta.

YKSEYDEN LAKI

9.54 Ykseyden laki

¹Elämän peruslaki on harmonia, elämänenergioiden kitkaton yhteisvaikutus. Olemme kaikki monadeja (ikiatomeja). Olemme kaikki osallisia kosmiseen kokonaistajuntaan. Olemme kaikki jossakin matkalla kohti korkeinta kosmista maailmaa ja valtakuntaa. Olemme kaikki yhtä.

²Ykseydenpyrkimys, ykseydentaho (”rakkaus”) on aurinkokunnan suurin voima. Siten se ratkaisee kaikki olennaiset ongelmat. Ykseyden laki on tärkein elämänlaki. Tätä Christos yritti turhaan selvittää aikalaisilleen ja tässä kaikki muutkin edelläkävijät ovat epäonnistuneet.

³Ykseyttä häiritsee poistoyöntövoima – viha, joka aiheuttaa kitkaa ja energioiden väärin ohjaamista sairauden ja yleisen kurjuuden seurauksella.

⁴Kaikenlainen hajaannus työskentelee tajunnankehitystä vastaan. Pahuuden täytyy palvella hyvyttä, mikä osoittautuu siinä, että hajaannus saa kiinnittämään huomion johonkin vallitsevassa katsantotavassa olevaan virheellisyyteen, jota ei ole ymmärretty, ongelmaan, joka täytyy ratkaista (ja tulee myös joskus ratkaistuksi), jolloin ratkaisun hyväksi tehty työ lisää samanaikaisesti tajunnanaktiivisuutta.

⁵Ykseyden laki on kollektiivisuuden laki. Me kylvämme ja korjaamme yhdessä läpi inkarnaatioiden. Sellainen kuin korjuu on, sellainen oli kylvö. Kenenkään, joka ei ole aiheuttanut toisille kärsimystä, ei tarvitse kärsiä, ja näin on kaikissa luomakunnissa. Ja yhä vieläkin ihmiskunta jatkaa tätä mittaamattoman hulluuden nurinkuruisuutta tajunnanilmaisuuksillaan, ajatuksillaan, tunteillaan, sanoillaan ja teoillaan, joilla kaikilla on seuraamuksensa.

⁶Tietenkin sivistynyt ystävällisyys kaikkia kohtaan on arvokasta, mutta se ei ole ykseystajuntaa, jolle omaa minää ei ole olemassa, joskin se on olemassa itseidentiteettinä, mikä on jotain täysin muuta. Todellinen pyhimys ei tiedä pyhimyksellisyydestään. Hän vain on sellainen, ”eikä voi sille mitään”. Hänen täytyy palvella, sillä se on hänelle itse elämä. Sellaisia ihmisiä on ilman teologiaa tai muita kummallisia teorioita. He ovat ratkaisseet elämän ongelmat siitä tietämättä. Sen on vain oltava niin. He elävät jo ”taivasten valtakunnassa”, ja heille planeettahierarkiaan vievä tie on avoin.

9.55 Rakkaus

¹Kiihkoilijoille luoneenomainen piirre on se, että he kirkkoisä Augustinuksen tavoin tahtoisivat mieluiten ottaa hengiltä kaikki, jotka eivät noudata heidän uskoaan. He ovat ilmettyjä vihaihmisiä. Täydellisen väärinymmärretty, harhaanjohtava, symbolinen sanamuoto ”synti pyhää henkeä vastaan” koskee juuri vihaa. Uskovaiset kuvittelevat tulleen ”pelastetuiksi” teorian ja vihansa ansiosta. Siinä suhteessa useimmat okkultistit ovat tuskin parempia. Mutta inkarnaatioistaan yksilö vapautuu vasta sitten, kun hänestä on tullut kaikkeen ja kaikkiin kohdistuvan rakkauden inkarnaatio.

²Maailma voidaan ”pelastaa” vain rakkaudella. Rakkaus (ykseysenergia) on voimakkain

energia inhimillisissä maailmoissa. Ihmiset elävät vihassa (poistoyöntövoimassa). ”Vihaa ei koskaan voita vihalla, ainoastaan rakkaudella” (Buddha). Ihminen voi hankkia rakkauden, jos hän tahtoo työskennellä menetelmällisesti sen hyväksi, luopuen samalla itsekkyydestään.

³Emotionaalisen (sentimentaalisen ja usein persoonallisen) rakkauden, mentaalisen (älyllisen) rakkauden ja essentiaalisen rakkauden välillä on ero. Essentiaalinen rakkaus on se erehtymättömän intuitio, joka tietää, mitä kukin tarvitsee.

⁴Jotta voisi palvella ihmisiä oikealla tavalla, heitä on rakastettava sillä persoonattomalla rakkaudella, joka on tunnusomaista vanhemmille veljillemme. Edellytyksenä tälle on, että unohtaa itsensä (merkillisyytensä), elää palvellakseen, hankkii ykseydentahdon, pyrkii ykseyteen poikkeuksetta kaikkien kanssa ja ”uhrautuu”. Rakkauden laki on uhrautumisen laki. Uhrautumalla opimme rakastamaan, ja sille, joka rakastaa, uhrautuminen ei ole mikään uhraus, vaan ilonlähde (minkä muuten useimmat kokevat ollessaan rakastuneita). Jos jokin tuntuu uhraukselta, emme ole unohtaneet itseämme.

⁵Rakkaus on kehitystä ohjaavien voimien käyttöä. Rakastamisen taitoa ei hankita kerralla, ei hyvillä aikomuksilla tai satunnaisilla yrityksillä. Se on pitkän tähtäimen työtä, taukoamatonta päivittäistä työtä halki inkarnaatioiden, kunnes olemme liittyneet ykseyden maailmaan. Se onkin ainoa tapa saavuttaa tämä maailma.

⁶Se, joka tekee parhaansa rakastaakseen, vetää automaattisesti emotionaaliverhoonsa ykseyden energioita ja vahvistaa siten vetovoiman energioita, jolloin nämä kaksi vaikuttavat toisiinsa. Tietenkin on vältettävä kaikkea poistoyöntävää, mikä voi katkaista yhteyden, ja poistettava taipumus arvosteluun ja tähän kuuluvat tunteet, niin pian kuin ne voi jäljittää mentaali- tai emotionaaliverhossa ja korvattava nämä vastakkaisilla tajunnanilmaisuilla.

⁷Rakkauden energia (essentiaalimolekyylit), jonka saamme Augoeideelta, jos tahdomme vastaanottaa ja käyttää sen oikein, kulkee emotionaaliverhon kautta eetteriverhon sydänkeskukseen. Se myös elävöittää tämän verhokeskuksen, niin että sen ”puolat” irtaantuvat, alkavat toimia vetäen puoleensa yhä enemmän energiaa. Monille on avuksi saada aavistus ”mekanismista”, niin että he ymmärtävät, että on kysymys ”realiteeteista”, energian ja tajunnan kanssa samanaikaisista aineellisista ilmiöistä.

⁸”Rakkaus (ykseyden toteuttaminen) ei ole tunne eikä toivomus, ei mikään itsekäs oikean toiminnan vaikutin päivittäisessä elämässä. Rakkautta on vaikea ylläpitää, sitä on vaikea soveltaa elämän kaikkiin vaiheisiin, ja sen ilmentäminen vaatii parhaimman mitä voimme antaa ja kaiken itsekkään toiminnan poistamisen.” (D.K.)

9.56 Rakastavainen ymmärtämys

¹Jokainen, joka kohtaa ihmiset rakastavaisella ymmärtämyksellä, ymmärtää heitä paremmin kuin he ymmärtävät itseään. Sillä hän näkee heidän pinnallisen valvetajuntansa alla olevan, sen, mitä he pitävät omana minänään.

²Rakastavainen ymmärtämys täytyy hankkia harjoituksen kautta. Toisten puheen tai käyttäytymisen arvostelun sijaan voi yrittää myönteisesti ymmärtää sitä tajunnanaktiivisuutta, joka auttaa kehittämään heidän erilaisia kykyjään: havaintokykyä, ilmaisukykyä, muotoilukykyä, harkintakykyä jne., eri tasoilla. Heitä aktivoivia vaikutteita voi yrittää ymmärtää, iloita hyvien puolesta ja kannustaa niitä.

³Avuksi niille, jotka tahtovat hankkia rakastavaisen ymmärtämyksen kaikkia kohtaan, on ajatus ”sellainen ensimmäinen on tällä kehitystasella, sellainen minäkin olin sillä asteella”. Kerran olemme kaikki olleet pahimpia; kerran meistä kaikista tulee parhaimpia. Tämäkin oivallus kuuluu elämänymmärtämykseen.

9.57 Oikeat inhimilliset suhteet

¹D.K.:n mukaan on olemassa neljä perusluonteista tosiasiaa tai tekijää, edelleen ihanteina pidettyjä, joita ihmisten on opittava ymmärtämään ja toteuttamaan suhteessaan toisiin: kehitysaste, vastuu, uhrautuminen, oikeat ihmissuhteet.

²Kehitysaste, jota D.K. jalomielisesti kutsuu ”hierarkiseksi statukseksi”, ilmenee vahvemmassa yksilössä kehittyvänä tahtona suojella ja auttaa heikompaa ja näin kaikissa suhteissa, kehittyvänä vastuuna vanhemman ja taitavamman suhteessa nuorempiin ja tietämättömpiin.

³Uhrautumisen kyky ilmenee erityisesti anteeksiantamuksena toisiin samastumalla ja vastuuna kaikista ja jokaisesta, antamisena ”kaikki kaikille”.

⁴Oikeat ihmissuhteet kaikkiin – yksilöihin, ryhmiin, kansoihin, rotuihin – jolloin kaikki ihmisten väliset raja-aidat purkautuvat.

⁵Millään näistä ei ole mitään tekemistä aivan liian tavallisen tunteellisuuden kanssa, vaan kysymys on toteuttamisesta ikään kuin ”olisi henki kyseessä”, niin kuin todella onkin.

⁶Menneisyyden valta osoittautuu perhe- ja sukulaisuussuhteissa, luokkatietoisuudessa, perinteissä, rotuvaistossa, kansallisuudessa, kansallisessa ylpeydessä, jotka kaikki muodostavat raja-aitoja ”ulkopuolisia” kohtaan, esteitä oivallukselle, että me kaikki olemme yhtä.

9.58 Palvelu

¹Kaikessa on kysymys ykseydentahdosta ja käytännössä palveluntahto. Monet ovat oivaltaneet elämän olevan kehittymistä. Kun he sitten ovat oivaltaneet, että kehittyminen on palvelua, he ovat tehneet yhä suuremman löydön. Löydettäväksi jää vielä oivallus, että edellytyksenä on rakastavainen ymmärtämys. Sitten on vain sovellettava tätä tietoa kaikkia kohtaan.

²Tätä ei voi sanoa kehittymättömille, jotka suvaitsevat laittomuuden. Tämä tieto on niille, jotka voivat ymmärtää, osaavat palvella oikealla tavalla ja ovat hankkineet kyvyn rakastaa kaikkia ihmisiä ja kaikkea elävää.

³Kaikki palvelu on siinä suhteessa yhtä tärkeää: uskollisesta yksinkertaisimman tehtävän suorittamista ihmiskunnan palveluun. Me kaikki olemme riippuvaisia siitä, että jokainen tekee parhaansa siellä, mihin hänet on asetettu. Palvelun henki on ainoa olennainen asia. Ilman sitä ihmiskunta enemmän tai myöhemmin tuhoutuu, eikä yksilö pääse edistymään. Se, joka on uskollinen pienessä, saa seuraavissa inkarnaatioissa mahdollisuuden olla uskollinen yhä suuremmissa tehtävissä. Tämä on sanottu lukemattomia kertoja ja yhtä usein unohdettu.

⁴Ihminen hankkii palvelemalla kaikki ne hyvät ominaisuudet, jotka mahdollistavat oppilaisuuden, jotka vapauttavat hänet itsekkyydestä, itsetehostuksesta, itsensä yliarvioimisesta (elämäntietämättömyyden vastikkeesta), jotka vapauttavat hänet vihasta sen kaikissa elämän-ilmauksissa.

⁵Karma-jooga on viidestä joogalajista vähiten ymmärretty. Se on niistä kaikista tärkein. Sillä palvelemalla ihminen hankkii kaiken toisten lajien sisältämän. Se olisi pitänyt ymmärtää, jos olisi käsitetty Mahabharataan sisältyvän teurastajaa käsittelevän kertomuksen ydin; teurastaja, joka opetti joogille joogaa. Palvelemalla yksilö hankkii tietoa ja kaikki vaadittavat kyvyt (tietenkin useamman elämän aikana). Elämä ihmiskunnan, kehityksen ja ykseyden hyväksi ratkaisee olennaisen elämänongelman omalta osalta.

⁶Enempää ei voi antaa toisille kuin sen vähäisen vastaanottamansa tiedon osan, jonka on itse etsijänä kyennyt hyödyntämään. Mutta ”tee se vähä, minkä voit, tee se iloisesti ja halukkaasti”. Se on leiviskänsä hyvin hoitamista. Ja tämä antaa lisää tilaisuuksia palveluun, kenties jo tässä elämässä ja varmasti tulevaisuudessa. Kaikki elämän palvelijat ovat oppilaskokelaita, tiesivätpä he siitä tai eivät. Ja kaikki ”saavat mahdollisuuden” palvella yhä paremmin.

⁷Tehokas palvelu vaatii paljon enemmän kuin vain halua palvella. Kaikki hyvät kyvyt ja ominaisuudet tulevat hyvään käyttöön; oma suorituskkyky ja toisten tarpeiden huomaaminen, tarpeiden, joista avun tarvitsija voi olla täysin tietämätön. Niin pian kuin jokin ”persoonallinen” ominaisuus myötävaikuttaa (omahyväisyys, itsetyytyväisyys, itsensä yliarvioiminen,

turhamaisuus, vallanhalu, haavoittuvuus, kiitollisuuden vaatimus jne.), palvelusta voi olla enemmän vahinkoa kuin hyötyä.

9.59 Erilaisia palvelutapoja

¹Planeettahierarkiaa, ihmiskuntaa, evoluutiota, ykseyttä voi palvella lukemattomin tavoin. Ennen kaikkea on kysymys ajan oikein käyttämisestä. Voi hankkia tietoa, jolla voi palvella paremmin. Mitä enemmän tietää, sitä suuremmat mahdollisuudet on tulla planeettahierarkian sopivaksi välineeksi siinä asemassa, jonka on saavuttanut elämässä ja ihmisten keskuudessa. Suureksi hyödyksi voi olla pelkästään ajattelemalla oikein (yhdenmukaisesti todellisuuden kanssa). Ajatukset ovat mentaalimaailmassa eteneviä värähtelyjä ja niitä kykenevät sieppaamaan näihin kuuluviin aaltopituuksiin virittyneet. Ne tulevat tietoisiksi yksilöllisinä mielijohteina, ne voivat auttaa ratkaisemaan ongelmia, voivat tuoda lohtua, voivat vaikuttaa vahvasti epävarmuuden hetkellä, monin muin tavoin. Palvella voi yksinomaan olemalla. Aura (eri aggregaattiverhot) säteilee energioita, jotka vaikuttavat tiedostamattomasti ympäristöön. On olemassa lukemattomia tilaisuuksia pieniin rakkauden palveluksiin, ystävällinen katse, ystävällinen sana, iloisena oleminen.

²Voi olla hyödyksi kirjailijana, sanomalehtimiehenä, kaikkialla, missä voi taistella totuuden, oikeuden ja kauneuden puolesta.

³Voi olla hyödyksi täyttämällä elämäntehtävänsä oikein, olkoon se kuinka vähäpätöinen tahansa. Me kaikki voimme palvella.

⁴Politiikan, tieteen, suurpääoman aloilla jne. työskentelee planeettahierarkian tiedostamattomia oppilaita, jotka hyödyttävät ihmiskuntaa panoksillaan.

9.60 Ihmisten todelliset tarpeet

¹Tärkeää ei ole se, voivatko yksilöt vastaanottaa sen, mitä mieluiten tahtoo heille antaa, vaan se, voiko heille antaa sen, mitä he tarvitsevat ja tavalla, jota he ymmärtävät.

²Ensisijaista ei ole varustaa heidät esoteerisella maailman- ja elämäkatsomuksella, sillä ihmisiä ei voi auttaa antamalla heille ideologia, jota he eivät ymmärrä tai eivät voi hyödyntää. Tärkeintä on kohdata kaikki rakastavaisella ymmärtämyksellä ja yrittää auttaa heitä ratkaisemaan omat ongelmansa heidän tasollaan ja heidän edellytyksillään.

³Ihmiset puhuvat mielellään itsestään, harrastuksistaan jne., erityisesti sille, joka on hankkinut kuuntelemisen taidon (eikä puhu itsestään). Silloin on helpompi todeta heidän kehitysteensä ja tapa, jolla heitä voi auttaa parempaan elämänymmärtämukseen, ei saarnaamalla, vaan tavallisesti parhaiten heittämällä heille jokin idea, joka saa itää. Heidän tapansa reagoida ideaan voi myös olla valaiseva.

⁴”Minun lähimmäiseni” erityisessä merkityksessä on se, joka on riippuvainen yksinomaan minun avustani. Kaikkia ei voi auttaa aineellisesti, eikä niin pidä tehdä, vaikka voisikin. Myös sellaisen suhteen olemme vastuussa. On apua, joka vahingoittaa ja kaataa. Monet ovat aiheettomasti ottaneet kannettavakseen vastuun, joka ylittää heidän kykynsä, mitä elämä ei koskaan tarkoittanut. Hyvyyden pitäisi olla yhdistyneenä terveeseen järkeen. Ja on suorastaan väärin auttaa niitä, jotka eivät apua tarvitse. Meidän tehtävämme ei ole esittää kaitselmuksen osaa.

⁵Hyvin harvoja ihmisiä voi auttaa vetoamalla heidän mentaalitajuntaansa ja sen sisältöön, koska useimmat eivät ole vielä läheskään saavuttaneet mentaaliastetta. Heidä on autettava rakastavaisella ymmärtämyksellä, heidän emotionaalisuutensa ja mahdollisesti heidän niin kutsutun järkensä tai älynsä (mentalisoituneen emotionaalisuutensa) kautta. Tietämättöminä mentaalisuuden vaikutuksista emotionaaliaineeseen psykologit erehtyvät täydellisesti mentaalisuuden suhteen. Vain essentiaaliminät voivat antaa vaadittavat tosiasiat tieteellisesti oikealle psykologialle. Siihen saakka, kunnes sellaisen tiedon saanti mahdollistuu, psykologit saavat tyytyä kvasitietoonsa. Ketkään filosofit eivät ole saavuttaneet mystikkoastetta, sillä silloin he eivät olisi enää filosofeja, vaan he olisivat oivaltaneet filosofisen spekulatiivisuuden fiktiivisyyden. Tämä

ei ole estänyt heitä älyllisesti ja tunnepohjaisesti hyväksymästä humanistisia ideoita eikä oivaltamasta sodat mahdottomiksi tekevää ihmiskunnan universaalista veljeyttä. Sivilisaatioasteen korkeimmilla tasoilla ja periaateajattelulla voi päästä pitkälle ihmisten vaikutelman mukaan.

⁶Useimmilla on tarve saada kiintymystä ja osanottoa, iloa joka kantaa ja keventää monia ahdistavia taakkoja. Ilontuojana oleminen on suuri elämäntehtävä kaiken myrkyttävänä kaoottisena aikakautenamme. Jos ihmiset tietäisivät, kuinka paljon ystävällinen hymy merkitsee, he eivät olisi niin pidättyväisiä sen suhteen. Koleana päivänä se vaikuttaa auringonsäteen tavoin. Ihmiset etsivät onnea ja hakeutuvat vaistomaisesti niiden luo, jotka levittävät auringonpaistetta ympärilleen. Se on vaivan arvoinen tahdonasia ja sujuu yhä paremmin päivittäisen harjoittelun ansiosta. Minkä mahtavan vaikutuksen tekeekään sellaisen ihmisen ”hurmaava hymy”, jolla on hento ja kaikenlaisten vaivojen rasittama keho. Se on kuin viesti korkeammasta maailmasta. Ja kuinka se kaunistakaan mitä arkipäiväisimmän ulkonäön. Klingerin etsaus, *Satyyri katsellen ihaillen nukkuvaa luonnotarta* (jumalallista taidetta), osoittaa, kuinka kauniit myös sellaiset kasvot voivat olla.

9.61 Esoteerikon palvelu

¹Totuuden – tiedon vastaanottaminen vaatii tiettyjä edellytyksiä: edellisistä inkarnaatioista mukana tuotua piilevää ymmärtämystä ja etsivän asenteen (usein tiedostamaton). Vaaditaan kykyä mukauttaa puheensa niiden käsitysmahdollisuuteen, joille uskoo sen, mikä aiemmin oli vihittyjen ”salaista, pyhää tietoa”. Monet intoilijat tekevät itsensä naurettaviksi ja vahingoittavat asiaa ”heittämillä helmiä”.

²Sen tähden esoteerikon palvelu ei suinkaan tarkoita yksipuolista propagandatyötä esoteriikan puolesta. Koska äärimmäisen harvat (vain prosentin verran ihmiskunnan nykyisellä kehitysstasteella olevista ja tällä aikakaudella inkarnoituneista) kaipaavat aitoa tietoa todellisuudesta, esoteerikko palvelee kaikkialla, missä hän voi antaa panoksensa. Olennaista on palvelu, ei jokin tietynlainen palvelu.

³Jos hänen täytyy käyttää säästävaisesti tiedon valoa, hän voi aina antaa rakkauden energiaa. Sen suhteen tuhlauks on paikallaan: voi tuhlaa ystävällisyyttä, iloa, rohkaisua, vapauttavaa huumoria, avuliaisuutta, kiitollisuutta ja hyviä ajatuksia. Rakkaudella (ykseydenpyrkimyksellä) hyödytämme, vihalla (kaikissa sen lukemattomissa elämänilmaisissa) ehkäisemme kehitystä ja määräämme itse oman kehitystahtimme, tulevat elämämme.

⁴On lukemattomia tapoja palvella ihmiskuntaa, kehitystä ja ykseyttä ja kaikilla tasoilla. Kaikilla elämänaloilla on lukemattomia tehtäviä ja ihmiskunnan osalta useimmat elämänongelmat ovat vielä ratkaisematta. Fyysinen toimeentulo ja henkilökohtainen turvallisuus ovat useimmille heidän lähimmät huolensa. On niin monta muuta tarvetta, jotka täytyy tyydyttää pitkän fyysisen, emotionaalisen ja mentaalisen tajunnankehityksen aikana (poliittiset, sosiaaliset, taloudelliset, lääketieteelliset jne. loputtomiin), eivätkä esoteeriset tarpeet ilmene ennen kuin yksilö lähestyy loppuastetta.

⁵Esoteerikkoja on kaikissa seitsemässä departementissa ja heidät koulutetaan kaikkia niitä erilaisia elämäntehtäviä varten, jotka on ratkaistava. Ja kaikilla eri teillä on tilaisuuksia kehittää vaadittavia ominaisuuksia. Kaikki tiet johtavat päämäärään. Mutta ei teologisen dogmatismen osoittama tie. Kaikki dogmit johtavat harhateille.

9.62 Kosminen kollektiivitajunta

¹Me olemme kaikki yhtä sen tähden, että kaikki monaditajunnat yhdessä muodostavat kosmisen kokonaistajunnan. Olemme kaikki samanlaisia siinä suhteessa, että me kaikki olemme veljiä. Vanhemmilla veljillä ei ole aihetta ylpeillä siitä, että he ovat vanhempia. Vanhempien tehtävä on auttaa nuorempia. Ne, jotka eivät tahdo auttaa, menettävät Lain mukaan oikeuden tulla autetuksi edetäkseen korkeammalle, menettävät oikeuden oppilaisuuteen, jota ilman kukaan ei saavuta viidettä luomakuntaa planeetallamme tällä aionilla.

²Eri valtakuntien väliset erilaisuudet ovat käytännöllisesti katsoen ajankysymys. Korkeampien valtakuntien yksilöt on tuotu aiemmin ikimanifestaatiosta (kaaoksesta) kosmukseen. Sama koskee inhimillisiä kehitystasoteita, eläinkunnasta ihmiskuntaan siirtymisen ajankohtaa.

³Mitä korkeamman kehitystason yksilö on saavuttanut, sitä suurempi on hänen osallisuutensa kosmiseen kokonaistajuntaan, johon hänellä on katoamaton osuus. Tämä merkitsee, että hänen minätajuntansa käsittää kaikki alemmanlaatuiset kollektiivitajunnat; että nämä ovat hänen käytettävissään milloin hän vain sitä toivoo.

⁴Planeettahallitsijan minätajunta on kaikkein laaja-alaisin planeetassa. Hänen henkilökoh- taista auraansa (aineverhoa) ei pidä sekoittaa monadin tajunnanlaajuuteen. Planeettahallitsija voi samastaa minätajuntansa planeetan ja planeettaketjun kollektiivitajuntaan.

⁵Kaikki maailmoissa 1–44 oleskelevat yksilöt ovat tietoisia osallisuudestaan kosmiseen kokonaistajuntaan, joskin tämä on eri minuuksille rajoittunut niihin maailmoihin, jotka he ovat kerran ”valloittaneet”. Koska kollektiivitajunta merkitsee myös osallisuutta manifestaatio- prosesseihin, jokaisella on tehtävänsä näissä. He elävät palvellakseen ”elämää”. Koko kosmos on kokonaisorganisaatio, jossa jokaisella monadilla on määrätty paikkansa. Jokaisella aurinko- kunnalla on organisaationsa, jokaisella planeetalla omansa. Tässä organisaatiossa jokaisella monadilla on erityinen tehtävänsä ja kaikki tekevät yhteistyötä kokonaisuuden hyväksi.

⁶Evoluutio mahdollistuu korkeampien valtakuntien yksilöiden auttaessa alemmissa valtakun- nissa olevia kehittymään. Ihmiset saavat kaiken kehitykselleen tarpeellisen hierarkioilta ja nämä vuorostaan korkeammista valtakunnista, viime kädessä korkeimmasta eli seitsemänne- stä kosmisesta valtakunnasta.

⁷Koska kaikki olemassa oleva koostuu kosmisen kokonaistajunnan muodostavista mona- deista, on kosmoksen kaikkien monadien välillä olemassa suhteita, tietoisia siinä määrin kuin ne ovat hankkineet ymmärtämystä. Nämä suhteet merkitsevät, että kaikki korkeammissa valta- kunnissa olevat tekevät kaiken voitavansa alemmissa valtakunnissa oleville, vaikka ihmiskunta nykyisellä kehitystasoteellaan ja tietämättömyyden idiologioiden idiotisoimana ei tiedä eikä kykene ymmärtämään mitään näistä suhteista. Kaikkien kollektiivitajunnan ansiosta kaikki ovat osallisia kaikkeen, tiesivätpä he siitä tai eivät. Meidän osallisuutemme määräytyy ymmärtä- myksestämme, kehitystasostamme. Kun on kerran oivaltanut tämän, tulee gnostisesta ilmai- susta ”jumalan valtakunta on teissä” välittömästi itsestään selvä. Siihen ei tarvita mitään käsit- tämättömiä teologisia selityksiä.

⁸Teoreettinen oivallus ei tietenkään ole samaa kuin toteuttaminen. Inhimillisen arvostelu- kyvyn suuri heikkous on sen suhteellisuudentajun puute, sen kyvyttömyys erottaa toisistaan potentiaalinen ja aktuaalinen, mahdollinen ja todellinen. Kun okkultistit haihattelevat kosmi- sesta kaikkietävyyydestä ikään kuin he omistaisivat sen, tietäisivät mitä se tarkoittaa, osoittaa se terveen järjen poissaoloa.

9.63 Kollektiivit

¹Ei ainoastaan koko kosmos ole tajunnallinen ykseys, vaan kaikki, mikä jossain suhteessa voidaan nähdä kollektiivina, on yhtä lailla ykseys: eri valtakunnat, eri maailmat, monenlaatuiset ryhmäsielut ja lukemattomat kollektiiviolentojen lajit. Ihmiskunta muodostaa siten ”kollektiivi- sielun”; eri rodut, kansat, kansojen sisäiset ryhmät ovat ryhmäsieluja. Ykseys on aina ensisijai- nen asia, yksilöt kuuluvat monenlaatuisiin ryhmäyhteyksiin. Ajan mittaan kukaan ei voi irtaan- tua yhteydestä, eikä edes työskennellä sitä vastaan. Siten he vain lisäävät velkaansa yhteydelle, velkaa, joka heidän on maksettava viimeiseen penniin, kestävä se kuinka monta aionia tahansa.

²Ykseydet ovat myös lähtemättömiä yhteyksimuistoja, yhä laajemmissa kollektiivimuisteissa ja lopulta kokonaisessa kosmisessa yhteyksimuistissa. Ne tuhoutuvat manifestaatioprosesseissa vasta sitten, kun niin kollektiivit kuin yksilöt ovat lopullisesti selvittäneet tilinsä suuren Lain kanssa.

³Vaisto on aavistuksen tavoin monadin–minän kyky osallistua jonkinlaiseen kollektiivitajuntaan, joita on olemassa melkeinpä loputon sarja yhä korkeammissa tajunnanlajeissa. Monet psykologeille ratkaisemattomat ongelmat ratkeaisivat itsestään, jos he lähtisivät tajunnan ykseydestä. Ykseydestä meidän tulee etsiä ”dynamiksen” avainta. Olemme kaikkivaltaita, kun olemme yhtä kaiken kanssa.

⁴Vaiston voidaan sanoa olevan perusta evoluutioaktiivisuudelle, monadien itseaktiivisuudelle, joka alkaa aina alhaalta hellittämättömällä pyrkimyksellä kohti yhä korkeampia tajunnanlajeja. Se mahdollistaa myös yhä kasvavan kyvyn käyttää (kosmisen liikkeen) jatko evoluutioon toimittamia energioita. Ilman tätä ykseydenpyrkimyksen kykyä itsensä toteuttamisen laki olisi merkityksetön.

⁵Ihmiskunta muodostaa ykseyden ja kaikki ovat olemassa auttaakseen toisiaan. On suuri erehdys uskoa, että yksilö tai kansa voi edistyä jättämällä toiset taakseen. Eri kehitysasteet ovat seurausta kausaaliverhojen eri-ikäisyydestä. Ne eivät ole todisteita yksilöllisestä paremmuudesta. Niiden, jotka ovat kehityksessä muita edellä, tulee auttaa niitä, jotka tulevat jäljessä. Ne, jotka kieltäytyvät palvelemasta, tulevat kehityksessä ohitetuiksi. Tätä tarkoitti esoteerinen sanonta: viimeiset tulevat ensimmäisiksi. Ykseyden laki ja kehityksen laki liittyvät läheisesti toisiinsa. Kehityksessä edellä oleminen ei ole mikään ylpeilyn aihe. Se merkitsee suurempaa vastuuta käyttä ominaisuuksiaan ja kykyjään oikein.

9.64 Ryhmät

¹Esoteerisessa kirjallisuudessa puhutaan paljon ”ryhmästä”, sillä kaikki esoteerinen työ on ryhmätyötä. Useimmissa tapauksissa sana ”ryhmä” voitaneen korvata sopivimmin sanalla ”kollektiivi” tai sanalla ”yleinen” vastakohtana ja edellytyksenä yksilölliselle. Nimitys ”ryhmä” viittaa joukkoon yksilöitä, joilla on yhteiset tehtävät. Samalla tavoin esoteerisessa kirjallisuudessa esiintyvä ilmaisu ”ryhmätajunta” olisi parempi korvata (tietyn tason) ”kollektiivisella tajunnalla”. On olemassa yhtä monta eri kollektiivitajunnan lajia kuin kehitystasoja, hankitun elämänymmärtämisen asteita niin yleisessä kuin yksilöllisessä merkityksessä.

²Niin pian kuin vihkiytymättömät saavat kuulla puhuttavan ryhmästä, he ajattelevat jotain erottavaa, jotain poissulkevaa, vastakohtaa jollekin muulle. Esoteeristen ryhmien suhteen tämä näkemys on täysin väärä. Ykseydessä ei ole mitään poissulkevaa, eivätkä esoteeriset ryhmät ole mitään eristäviä ilmiöitä kollektiivissa. Kaikki ryhmät tekevät yhteistyötä. Ryhmän ainoa olemassaolo-oikeus on sen mahdollistama tehokkuus.

³Jokainen tuo ryhmään omalaatunsa, erityisen kykynsä, erityiset ominaisuutensa, ja näiden erilaisten energioiden yhdistelmä vahvistaa mahdollisuutta yksilökohtaiseen panokseen satakertaisesti. Ryhmävoima on yliyksilöllinen, ja siitä johtuu sen tehokkuus.

⁴Kun ymmärtämisen kyky – emotionaalinen, mentaalinen, psykologinen ja kulttuurinen ymmärtäminen – ja suvaitsevaisuuden kyky ovat lähes olemattomia, on luonnollista, että ihmiset kokoontuvat ryhmiin, joissa he voivat tavata ainakin jossakin tarkoituksessa. Sellaiset itse muodostetut ryhmät eivät ole samoja kuin esoteeriset ryhmät. Sitä mukaa kuin suvaitsemattomuus lisääntyy ja ymmärtämys tulee yhä harvinaisemmaksi, vaikuttavat nämä ryhmät pienevän entisestään.

9.65 Tie ykseyteen

¹Kauan ennen kuin universaalinen uskonto tai yhteinen todellisuuskäsitys voi toteutua, on suvaitsevaisuuden toisten mielipiteille ja näitä kohtaan osoitetun rakastavaisen ymmärtämisen täytynyt päästä oikeuksiinsa korkeammalla emotionaaliasteella. Kaikki kehitys tapahtuu asteittain laajassa tajunnanprosessissa, ja kaikki vie aikansa. Siihen, mikä voi vaikuttaa valankumoukselliselta, on yhä useampien ihmisten tiedostamattomassa ja osittain heidän valvetajunnassaan tapahtunut hidas valmistautuminen.

²On olemassa emotionaalista onnea, mentaalista iloa ja essentiaalista autuutta, ja yksinomaan

ihmiskunnan ja meidän oma huono korjuumme estää meitä kokemasta niitä. Löydettyämme itsensä unohtamisen ja ykseydessä elämisen salaisuuden, elämä on sanomattoman ihanaa.

³Teologit ovat tehneet suurta melua gnostilaisesta ilmaisusta ”uudelleensyntyminen”, kuten tavallista tietämättä, mistä on kysymys. Se merkitsee samaa kuin ”kääntyminen”, myös tämä teologisoitu ja siten vääristetty. Molemmat sanonnat tarkoittavat ”omaan minään” ja elämään kohdistuvan asennoitumisen täydellistä muutosta, joten egoismin korvaa altruismi. Sen sijaan, että näkisi itsensä ainoana olennaisena ja kaiken muun olemassa olevan häntä itseään ja hänen kyltymättömiä tarpeitaan varten, yksilö päättää oman minänsä merkityksettömyyden oivalta-
neena elää yksinomaan palvellakseen ihmiskuntaa, kehitystä ja ykseyttä. ”Ykseydentahdosta” tulee ainoa olennainen asia, kun on kerran oivaltanut, että elämän tarkoitus on kaiken elämän liittyminen ykseyteen, että liittymällä yhä suurempiin ykseyksiin saavuttaa yhä korkeampia valtakuntia, että kosmisen kaikkietävyyyden ja kaikkivallan voi hankkia vain elämällä kos-
mokselle.

⁴Tietenkin olemassaolon tarkoitus ja päämäärä on, että monadit hankkivat kosmisen kokonaisuutensa. Tämä koskee kaikkia monadeja kaikissa valtakunnissa. Mutta tämä mahdollistuu vain liittymällä ykseyteen, osallistumalla kaikkien kaikkia varten tekemään työhön, yhteiseen työhön manifestaatioprosesseissa, auttamalla jokaista, jota kullakin on mahdollisuus auttaa kaikissa valtakunnissa. Tällä perspektiivillä oivaltaa, että elämän ensisijainen tarkoitus on elämän palvelu. Elämällä itseämme varten ehkäisemme tätä tehtävää, suljemme itsemme pois ykseydestä, väärinkäytämme elämän meille antamia mahdollisuuksia, väärinkäytämme elämän tarjoamia elämänenergioita, pidämme itsellämme kaiken, mikä kuuluu kaikille, kieltäydymme maksamasta elämän antamaa lainaa, jota ilman meillä ei olisi edes minkäänlaista tajuntaa.

⁵Elämän tarkoituksen on ymmärtänyt se, joka elää unohtaakseen itsensä, elää saadakseen elää toisille, elää saadakseen auttaa ja palvella elämää. Sitä minä ei voi tehdä ensitriadissa, vaan vasta sitten, kun se on saanut yhteyden toistriadin energioihin, kun se on kyennyt automaattisesti aktivoimaan sydänkeskukseen kuuluvan tajunnan. Ja menetelmä tähän tarkoitukseen on ykseydentahdo ja tämän tahdon herättäminen. Elämän paradokseihin kuuluu, että tahtoo sitä, mitä ei tahdo tehdä, että tahtoo tehdä sen, mitä ei voi. Se on minälle ensimmäisenä käsittämätöntä, kunnes minä on oppinut läksyt, jotka sen täytyy oppia ensimmäisenä. Sen tähden esoteerista elämäntietämystä ei saa pakottaa ihmisille. Se ymmärtävät vain ne, jotka ovat valmiita ensimmäisyyksinä. Ei riitä, että on tullut mystikoksi, ”että tahtoo tulla yhdeksi jumalan kanssa”, sillä se on ensimmäisenä toive. Jäljellä on jumalasta luopuminen, omasta kehityksestä luopuminen, jotta voisi unohtaa itsensä palveluksessa. Silloin on valmis oppilaisuudelle. Silloin voi tulla planeettahierarkian tarvitsemaksi välineeksi.

9.66 Ihmiskunnan ongelmien perusta

¹Taipumus suruihin ja kärsimyksiin perustuu sellaiselle ikivanhalle ajattelutavalle, että suoraan vastakohtainen elämänsenne tuntuu mahdottomalta. Elämäntietämättömyyden toiminnasta kaikkien luonnon- ja elämänlakien vastaisesti on ollut seurauksena, että korjuun lain vaikutukset ovat suorastaan antaneet aiheutta uskon, että jumalat kadehtivat ihmisten onnea, että karma on rangaistuksen ja koston laki. Ihmiset eivät ole tahtoneet oivaltaa, että ykseyden laki on kehityksen peruslaki – yhä suurempiin ykseyksiin liittymisen laki – vaan he ovat kaikkialla vastustaneet ykseyttä. Ja sitten he syyttävät elämää omasta tyhmyydestään ja epäinhimillisyydestään.

²Tavan mukaan ilmiöiden syitä yritetään löytää historiallisesta tapahtumainkulusta. Esimerkiksi kysymystä, miksi sivilisaatiot ja kulttuurit ovat tuhoutuneet, yritetään selittää lukemattomilla arvauksilla. Esoteriikan selvittämä ainoa syy jää heiltä huomaamatta: yhteiskuntahengen puute, kyltymätön yksilöllinen egoismi, ykseydentahdon ja toisten, kaikkien, kokonaisuuden palvelutahdon poissaolo. Kun ihmiset elävät palvellakseen, on yhteiskunnallinen paratiisi

toteutunut, mutta vasta silloin. Kaikkien muiden menetelmien täytyy epäonnistua, minkä historia osoittaa ja minkä myös nykyiset ja tulevat yhteiskunnalliset ja poliittiset kokeilut tulevat vahvistamaan.

³Ihmiskunnan nykyisellä kehitysasteella, jolla ihmiset ymmärtämättään ehkäisevät kehitystä, ovat rodut, kansat, lahkot, yhteisöt toisensa poissulkevia, ovat vastakkaissuhteessa toisiinsa, mikä kaikki hajottaa ykseyden. Koko ihmiskunta on avuttoman hajautunut ja tämä hajaannus herättää emotionaalisen poistytöntevoiman ja vihan. He eivät kykene oivaltamaan tätä, mikä osoittaa heidän avuttoman elämäntietämättömyytensä ja rajoittuneisuutensa, heidän elämänsokeutensa ja kykenemättömyytensä.

⁴Niin teologia kuin filosofia ovat merkkejä siitä, että älyllisten keskuudessa teoria hallitsee elävän elämän sijaan. Ihmiset ovat liioitellun teoreettisia. Kuinka monelle palvelu ilman vastapalvelun ajatusta ja pyrkimys kaikkien rakastavaiseen ymmärtämykseen ovat elämän olennaisimmat asiat? Sen sijaan vallitsee kriittinen ja rakkaudeton tai välinpitämätön asenne kanssaihmiin. Ei ole ihmeteltävää, että elämä vaikuttaa heistä tyhjältä ja merkityksettömältä, kun heillä itsellään on niin niukasti sydämen lämpöä, ainoaa, mikä voi tehdä elämästä rikkaan toisten käyttäytymisestä riippumatta. Vaadimme toisilta sellaista, mitä emme itse anna. Tämä elämään kohdistuva vaatimus tekee useimmista pettyneitä ja tyytymättömiä, myös silloin kun heillä on kaikki, mitä he kohtuuden nimessä tarvitsevat. Elämän rikkaus ja sen sisin salaisuus ei ole sitä, mitä saamme, vaan mitä annamme itsestämme, minästä. Tätä tarkoitettiin esoterismilla: ”se, joka antaa, hän saa” (ei toisilta, vaan korkeammalta minältään).

⁵Oppilas ei tahdo ottaa ”maksua” palveluksistaan, vaan kieltäytyy vastaanottamasta. Kaiken saamansa hän on saanut lahjaksi ja antaa vapaasti elämälle takaisin, mikä kaikki on kohtuutonta elämään vihkiytymättömälle.

⁶Tätä ovat planeettahierarkia miljoonia vuosia ja Buddha ja Christos viimeiset 2500 vuotta yrittäneet selvittää ihmiskunnalle. Turhaan. Se on aivan liian yksinkertaista. Asiat on monimutkaistettava. Silloin yksilö tuntee olevansa teräväjärkinen ja syvämielinen, hyvin oppinut ja hyvin viisas – elämän suhteen kuitenkin idioottiasteella oleva ihminen. Ei ole halua nähdä, koska sen kieltävät kyltymätön itsekkyyden, itsehostus, omahyväisyys, itseihannoitus: viha, joka kohdistuu kaikkeen, mikä ei ole omaa rakasta minää.

⁷Vaikuttaa siltä kuin planeettahierarkian yritykset opettaa ihmiset oivaltamaan, että ykseyden laki, palvelun laki, on elämän laki, että meidän kaikkien tulisi elää toisillemme eikä toisiamme vastaan, olisivat hukkaan heitettyjä. Jos todella on niin, ihmiskunta tulee tuhoamaan itsensä nykyisin käytettävissä olevin tuhoamiseen tarkoitetuin keinoin.

⁸Jos ihmiset eivät toteuta ykseyttä, elämästä tulee kaikkien sota kaikkia vastaan, mikä erehtymättä loppuu ihmiskunnan tuhoon. Ykseyden laki on elämän laki, ja ne, jotka eivät tahdo liittyä ykseyteen, ovat sulkeneet itsensä elämän ulkopuolelle.

KEHITYKSEN LAKI

9.67 Tajunnankehitys

¹Atomien tajunnansisältö tulee tietenkin yhä ”järkevämmäksi” jokaisen korkeamman atomilajin myötä. Tämä johtuu yhä laajemmasta käsityskyvystä (atomien vähentyneestä ikeatomitiheydestä) ja tämän seurauksena yhä täsmällisemmästä tajunnan työstämisestä, aina kasvavasta mahdollisuudesta tajunnan välittämiseen ja kaikki tämä miljoonien vuosien aikana.

²Näistä viittauksista käynee ilmi, kuinka toivotonta oikean todellisuuskäsityksen muodostaminen ensimmäisille (”poor foolish things”) on. Atomien tajuntaa eivät voi käsittää muut kuin ne, jotka ovat hankkineet ykseystajunnan ja siihen liittyvän yhä suuremman mahdollisuuden tutkia yhä korkeampien atomilajien tajunnansisältöä. Se, minkä ihminen voi (tiedostamattaan) hyödyntää, vastaa hänen hankkimaansa käsitysmahdollisuutta. Kuinka heikko tämä on ollut ja edelleen on, ilmenee valitettavasti aivan liian selvästi menneen ajan ja nykyajan historiasta.

³Koko kosmos on yhtä ainoaa kehitysprosessia. Kaikki manifestaatioprosessit (myös involuutimis- ja involuutioprosessit) voidaan nähdä loppuprosessien esiasteina. Evoluutioprosessi kulkee jatkuvasti ykseydestä moninaisuuteen ja moninaisuudesta ykseyteen. Kun lähin päämäärä on saavutettu, yksi maailma valloitettu, pyrkimys alkaa uudelleen ja jatkuu siten, kunnes yksilö on liittynyt kosmiseen kokonaistajuntaan, loputtomaan palvelukseen siihen tarkoitetuilla loputtomilla voimilla, työhön kaikkien vapauttamiseksi epätäydellisyyden rajoituksista. Mitä useammat monadit vapautuvat, sitä suurempi on yhteinen autuus. Pyrkimys valtaan on pyrkimystä eristäytymiseen, mikä johtaa suurempien voimien pelkoon ja pienempien voimien halveksuntaan.

⁴Atomiketjussaan olevan monadin saavuttaessa korkeampia valtakuntia sen kyky samastua yhä suurempiin jo olemassa olevien ainemuotojen (kollektiiviryhmien, maailmojen jne.) tajuntaan kasvaa. Tajunnanekspansio on juuri kykyä ottaa osaa kosmisen kokonaistajunnan yhä suurempaan osaan.

⁵”The self is only a passing guest” on 44-minän K.H.:n määritelmä evoluutiomonadille – ikeiatomille – minäatomille – yksilölle – minälle. Siten hän on sattuvasti lausunut monadin katkeamattoman, jatkuvan evoluution (tajunnankehityksen). Se on matka halki yhä korkeampien tajunnanmaailmojen, matka joka jatkuu, kunnes loppupäämäärä on saavutettu. Se on matka, joka kaikkien on kuljettava, vastustivatpa he sitä kuinka paljon tahansa. Heidän vastustuksensa vain hidastaa matkaa heidän omaksi vahingokseen. Kaikki tulevat saavuttamaan päämäärän ja tavoittavat sen ennemmin tai myöhemmin.

⁶Luomakunnat ovat yhtä monta luokkaa elämän koulussa, ja jokainen luomakunta muodostaa pitkän sarjan eri kehitystasoja.

⁷Viidennessä luomakunnassa kaikki tietävät olevansa yhtä ollessaan tietoisesti osallisia kosmiseen kokonaistajuntaan. Mutta se ei tarkoita, että kaikki ovat tasa-arvoisia. Myös 45-minän oppilaat edustavat monia eri tasoja. Jokainen heistä on tietoinen tasostaan ja siitä, ketkä kuuluvat korkeammalle ja ketkä alemmalle tasolle, mikä ilmenee itsehankitusta elämänkokeemuksesta, eriaisteisesta oivalluksesta ja kyvystä. Jokainen tietää paikkansa, ja kaikki auttavat toisiaan.

⁸Tajunnankehitys ilmenee spiraaliliikkeenä, ei suorana linjana. Elämäntietämättömyydestä se vaikuttaa kiertoliikkeeltä. Mutta joka kerta kun hän palaa näennäisesti samaan pisteeseen, se onkin korkeammalla tasolla, eikä takaisin putoamista.

⁹Planeettahierarkia yrittää selittää, että kaikki on kehitystä, ei vain (niin kuin kehitys tavallisesti käsitetään) monadien jatkuvaa transmigraatiota yhä korkeampiin luomakuntiin, vaan myös jatkuvaa muuntumista jokaisessa valtakunnassa, joten eri kehitystasot kohoavat automaattisesti yhä korkeammalle tasolle. Mikään ei ole pysyvää, koska kosminen liike sisimmiltään tähtää evoluutioon. Nykyisellä barbaariasteella oleva yksilö on siten suhteellisesti korkeammalla tasolla kuin barbaari kymmenen miljoonaa vuotta sitten. Ero on myös suuri aikamme kausaalinän ja miljoonia vuosia sitten eläneen kausaalinän välillä. Tämä pätee kaikissa valtakunnissa. Vain korkein kosminen valtakunta on toteuttanut ”absoluuttisen”, jos nyt tällä sanalla on jotain merkitystä tässä yhteydessä. Kaikki alemmat valtakunnat ovat ”muuntumassa” yhä suurempaan yhtäpitävyyteen ”ihanteen” kanssa.

¹⁰Tajunnankehitys, joka on yhä korkeampien tajunnanlajien hankintaa, on ehdottoman väistämätön, vääjäämätön elämänlaki. Tämä on yksi asia. Mutta millä tavalla tämä kehitys tapahtuu, jää aina ongelmaksi johtuen eri luomakunnissa olevien monadien omalaadusta ja niiden välisestä vuorovaikutuksesta. Ja kuinka pitkän ajan, kuinka monta aionia, kuinka monta vuosimiljoonaa tämä prosessi vaatii, jää myös aina ongelmaksi, yksilölliseksi ja samanaikaisesti yleiseksi ongelmaksi.

¹¹Monadit, jotka kieltäytyvät kehittymästä, siirretään aikanaan toisiin, uusiin aurinkokuntiin, kunnes he lopulta päättävät, että he tahtovat kehittyä. Kaikki saavuttavat loppupäämäärän, kestäköön se kuinka kauan tahansa.

9.68 *Elämän tarkoitus on tajunnankehitys*

¹Elämän tarkoitus on tajunnankehitys. Itse asiassa se tarkoittaa, että elämän tarkoitus on työ. Onnellinen se, joka on oivaltanut, että ilman työtä ei ole pysyvää onnea eikä iloa. Mitä enemmän meidän työemme hyödyttää yhä useampia, sitä suurempi on tyydytys, lukuun ottamatta, että työemme vahvistaa mahdollisuutta vetovoimaan ja ykseydentahtoon ja tuo mukanaan parhaan mahdollisen korjuun tulevissa inkarnaatioissa. Laiskurit, vetelehtijät ovat parasiitteja, jotka tuomitsevat itsensä jonkinlaiseen orjuuteen tulevaisuudessa.

²Alemmilla kehitysasteilla olevalle ensiminälle ovat itsekkyyys, kunnianhimo, vallanhalu oikeutettuja, sillä ne ovat voimakkaimmat kannustimet työhön ja vaivannäköön. Nämä vaikuttimet karsiutuvat aikanaan pois, kun yksilöt ovat saavuttaneet korkeampia tasoja. On väärin vaatia samoja korkeita ihanteita kaikilta eri kehitysasteilla olevilta, niin kuin moralistit (elämäntiedon ja suhteellisuudentajun puutteessa) tekevät. Lisäksi moralistit (jotka kaikki ovat alemmilla asteilla) ovat aina tuominneet ne, jotka (kaikessa epätäydellisyydessään) ovat työskennelleet palvellakseen ”jumalan valtakuntaa” sellaisena kuin he ovat sen nähneet. Viha on edelleen moralistien elämäneliksiiri. Tämä viha yhdistyy helposti heidän täydellisyyden vaatimukseensa, mikä on paras todiste heidän parantumattomasta itsesokeudesta.

9.69 *Manifestaatioprosessit*

¹Manifestaatioprosessit jakautuvat kolmeen päälajiin: involvoitumis-, involuutio- ja evoluutioprosessiin. Nämä kolme pääalajia jakautuvat lähes lukemattomiin alaosastoihin, joista hyvin vähän on toistaiseksi tullut eksoteeriseksi. Vihjeen näiden olemassaolosta antaa tieto kolmesta erilaisesta aurinkokunnasta, joissa aine asteittain jalostuu tehdäkseen monadeille (evoluutio-atomeille) yhä helpommaksi korkeampien tajunnanlajien hankinnan ja korkeampien energialajien hyödyntämisen; mahdollistaakseen yhä helpommin korkeammanlaatuiset ainemuodot, jotka yhä helpommin automatisoituvat. Ihmisen tehtäviin kuuluu myötävaikuttaa tähän jalostumisprosessiin, mikä mahdollistaa näille aineille kolmannen lajin aurinkokuntaan liittymisen. Tämän hän tekee jalostamalla omien verhojensa aineen. Tämä ihmisen verhojen jalostumisprosessi on samanaikaisesti edellytys yhä korkeampien molekyyllilajien tajunnan hankinnalle.

²Tämä on vain yksi esimerkki siitä, kuinka eri prosessit kytkeytyvät toisiinsa ja kuinka ne kaikki palvelevat lopullista päämäärää. Se on keskinäistä avunantoa lukemattomissa suhteissa, jolloin myös se, mikä meistä vaikuttaa olevan paha olemassaolossa, tekee välttämättömän työn involuutioprosessissa. On totta, että tämä ”paha” ehkäisee jossain määrin evoluutioprosessia, mutta tuo mukanaan sen hyvän, että monadit ovat pakotettuja käyttämään korkeammanasteista oivallusta ja energiaa, jolloin niin tajunta kuin tahto kehittyvät. Epäilemättä esoteerikot ovat aina antaneet ymmärtää, että ”paha on voima, joka palvelee hyvyyttä”, mutta tietämättömyys on tiennyt paremmin, kuten aina. Ja kuinka usein tietämättömyys paljastuukin, se jää sitkeästi kiinni fiktioihinsa. Milloin se tulee vähemmän vuorenvarmaksi siitä, että se on aina oikeassa? On mahdotonta, että se oivaltaisi oman tietämättömyytensä.

³Tajunnankehitystä, yhä korkeampien tajunnanlajien hankintaa yhä korkeammissa aine-lajeissa, on symbolisesti kuvattu portaiden kiipeämisenä. Tietenkin sitä voi kuvata toisella tavalla. Kaikki atomimaailmat ovat olemassa meissä ja tajunnankehitys on niiden olemassaolon löytämistä, symbolisesti minän tarkastelun kohteen siirtämistä. Tämä kuvaus antaa meidän paremmin ymmärtää sanonnan ”jumalan valtakunta on teissä”.

9.70 *Evoluutio on hidas prosessi*

¹Tajunnankehitys on hidas vuosimiljoonia kestävä prosessi. Pelkkien historiallisten aikakausien huomioon ottaminen eksyttää, koska ihmiset ovat tietämättömiä kaikesta, mikä koskee tajuntaa eri luomakunnissa, kaikesta mikä koskee kehitysasteita, ihmiskunnan tajuntaluokkia, sivilisaation ja kulttuurin tehtäviä, inkarnoituvien klaanien tasoja, yksilölle annettua elämäntehtävää, mainitaksemme vain muutamia tekijöitä.

²Useimmat yksilön inkarnaatioista ovat merkityksettömiä hänen kehityksensä suhteen niiden ollessa (sattumanvaraisten) kokemusten keräämistä. Vasta sitten, kun yksilö alkaa ”herätä” ja vaatii vastausta kysymykseensä elämän tarkoituksesta, hänen inkarnaationsa saavat merkitystä ja Augoeides lainkaan välittää kiinnostua suojatistaan.

³Kaikki kehitys, niin luonnossa kuin ihmiselämässä, on aikaa vievä kypsymisprosessi, ja näin on kaikilla asteilla. Niitä kahtatoista essentiaalista ominaisuutta, joiden hankkimisen kahden-toista eläinratatähdistön energiat mahdollistavat kausaaliminälle, niin että se kerran kykenee suorittamaan ”Herkuleen kaksitoista urotyötä”, ei hankita kerralla.

⁴Se, joka tahtoo tulla liian nopeasti ”valmiiksi”, on vailla terveen järjen suhteellisuudentajua. Kohtuuttomuuksia ei koskaan vaadita, ainoastaan, että tekee niin hyvin kuin voi, annettujen ja aina rajoitettujen mahdollisuuksien ja kykyjen mukaan. Tämä on sanottava, sillä kaikenlainen liikajännitys ehkäisee päämääräänsä. Meidän on pidettävä organismistamme hyvää huolta, sillä se on välttämätön väline ja sen täytyy kyetä täyttämään tehtävänsä. Meidän täytyy olla tarkkoja terveydestämme ja käytettävä voimiamme järkevästi.

⁵Tämän sanotun jälkeen on vielä tutkittava lähemmin, mitä tarkoittaa ”tehdä niin hyvin kuin voi”. Sen me teemme harvoin, koska emme tiedä mihin kykenemme. Se on enemmän kuin mitä luulemme. Niin monet elämän tarjoamat tilaisuudet menevät meiltä ohi, niin monet, pienet, päivittäisen elämän tilaisuudet olla ystävällisiä, ilahduttaa ympäristöämme, sanoa rohkaiseva sana, antaa apua siellä, missä se on tarpeen. Monet pienet, tekemämme näennäisen merkityksettömät asiat ovat valmistautumista yhä suurempiin tehtäviin. Emme tule saamaan suuria tilaisuuksia, jos olemme laiminlyöneet pienet. Huomioimalla pienet tilaisuudet, voimme löytää suuret. Pienempiin kuuluu useimmiten päivittäiset velvollisuutemme meille annetussa asemassa.

9.71 *Kaikki on nähtävä evoluution näkökulmasta*

¹Planeettahierarkiassa oleville ainoa olennainen asia on kehityksen yksilöllinen tai kollektiivinen edistäminen. Mitä väliä sillä on, onko yksilön todellisuus- tai elämänkäsitys täysin yhdenmukainen todellisuuden kanssa vai ei? Kysymys on vain siitä, edistävätkö hänen illuusionsa ja fiktionsa hänen tajunnankehitystään hänen tasollaan, hänelle annetuissa elämänolosuhteissa. Emme auta häntä riistämällä häneltä ne fiktiot, jotka mahdollistavat hänelle seuraavan korkeamman tason saavuttamisen, näyttipä se taso meistä kuinka merkityksettömältä tahansa. On ymmärrettävää, mitä Blavatsky tarkoitti, kun hän *Isis Unveiled*-teoksensa toisen (uskontojen teoreettista puolta käsittelevän) osan johdannossa toivoi, ettei hänen kirjansa joutuisi niiden käsiin, joiden uskonnolliset harhakuvitelmat auttoivat heitä elämään oikein.

²Vakiosääntönä pätee, että ollakseen tarkoituksenmukaisia (jatkuvan tajunnankehityksen vaatimia), on niin alemmat kuin korkeammat käsitykset nähtävä suhteessa toisiinsa ja niiden kaikkien merkitys eri luomakunnissa etenevälle tajunnankehitykselle on tunnustettava. Absolutointi johtaa aina käsitesekaannukseen, josta filosofian historia todistaa.

9.72 *Evoluutiotekijät*

¹Kaikissa luomakunnissa kaikki saavat tajunnankehityksen vaatiman avun. Tämän asian tulisi olla meille täysin selvä. Vain murto-osa tästä avusta otetaan vastaan tietoisesti. Melkein kaikki tapahtuu tiedostamattomassa.

²Jos emme saisi ”apua korkeudesta”, emme voisi olla edes olemassa. Ilman korkeammista valtakunnista saatua apua monadit eivät siirtyisi alemmasta valtakunnasta korkeampaan.

³Me saamme energioita kaikilta suunnilta: kausaalisista, mentaalisista, emotionaalisista verhoista, taivaan tähtikuvioista (eläinradan tähdistöistä), ympäröivistä maailmoista ja niiden eläviltä olennoilta. Vain häviävän pieni murto-osa näistä verhomme lävistävistä energioista vaikuttavat meihin, ja vielä pienemmästä osasta tulemme jollakin tavalla tietoisiksi. Kaikki kehitys riippuu siitä, kuinka paljon näistä energioista yksilöt voivat hyödyntää. Se riippuu

kollektiivisesta perinnöstä moninaisissa suhteissa, samoin kuin yksilön saamista kokemuksista ja niiden työstämisestä.

⁴”Ideat hallitsevat maailmaa.” Ja ihmiskunta voi ”pelastua” (tulla tietoiseksi) vain todellisusideoiden ansiosta. Tämä on ilmeinen tosiasia kaikille esoteerikoille ja terveelle järjelle. Tämän on tarve tulla sanotuksi, mikä on yksi monista todisteista ihmiskunnan täydellisestä harhautumisesta.

⁵Voi viedä monta sataa vuotta, ennen kuin humaniteettiasteelle kuuluva idea hyödynnetään kulttuuriasteella ja tuhansia vuosia, ennen kuin se tulee ymmärretyksi sivilisaatioasteella.

9.73 Kehitys ja reinkarnaatio

¹Uudelleen syntymisen lakia planeettahierarkia kutsuu ”lisääntyvien mahdollisuuksien laiksi” (Law of opportunity). Kaiken ”uudelleen syntymisen” laki on monadien evoluution edellytys. Siten mahdollistuu jatkuvasti parantunut muoto tajunnan ekspansiolle. Kehityksen laki johtaa kaiken lopulliseen täydellistymiseen. Vasta meidän aikanamme ihmiskunnalla on mahdollisuus oivaltaa tämä, kiitos lisääntyneen ymmärtämyksen luonnonilmiöitä kohtaan ja tutkimuksen meille lahjoittaman maailmanhistorian kriittisen arvioinnin.

²Inkarnaatiot ikään kuin jättävät kerrostumia triadin alitajuntaan. Inkarnaatioiden kokonaisen sarjan tutkimus osoittaa, että hyvin harvoilla näistä on ollut jotain merkitystä tajunnankehitykselle. Jos inkarnaatiot ovat merkinneet edistysaskelia, on tämä johtunut siitä, että elävä mielenkiinto on työstänyt saadut kokemukset (oma-aloitteinen tajunnanaktiivisuus on toiminut).

³Yleensä viimeinen edistysaskelia sisältänyt inkarnaatio myötävaikuttaa voimakkaimmin elämäkatsomuksen valintaan uudessa inkarnaatiossa.

⁴Ihmiskunnan enemmistö oleskelee edelleen sellaisella kehitysasteella, että yksittäisillä inkarnaatioilla ei todellakaan ole suurempaa merkitystä tajunnankehitykselle. Yleensä ihmiset voittavat saadessaan tilaisuuden uuteen inkarnaatioon. Mitä korkeamman kehitysasteen yksilö on saavuttanut, sitä suuremman merkityksen saa hänen inkarnaationsa sen tähden, että kohtalon toimenhaltijat ovat suunnitelleet sen huomioiden erityisesti hyvien ominaisuuksien ja kykyjen lisähankinnan, samoin kuin mahdollisuuden palvella elämää.

⁵Vain meidän suloisen ihmiskuntamme tarvitsee kehittyä reinkarnaatioiden avulla. Muilla planeetoilla ei ole inhimillisiä organismeja. Ja kaikilla muilla evoluutioteillä kehitys on automaattista korkeampien verhojen hankintaa korkeampien molekyyli-lajien tajunnan ansiosta. Niillä yksilöt oppivat, että kehitys ei ole itsekkäiden vaatimusten, vaan elämän palvelun seurausta. Niillä yksilöiden alemmat aggregaattiverhot uusiutuvat rajoittamattoman pitkän ajan. Ne muotoutuvat uudelleen, kunnes korkeammat on hankittu ja niistä luovutaan vasta sen jälkeen.

9.74 Kehittyminen samastumalla ja vapautumalla

¹Ei voi kyllin vahvasti korostaa, että kehitysprosessi on vapautumisprosessi ja että vapautuminen on kehityksen edellytys. Nämä tosiasiat on jätetty huomiotta, tietyissä suhteissa ne on esitetty virheellisesti ja vääristelty. Tajunnankehitys on vapautumista kaikista turhista fyysisistä tarpeista, itsekkyydestä ja kaikenlaisista illuusioista, uskosta fiktioihin ja auktoriteetteihin, jotka ehkäisevät oma-aloitteista tajunnanaktiivisuutta.

²Tajunnankehitys on jatkuvaa samastumista korkeampaan ja vapautumista alemmasta. Minä samastuu verhoihinsa ja näiden tajunnansisältöön. Fysikaaliminä uskoo olevansa aistihavaintonsa, emotionaaliminä tunteensa, mentaaliminä ajatuksensa jne. Voidakseen samastua korkeampiin tajunnanlajeihin, on luovuttava alemmista lajeista, vapauduttava riippuvuudesta alempiin. Niin kauan kuin uhrautumisen tai kieltäytyksen tunne on olemassa, yksilö on sitoutunut alempaan. Luopumus on luonnollinen seuraus siitä, että alempi on menettänyt houkutuksensa. Lapsi menettää kiinnostuksen leikkikaluihinsa saatuaan muita harrasteita, vieraannuttuaan sellaisista lapsenomaisuuksista. Kehitys on sarja uudelleen arviointeja. Emotionaaliminälle

fyysisyys on menettänyt vetovoimansa, mentaaliminälle ovat sekä fyysisyys että emotionaalisuus menettäneet voimansa kiehtoa, eksyttää, taivuttaa minä arvostamaan alempaa enemmän kuin korkeampaa.

³Tajunnankehitys on jatkuva prosessi niin laajuuden kuin tehokkuuden suhteen, subjektiivisen ja objektiivisen itsetietoisuuden hankintaa yhä korkeammanlaatuisten verhojen yhä korkeammissa tajunnanlajeissa. Korkeamman tajunnanlajin aktivointia ei voi aloittaa, ennen kuin on oivaltanut, että se on verrattomasti arvokkaampi kiitos sen oivalluksen ja ymmärtämyksen samoin kuin sen antaman suuremman vapauden ja vallan.

⁴Buddha yritti selvittää, että täytyy olla vapautunut alemman tajunnan illusiivisuudesta voidakseen kehittää arvostelukykä, että tie terveeseen järkeen (ihmiskunnan nykyisellä emotionaalisella kehitysasteella) etenee emotionaalisen vetovoiman energioita hankkimalla edellytykseksi alemmasta emotionaalisuudesta ja fyysisyydestä vapautumiselle. Alempi sokeuttaa. Korkeampia kykyjä hankitaan hallitsemalla alempien verhojen energiat. Tajunnankehitys on samanaikaisesti energiaprosessi.

⁵Aineaspekti hallitaan tajunnanaspektilla, ja tajunnanaspekti hallitaan energia- eli tahtoaspektilla. Alempi sisältyy korkeampaan ja siksi ”tahto” on järkevämpi kuin järki samalla kehitystasolla.

9.75 Tajunnan ja aineen välinen taistelu

¹Aineaspekti ja tajunnanaspekti taistelevat tänään ikuista kamppailuaan, ja ihmiskunta on ratkaisun edessä. Jos se valitsee aineaspektin, uusi katastrofi on väistämätön. Silloin on aloitettava alusta, aina uudelleen, ja tämä tulee toistumaan, kunnes ihmiskunta on oppinut läksyn, että elämän tarkoitus on tajunnankehitys, ei jääminen fyysiseen aineelliseen elämään. Tajunnanaspektista (niin kutsutusta henkisyysdestä) täytyy tulla ainoa olennainen asia. Tajunnan avulla tulemmme saavuttamaan ykseyden, viidennen luomakunnan maailmat ja toteuttamaan niin sanotun jumalan valtakunnan fyysisessä maailmassa. Sillä vain fyysisessä maailmassa voimme hankkia kaikki vaadittavat ominaisuudet saavuttaaksemme korkeammat valtakunnat. Tämän tien ovat saaneet kulkea kaikki, jotka nyt muodostavat planeettahierarkiamme. Ei ole mitään muuta tietä. Kuinka hidasta tämä kehitys on ollut 21 miljoonan vuoden aikana, ilmenee parhaiten ”pelastuneiden sielujen”, hierarkian muodostavien yksilöiden suhteellisen vaatimattomasta lukumäärästä. On aina uudelleen korostettava, että olemme kaikki yhteisvastuussa tästä hitaasta löntystelystä, sillä meidän tehtävämme on tehdä se vähä minkä voimme saavuttaaksemme tiedon maailman ja toteuttaaksemme ykseyden maan päällä. Ilman tätä ykseyttä työskentelemme itseämme vastaan, omaa ja toisten kehitystä vastaan. Ykseyden vastakohta on viha. Kehitys vaatii vapautta ja ykseydentahtoa.

²Ihminen on kahden vastakohtaisen aspektin – aineen ja tajunnan – yhdistelmä, ja hänen on valittava näiden välillä. Sillä, joka valitsee tajunnan, on käytössään erityiset voimat, kausaalisen tiedon ja essentiaalisen ykseyden voimat.

³Kärjistääksemme tajunnanaspektin ja aineaspektin välisen vastakohtan voimme ilmaista ne hyvin tunnetuilla symboleilla jumala ja paholainen, kristus ja antikristus, valkoinen ja musta magia jne. Aineessa tajunta herää eloon oppiakseen hallitsemaan aineen ja hankkiakseen sillä tavalla kaikki välttämättömät ominaisuudet.

9.76 Kehitysasteet

¹Esoteeriset viisaudenopettajat sopeuttavat viisaudensääntönsä kehitysasteiden mukaan, ihanteiden arvostamiskyvyn mukaan. Ihanteet ovat eri asteilla erilaisia, eikä ole ainoastaan turhaa esittää liian korkeita ihanteita, vaan myös vahingollista, koska se synnyttää joko välinpitämättömyyttä tai halveksuntaa. On psykologisesti väärin puhua ”rakkaudesta” (essentiaalisuudesta) vihanasteella oleville, joiden tunteita voi elävöittää vain viha. Tämä on eräs asia, jota teologit eivät ole koskaan ymmärtäneet, paitsi mahdollisesti katoliset rippi-isät, jotka ovat

oppineet mukauttamaan ”vaatimukset” yksilön oikeuskäsityksen mukaan.

²Mikään kansa ei ole vielä saavuttanut kulttuuriastetta. Todellista historiallista tietämättömyyttä todistaa kreikkalaisesta kulttuurista puhuminen, kun tämä koostui kulttuuriasteelle kuuluvan inkarnoituneen klaanin saavutuksista. Tämä noin 400 yksilön klaani antoi Kreikalle sen arkkitehtuurin, kuvanveiston, kirjallisuuden ja filosofian. Kreikan kansa yleisesti ottaen jäi koskemattomaksi, sillä se oleskeli barbaariasteella ja sen läheisyydessä, mikä ilmenee sen ikuisesta vihasta ja sisällissodista.

³Okkultisessa kirjallisuudessa on tehty aivan liian suuri asia kreikkalaisista mysteereistä. Niiden suhteellinen merkityksettömyys ilmenee siitä, että melkein kaikki Ateenan kansalaiset olivat vihittyjä ja että he tästä huolimatta murhasivat tai karkottivat kaikki suuret miehensä (paitsi Perikleen, jonka henki oli hiuskarvan varassa). Platon pelastui näyttelemällä maineensa palauttanutta Sokratesta, ja Aristoteles pakeni. Rooman kulttuurin muodostivat muutamat harvat yksilöt.

9.77 Tasot

¹Yksilön taso osoittautuu niissä kuvitelmissa, jotka hän hyväksyy jossain tietyssä kollektiivissa hallitsevilta.

²Ikivanha kokemus pääsee oikeuksiinsa: ”Sano minulle, keiden kanssa seurustelet, ja minä sanon sinulle, kuka sinä olet.” On muodikasta hylätä ihmiskunnan kootut elämäkokemukset. Silloin on aloitettava uudelleen barbaariasteelta.

³Ihmisen epävarmuus, taipumus epäilyyn, epätoivoon elämänluottamuksen ja lainluottamuksen suhteen vähimmän rasituksen yhteydessä, on kieroutunutta elämänvaistoa, tulosta monissa inkarnaatioissa harjoitetusta epäilystä ja korkeampien asteiden toisenlaisen elämänsänteen naurunalaiseksi saattamisesta. Vielä on pitkälti matkaa, ennen kuin ihminen on vuo-renvarma mitä toivottomimmissa hätätilanteissa, hänen fyysisten verhojensa lopullisessa katastrofissa (niiden ollessa hänelle ”kaikki, mitä on”). Eräs monista yksilöllisistä tai yleisistä ”tason” merkeistä.

⁴Ne, jotka eivät ole idealisteja, se tarkoittaa: persoonattomasti palvelevia, eivät tee yleisen hyvän puolesta mitään, mistä he eivät usko olevan heille itselleen suoraan tai epäsuoraan henkilökohtaista hyötyä. Myös tämä tekijä tulisi huomioida tasoa arvioitaessa.

9.78 Tasa-arvo

¹Omituista kyllä, oppineet eivät näytä koskaan käsittäneen tasa-arvokäsitettä oikein. Olemme kaikki ihmisiä, joilla on oikeus ihmisarvoon, ihmisonneen. Meillä kaikilla on oikeus vapauteen kaikille yhteisten lakien sallimissa puitteissa. Meillä kaikilla on oikeus tietoon, jonka hankkimiseen meillä on edellytykset. Meillä kaikilla on oikeus vapaaseen kilpailuun ja oikeuteen tulla oikeudenmukaisesti arvostelluiksi ansioidemme perusteella. Meillä kaikilla on oikeus mihin tahansa mielipiteisiin kaiken (esim. uskonnon, filosofian, esoteriikan, politiikan, yhteiskunnan, kulttuurin jne.) suhteen. Meillä kaikilla on oikeus vapauteen taloudellisesta kurjuudesta ja köyhyydestä.

²Mutta kenelläkään ei ole oikeutta katsoa olevansa tasa-arvoinen niiden kanssa, joilla on suurempi tieto ja arvostelukyky, suurempi suorituskyyky (kyvykkyys); esoteerisesti: korkeammanlaatuinen tajunta. Narrilla ei ole mitään oikeutta katsoa omaavansa yhtä suurta arvostelukykyä kuin viisas, tietämätön ei voi katsoa omaavansa yhtä paljon tietoa kuin tietävä, kyvytön yhtä paljon taitoa kuin taitava.

³Niin kauan kuin ihmiset oleskelevat eri kehitysasteilla, tasa-arvoisuudesta ei voi puhua siinä merkityksessä, että kaikilla on yhtä suuri suorituskyyky, samat mahdollisuudet omaksua tietoa ja valmiuksia, hankkia yhtä suuri perehtyneisyys, ymmärtämys ja arvostelukyky. Siinä mielessä ei tule koskaan olemaan demokratiaa. Tämä asia voidaan kertakaikkisesti vahvistaa. Mikään

yhteiskunnallinen lainsäädäntö ei voi kumota luonnon eriarvoisuuksia mainituissa suhteissa.

⁴Esoteerisessa mielessä tasa-arvoisuus perustuu oikealle suhteellisuudentajulle, itsemääräävyydelle, uudelleen syntymisen ja korjuun laille, kausaaliverhon iän ja monadin hankkiman elämäkokemuksen ymmärtämykselle, eikä elämäntietämättömyyden puheella siitä, että ”kaikki ihmiset ovat samanlaisia” ole mitään tekemistä tämän asian kanssa. (D.K.)

⁵Olemme ihmiskunnan kehityksen hyvin kriittisessä vaiheessa. Myös barbaariasteella olevat ovat alkaneet kehittää päätelmäkykyä. Mieleton oppi kaikkien tasa-arvoisuudesta, niin täydellisen vailla tietoa kehitystasoista, on johtanut siihen, että kaikki (todellisuudesta ja elämästä ja elämän laeista tietämättöminä) uskovat kykenevänsä arvostelemaan kaikkea, ollessaan kaikkien kehittymättömyyden päähänpistojen uhreja. Näyttää siltä, että tuloksena on lopullinen sekasorto kaikilla aloilla, politiikassa ja yhteiskunnallisissa suhteissa. Kulttuurin alalla vilisee kirjailijoita, jotka tyrkyttävät ihmisille latteuksia ja typeryyksiä ja puuhailevat illusiivisuuden ja fiktiivisyyden vahvistamiseksi ilman vastuuntuntoa. He löytävät aina kustantajia ja lukijoita, mikä myös on osoitus vallitsevan kulttuurin tasosta.

⁶Hulluus rehoittaa niin kauan kuin elämäntietämättömät ovat auktoriteetteja ja diktaattoreita. Liian monta barbaariasteella olevaa klaania on inkarnoitunut 1900-luvulla. Toivottavasti se aikakausi on pian ohi!

9.79 Ihmiskunnan kehittyminen

¹Ihmiskunta koostuu lukuisista viidellä kehitysasteella olevista klaaneista. Se, mikä historiallisesti nähden (ilman tietoa todellisuudesta) voi vaikuttaa kehitykseltä, johtuu siitä, että eri kehitysasteilla olevat klaanit inkarnoituvat vuoron perään. Korkeammilla asteilla olevat klaanit rakentavat sivilisaatioita ja kulttuureja, jotka tuhoutuvat aikanaan, kun taas toisina aikakausina alemmilla asteilla olevat klaanit saavat ottaa kulttuuriperinnön haltuunsa. Myös sellaisina barbaariuden aikakausina inkarnoituu planeettahierarkian oppilaita yrittääkseen auttaa barbaareja eri tavoin.

²Atlantiksessä ihmiset eivät tiedäneet, kuinka käyttää mentaaliverhonsa tajuntaa. Sen jälkeen olemme oppineet käyttämään senlaatuista tajuntaa.

³Väite ”ihmiskunta edistyy, mutta yksilö jää ikuisesti samaksi” on psykologisesti väärin, koska yleinen edistyminen on kaikkien yksilöiden edistymisen summa.

⁴Eri tasojen myötävaikutus on ollut erilaista, mutta kuitenkin kaikilla tasoilla todettavissa, mikä kumoaa usein kuullun väitteen, että koko ansio kuuluu yksinomaan suhteellisen harvoille neroille. Monet ovat ”vetäneet pienen kortensa kekoon”.

⁵Sitä vastoin on oikein, että harvalukuinen parhaimmisto on antanut suurimman panoksen tässä prosessissa, tosiasia, joka sivuutetaan, silloin kun ihmiskunta määritetään normaali-yksilöistä koostuvana joukkona.

⁶Evoluutio on sekä lainmukainen että jatkuva. Mutta ihmiskunnan nykyisellä kehitysasteella se etenee ikään kuin vallankumouksina 2500 vuoden puitteissa, eri eläinrata-aikakausina. Ja tämä johtuu niistä erilaatuisista eläinratavärähtelyistä, jotka vaikuttavat tuhoavasti olemassa oleviin elämänmuotoihin.

⁷Esoteerikko voi katsoa eteenpäin ihmiskunnan tilaan: jolloin sairauksia ei enää ole; jolloin yksilö itse jättää kuluneen organisminsa eetteriverhoineen; jolloin lasten synnyttäminen on niin mieluista, että naiset kaipaavat synnyttämistä; jolloin lapsi alusta alkaen saa parhaan hoidon, saa tiedon todellisuudesta ja elämästä ja tuntee oikean tavan toimia ja elää onnekasta elämää; jolloin jokainen tietää paikkansa ihmiskunnan, kehityksen ja ykseyden palvelussa ja jolloin kaikki ovat valmiita auttamaan toisiaan. Riippuu ihmiskunnasta itsestään, milloin tämä tila saavutetaan. On lohduttavaa tietää, että tämä tulee todelliseksi ja että me voimme odottaa tätä päämäärää.

9.80 Inhimillisen yksilön kehitys

¹Yksilöllinen tajunnankehitys etenee hitaasti. Yleensä vie 35 vuotta jokaisessa inkarnaatiossa, ennen kuin järki on kehittynyt niin, että kerran vihitty voi aloittaa vapautumisen kaikista niistä illuusioista ja fiktioista, joita häneen on iskostettu lapsuudessa ja koulutusaikana. Ja tämä prosessi tapahtuu yleensä vaativimman toimeentulovaiheen aikana. Mentaalienergiaa ei juuri jää uudelleenjärjestelylle eikä käytännölliseen sovellukseen, ehkä päivittäisten perhevelvollisuuksien ohella.

²Kun oppilaat saavat tietää, kuinka monta inkarnaatiota he ovat kuluttaneet näennäisen pienin tuloksin, ovat monet sitä mieltä, että he ovat oppineet hyvin vähän kokemuksistaan, jotka olivat heille välttämättömiä. Mutta he ovat hankkineet pääoman, joka ilmenee elämänvaistona, usein varottavana, usein selittäen heille. Kun he ovat päässeet niin pitkälle, että heidän kokemuksensa johtavat passiivisen kausaalitajunnan aktivoimiseen, yli- ja alitajunnan välille syntyy yhteys, joka antaa heidän inkarnaatioilleen kokonaan toisen merkityksen ja tehon. Sillä vasta nyt he saavat todellista elämänymmärtämystä ja siten kiihtyvän tajunnankehityksen.

³Se suhteellinen vaivattomuus, jolla monet onnistuvat saavuttamaan uudelleen piilevän tasonsa, on tuonut mukanaan niiden suunnattomien vaikeuksien aliarvioinnin, jotka tajunnankehityksessä on voitettava. Niiden, jotka laskevat tulewansa kausaaliminuuksiksi parinkymmenen inkarnaation aikana, tulisi olla selvillä siitä, että se on päämäärä, jonka noin 40 prosenttia ihmiskunnasta saavuttaa vasta seuraavalla aionilla (mentaaliaionilla). Buddhan viisaudenuskonnon ja Christoksen rakkaudenuskonnon tarkoitus oli kaiketi raivata pois tajunnankehityksen suurimmat esteet, mutta lähin tarkoitus oli opettaa ihmiskuntaa voittamaan viha, joka pidättelee sitä alemmassa emotionaalisuudessa ja vaikeuttaa todellista kulttuuria, tai sanoisimmeko tekee sen mahdottomaksi.

9.81 Tietoinen evoluutio

¹Tajunnakehitys on menetelmällinen ja järjestelmällinen prosessi, ensiminän emotionaaliselle illusionismille, tunteilevuudelle ja mentaaliselle fiktionalismille käsittämätön. Yksinkertaisimmin ilmaistuna se on tarkkaavaisuuden siirtämistä kaikesta inkarnaatioverhoissa olevasta tajunnansisällöstä toisminän tajuntaan ja sen pidättelemistä siellä. Mietiskeltäviä, oikein ratkaistaviksi tarkoitettuja ongelmia on riittävästi, kausaali- ja essentiaaliminän ongelmia, jos ei käsittele ihmiskunnan ongelmia. Pääsee eroon oman minän illuusioista ja fiktioista.

²Tajunnakehitykseen kohti ykseyttä kuuluu tunteiden jalostaminen (mikä ilmenee muun muassa sosiaalisen kanssakäymisen hienostumisena). Raakuus ja häikäilemättömyys kuuluvat barbaariasteelle, joka meidän olisi jo pitänyt jättää taaksemme. Niin kutsutut kulttuuriradikaalit, jotka nykyisin julistavat mielivaltaa ja omavaltaisuutta, ovat ilmeisen aavistamattomia siitä, että on olemassa kehitysasteita kokonaisine sarjoineen kehitystasoja. On vain ihmeteltävä, mille tasolle he itse kuuluvat.

³Emotionaalisen ja mentaalisen kehityksemme edellytys on jatkuva erottaminen ja valinta pareittain esiintyvien vastakohtien välillä: tosi–epätosi, oikein–väärin, kaunis–ruma. Ihmiskunnalla ei ole tietoa todellisuudesta, elämänlaeista eikä ihanteellisesta kauneudesta. Päivittäinen elämämme on jatkuvaa valintaa, ja me valitsemme jatkuvasti väärin.

⁴Se, jolla on tietoa (ei ainoastaan tietämystä) kehityksen laista ja tietoa yhä korkeampien tajunnanlajien suunnattomasta merkityksestä omalle ja kaiken elämän kehitykselle, yrittää parhaimman kykynsä mukaan käyttää tätä tietoa. Pelkkä tiedottaminen ei tuo mukanaan aktivoitumista.

⁵Tietoisena prosessina evoluutio edellyttää ymmärtämystä niitä energioita kohtaan, jotka vaikuttavat tajuntaan ja tekevät yksilölle mahdolliseksi saavuttaa yhä korkeammalle, kunnes hän on saavuttanut kollektiivitajunnan ja kyennyt liittymään siihen. Prosessi elävöittää verhojen erilaatuisille tajunnoille ja energioille tarkoitetut keskukset, tuo yksilölle uusia energioita ja osoittaa, kuinka näitä on käytettävä jatkokehitykselle.

⁶Kun ihminen on saavuttanut kehitystason, jolla hän ymmärtää elämän tarkoituksen, hän päättää palvella evoluutiota kaikkina tulevin aikoina. Tämä päätös säilyy kausaaliverhon muistissa. Augoeides pitää huolen siitä, että hänet uudessa inkarnaatiossa saatetaan tilanteeseen, jossa hän muistaa uudelleen tiedon, joka johti päätökseen palvella. Jos elämänvaisto ei silloin saa aikaan päätöksen uudistamista, osoittaa se vain, että alkuperäinen päätös tehtiin liian alhaisella tasolla.

⁷Tajunnankehitys ei sisällä vain yhä korkeampien tajunnanlajien hankintaa, vaan edellyttää myös kaiken sen eliminointia, mikä on esteenä jatkokehitykselle: elämäntiedon omaksumiselle, alempien harrastusten korkeampiin vaihtamiselle, työlle voitetun oivalluksen toteuttamiseksi. Ilman työtä tuloksia ei tule. Tieto, jota ei sovelleta elämässä, on arvotonta tietoa. Ihmiset ovat aivan liian passiivisia, tuhlaavat ajan epäolennaisuuksiin, odottavat apua, virikkeitä, sen sijaan että toimisivat, sen sijaan että tekisivät sen nyt.

ITSEN LAKI

9.82 Itsetoteutuksen laki

¹Itsetoteutuksen laki ja sen edellytykset, itseluottamus ja itsemääräävyys, on universaalinen laki. Se ei koske vain yksilöä, vaan myös kollektiivia, kollektiiviolentoja ja näiden yhteisiä työtehtäviä, joissa jokainen antaa omalaatunsa (ja sen eri suhteissa hankittujen ominaisuuksien) avustuksen toinen toistaan täydentävässä yhteistyössä.

²Monin perustein ja monista syistä rientävät tietyt yksilöt niin pitkälle yhteisen kehityksen edelle, että he kykenevät siirtymään korkeampiin kollektiiviolentoihin tai muodostamaan ryhmänä oman kollektiiviolentonsa. Nämä yksilöt ovat poikkeuksia yleisestä säännöstä, jonka mukaan luomakuntien jäsenet siirtyvät yleisesti ottaen yhdessä seuraavaan korkeampaan valtakuntaan.

³Vapauden laki on tietenkin itsen lain perusedellytys. Se antaa meille elämän oikeuden muodostaa omalaadulle ja inkarnaation kuluessa hankitulle kokemukselle perustuvan oman käsityksemme ja oikeuden toimia sen mukaan kaikkien yhtäläisen oikeuden rajoissa. Se antaa meille oikeuden olla oma itsemme eikä jonkin jumalan orjia, niin kuin on asian laita monoteistisessä israelilaisessa, kristillisessä ja islamilaisessa uskonnossa. Ei ole mitään yksittäistä jumalaa, ainoastaan jumaluuskollektiiveja, yhä laajempia yhä korkeammassa valtakunnissa.

⁴Itsetoteutuksen laki merkitsee, että ihmisen on pelastettava itsensä, käyttäköön hän siihen kuinka monta inkarnaatiota tahansa. Itsetoteutuksen laki on ehdottoman järkkymätön laki, jolle mikään jumala ei voi tehdä mitään. Pauluksen opetus, jonka mukaan ”pelastus on Christoksessa”, ei tarkoittanut henkilöä, vaan ykseyttä, essentiaalitajuntaa, että ihminen pelastaa itsensä hankkimalla tämän tajunnan. Olemme pelastuneita liittytyämme ykseyteen; ulkopuolelle jäävät vihan teot ja ikuinen elämänsokeus. Vasta ykseydessä ihminen löytää valon, joka haihduttaa kaiken pimeyden.

⁵Tämä pelastuminen edellyttää, että yksilö hankkii tietoa todellisuudesta, elämän tarkoituksesta ja päämäärästä sekä elämänlaeista.

⁶Itsetoteutuksen lain mukaan kaikkien täytyy hankkia kaikki tieto itse kehityksen kuluessa. Toisilta saamansa tiedon yksilön täytyy aikanaan itse tarkistaa. Hän voi, jos se katsotaan sopivaksi, saada tietoa muutoin saavuttamattomissa olevista asioista. Tarpeetonta tietoa ei välitetä. Kaikilla viidenteen ja kuudenteen valtakuntaan kuuluvilla on mahdollisuus hankkia tietoa myös kosmisista olosuhteista (siinä määrin kuin näitä voidaan ymmärtää alemmilla tasoilla) kiitos kokonaisen sarjan korkeampia minuuksia, jotka voivat välittää tietonsa sarjalle alempia minuuksia. Se on kuitenkin itsetoteutuksen lain rajoittama mahdollisuus. Laki vaikuttaa niin rajoittavasti, että yksilö epäröi pyytää myös toivottavaa tietoa jostakin korkeampia maailmoja koskevasta asiasta, tietoa, jonka hän muuten voisi saada. Hän ei myöskään tahdo tarpeettomasti vaivata korkeampia minuuksia heidän tärkeämmässä työssään. Hän olettaa, että

korkeammat minät tietävät parhaiten, mitä alemmat tarvitsevat ja että korkeammat minät pyytämättä välittävät kaiken tarpeellisen.

⁷Eräs omalle osalleen apua odottanut oppilas sai tietää opettajaltaan, että ”ihmisen täytyy ennemmin tai myöhemmin oppia seisomaan omilla jaloillaan, oppia hallitsemaan olosuhteitaan ja ensiminänsä reaktioita, maksoipa se mitä tahansa”.

⁸Yksilön on opittava tulemaan itsenäiseksi, riippumattomaksi toisten avusta hankkiessaan itselleen oikeaa käsitystä todellisuudesta ja kykyä toteuttaa elämän tarkoitusta oikein, tulla riippumattomaksi kaikenlaisista henkisistä auktoriteeteista, pyhistä kirjoituksista (”jumalan sanasta”) jne., vaatikoon tämä häneltä kuinka monta inkarnaatioita tahansa. Nämä kirjoitukset ehkä antavat meille ajatuksia, joita voimme analysoida, kunnes olemme oivaltaneet niiden oikeellisuuden tai virheellisyyden, mutta ne eivät saa juurruttaa meihin dogmeja, jotka tekevät meistä epäitsenäisiä.

⁹Ratkaisemattomat ongelmat tulevat uudelleen elämässä toisensa jälkeen, kunnes olemme ratkaisseet ne ainoalla oikealla tavalla. Ne kuuluvat välttämättömiin ominaisuuksiimme ja kykyihimme ja itsetoteutukseemme. Emme pääse niistä koskaan puijaamalla, emme voi paeta tekemällä itsemurhan, niin kuin monet uskovat. Jos emme opi läksyjämme, laiskanläksyjä tulee, eikä lainkaan helpompia. Ne voivat joutua niin korjuun lain kuin kohtalon lain alaisuuteen. Suuri Laki, kaikkien luonnonlakien ja elämänlakien yhdistelmä, on välttämättömyyden laki.

¹⁰Elämäntietämättömin ja arvostelukyvyyttömin on ”oman viisautensa herra”. Näin täytyy olla itsetoteutuksen lain mukaan. Askel askeleelta lukemattomien kokemusten kautta monadi hankkii tietoa todellisuudesta. Ja kaikkien käsitykset ovat ehdottomia. Sille ei voi tehdä mitään.

¹¹Koko tajunnankehitys on jatkuvaa etenemistä käsittämättömyydestä itsestäänselvyyteen. Varsinaisessa merkityksessä itsestään selvää on vain se, mikä paljastaa todellisuuden ja Lain. Se, mitä ihmiset kutsuvat itsestäänselväksi, on yhdenmukaisuutta heidän illuusioidensa ja fiktioidensa kanssa. Esoteerisessa mielessä itsestäänselvää on se, minkä olemme kokeneet paljastuksena itsetoteutuksessa.

¹²Itsetoteutus, ”itsen toteuttaminen” (”tule siksi, mikä olet”) tarkoittaa ihmisen suhteen kausaalisen ja essentiaalisen tajunnan hankintaa, samoin kuin elämänlakien soveltamista, olkoon tämä kuinka rasittavaa tahansa.

¹³Ilman itsetoteutusta ei tule olemaan mitään tajunnankehitystä. Tieto todellisuudesta, elämästä ja elämänlaeista on kaiketi olennaista, mutta vain siksi, että kykenisimme elämään oikein. Kun tieto on hankittu, on tämän tiedon soveltaminen ainoa välttämätön asia. Olemme täällä elääksemme, saadaksemme kokemuksia ja oppiaksemme niistä, hankkiaksemme välttämättömiä ominaisuuksia ja kykyjä. Se, joka uskoo elävänsä huvituksia ja nautintoa varten, erehtyy kohtalokkaasti. Sillä, joka ei oivalla, että ”kun elämä on parhaimmillaan, se on työtä ja vaivaa”, on vielä paljon opittavaa.

¹⁴Esoteerisen tiedon omaksuminen voi sujua helposti. Mutta sen soveltamaan oppiminen voi kestää monia inkarnaatioita. Ymmärtämys on yksi asia, kyky toteuttaa on jotain täysin muuta. Ymmärtämys kuuluu tajunnanaspektiin ja toteuttaminen liike- eli energia-aspektiin. Tämä tosi-asia ei ole vielä juurtunut yleiseen psykologiseen tietouteen, koska tietoa kolmesta todellisuus-aspektista ei ole ollut. Tähän voi lisätä tietämättömyyden siitä, kuinka ihmisen tulisi hyödyntää käytettävissään olevia energioita.

¹⁵Patanjalin joogasutrat voitaneen esittää itsetoteutuksen lain yhteydessä. Ne osoittavat ihmisen tien korkeampiin valtakuntiin. Se on vaivalloinen tie, askel askeleelta omalla työllä kivetty. Se ei ole mikään helppokulkuinen pelastuksen tie. Se on maksanut ”verta, hikeä ja kyyneleitä”. Tämä tietä kaikkien on vaellettava, vaatikoon se kuinka monta inkarnaatiota tahansa.

¹⁶Itsetoteutus sujuu automaattisesti, jos elämme toisille ja unohdamme itsemme, mikä tarkoittaa, että lakkaamme olemasta oman ympärämme keskus, kiinnittämme tarkkaavaisuutemme johonkin muuhun kuin ”rakkaaseen minäämme”, emme elä verhotajunnoissamme. ”Minun verhoni tahtovat tätä; minä en tahdo” on hyvä sääntö. Erityisesti emotionaaliverhon sisällöstä on

vaikea vapautua. Esoteerikko saa oppia itse määräämään, mitä hänen verhotajunnoissaan saa olla. Mutta tämä vaatii, että hän on eliminoinut alimmat molekyylilajit verhoistaan. Tämän hän tekee yksinkertaisimmin siten, ettei hän koskaan huomioi näiden alimpien molekyylilajien tajunnansisältöä. Ne menettävät vähitellen elinvoimaisuutensa ja magneettisen vetovoimansa, poistuvat verhoista ja korvautuvat korkeammilla molekyylilajeilla.

9.83 Itsemääräävyys

¹Itsemääräävyys merkitsee, että määrää itse, että tahtoo hallita verhojensa tajunnansisällön. Oppilaat oppivat hallitsemaan lähinnä alemman tajunnanlajin seuraavalla korkeammalla tajunnanlajilla katkeamattomassa sarjassa: hallitsemaan emotionaalisen mentaalisen, mentaalisen kausaalisen, kausaalisen essentiaalisella jne.

²Yksilö voi vapautua pelosta ja levottomuudesta elämänluottamukseen ja lainluottamukseen nojautuen tai vapauttaa itse itsensä ilman sellaisia apukeinoja, ja nämä kaksi tapaa eroavat merkittävästi toisistaan.

³Tietoisessa itsemääräävyyden hankintaan tähtäävässä työssä ovat seuraavat oivallukset tärkeitä: On yhdentekevää, mikä käsitys elämäntietämättömillä ihmisillä on, ihmisillä, jotka elämän suhteen kelpaavat tuskin muuhun kuin ajattelemaan pahaa kaikista ja iloitsemaan siitä. Aikanaan jossain tulevassa inkarnaatiossa he saavat oppia uudelleen. Toisten mielipiteistä riippuvainen on heidän orjansa.

9.84 Ymmärtämys

¹Toisten ihmisten ymmärtäminen edellyttää tietoa kehitystasesta. Tietoa siitä, että jokaisen mahdollisuus elämänymmärtämukseen riippuu kehitystasosta. On väärin arvioida toisia omalta tasolta lähtien. Tuhansia inkarnaatioita toisia vanhempi ei saa vaatia toisilta samaa elämän ja elämänilmiöiden ymmärtämystä kuin hänellä itsellään on. Tänä kaoottisena aikakautena on tavallista, että myös sisarukset ovat eri tasoilla. Heidät on saatettu yhteen korjuun lain mukaan (hyvittämisen mahdollisuus) samoin kuin kohtalon lain mukaan (auttamisen mahdollisuus).

²Tavallinen erehdys on nähdä älykkyys elämänymmärtämysten merkinä. Älykkyys on vain eräs edellytyksistä. Tärkeintä on monien inkarnaatioiden aikana hankittu elämäkokemus.

³Voidakseen auttaa toisia ymmärtämään on täytynyt itse hankkia elämänymmärtämystä, itse ymmärtää elämän tarkoitus, omata jotain tietoa eri kehitystasesta (tietääkseen, mitä ihmisillä, joiden kanssa puhuu, on mahdollista käsittää), omata jotain kokemusta eri asteille kuuluvista vaikeuksista. Heitä ei voi auttaa heille käsittämättömällä opilla todellisuudesta, vaan on lähdettävä heidän uskonnollisesta, filosofisesta, tieteellisestä näkemyksestään tai ehkä vielä alkukantaisemmasta elämännäkemyksestä. Idiologiaansa tyytyväisiä voimme lähestyä vain rakastavaisella ymmärtämyksellä tietäen, että he saavat tilaisuuden ajatella uudelleen uusissa inkarnaatioissa.

⁴Esoteerinen ilmaisu ”rakastavainen ymmärtämys” ei merkitse (niin kuin monet luulevat) kieltäytymistä vikojen ja puutteiden näkemisestä, vaan niiden syiden ymmärtämistä ja osanottoa niiden kanssa, jotka kärsivät niistä. Emme rakasta heitä heidän virheidensä vuoksi (Stevensonin liioiteltu sanonta), vaan niistä huolimatta. Yksi asia on yrittää ymmärtää toisia, toinen asia on oppia näkemään heidän tavallaan.

⁵Ihmiset ovat tietenkin väärinymmärtäneet kehotuksen olla arvostelematta merkitsemään, ettei meidän ei pitäisi arvioida. Asioiden ja ihmisten arvioiminen on kuitenkin välttämätöntä kaikille, jotka tahtovat kehittää ”oikean ja väärän” välisten yhä hienompien erottelujen ymmärtämystä, erottelujen, jotka ”jalolla keskitiellä” kaventuvat yhteen, kunnes esoteriikan mainitsema polku on ”veitsenterävä”, erottaa itsekkyyden epäitsekkyydestä, ei-minän minästä, valheen totuudesta, lain yksilöllisen tulkinnan laista. Tämä on se tie, jota oppilas saa oppia kulkemaan, eikä se ole mikään helppo tie, usean inkarnaation työ. Mitä leveämpi ”jalo keskitie” on, sitä alhaisempi on kehitystaso.

⁶Virheiden etsimisen ja niiden ymmärtämisen välillä on suuri ero. Ne, jotka yrittävät ymmärtää, ”löytävät”, hankkivat palvelemisen kyvyn.

9.85 Ihmisen viat ja puutteet

¹Ihmisen ansiot muodostavat hänen omalaatunsa. Hänen vikansa ja puutteensa kuuluvat ihmiskunnan kehitysasteelle. Älä näe ihmisten puutteita yksilöllisinä, vaan sille tasolle kuuluvina, jolla he ovat. Yksilöllä on hänen tasolleen kuuluvat puutteet, puutteet, jotka kuuluvat hänen kollektiivilleen (rodulle, kansalle, klaanille jne.), viat, jotka kuuluvat hänen menneisyyteensä ja joista hän nyt kärsii, joita toiset eivät ymmärrä ja minkä runoilija ilmaisi sanoin ”Mitä tiedät kohtalon hänen hartioilleen laskemasta taakasta” ja minkä sanonta ”Sydän tuntee oman katkeruutensa” ilmaisee. Esoteerikko pyrkii keventämään tätä taakkaa ja vähentämään jokaisen katkeruutta, ei lisäämään sitä.

²Neron luomisvoiman edellytyksinä on usein se, mitä moralistit kutsuvat ”puutteiksi”. Esimerkkinä mainittakoon Voltaire, joka on koko Ranskan ja koko 1700-luvun ”quinta essentia”. Ja tämän seurauksena hän on myös kansansa ja aikakautensa kaikkien vikojen ja erehdyksien, luonteen heikkouksien ja ristiriitaisuuksien tiivistelmä. On täysin järjenvastaista moittia häntä siitä, että niiden joukossa on myös kauneusvirheitä”. Tämä on myös korkeammassa valtakunnassa olevien näkemys ihmisestä. Hänen ihmiskunnalle, kehitykselle ja ykseydelle antamansa panos on vienyt häntä eteenpäin. Hänen erehdyksensä joutuvat korjuun lain alaisuuteen. Niin pian kuin ihminen alkaa moralisoida, hän on harhapoluilla. Moralisoimalla moralisti ilmaisee, että häneltä puuttuu arvostelukyky.

³Ihmisen kehitystasoa ei voi arvioida hänen tekemiensä erehdysten mukaan. Myös edistyneimmät voivat tehdä melkein mitä tyhmyyksiä tahansa ja mitä käsittämättömiä virheitä. Tätä asiaa eivät teologit eivätkä muutkaan elämäntietämättömät kykene ymmärtämään. Teologinen pyhimysfiktio on kaiken muun teologisen psykologian tavoin täysin epäonnistunut. Korjuun laki (menneissä inkarnaatioissa tehdyt virheet, syyt, joista tulee myöhemmissä elämissä vaikutuksia) voi pitemmäksi tai lyhyemmäksi aikaa täydellisesti sokeuttaa myös kausaaliminät (jotka eivät suinkaan ole suorittaneet loppulaskuaan).

9.86 Itsetuntemus

¹Niin sanottu itsetuntemus, josta niin paljon puhutaan, on ensiminällä mitä pinnallisinta laatua. Oppilas käsittää pian, ettei hän tunne itseään; taitavalle kokelaalle usein nöyryyttävä oivallus, joka opettaa hänelle aitoa nöyryyttä. Kautta kaikkien inkarnaatioiden hankitut huonot ominaisuudet ovat olemassa alitajunnassa, ja niiden valta on suurempi kuin hän koskaan voi ymmärtää. Vanhalle teologiselle kokemukselle, että ihminen on ”perimmiltään paha”, oli erittäin hyvät syyt, vaikka elämäntietämättömyydellä ei ollut mahdollisuutta selittää tätä ”näennäisyyttä”. Yksilö ei ole vain hankkinut kaikkia näitä huonoja ominaisuuksia inkarnaatioissa aina barbaariasteelta lähtien, vaan ne vahvistuvat näennäiseen lähtemättömyyteen yksilön osanotolla ihmiskunnan kollektiiviseen taipumukseen barbaariasteelta lähtien, ja ne kätkeytyvät vain pinnallisesti sivilisaatioasteella. Vasta kulttuuriasteella (mystikkoasteella) ihminen alkaa vakavissaan hankkia vaadittavia hyviä ominaisuuksia, jotka hän jo sitä ennen uskoo omaavansa sen tähden, että hänet on kasvatettu soveltamaan ulkoista siveellisyys- ja seurustelumutoja sovinnaisten valheellisuuden mukaan.

²Eräs viimeisimmistä huonoista ominaisuuksista, joista ihminen voi vapautua, on ylimielisyys, joka varmasti on jäljellä, ennen kuin se on täydellisesti korvautunut rakastavaisella ymmärtämyksellä poikkeuksetta kaikkia kohtaan.

³Monet ”herkän omantunnon” omaavat murehtivat kaikenlaista hienommanlaatuista itsekkyyttä, jota he itsestään löytävät ja kiusaavat itseään turhaan ja aivan liian aikaisin. Heidän pitäisi oppia oivaltamaan, että he ovat egoisteja ja että kestää kauan, ennen kuin he ovat

edistyneet niin pitkälle, että sellaiset hienoudet, jotka kuuluvat veitsenterävälle vääryyden lävis-tävälle oikeuden tielle, merkitsevät jotain verrattuna niihin karkeisiin heissä oleviin itsekkyyden ilmauksiin, joille he ovat täydellisen sokeita.

⁴Se, mitä psykologit kutsuvat ”itsetuntemukseksi”, on yksilön kokemus hänen omista emo-tionaalisista ja mentaalisista ominaisuuksistaan ja niiden puutteista nykyisessä inkarnaatiossa. Ennen kuin yksilö on vakavasti yrittänyt saavuttaa yhteyden ylitajuntaansa, hän ei tiedä mitään mahdollisuuksistaan itsetoteutukseen.

⁵Niin pian kuin yksilö kuulee ilmaisun ”tunne itsesi!”, jokainen uskoo tuntevansa itsensä. Psykoanalyysi on ainakin selventänyt, että sanonta ”tunne itsesi” voitaisiin korvata sanonnoilla ”me olemme psykologisia idiootteja” tai ”me olemme niin vähän tietoisia todellisista vaikut-timistamme, päivittäisten tapojemme syistä, että me tuskin ansaitsemme nimityksen ihmiset”.

⁶Vain se tuntee itsensä, joka on tietoinen jumallisuudestaan ja tämän tietoisuuden yksilö hankkii vasta essentiaaaliminänä. Kausaaliminä on saavuttanut oivalluksen, että sen täytyy olla niin. Jokaisessa korkeammassa valtakunnassa yksilö tulee yhä tietoisemmaksi rajoittamatto-mista mahdollisuuksistaan monadina.

⁷Vain se tuntee itsensä, joka on tietoinen osallisuudestaan kosmiseen kokonaistajuntaan, hänen, monadin, mahdollisuudesta tulla toisminäksi oltuaan ensin.

⁸Itsen tunteminen on kykyä arvioida oma kehitysasteensa, hankkimansa mahdollinen elä-mänymmärtämys, kykyä arvioida omien verhojensa suorituskyky; käytännöllisesti katsoen se merkitsee oman rajoittuneisuuden oivaltamista. Sitä tuskin oppii ymmärtämään ilman esotee-rista tietoa ja tietoa siitä, mitkä korkeammat valtakunnat meidän on vielä saavutettava. Se, joka pitää itseään tärkeänä, todistaa elämäntietämättömyydestään. Merkillistä kyllä, myös okkul-tistien keskuudessa voi tavata tyyppejä, jotka katsovat olevansa edistyneitä. Nöyryys on harvi-nainen ominaisuus.

9.87 Persoonallisuuden arviointi

¹Ihminen on epätäydellinen olento ja jää siksi, tavoittelipa hän kuinka paljon tahansa täy-dellisyyttä. Elämäntietämättömyydessämme erehdymme absoluotoimaan suhteellisen. Tämä johtaa aina kohtuuttomuuksiin. Tiedolla todellisuudesta ja elämästä ja omaamalla tervettä järkeä voimme helpommin ratkaista, missä inhimillisesti ja yksilöllisesti mahdollisen raja kulkee. Täydellisyys ehdottomassa merkityksessä saavutetaan vasta korkeimmassa kosmisessa valtakunnassa. Moralistien tuomitsemat heikkoudet ja vajavaisuudet voivat olla ”karmisesti määräytyneitä”, enemmän tai vähemmän väistämättömiä. Tietämättömyydestä ja kyvyttömyy-destä johtuvat erehdykset kuuluvat tasolle. Tätä näkökohtaa ei ole koskaan otettu huomioon. Ihmiset uskovat käsittävänsä loputtoman paljon sellaista, mihin heidän mahdollisuutensa ymmärtää ei riitä. Ja erityisesti moralistit (elämästä tietämättömimmät) ovat niitä, jotka uskovat kykenevänsä arvioimaan.

²Ihmisen oikeudenmukainen arviointi on mahdotonta. Emme tiedä mitään kausaaliverhossa olevan monadin kehitystasosta. Nykyinen inkarnaatio voi olla tulosta huonosta kylvöstä erittäin traagisine seurauksineen. Kaikkein vähimmin ihmisen saa arvioida hänen tekemiensä virheiden mukaan. Jossain toisessa inkarnaatiossa hän voi harjoittaa kokonaan toisia ominaisuuksia.

³Toisissa voi nähdä vain sen, minkä voi nähdä itsessään. Se, joka ei voi nähdä toisen sielua, ei voi nähdä myöskään omaansa. Niin pian kuin on löytänyt oman sielunsa, näkee myös toisten sielut.

9.88 Ominaisuudet ja kyvyt

¹Kaikki me olemme erikoistuneita jossain tietyssä suhteessa, meillä on jokin inkarnaatioiden aikana hankittu piilevä ominaisuus ja kyky. Tämä ei välttämättä merkitse, että olemme tietoisia siitä. Päin vastoin on tavallista, että tämä latenssi on niin välitön, ettemme koskaan edes huomio sitä, vaan sen sijaan voimme kuvitella, että meillä on juuri se ominaisuus ja kyky, joka meiltä

täydellisesti puuttuu. Tämä johtaa helposti epäonnistuneeseen ammatinvalintaan.

²Huonot ominaisuudet, vihan ominaisuudet, hankimme automaattisesti inkarnaatioiden kuluessa alemmilla kehitysasteilla emotionaalimaailman poistyyntävien värähtelyjen vaikutuksen alaisina. Hyvien ominaisuuksien, rakkauden ominaisuuksien hankkimiseksi meidän on työskenneltävä saavuttaaksemme vetovoiman alueet. Tämä ei ole helppoa nykyisessä hullujenhuoneen kaltaisessa kaaoksessa.

³Merkki siitä, että jokin ominaisuus on hankittu sataprosenttisesti on, että sen vastakohta on käsittämätön. Esimerkiksi suvaitsevaisuus. Sille, joka on ”itse suvaitsevaisuus”, suvaitsemattomuus on järjenvastaista.

⁴On olemassa eräänlaista luonnollista hyvyttä, joka on hyvän kylvön tulosta. Mutta on olemassa itsehankittua hyvyttä, ja se todistaa korkeammasta kehitysasteesta kuin loistava älykkyys. Sillä itsehankittu hyvyys saavuttaa lajin 48:3, ja älykkyys lajissa 47:6 riittää mihin tahansa aikanamme mahdolliseen älylliseen suoritukseen. Se, mitä ihmiset kutsuvat kyvyksi, on hankittu kolmen inkarnaation aikana ja nerokkuus seitsemän inkarnaation aikana, olipa kyse erikoistumisesta tai yleisestä orientoitumisesta (minkä helposti sekoittaa perspektiivitajuntaan).

⁵Ei ole lainkaan merkillistä, ettemme tiedä, mitä kahdellatoista essentiaalisella ominaisuudella tarkoitetaan ja ettei meillä ole nimityksiä niille. Ne viittaavat olennaisiin ominaisuuksiin, jotka saa hallitsemalla kahdentoista eläinratatähdistön energiat, joilla voi suorittaa ”Herakleen kaksitoista urotyötä”.

⁶”Hyve” tarkoittaa esoteriikassa (planeettahierarkian todellisuusnäkemyksessä) veljeyden yhteistyötä, epäitsekkyuden, ymmärtämyksen ja täydellisen itseunohduksen innoittamana. ”Pahe” on tämän asennoitumisen vastakohta. Tietenkin kykyä on olemassa eriasteisena. Olenainen asia on kuitenkin tietoinen pyrkimyksemme ykseyteen.

⁷Kunnianhimo ja tiedonhalu ovat hyviä ominaisuuksia sivilisaatioasteella, sillä ne pakottavat ihmisen hankkimaan ominaisuuksia ja kykyjä. Mutta kulttuuriasteella nämä pyyteet korvautuvat toiveella auttaa alemmilla asteilla olevia saavuttamaan korkeammalle. Lisätiedon hankkimisen vaikutin on toivomus kyetä auttamaan paremmin.

⁸Innokkuus on hyvä asia liikkeellepanevana voimana. Mutta sen huono puoli on, että se usein sumentaa arvostelukyvyn. Sama koskee muuten useimpia emotionaalitajunnan toimintoja, koska suhteellisuudentaju kuuluu mentaalisuuteen ja puuttuu täysin tunneajattelusta.

⁹Vaikenemisen kyky sisältää paljon. Siihen kuuluu muun muassa kyky puhua oikein, kyky sanoa vain se, mikä on totta, ystävällistä ja avuliasta. Ja edellytys tälle on rakastavainen ymmärtämys, toive palvella jokaista hänen tasollaan.

¹⁰Luottamus olosuhteisiin ja ihmisiin, omaan ensiminään, sen kykyyn ja oivallukseen, ovat merkki elämäntietämättömyydestä. Sillä luottamuksella ei ole sitä vankkumatonta todellisuusperustaa, jonka vain luottamus elämänlakeihin voi antaa. Toisminä on siinä määrin olemassaolon lainmukaisuuden täyttämä, että hänestä on tullut ikään kuin Lain ilmentymä hänen liityttyään ykseyteen. Ykseydentaho on samanaikaisesti laintahtoa, ykseyden lain tahtoa, sen ”jumalallisen rakkauden tahtoa”, joka yksilön täytyy hankkia tullakseen toisminäksi.

¹¹Esoteerikon kolme erityisen tunnusomaista kykyä ovat: hänen kykynsä iloita, hänen jumalallinen välinpitämättömyytensä sen suhteen, mitä hänelle tapahtuu, hänen persoonaton huomiointikykynsä (joka näkee ja ymmärtää ja persoonattomasti rakastaa kaikesta huolimatta). Jumalallinen välinpitämättömyys ei kuitenkaan lainkaan merkitse, että hän sallii itseään kohdeltavan kuinka tahansa. Pelkuruus on vihan ominaisuus samoin kuin julmuus (jotain psykologian selvitettäväksi, jos se siihen kykenee). Pelkuruus mahdollistaa pahuuden ja väkivallan herruuden.

¹²Ihmisten johtajille (ensimmäiseen departementtiin kuuluville) ovat tarpeellisia ennen kaikkea visionäärinen kyky, suhteellisuudentaju, syntetisoimisen taito ja kritiikittömyys. Visio selvittää päämäärän. Suhteellisuudentaju saa ihmisen nöyräksi tehtävän edellä, tuo mukanaan itsekritiikkiä ja halukkuutta oppia aina ja oppia kaikilta. Siitä, joka luulee ymmärtävänsä kaiken

parhaiten, tulee yhä ahdasmielisempi. Synteesi tuo mukanaan sisällyttämisen ja universaalisuuden. Kritiikki kohottaa raja-aitoja ihmisten välille, on rakastavaisen ymmärtämyksen vastakohta.

¹³Kaikki todellinen elämäkokemus on kalliisti ostettu ja tulosta monista kokeiluista niin menneisyydessä kuin nykyisessä inkarnaatiossa.

9.89 Onni ja kärsimys

¹Buddhan mukaan ”elämä on kärsimystä”. Esoteerikko voi suorastaan vahvistaa ilmaisua sanoen ”elämä on kauhua”, koska meidän planeettamme fyysinen maailma ja emotionaalinen maailma ovat yksi suuri hullujen huone (täynnä idiootteja ja lurjuksia, käyttääksemme George Bernhard Shown ilmaisua). Kuinka se voisi olla muuta niiden yksilöiden kanssa, joiden huvina on aiheuttaa kärsimystä ja hävittää kaikki, minkä kulttuuri rakentaa tehdäkseen elämän helpommaksi elää?

²Kärsimystä on kuitenkin yksinomaan fyysisen maailman ja emotionaalisen maailman kolmella alimmalla alueella. Korkeammat olennot voivat kärsiä, mikä johtuu siitä, että he ottavat osaa tähän kärsimykseen samastamalla tajuntansa näiden alempien alueiden olentojen tajuntoihin, eivät muulla tavoin. Christosta kutsuttiin ”surujen mieheksi”, mikä johtui juuri tästä osanotosta.

³Mentaalinen kärsimys on kai väistämätöntä mentaaliasteen saavuttaneille sen vuoksi, että he ovat oivaltaneet ihmisen suunnattoman elämäntietämättömyyden. Mutta emotionaalisen kärsimyksen voi voittaa soveltamalla Buddhan elämäntaito-oppia. Siihen sisältyy kyky olla samastumatta emotionaaliverhon ”pyyteisiin”, oikein arvioimisen kyvyn hankinta, riippumattomuus fyysisestä omaisuudesta ja fyysisestä olemassaolosta, kyky ylläpitää oikeita suhteita ihmisiin ja kaikkeen elämässä.

⁴On olemassa yksinkertaisempi tie, joka vaatii unohtamaan itsensä ja rakastamaan kaikkea ja kaikkia, yksinkertaisempi, mutta paradoksaalista kylläkin vaikeampi niille, jotka arvostavat ensiminää.

⁵Elämä on katoamatonta onnea, kun on vapautunut alemmasta emotionaalisuudesta ja kaikista fyysisestä maailmaan ja emotionaaliseen maailmaan kohdistuvista pyyteistä; elämä on iloa, kun on mentaalisesti vapaa kaikesta epäselvyydestä; elämä on autuutta, kun on tullut yhdeksi kaiken kanssa.

9.90 Elämänohjeet

¹Ensimmäisiin, yksinkertaisimpiin elämän sääntöihin kuuluu tyytyväisyys, olla tyytyväinen siihen, mitä elämä antaa, ottaa stoalaisella tyyneydellä kaikki, mikä kohtaa, ottaa ihmiset sellaisina kuin he ovat, oivaltaa oma kykenemättömyytensä ja rajallisuutensa ja kaikenlaisen itsetärkeyden ja turhamaisuuden naurettavuus, olla täysin piittaamaton toisten itseensä kohdistuvista arvosteluista (nykyisellä vihanasteella ihmiset ovat toisilleen, olipa ihminen minkälainen tahansa, jotain, minkä pitäisi päätyä likasankoon). On tuskin olemassa mitään halpamaista, mitä ei ole sanottu kaikkien aikojen pyhimyksistä, joten emme voi odottaa mitään parempaa.

²Seuraavat elämänohjeet katsottiin olennaisiksi siinä säännönmukaisessa elämäntavassa, joka sisältyi esoteeristen tietokuntien neofyyteille antamiin ohjeisiin, koskien niin fyysisistä elämää kuin tunne- ja ajatuselämää:

³Fyysisessä suhteessa hänet velvoitettiin huomioimaan harmittomuus, totuus kaikessa suuressa ja pienessä, rehellisyys; emotionaalisesti: vapaus jonkin pyyteestä, joka saattaa sitoa minän pyyteen kohteeseen, vapaus huvitteluhalusta, tunteiden tarpeettomista vaatimuksista; mentaalisesti: vapaus kaikesta erilaatuisesta ahneudesta (kaikesta, mikä on omien, välttämättömien elämäntarpeiden ulkopuolella, halukkuudesta saada jotain toisille kuuluvaa, myös mentaalisessa suhteessa).

⁴Harmittomuus voi vaikuttaa hyvinkin yksinkertaiselta, mutta se, joka on yrittänyt yhden

ainoan päivän olla harmiton tunteissa, ajatuksissa, sanoissa tai teoissa oivaltaa, että se vaatii täydellisen ajatuksen hallinnan, sekä ajatusten että tunteiden herruuden. Sellaisesta itsekriittisestä asenteesta seuraakin vähitellen kaikkien yksilön mieleen hänen kasvu- ja koulutus-aikanaan juurrutettujen todellisuudelle ja elämälle vieraiden käsitysten automaattinen eliminointuminen.

9.91 Elämäntaito

¹Jos inkarnaatioverhot eivät ole täysin toimintakelpoisia, siihen voi löytyä eri syitä ja perusteita. Kyseessä voi olla huono korjuu huonosta kylvöstä. Perusteena voi olla, että se voi pakottaa meidät kehittämään eri kykyjä. Voi olla kyse koetuksesta: se opettaa meille kestävyyttä, piittaamattomuutta, haavoittumattomuutta. Se voi opettaa meille riippumattomuutta mistä tahansa näennäisen tarpeellisista ominaisuuksista. (Ottaaksemme symbolin esimerkin: Paganini saattoi menettää jopa kolme viulunsa kielistä ja viedä konsertin loppuun pelkästään g- kielellä.) Emme kykene koskaan ratkaisemaan, miksi meistä tulee vammaisia eri suhteissa. Tiedämme ainoastaan, että kaikella on tarkoitus. Voimme oppia kaikesta. Useimmat oppivat aivan liian hitaasti kokemuksistaan, koska he eivät työstä niitä.

²Ihmisen saavuttaessa inkarnaatioiden kautta korkeampia tasoja monet niin kutsutut puutteet ja heikkoudet jäävät itsestään pois. Oppilasta kehoitetaan olemaan katsomatta näihin sekä itsessään että toisissa. Hänet kehoitetaan oppimaan ottamaan itsensä ja toiset sellaisina kuin ovat. Itsensä kiusaaminen on yhtä väärin kuin toisten kiusaaminen. Meidän täytyy suhtautua itseemme suvaitsevaisesti. Tämä kehoitus ei tietenkään ole puolustus piittaamattomuudelle.

³Tietenkin on olemassa runsain määrin ajattelemattomia ihmisiä, joita ei huoleta ihmiskunnan kauhistuttava hätä. Mutta ”elävät” ihmiset eivät voi asennoitua näin. Siitä huolimatta heitä kehoitetaan olemaan aina iloisia ja onnellisia, mikä vaikuttaa psykologisesti mahdolltomalta toteuttaa, mitä se myös olisi, jos he eivät ajattelisi, ettei heidän osanottonsa vähentäisi, vaan päin vastoin lisäisi maailman kärsimystä, että kaikki kääntyy lopulta hyväksi, että kärsimys on ohimenevää, etteivät kaikki inkarnaatiot ole velan lyhennystä. Yhteys onnen, ilon ja autuuden maailmoissa olevaan Augoeideeseen ja hänen lähettämänsä essentiaalimolekyylit tuovat myös mukanaan onnentunnetta, jota mikään kärsimys ei voi ehkäistä. Olemalla iloisia ja onnellisia myötävaikutamme omalta osaltamme ja omassa ympäristössämme elämän taakkojen keventämiseen.

⁴Tunne oma rajoittuneisuutesi! Hyväksy elämäntilanteesi (valittamatta)! Naura itsellesi! Ota toiset sellaisina kuin he ovat!

⁵Evankeliumiromaaneissa Christoksen tiliin luettu sanonta ”älä vastusta pahaa” esittää ikivanhan esoteerisen ”vastustamattomuutta” koskevan elämän säännön. Kysymys on sisäisestä asennoitumisesta siihen, mitä elämässä kohtaamme, mikä liittyy läheisesti stoalaisten koskemattomuuteen. Useimmat asennoituvat vastustavasti, kohtaavat elämän harhautuneella elämänäkemyksellään, ennakkoluuloillaan, fiktioillaan, mikä kaikki tekee oikean, persoonattoman, asiallisen arvioinnin mahdottomaksi ja ilmenee usein jonkinlaisena ”henkisenä kouristuksena”, mikä saa elämänenergiat erehtymättä virtaamaan väärin keskuksiin ja luo siten pohjan monenlaisille sairauksille. Se vastustamattomuus, johon viitataan, ilmentää kaiken ymmärtävää vapauden tunnetta, joka ei suinkaan sulje pois määrättyä toimintasuunnitelmaa elämänlakien alaisuuteen kuuluvissa kysymyksissä. Meidän ehdoton velvollisuutemme on vastustaa lainrikkooja (olkoot ne yksilöitä, ryhmiä tai kansoja).

⁶Saavutetulla suuremmalla elämäkokemuksella lakkaamme oikomasta toisten virheellisiä käsityksiä. Ihmiset, joiden käsityksiä korjailemme, eivät pidä siitä. Sen tähden meidän on pidettävä mielipiteemme itsellämme eikä koskaan saarnattava toisille, vaan ainoastaan vastata, jos meiltä kysytään ja jos ymmärrämme, että kysyjä tahtoo oppia. Sitä vastoin velvollisuutemme ei ole koskaan vastata henkilökohtaisia suhteita koskeviin kysymyksiin epäoikeutetun uteliai-

suuden tyydyttämiseksi. Esoteerikko ei koskaan puhu itsestään muiden kuin esoteerisen ryhmänsä kanssa.

⁷Useimpien aivot ovat tuskin muuta kuin äänekkäitä robotteja, eivätkä ajattelevat ihmiset sellaiseen puutu; kaikista vähimmin harmistuvat siitä. Meidän on opittava ottamaan ihmiset sellaisina kuin he ovat: yleisesti ottaen he ovat ”vastuuttomia” niin puheidensa kuin tekojensa suhteen (hallitsemattomien ja usein hallitsemattomissa olevien virikkeiden uhreja). Myös tämän oivaltaminen kuuluu rakastavaiseen ymmärtämykseen. Useimmilla on kai myös kokemusta siitä, että he ovat sanoneet asioita, joita he eivät ole tarkoittaneet.

⁸Suuria määriä elämäntaidolle arvotonta kirjallisuutta lukemalla heikentää kykyä hyödyntää todellisen kulttuurikirjallisuuden elämänarvoa. Mitä enemmän lukee, sitä vähäisemmän vaikutuksen luettu tekee ja sitä nopeammin hankitut tiedot haihtuvat. Tätä tarkoitetaan sanonnalla olla ”rikkilukenuk”. Valinnalla, arvokkaan kirjallisuuden tarkalla valinnalla, on paljon suurempi merkitys kuin mitä monet ovat ymmärtäneet. Täydellä oikeudella voi väittää, että kirjahylly paljastaa omistajan tason, edellyttäen tietenkin, että hän lukee nämä kirjat. Se, joka ei lainkaan lue, tyytyy omiin elämäkokemuksiinsa ja siihen, mitä hän on voinut oppia kuulemastaan. Enin, mitä tällä tavalla oppii, lienee enemmän harhauttavaa kuin valistavaa.

⁹Jokainen sisällyttää sanoihinsa sen ”todellisuussisällön”, mikä hänellä on mahdollisuus käsittää tasollaan, elämänolosuhteissaan ja tilaisuuksissaan elämäkokemuksiin. Aivan liian usein ihmiset puhuvat toistensa ohi, jolloin väärinkäsitykset ovat väistämättömiä. Tämä osoitautuu parhaiten, kun kuulee ihmisten selostavan, mitä toiset ovat sanoneet. Siitä tulee täysin jotain muuta kuin mitä puhuja on tarkoittanut. Kun saa takaisin, mitä on sanonut, sitä ei enää tunnista ja voi rehellisesti väittää, ettei ole niin sanonut. On toinen asia, että monet eivät tiedä, mitä ovat sanoneet, eivätkä tarkoita sitä, mitä sanovat ja närkästyvät, kun saavat sanomansa takaisin. On tavallista, että ihmiset sanovat yhtä, tarkoittavat toista ja tekevät kolmatta.

9.92 Samastuminen ja vapautuminen

¹Kehityksen edellytys on vapautuminen alemmasta. Tätä vapautumista kutsutaan uhraukseksi (uhrautumisen laiksi), koska se vaikuttaa olevan sitä. Uhraus tehdään ennen kuin voi saada varmuuden ”korvauksesta”. Vasta sitten kun on uhrannut, voi astua uuteen maailmaansa. Uhraus on ”sisään pääsymaksu”. Mutta on turhaa tehdä juuri tämä uhraus, ennen kuin on saavuttanut sisään pääsyportin. On täysin väärin uhrata voittaakseen jotain itsekkyydelleen. Se voi olla hyvää kylvöä hyvään aineelliseen korjuuseen tulevassa elämässä, mutta se lisää itsekkyyttä.

²Niin kauan kuin yksilö samastuu johonkin verhotajunnoistaan tai johonkin näiden tajuntojen sisällöissä, hänen on mahdotonta käsittää itseänsä näistä tiloista riippumattomana minänä. Hän on sitä, mihin hän samastuu. Edellytys mahdolliselle vapautumiselle samastumisen kohteesta on oivallus siitä, että hän on jotain muuta, joku joka tahtoo olla jotain muuta. Siten hän on löytänyt ensimmäisen kerran hämärästi itsensä. Jos hän jatkaa vapautumisen tiellä, hän löytää yhä enemmän itsestään, että hän on minä, joka voi samastua yhä korkeammanlaatuisiin todelluuksiin ja että tämä samastuminen johtuu hänestä itsestään.

³Kieltämättä alemmasta vapautuminen on välttämätöntä korkeamman hankinnalle. Mutta vapautuminen sinänsä on tarkoitukseton, jos ei ymmärrä, mistä pitää vapautua ja miksi. Monet luopuvat sellaisesta, mikä on välttämätöntä heidän kehitykselleen ja osoittavat siten, kuinka kaiken voi käsittää väärin. Yksinomaan kieltämyksellä kukaan ei saavuta korkeampia tasoja. Myös siinä suhteessa voi rauhoittaa kehitystä tavoittelevia kertomalla heille, että he kyllä aikanaan saavat tiedon tarpeellisista tehtävistä ja vaadittavista, monessa suhteessa yksilöllisistä edellytyksistä. Vapautuminen on usein automaattinen prosessi. Se, mikä ei ole tarpeen, putoaa itsestään pois. Joskus vapautuminen on seurausta ulkoisista elämänolosuhteista. On huomautettava, että liian aikainen vapautuminen on hyödytöntä.

9.93 Itsen unohtaminen

¹Itsen unohtaminen, emotionaaliverhon reaktioiden (kaikenlaisten omalle minälle vastakaisten tunteiden) huomiotta jättäminen, tuntuu olevan monelle kaikkein vaikeinta. Mutta se on edellytys korkeammanlaatuisen tajunnan hankinnalle. Muutoin se, mikä pitäisi näännyttää jättämällä huomiotta, vahvistuu. Elämäntaidon edellytyksenä on oppia hallitsemaan oma tarkkaavaisuutensa, päättämään itse, minkä asioiden parissa sen on puuhailtava, eikä sallia verhojen taipumusten vetää sitä tahdottomasti puoleensa. Ihminen on vapaa vasta sitten, kun hän kykenee itse määräämään omat tajunnantilansa. Hän voi oppia tekemään sen.

²Pyhimyksellisyyden tavoittelu on sinänsä turhaa. Pyhimykseksi ei tule pyrkimällä tulemaan pyhimyksen kaltaiseksi, puuhailemalla itsensä parissa. Pyhimykseksi tulee unohtamalla itsensä, unohtamalla pyhimykseksi tulemisen. Pyhimykseksi tulee automaattisesti palvelemalla elämää ja elämällä toisille. Kaikki into, kiihkeys, hätä, hoppu, hellittämätön toive kehittyä, ehkäisee tarkoitusta. Kasvi ei kasva nopeammin, jos sen vetää jatkuvasti ylös katsoakseen sen juuria. Kasvu huolehtii itsestään oman lakinsa mukaan, jos poistaa esteet ja täyttää lisäksi kasvun edellytykset yksinkertaisesti, välittömästi, luontevasti, rauhallisesti, luottavaisesti terveen järjen mukaisesti. Kaikki vie aikansa, ja inkarnaatiot on otettava huomioon.

ITSETOTEUTUKSEN ESTEET

9.94 Kyvyttömyys vaieta

¹Eräs suurimmista esteistä tiellä on kyvyttömyys vaieta. Vaikenemisen taito on elämäntaidon tärkein kyky, ja siihen sisältyy paljon enemmän kuin mitä vihkiytymätön voi aavistaa. Tietoa ei tyrkytetä niille, joilla ei ole kykyä vastaanottaa. Omasta itsestä ei todisteta. Toisista ei puhuta pahaa (ensimmäinen aste, kunnes oivaltaa vapauden lain pätevyyden ja lakkaa osoittamasta kiinnostusta toisten ensiminää kohtaan sen kaikkine vikoineen ja puutteineen). Mutta vaikenemisen taito menee sitä syvemmälle. Sillä tarkoitetaan kykyä olla tuntematta ja ajattelematta muuta kuin sellaista, mikä on totta, oikein ja auttavaista. (Ajatuksemme toisista saamme samalla teholla takaisin.) Jos ihmiset osaisivat ajatella itse, eivätkä vain ajatella, mitä muut ovat sanoneet, he olisivat voineet itse päätellä tämän elämänlaeista saamallaan tiedolla.

²Riittää kun tuntee syyn ja vaikutuksen, korjuun ja kylvön lain. Jos ihmiset kyselisivät syytä vaikutukselle, jonka he kokevat elämänsä kaikissa suhteissa, syytä, jonka he itse kykenisivät saamaan selville, he voisivat alkaa elää järkevää elämää. Mutta tässä yhteydessä on huomiotava, että tämä koskee vain heitä itseään juuri siksi, että he laahaavat mukanaan menneitä inkarnaatioita. He eivät voi tietää, kuinka tämä ilmenee toisissa, koska ihmiset ovat saaneet täysin erilaisia kokemuksia: jokainen on ainutlaatuinen. Asiat olisivat todella huonosti, jos ihmiset voisivat arvioida toisensa oikein. Onneksi se on mahdotonta. Vain 45-minä voi arvioida ensiminän.

³Juoruilemalla toisista tuotamme heille haittaa ja siten epäsuoraan itsellemme. Eikä siinä kaikki. Meistä itsestämme tulee kyvyttömiä elämään oikealla tavalla. Tarkkaile juoruilijoita ja totea heidän kyvyttömyytensä vastata niitä normeja, joita he asettavat toisille. Toisissa näkemämme viat ja puutteet ovat meillä itsellämme. Muuten me emme näkisi niitä. Liioittelua? Se on esoteerinen selviö, jonka voi vahvistaa 45-minä, joka näkee läpi piilevän alitajunnan, sen, mikä kerran on tuleva päivänvaloon juuri sen tähden, että olemme juoruilleet toisista.

9.95 Arvostelukyvyttömyys

¹Tavallinen arvostelukyvyttömyys johtuu yleensä osaksi vallitsevista harhauttavista ideologioista ja niiden fiktiivisyydestä ja illusiivisuudesta, osaksi siitä, että nämä ideologiat ovat lamaannuttaneet piilevän elämänvaiston, osaksi edelleen avuttoman kehittymättömästä psykologiasta. Kaikesta tästä johtuu, että monet eivät koskaan saavuta varsinaista kehitystasoaan.

Heitä idiotisoivat kaikki teorit, jotka ovat heikentäneet heidän elämänvaistoaan, niin etteivät he enää uskalla luottaa siihen. Seurauksena on sekä sisäinen että ulkoinen epävarmuus, minkä tavalliset pinnalliset arvostelijat ottavat merkinä alemmasta tasosta. Jos he esoteriikan avulla ovat vapautuneet epävarmuudestaan, silloin he voivat seurata elämänvaistoaan suuremmalla itseluottamuksella. Kuinka monet valittavatkaan, että he vasta elämänsä loppupuolella ovat saaneet sen varmuuden, jonka he olisivat voineet saada lapsuudessa, jos heidät olisi kasvatettu esoteerisessa ilmapiirissä ja jos he olisivat voineet käyttää piilevää kokemustaan? Kuinka monet valittavatkaan, etteivät he ole paremmin ymmärtäneet Augoeideelta tulevia kehotuksia? Parhaimmisto osallistuu yhteisen elämäntietämättömyyden uhrilaitokseen sen sijaan, että kykenisi johtamaan kehitystä; tyypillinen esimerkki yhteisvastuusta.

²Tyypillinen esimerkki yleisestä arvostelukyvyyttömyydestä on, että ihmiset arvioivat itsensä vertaamalla itseään toisiin. Jos heillä on enemmän tietoa, jos he ovat jossain suhteessa ympärillään olevia ihmisiä ylivoimaisempia, he katsovat olevansa tärkeitä. Mutta yleinen taso on kauttaaltaan sellaista laatua, ettei se kelpaa arvioinnin lähtötasoksi. Hyvä sääntö on, ettei koskaan vertaa itseään kehenkään, jota pitää itseään alempitaisoisena, vaan sen sijaan niihin, jotka ovat jossain suhteessa parempia, jos nyt lainkaan on verrattava itseään toisiinsa. Esoteerikolla on toiset mitat. Hän toteaa, kuinka paljon on vielä jäljellä kausaalisen ja essentiaalisen asteen saavuttamiseksi. Ja silloin hänestä tulee nöyrä, mikä on ensimmäinen todellisen itsetuntemuksen merkki.

³Toinen tyypillinen esimerkki arviointitasosta ovat kaikkina aikoina kaikissa maissa esiintyvät niin kutsutut ylioppilasmielenosoitukset, niin kutsutun (suhteellisuudentajua, todellisuus- ja elämäntiedon tajua vailla olevan) nuorisoidealismien ilmentymät. Koulutiedon pohjalta ja ilman elämäkokemusta on asiallinen, puolueeton, ymmärtäväinen arviointi mahdoton. Useimmat eivät siihen koskaan ylety; korkeammilla sivilisaatiotasolla olevat vasta 35 vuoden iässä.

9.96 Usko

¹Ne, jotka luottavat enemmän niin kutsuttuihin pyhiin kirjoihin kuin omaan terveeseen järkeensä (tulos lukemattomien sukupolvien työstä tajunnankehityksen hyväksi), ovat siten vaikeuttaneet itsetoteutuksen lain sovellusta. Ihmisen ”sielu” (kausaalitajunta, ideain maailman tajunta) on hänen ainoa tosi auktoriteettinsa. Pyhät kirjat ovat ihmisen luomuksia ja ovat aina lopulta osoittaneet johtavan väärään. Sekä Raamattu että Koraani (kolmen juutalaisen lahkon paperipaavit) ovat väärennöksiä. Kaksi kolmasosaa inhimillisestä kärsimyksestä voidaan kirjoittaa niiden velkatiliin.

²Emotionaaliasteella tulee aina olemaan niitä, jotka tarvitsevat kehitykselleen kiinteän, vankkumattoman uskon. On psykologinen erehdys riistää heiltä apu, jota he tarvitsevat voidakseen lainkaan ajatella ja toimia kykynsä mukaan tasollaan.

³Dogmaattinen näkökanta on aina erehdys, samantekevää onko teisti vai ateisti. Se on lausuntojen antamista asioista, joita ei voi tietää. Ainoa oikea asenne on agnostikon, joka jättää vastaamatta kysymykseen, kunnes hän tietää.

⁴Sokeasti uskovat ovat parantumattomia sen inkarnaation osalta. Seuraavassa inkarnaatiossa he saavat uskoa sokeasti johonkin muuhun. Melkein yhtä huonosti on niiden laita, jotka uskovat ymmärtävänsä. He ovat ainakin yrittäneet käsittää ja pysähtyneet johonkin hyväksymäänsä (mentaaliseen) fiktion. Myös sellaisissa tapauksissa lienee toivotonta yrittää saada heidät ottamaan huomioon uudet tosiasiat, jotka voisivat johtaa uudelleen harkintaan.

⁵Sokrates yritti opettaa ihmisiä ajattelemaan ja on epäonnistunut tähän päivään saakka, mistä teologia, filosofia ja kaikki muu dogmiajattelu ovat todisteita.

⁶Useimmat uskovat ymmärtävänsä. Oikeasti vain harvat ymmärtävät. Ihmisten puhettavat ovat eksyttävän samankaltaisia, mutta todellisuuden ymmärtämisessä on aste-eroja. Vielä kerran tasoista: oman tason yläpuolella olevaa ei voi ymmärtää eikä omasta tasostakaan ole tietoa.

9.97 *Itsepetos*

¹”Hallitkoon totuus elämässäni.” Ihmiset ovat kauttaaltaan niin aavistamattoman valheellisia, että he ovat turmelleet kaiken totuuden vaiston. Siitä johtuu myös, että he tekevät pelkkiä virheitä elämän suhteen. Monia inkarnaatioita kestävä omien vaikutteiden määrätietoinen tutkimus on tarpeen, ennen kuin kaikki piilevät vaikutteet voivat nousta valvetajuntaan eliminotaviksi. Triadin alitajunta (kaikkien verhojen yhdistelmä) seuraa meitä halki kaikkien inkarnatioiden.

²Useimpien ihmisten tiedostamattoman teeskentelyn psykologinen selitys on, etteivät he huomaa, kuinka vähän heidän elämäntapansa sopii yhteen niiden ihanteiden kanssa, joiden he edelleen uskovat ”olevan toteutettavissa, jos vain...”. Puolustautua voi monella tavalla. Itsetuntemus paljastaa oivalluksen omasta teeskentelystä ja raukkamaisuuden välttämällä omaa vastuutaan. Vilpittömyyteen ja luotettavuuteen kuuluu tunnustaa itselleen oma riittämättömyytensä joka suhteessa (ei vain joissakin). Ja tämän ulkoisena todisteena on, ettei voi tuomita.

³Esoteerisen tiedon vaarana on, että ihmisten on niin helppo kuvitella, että heidän kykynsä vastaa heidän lahjaksi saamaansa tietoa. Kuinka moni sekoittaakaan korkeamman emotionaalisuutensa essentiaalisuuteen ymmärtämättä, että essentiaalitajunta kuuluu toisminälle, ja etteivät he itse ole edes mentaaliminuuksia, täydellisiä ensimmäinuuksia. Itsepetos on uskomattoman suurta.

⁴”Jos minä itsestäni todistan, ei minun todistukseni ole pätevä.” Tämä esoteerinen selviö paljastaa auttamattomasti kaikki omatekoiset profeetat ja maailmanpelastajat kaikilla aloilla. Tämä pitäisi muistaa, kun joudumme tekemisiin niiden lukemattomien maailmanparantajien kanssa, joita tulee esiintymään lähimpien vuosisatojen aikana. Itsepetos on yhtä suurta kuin arvostelukyvyn herkkäuskoisuus on lukumäärältään.

9.98 *Moraali ja moralismi*

¹Moralistien mukaan ihminen on vikoja ja puutteita. Siihen on vastattava, että nämä ovat siinä tapauksessa kehitystekijöitä, koska ihminen sittenkin kehittyy. Ja esoteerikko voi lisätä, että jos todella on kysymys vioista ja puutteista (mikä yleisesti katsoen on toisten virhenäkemys), ovat nämä välttämättömiä kokemuksia.

²Arvioidessamme ihmisiä emme saa koskaan lähteä absolutoidusta täydellisyyden ihanteesta. Yksilö voi olla nero, vaikka hän monessa suhteessa onkin keskiverto, hän voi olla ”pyhimys” monista puutteista huolimatta. Ei ole lupa kutsua Kopernikusta pelkuriksi, Kepleriä luulosairaaksi, Galileita neuroottiseksi ja ylimielisen riidanhaluiseksi, niin kuin eräs kirjailija tekee. Nämä ovat subjektiivisia arvioita, näiden ihmisten tilannetta ymmärtämättä lausuttuja mielipiteitä. Meillä ei ole mitään oikeutta sellaisiin arvioihin, sillä tiedämme liian vähän ihmisestä, ja jokaisella on kaikella rajoitteisuudellaan oikeus olla sellainen kuin on (säästytäkää moraalilta arvioilta), kun hän ei ylitä toisten oikeuden rajaa.

³Moralistien kaikenlaiset kiellot, joilla ehkä on oikeutuksensa ihmiskunnan alaikäisyysasteella, ovat johtaneet negatiiviseen, passiiviseen, inaktiiviseen elämänsenteeseen. Niille, jotka ovat hankkineet tietoa elämästä ja elämänlaeista ja jotka tavoittelevat itsetoteutusta, on vapaus kielloista, ”jumalan lasten ihana vapaus”, suuresta merkityksestä. Ihmisen täytyy olla vapaa kehittyäkseen. Asennoituminen ”ei saa” korvautuu kiitollisuudella siitä, että säästyy, että ei tahdo, ei voi.

⁴Vain elämäntietämätön odottaa kiitollisuutta tai vastaavia asioita vihahihmisiltä. Yleensä on päin vastoin niin, että heidän täytyy löytää vaikuttimia vihalleen (etsivä löytää) vapautuakseen kiusallisesta kiitollisuuden velan tunteesta. Se on jotain, minkä kaikki, jotka ovat jotain jossain suhteessa ”antaneet”, saavat jatkuvasti kokea. Opittuaan, mitä he uskovat opettajan voivan heille antaa, he hylkäävät hänet kuin puristetun sitruunan: koulumestari-antaminen, antikvaarinen (jos ei jotain pahempaa). Myös tämä kuuluu uhrilaitokseen.

⁵”Ihmiset (sivilisaatioasteen alemmilla tasoilla olevat) eivät koskaan anna anteeksi”, eivät

edes asioissa, jotka eivät heitä kosketa. He eivät oivalla, että heiltä puuttuu kaikki oikeus tuomita tai antaa anteeksi. Kaikki nämä kieroutuneet katsantotavat kuuluvat moraaliseen suohon.

9.99 Menneisyyden valta

¹Monia ehkäisee menneisyyden valta. He lamaanuv monista erehdyksistään ja pitävät itseään epäonnistuneina ja arvottomina. Tämä näkemys on kohtalokas erehdys. Menneisyys on rikastuttanut omaa elämänkokemusta. Oivallettuamme erehdyksemme ja opittuamme niistä, niiden valta on murtunut. Tämä oli alkuperäisen symbolisen sanonnan ”syntien anteeksi-antamus” merkitys (rituaalin tarkoittaman psykologisen vaikutuksen ohella: menneisyyden unohtaminen), mikä on tullut niin täydellisen väärintulkituksi kristillisessä teologiassa. Oivallettuamme kerran paheidemme luonnonvastaisuuden on tärkeää ymmärtää, että niistä tulee arvokkaimpia hyveitämme tulevissa inkarnaatioissamme.

²Meidän on ennen kaikkea taisteltava inkarnaatioverhojemme synnynnäisiä taipumuksia vastaan, taipumuksia, jotka olemme hankkineet tuhansien inkarnaatioiden aikana, sekä niitä alitajuisia illuusioita ja fiktioita vastaan, jotka saavat meidät hyväksymään itsestään selvyysinä kaiken, minkä tunnistamme uudessa elämässämme. Tämä koskee myös korkeampia tasoja saavuttaneita, niin pian kuin he kasvavat sopimattomassa ympäristössä. Se voi viedä heiltä jopa 40 vuotta, ennen kuin he alkavat hylätä kaikki vanhempien, sisarusten, ystävien ja opettajien heihin iskostamat nurinkuriset asiat. Ei ole ihme, että kehitys etenee hitaasti inkarnaatioiden aikana. On monia, jotka eivät uudessa elämässään saavuta uudelleen varsinaista tasoaan.

³Monien alemmuuskompleksi johtuu joko sopimattomasta kasvatuksesta ja ympäristöstä tai siitä, että he vertaavat itseään todella ylivoimaisiin tai siitä, että he asettavat liian suuret vaatimukset itselleen. Ylemmyyskompleksi ilmenee useimmissa tapauksissa joko itsetehostuksen hyvityksenä tai todellisena ylivoimaisuutena ympäristöön nähden. Niin alemmuus- kuin ylemmyyskompleksi ovat joka suhteessa ehkäiseviä komplekseja, joista ihmisen on vapauduttava voidakseen hankkia persoonattoman, asiallisen ihmisenäkemyksen ja todellista ymmärtämystä.

⁴Kun on aikanamme saanut todistaa bolsevismin, natsismin ja fasismin ilkitöitä ja näiden ideologioiden puolustamaa raakuutta ja eläimellisyyttä, oivaltaa, kuinka lähellä barbaariastetta ihmiskunta vielä on, ymmärtää, kuinka vähän meillä on opittavaa omien inkarnaatioiden ”selvänäköisestä” tutkimuksesta. Ei ole mieltä ylentävää nähdä kaikkia menneisyydessä tekemiämme virheitä. Esoteriikan kehoitus ”älä katso taaksesi!” (syntien anteeksiannon psykologia) ei koske vain nykyistä inkarnaatiota, vaan myös edellisiä.

KOHTALON LAKI

9.100 Kohtalon lakiin liittyviä välttämättömiä oivalluksia

¹”Parasta niin kuin oli, on ja tulee olemaan.” Ihmisten, joilla on kokemusta planeettamme kolmannen ja neljännen luomakunnan yksilöistä, on vaikea oivaltaa tämän esoteerisen selviön oikeellisuus. Myös myrkyllisillä kasveilla on tehtävä luonnossa, jos ihmiset ymmärtäisivät käyttää niitä lääkkeinä.

²Oivallukseen kuuluu, että orgaaninen elämä ei ole normaali ilmiö, ei sisälly monadien tajunnankehityksen yleiseen suunnitelmaan. Toisilla planeetoilla, joilla kaikella elävällä on yksinomaan aggregaattiverhot, ovat nk. luonnonmullistukset vailla merkitystä eikä nk. onnettomuustapauksia ole.

³Monet ongelmat ratkeaisivat itsestään, monet väärinkäsitykset selviäisivät, monilta erehdyksiltä välttyttäisiin kokonaan, jos selvitetäisiin se tosiasia, että koko kosmos koostuu ikitomeista–monadeista ja että monadi tarkoittaa yksilöä. Kaikki koostuu eri kehitystasoilla olevista yksilöistä, aina tiedostamattomasta ikitilasta kosmiseen tajuntaan saakka. Jokainen

yksilö on omalaatu kaikissa suhteissa, mikä tarkoittaa omaa tapaa käsittää, kokea, työstää koke-
muksia jne. Mitkään kaksi yksilöä eivät ole saaneet samanlaisia kokemuksia kaikissa
manifestaatioprosesseissa. Mitkään kaksi yksilöä eivät ole samanlaisia, mutta kaikki samalla
tasolla olevat voivat ymmärtää toisiaan kaiken olennaisen suhteen ja aktuaalistuneen yhteisyys-
tajunnan omaava korkeampi tajunnanlaji voi kokea alemman omana tajuntanaan.

⁴Sanotusta seuraa, että jokainen on arvioitava joka suhteessa yksilöllisesti. Tämä yksilöllis-
tämisen kyky, kyky oikein soveltaa yleistä yksilölliseen, on tunnusomaista ”synnynnäiselle”
pedagogille, psykologille, opettajalle, lääkärille, kyllä, niin kohtuuttomalta kuin se kuu-
lostaa, myös käsityöläiselle tai yleiselle ammatinharjoittajalle. Tämä antaa ”taidon”, kyvyn
”ottaa ihmiset” oikealla tavalla, englantilaisittain ”skill in action”.

⁵Monet inkarnaatiot eivät ole merkityksellisiä. Meitä koulutetaan läpi kokonaisten inkar-
naatiosarjojen hallitsemaan yksi kokemus- ja elämänalan toisensa jälkeen. Erityisen selkeää
tämä on naispuolisissa ja miespuolisissa inkarnaatioissa täysin erilaisine elämäntehtävineen.
Tulevaisuuden esoteerisen psykologian ja pedagogiikan tehtävänä on opettaa ihmiset oivalta-
maan inkarnaationsa tarkoitus ja mitä kokemuksia heidän on saatava, mitä kykyjä ja ominai-
suuksia heidän tarvitsee kehittää edelleen. Tietämättömyydestä näiden asioiden suhteen johtuu,
että monet inkarnaatiot läpikäydään sattumanvaraisesti, mikä merkitsee tarpeettoman hidasta
kokemusten hankintaa.

9.101 Erehdykset kohtalon lain suhteen

¹Ihmisten on vaikea oppia ottamaan elämä sellaisena kuin se on ja sopeutumaan olemassa
oleviin elämänolosuhteisiin. Monet elävät kapinoiden jatkuvasti elämää vastaan ymmärtämättä,
että heidän saamansa kokemukset (jos he ottavat ne oikealla tavalla) on tarkoitettu kehittämään
välttämättömiä ominaisuuksia ja kykyjä.

²Ihmiskunnan vastuuton tapa saattaa huolettomasti lapsia maailmaan, heidän tulevaisuuttaan
ajattelematta, merkitsee seuraamuksia vanhemmille heidän seuraavassa inkarnaatiossaan. Ih-
miskunnan ei tule syyttää elämää ylikansoituksen luomasta kuvaamattomasta kurjuudesta.
Miljoonat syntyvät väärään aikaan ja pakotetaan alas fyysiseen maailmaan käytännöllisesti
katsoen vastoin tahtoaan ja joka tapauksessa kohtalonvoimien tarkoitusten vastaisesti. Katoli-
sen kirkon jatkuva kannustus lasten maailmaan saattamiseen ei ole yhdenmukaista sen kutsu-
man ”jumalan tahdon” kanssa. Tämä tahto ei ole koskaan ollut katolisen kirkon tuntema, koska
se ei ole koskaan ollut yhteydessä planeettahierarkiaan. Tämän asian pitäisi olla selvä kirkko-
historiaa tutkineelle ja ymmärtäneelle. Kirkko on koko politiikassaan käynyt ”jumalan tahtoa”
vastaan. Se on järjestelmällisesti työskennellyt tajunnankehitystä vastaan ja idiotisoanut ihmis-
kuntaa elämänkielteisillä dogmeillaan.

³On väärin, että rodut sekoittuvat ja että, niin kuin usein tapahtuu, länsimaalaiset muuttavat
itään ja tulevat itämaaisiksi. Kohtalon lain ja elämän tarkoituksen vaikutuksesta yksilöt inkar-
noituvat tietyissä roduissa ja kansoissa. Jokaisella rodulla ja kansalla on erityiset ominaisuu-
tensa, erityinen departementtinsa, mikä helpottaa tietyn tarpeellisen elämäkokemuksen
hankintaa. Yksilö ei synny sattumalta johonkin rotuun, kansaan, klaaniin, sukuun, perheeseen.

9.102 Johdatus

¹Niin teologiassa kuin mystiikassa ja okkultismissa on puhuttu paljon ”jumalan johdatuksesta
ihmisen elämässä”. Enin, mikä on katsottu sellaiseksi johdatukseksi, on ollut toiveajattelua.
Tietenkin on olemassa ”johdatusta” elämänlakien mukaan. Mutta sitä johdatusta ei ole tarkoi-
tettu ehkäisemään itsetoteutuksen lakia, ehkäisemään itseluottamusta ja itsemääräävyyttä, eh-
käisemään yksilön oma-aloitteista tajunnanaktiivisuutta. Kaikki, mikä tekee ihmisestä passiivi-
sen, inaktiivisen, kaikki mikä vaikuttaa ehkäisevästi, lamauttavasti oma-aloitteisuuteen ja aktii-
visuuteen, kaikki, mikä tekee ihmisestä heikkotahtoisen, on täysin väärin. Johdatus osoittautuu
ulkoisessa tapahtumainkulussa, olosuhteissa, eikä tajunnassa. Tietenkin Augoeides voi auttaa,

mutta vain kausaaliastetta lähestyvät kykenevät tulkitsemaan hänen ohjeensa oikein. Muista tulee kaikenlaisten illuusoiden ja elämäntietämättömien taholta tulevien vaikutusten, kaikenlaisten ihmisen maailmoissa esiintyvien ”äänten” uhreja.

9.103 *Planeettamme ainutlaatuinen asema*

¹Planeettamme seitsemän departementtia, jotka vastaavat seitsemää atomimaailmaa (43–49), ovat aurinkokunnan toisen departementin (rakkauden ja viisauden departementin) alaosastoja. Se tarkoittaa, että ykseys on vahvin aine-energia. Mutta mitä se hyödyttää ihmisiä, jos he eivät tahdo vastaanottaa ja hyödyntää tätä voimaa, jos he jatkavat toistensa ja kaiken elävän vihaamista? Luonnonvoiman vastustaminen johtaa ennemmin tai myöhemmin katastrofiin, asia, minkä ihmiskunta on saanut kokea kaksi kertaa ja tekee parhaansa kolmannen puolesta. Varmaankin voidaan sanoa, että planeettamme ihmiskunta on kokoelma ihmeellisiä, parantumattomia monadeja.

²Aurinkokunnassamme olevista kahdestatoista planeetasta kaiketi vain seitsemää kutsutaan ”pyhäksi planeetaksi”, mutta yksikään muista viidestä ei osoita sellaista parantumatonta taipumusta kuin planeettamme Tellus. Tämä on ilmiö, jota eivät tutki vain toisilta planeetoilta, vaan myös toisista aurinkokunnista tulevat vierailijat.

³Tätä esoteerista, asiaan kuuluvasti (kuten aina) väärinkäsitettyä ja vääristettyä tosiasiaa, kirkkoisät (kvasignostikot) saattoivat käyttää rakentaessaan mielikuvituksellisen käsityksen siitä, että planeettallamme on ainutlaatuinen asema maailmankaikkeudessa ja että planeettamme sen tähden tarvitsee jumalan pojan pelastajakseen. Tämä fiktio soveltui myös moniin muihin: planeettamme maailmankaikkeuden keskuksena, oppi synnistä rikoksena loputonta olentoa vastaan, meidän parantumaton perisyntimme jne. Kirkkoisät olivat samalla älyllisellä tasolla kuin aikansa sofistit, ja tuloksena oli myös samankaltaista pötypuhetta.

KORJUUN LAKI

9.104 *Korjuun laki*

¹Kaikkien esoteeristen nimitysten tavoin on ”karmalla” eri merkityksiä. Tavallisesti sillä on tarkoitettu syyn ja vaikutuksen lakia, kylvön ja korjuun lakia (lyhyemmin: korjuun lakia). Tämä laki on olemassa kaikissa maailmoissa. On olemassa yhtä monta eri syy-vaikutus-suhteen päälaajia kuin verhotajuntojen ja näiden energioiden päälaajia: karkeafyysinen, fyysis-eetterinen, emotionaalinen, mentaalinen jne. Ei pitäisi olla tarpeen mainita tällaisia asioita, mutta on kuitenkin sanottava, koska ihmiset eivät ajattele.

²Intialainen kuvitelma karmasta kertakaikkisesti vahvistettuna tapahtumainkulkuna on virheellinen. Kylvö on korjattava; se on ainoa väistämätön asia. Mutta millä tavoin se korjataan, riippuu korkeassa määrin yksilöstä itsestään. Me voimme esimerkiksi itsevalitsemallamme ”uhrauksella” hyvittää toisille aiheuttamamme kärsimyksen.

³”Karma” käsitetään enimmäkseen huonona korjuuna ja siten se on saanut pahaenteisen soinnun, mikä riippuu siitä, että olemme menneisyydessä tuottaneet enimmäkseen huonoa kylvöä; voidaan kaiketi väittää, että tajunnanilmaisumme erilaisine seuraamuksineen ovat olleet 90 prosenttisesti poistyyöntäviä. Ihmiskunnan on ”pelastettava” itsensä ykseydentahdolla ja terveellä järjellä, ei pitämättömillä ideologioilla. Mutta paljoka ei voi toivoa, ennen kuin mentaaliasteella oleva parhaimmisto ottaa huomioon kaikkien aikojen viisaiden yhteisen kokemuksen.

⁴Laajimmassa merkityksessään ”karma” viittaa manifestaatioprosessien suunnitelmaan, johonkin, jota vain planeettahierarkia voi ymmärtää ja josta se voi tietää jotakin. Koska suunnitelma tietenkin koskee tulevaisuutta, on ”karmasta” tullut menneisyyden ja nykyisen tapahtumainkulun kooste, eli itse aika sen lukuisine eri jaksoineen.

⁵Korjuun laki on ja sen täytyy olla ensisijainen laki sen tasapainon ylläpitämiseksi, jota ilman

kosmos rappeutuisi kaaokseen. Kylvö on korjattava; syyllä on väistämätön vaikutus. Horoskoopin ja niiden värähtelyjen vahvistamisen yhteydessä, joiden on määrä vaikuttaa yksilöön vahvimmin, käy korjuun laki kaiken muun edellä. Tämä on asia, joka saa planeettahierarkian itsensä kutsumaan korjuun lakia ”kauhistuttavaksi laiksi”. Planeettamme fyysisessä, emotionaalissa ja mentaalissa maailmassa oleskelevat evoluutiomonadit ovat niin korjuun kuormittamia, että elämän täytyy vaikuttaa helvetiltä kaikille niille, joilla lainkaan on todellista tietoa maailmanhistoriasta ja maailmastamme nykyhetkellä (ja jotka eivät tarkastele vain omaa kokemustaan onnellisesta inkarnaatiosta, jollainen voi toteutua).

⁶Katsantotavalle, että korjuun laki on olemassa vain ihmiskunnassa, on puolustuksensa, nimittäin hyvän tai huonon korjuun merkityksessä vaikuttimien valinnan seurauksena. Ali-inhimillisissä luomakunnissa ei ole mahdollisuutta vapaaseen valintaan. Yli-inhimillisissä valtakunnissa vaikuttimet ovat aina yhdenmukaisia elämänlakien kanssa. Siellä ei seurauksena ole hyvä kylvö, vaan sen sijaan jatkuvasti kasvava suorituskyky: täydellisesti suoritettujen työn tulos.

⁷Tämän valossa voi ymmärtää, miksi käsitettä ”ansio” ei ole olemassa esoteerikolle, joka pyrkii omaksumaan toisminän elämännäkemyksen. Hän kieltäytyy pitämästä palveluaan hyvänä kylvönä hyvään korjuuseen. Kysymyksessä voi olla korkeintaan omien tai ryhmän erehdyksen hyvittäminen (yhteisvastuu). Kollektiivisuuden lain mukaan koko ihmiskunta on vastuussa jokaisesta yksilöstä tavalla, jota ihmiset eivät voi käsittää. Sama koskee kaikkia ryhmiä.

9.105 Syyn laki ja luomakunnat

¹Syyn laki on voimassa kaikissa luomakunnissa, ja syyn lain vaikutukset eli ”karma” on niissä kaikissa. Eläimen ”karma” täytyy olla ”kuitattu”, ennen kuin eläin voi kausalisoitua, niin kuin ihmisen, ennen kuin hänestä voi tulla toisminä. Yksilön korjuu kuuluu hänen luomakuntaansa ja se täytyy korjata tai saattaa jollain muulla tavalla päätökseen tässä luomakunnassa; sitä ei voi siirtää korjattavaksi korkeampaan valtakuntaan. Blavatskyn ja Besantin väitteet, joiden mukaan eläinkunnassa ei ole karmaa, koskee niin kutsuttua moraalista vastuuta. Mitään sellaista ei voi olla, koska eläimellä ei ole mahdollisuutta ymmärtää vaikuttimien valinnan merkitystä eikä lain käsitteen sisältöä. Ymmärtämyksen kasvaessa kasvaa myös vastuu.

²Eläinkunnan velka ihmiskunnalle näyttää olevan pian ”maksettu”. Kahdenkymmenen miljoonan vuoden ajan ihminen on ollut lähes suojaton villieläimiä vastaan ja eläinten tappamien ihmisten määrän voi D.K.:n mukaan laskea miljardeissa. Lähtien siitä, että ihmisen kausaaliverho vastaa tuhansia eläimiä sisältävää eläinryhmäsielua, on ymmärrettävää, että velka kohoaa mielikuvituksellisiin lukemiin. Planeettahierarkia katsoo kuitenkin, että meneillään oleva kauhistuttava eläinten teurastus tulee pian johtamaan tasapainoon, luultavasti sadan vuoden sisällä. Silloin ihmiskunnan ruokavalio tulee olemaan täysin kasvispohjainen. Siihen saakka ihmisten lihansyönti ei voi aiheuttaa heille ”karmista velkaa” eikä sitä voi pitää moraalisesti paheksuttavana. On kokonaan toinen asia, että liharuoka on ihmiselle sopimatonta ollen lukuisten sairauksien aiheuttaja, minkä tiede tulee pian oivaltamaan.

9.106 Kylvö

¹Huono kylvö voidaan jakaa kolmeen pääläjiin: kollektiiville aiheuttamamme vahinko, ihmisille ja eläimille aiheuttamamme kärsimys, omien verhojemme laiminlyönti (fyysisen verhon laiminlyönti väärällä ravinnolla ja virheellisellä elämäntavalla, emotionaalisen harjoittamalla vihaa, mentaalisen idiotisoimalla järjen).

²Ei riitä, että saavuttaa tietyn kehitystason saavuttaakseen seuraavan korkeamman. On täytynyt hankkia myös oikeus sen saavuttamiseen, asia, jonka korjuun laki ratkaisee. Vanha huono kylvö voi muodostaa esteen.

³Menneissä inkarnaatioissa olemme kylväneet verrattoman paljon enemmän huonoa kylvöä kuin hyvää niin laadullisesti kuin määrällisesti. Siksi ei olisi ihmeellistä, jos korjuun lain vaikutukset olisivat pikemminkin negatiivisia kuin positiivisia, ehkäisisivät enemmän kuin

edistäisivät kehitystämme. Saamme olla kiitollisia, jos säästymme paljolta huonolta korjuulta, kunnes olemme saavuttaneet sellaisen tason, että voimme kohdata sen ymmärtämyksellä ja sellaisella tavalla, ettemme kylvä uudelleen huonoa kylvöä.

9.107 Korjuu

¹Korjuu on tulosta yksilön, kansan, ihmiskunnan tavasta soveltaa luonnon- ja elämänlakeja, tunnettuja ja tuntemattomia, kaikissa verhoissa ja kaikissa maailmoissa ja kaikkien kolmen todellisuusaspektin suhteen miljoonien vuosien ja kymmenientuhansien inkarnaatioiden aikana. Ehkä on ymmärrettävissä, kuinka mahdotonta ihmiskunnan on arvioida tähänkuuluvia ongelmia.

²Voidaan sanoa, että yksilön korjuu ilmenee yleisesti katsoen hänen kehitystasostaan, eikä sitä voi arvioida kohtalon lain ja korjuun lain vaikutuksista yksittäisessä inkarnaatiossa tai edes inkarnaatiosarjassa.

³Yksilön kausaaliverho voi olla hyvin kehittynyt (täynnä niin mentaalitomeja kuin mentaalimolekyyleja) ja kuitenkin hän vaikuttaa kehittymättömältä fyysisessä inkarnaatiossa. Se johtuu korjuuverhosta (eetteriverhosta), joka laadullaan voi ehkäistä korkeampien verhojen energioiden tunkeutumisen alas aivoihin. Silloin mikään kausaalisista kyvyistä ei voi päästä oikeuksiinsa. Sellaisissa tapauksissa useimmat saanevat kokemusta ympärillä olevien arvioinnista, ennen kuin he ovat valmiita.

⁴Ne, jotka ovat saaneet tietää kylvön ja korjuun laista, ovat usein ihmetelleet, kuinka tämä leppymätön oikeudenmukaisuus saattoi sallia Christoksen parantaa sairaita. Tietylle inkarnaatiolle mitattu korjuu voi olla kuitattu milloin vain. Muussa tapauksessa jäljellä oleva korjuu siirtyy seuraavaan inkarnaatioon. Kylvö on korjattava. Tämä laki on väistämätön. Mutta milloin ja miten, sitä emme voi koskaan ratkaista, minkä liian monet okkultistit ovat uskoneet voivansa tehdä. Ehkä he oikaisevat käsityksensä, jos he saavat tietää, että korjuun toimenhaltijat ratkaisevat asian huolellisen tarkastelun jälkeen jokaisen yksittäisen inkarnaation osalle käytettävissä olevien tosiseikkojen mukaan lukuisissa suhteissa. Emme voi koskaan tietää milloin ja miten saamme korjata tai minkä kylvön saamme korjata. Korjuun lakia tutkiessaan hämmästyvät lakkaamatta mitä yllättävimmistä ja myös näennäisen aiheettomista asioista.

9.108 Kollektiivinen kylvö ja korjuu

¹Paljon yksilöllistä huonoa kylvöä korjataan kollektiivisesti (perheen, suvun, kastin, kansan jne. myötävaikutuksella). Ihmiseltä puuttuu kyky arvioida missä määrin yksilön onnettomuudet jne. johtuvat yksilöllisestä tai kollektiivisesta kylvöstä. Planeettahierarkia korostaa energisesti, että ihmisellä ei ole kykyä arvioida korjuun lain vaikutuksia, eikä sitä, onko kussakin erityistapauksessa kyseessä yksilöllinen velka.

²On järjetöntä kirjoittaa kansan tiliin nerojen ja suurten miesten ansiot. Ne ovat satojen inkarnaatioiden tuotteita. Heidän syntymisensä tietyn kansan keskuuteen ei ole kansan ansio vaan pikemminkin sen huono korjuu. Yleensä kansat ovat pahoinpidelleet heitä.

³Oppi jälleensyntymisestä ja karmasta on intialaisten vääristämässä muodossa johtanut siihen, että useimmat eivät työskentele itsensä toteuttamisen hyväksi, vaan siirtävät sen huolen tulevaisuuteen. Se asenne on vastavaikuttanut koko kansan elämään.

⁴Ruotsin kansa tulee olemaan yhtä köyhä sadan vuoden kuluttua kuin se oli sata vuotta sitten. Se saa palata takaisin maanviljelyyn kansan elinkeinona. Onneksi ruotsalaiset tulevat kärsimään paljon, sillä tämä on ainoa tapa herättää kansa oivaltamaan aito todellisuus ja elämän tarkoitus.

9.109 Esimerkkejä kylvöstä ja korjuusta

¹Jokainen, joka tietää oikean, eikä tee sitä (tunnusomaista ihmiskunnan enemmistölle), ei vain menetä kykyään nähdä, mikä on oikein, vaan myös ehkäisee kykyä hankkia edellytykset soveltaakseen oikein tietämäänsä. Se on itsestäänselvyys vihityille (joilla tarkoitetaan niitä,

jotka ovat kerran olleet vihittyjä), mutta ei vielä psykologeillemme eikä pedagogeillemme.

²On olemassa niitä, jotka tekevät virheitä täysin tietoisesti, täysin tietoisina siitä, että huonosta kylvöstä seuraa huonoa korjuuta. He sanovat ”vastaavansa seurauksista”. Heidän tulisi silloin tietää, että sellaisesta kylvöstä tulee erittäin huonoa korjuuta, mutta todennäköisesti heidän on opittava tämä läksynsä. Tämä koskee myös nk. valkoisia valheita. Ne heikentävät ehdottomasti kykyä erottaa oikea väärästä, vahvistavat taipumusta illuusiivisuuteen.

³On olemassa jotain, jota kutsutaan ”rukouksen kuulemisen laiksi”. Jos ihminen tulee kuulluksi, hän on joko hyvällä kylvöllä hankkinut oikeuden pyynnön täyttymiseen tai hän saa maksaa pyynnön täyttymisen hinnan tulevaisuudessa. Sillä syytä ja vaikutusta ei voi koskaan erottaa toisistaan. Kaikella on hintansa, jonka kukin saa maksaa.

⁴Jos ihminen saa ”tiedon lahjaksi”, se tuo mukanaan vastuun, velan, joka täytyy maksaa, joko tiedon oikealla käytöllä kaikkien hyväksi (maksu tehdyllä työllä) tai menettämällä tiedon tai menettämällä oikeuden tietoon tai menettämällä järkensä (jonkin toisen velan yhteydessä) tai muulla tavalla. Millä tavalla kylvö tulee korjata riippuu monista tekijöistä, mutta korjuu on väistämätön.

⁵Syy ja vaikutus ovat samanlaisia lukuisissa yhdistelmissä, joita ihmisillä ei ole mahdollisuutta käsittää. Vaikutus voi ilmetä täysin erillään syystä ja tästä huolimatta kylvö ja korjuu täsmäävät ”pennilleen”. Elämältä saamastamme joko maksamme hinnan tai olemme nostaneet saatavan elämän pankkitililtä. Monet olisivat katuneet pyytämäänsä, jos he olisivat tienneet hinnan. Hämmästynyt kysyköön itseltään, mitä ehdottoman oikeudenmukaisuuden elämänlailla tarkoitetaan.

9.110 ”Aiheeton” kärsimys

¹Väite, että yksilöä ei voi kohdata mikään paha, mitä hän ei ole ansainnut, kuuluu teosofisiin liioitteluihin. Myös osalla joogeista on vastaava väärinkäsitys. Se edellyttää, että ihmisellä olisi suojelushenki, joka jatkuvasti valvoisi kaikkea hänelle tapahtuvaa tai hänen itsensä itselleen vastentahtoisesti aiheuttamaa ja torjuisi kaiken, mikä ei olisi korjuun lain mukaista. Nämä spekuloijat jättävät ottamatta huomioon, että hänen on jokaisessa uudessa inkarnaatiossa edelleen sovellettava tietoa luonnon- ja elämänlaeista ja että näiden jokainen laiminlyönti luo ”uutta karmaa”. Muuten yksilön voitaisiin ajatella kykenevän rankaisematta uhmaamaan luonnonlakeja. Syyn ja vaikutuksen lain täytyy tietenkin viitata myös nykyhetkeen, tähän ja nyt.

²Sitä vastoin on oikein, että lopputase seuraavaan luomakuntaan siirryttäessä on täsmällinen, esimerkiksi ihmismonadin siirtyessä lopullisesti toistriadin essentiaaliatomiin. Tasoitus tapahtuu uusissa inkarnaatioissa, jolloin ”aiheeton kärsimys” huomioidaan.

³Ottakaamme räikeä esimerkki. Jos inkarnoitunut 45-minä ajaa autoa ja hetken hajamielisydestä ajaa päin puuta, niin että auto murskaantuu, murskaantuu myös 45-minän organismi. Syyn laki ei välitä siitä, kuka autoa ajoi.

⁴Eräs todellisesta elämästä otettu esimerkki (tosin vähäinen), joka kumoo väitteen, että mitään pahaa ei voi tapahtua sille, jolla ei ole huonoa korjuuta korjattavana, on, että D.K., joka asuu K.H.:n läheisyydessä, tahtoi eräänä yönä vierailla hänen luonaan, törmäsi päin puuta ja vahingoitti itsensä.

⁵Usein on ihmetelty kuinka Jeshu (46-minä) saattoi tulla murhatuksi, vaikka hänellä ei voinut olla jäljellä olevaa huonoa kylvöä korjattavana. Suuret inkarnoituvat yksilöt saavat odottaa jakavansa ihmisten osan, esimerkiksi vahingoittuvansa varomattomuuden vuoksi. He saavat mukautua alistumaan ihmisen maailmoissa vallitseviin lakeihin luonnonkatastrofeissa jne. Väite, että mitään pahaa ei voi tapahtua heille, on käsityksenä yhtä tavallinen kuin virheelinenkin.

⁶Jeshu ennakoi murhan ja alistui siihen vapaaehtoisesti, mikä oli esimerkkinä siitä, ettei ykseystajunnalle ole mitään rajaa ja samanaikaisesti se oli voittamaton esikuva ihmiskunnalle.

Olivatpa vaikuttimet mitkä tahansa, yksi asia on varma: Paavalin tulkinta asiasta oli epäonnistunut, ja se oli myös suurin psykologinen erehdys, minkä teologian historia osoittaa. Synti rikoksena loputonta olentoa vastaan on hirvittävin fiktio, minkä inhimillinen mielikuvitus on kyennyt laatimaan, todellinen ”paholaisen keksintö”.

9.111 Hyvitys

¹Menneisyyden huonon korjuun suhteen on valittavana kaksi tietä. Toinen on kärsiä vastentahtoisesti se paha, minkä on toisille eläville olennoille aiheuttanut. Toinen on vaeltaa vapaaehtoisesti hyvityksen tietä ja maksaa velkansa rakkauden teoilla ja elämän palvelulla. Me voimme suuressa määrin valita kumpaa tietä aiomme kulkea. Hyvitys kollektiiville julistamalla totuutta (tietoa todellisuudesta) ja kaikilla toimenpiteillä, jotka ovat ihmiskunnan edun mukaisia, kohottavat ihmiskuntaa.

²Meidän on myös hyvitetävä omien verhojemme ja niiden ikeatomien (monadien) laiminlyönti. Me saamme usein itse mukautua kokemaan vaikutukset, mutta myös tässä suhteessa voimme tarkoituksenmukaisella elämäntavalla hyvittää ne monet erehdykset, jotka muuten olisivat tuoneet mukanaan huonoja seurauksia. Organismien laiminlyönti on vaikea hyvittää. Tämä tapahtuu sarjassa inkarnaatioita, joissa menetelmällisesti jalostamme aivoja ja hermostoa sekä eri elimiä. Tänä aikana voimme odottaa joutuvamme kaikenlaisten sairauksien koettelemiksi. Hyvitystä ei tehdä yhdessä inkarnaatiossa, niin kuin monet väittävät, sillä inkarnaatio-sarjan ajan jatkunut hoitamattomuus vaatii pitemmän hyvitysajan. Jokaisessa inkarnaatiossa voimme jalostaa organismeja, kunnes kaikki piilevät sairauden siemenet on poistettu.

9.112 Korjuun laki ja elämäntietämättömyys

¹D.K.:n huomautuksen mukaan perinteellisessä kylvön ja korjuun lain kuvauksessa on paljon mielikuvitusspekulaatioon kuuluvaa. Kirjailijat ovat uskoneet voivansa esittää korjuunhaltijoiden näkemyksen korjuun tavasta. Mutta se ei ole niin yksinkertaista, jollaisena se on esitetty. Suuri osa sisältyy kollektiiviseen korjuuseen, paljon tasoittuu aspirantin koettelemuksissa, paljon tuhoutuu ensiminen luovutuksissa ja niin kutsutussa kaiken alemman uhraamisessa. Lähes täydellisessä elämäntietämättömyydessämme meillä ihmisillä ei yleensä ole kykyä ymmärtää syytä eikä vaikutusta. Me tiedämme tämän lain merkityksen pääpiirteittäin, mutta emme enempää.

²Toisin sanoen tiedämme liian vähän voidaksemme erityisissä tapauksissa ratkaista, mikä kuuluu yksilölliseen korjuuseen. Tietämättömyydessämme syylistymme mitä epäoikeudenmukaisimpiin virhearviointeihin. Sellaiset ovat erityisen ilmeisiä intialaisessa näkemyksessä ”karmasta”, mistä on seurannut, että laiminlyödään kaiken mahdollisen tekeminen toisten hädän lievittämiseksi. Meidän on opittava näkemään ei vain yksilöllinen vastuu, vaan myös kollektiivin yhteisvastuu yksilöllisissä hätätilanteissa. Meidän yhteinen velkamme on todellinen syy paljon syytä, mitä yksilölle tapahtuu. Jokaisella rakkaudettomalla ajatuksella, jokaisella rakkaudettomalla sanalla on sekä yksilöllinen että ennen kaikkea kollektiivinen vaikutus. Siinä piilee korjuun lakia koskevan väärinkäsityksemme perusvirhe. Välinpitämättömyydellemme, huolimattomuudellamme, rakkaudettomuudellamme loukkaamme ykseyden lakia, ja tämä käy kaiken yksilöllisen edellä.

³Olemme saaneet tietää, että korjuun laki on ihmiselle selittämätön. Se ei estä meitä yrittämästä ymmärtää ainakin jotain sen aktiivisuudesta. On aiheellista olettaa, että kyseessä on keskinäinen vuorovaikutus eri atomi- ja molekyyllilajien erilaatuisten idea-aine-energioiden välillä; osoittautuen emotionaalimaailmassa suunnattoman haarautuneena suhdeverkkona ikuisen vetovoiman ja poistoyöntövoiman alaisena, vaikuttaen eetteriverhon aine-energioihin ja viime kädessä organismiin. Korjuun lain ilmentymät voitaisiin lähinnä lukea liikeaspektiin, energia-aspektiin, tahtoaspektiin. Tämä voisi selittää esoteerisen sanonnan ”kaikki on energiaa”, merkiten, että kaikki tapahtumainkulku on energioiden vuorovaikutuksen tulosta.

⁴Tällä selityksellä on ainakin riistetty korjuun lailta sen länsimaisille filosofeille ja tiedemiehille niin vastenmielinen ja mystikkojen ja itämaalaisten suuresti rakastama mystiikka ja sen estoton mielikuvituksen laajeneminen.

⁵Kaksi lainausta 45-minältä: ”Karma ever works in the most unexpected ways.” ”You know nothing of the ins and outs of the work of karma – of the ‘sideblows’ of this terrible Law.”

9.113 Välttämättömiä oivalluksia korjuun laista

¹Meidän olisi helpompi ”antaa anteeksi vihollisillemme”, jos ajattelisimme, että nämä todella tekevät meille palveluksen kaikella vainollaan. He vapauttavat meidät sallimalla meidän korjata (yleensä helpommalla tavalla) vanhaa huonoa kylvöä. Se on myös kaikkina aikoina ollut marttyyrien voitto. Kaikelle yksilöä kohtaavalle epäoikeudenmukaisuudelle, kaikelle kärsimykselle, on olemassa hyvityksen laki, läheisesti niin korjuun lakiin kuin kohtalon lakiin liittyvä.

²Meidän ei tarvitse koskettaa se, mitä elämäkokemuksia saamme läpikäydä. Kaikki mikä tulee yksilölle ulkoapäin on korjuun tulosta edellisistä inkarnaatioista. Sille ei voi tehdä mitään, ja sen tähden on turhaa huolestua sellaisesta. Mutta useimmat ottavat kokemukset väärällä tavalla ja sallivat niiden aiheuttaa tarpeettomia suruja ja kärsimyksiä. Kantamalla ne elämän tarkoittamalla tavalla kehitämme luonnettamme tulevaisuutta varten.

³Korjuun laki ei anna meille mitään oikeuksia. Jossain määrin sen ilmaukset voivat olla pikemminkin sitä, mitä kristityt kutsuvat ”armoksi”. Saamamme hyvä korjuu jossain tiettyssä inkarnaatiossa on kaiketi merkki hyvästä kylvöstä. Mutta emme tiedä, kuinka paljon huonoa kylvöä on vielä korjattavana. Ihmiskunnan nykyisellä kehitysasteella, tuhansien inkarnaatioiden huonon kylvön ohella, on jäljellä oleva huono korjuu yleensä kauhistuttava. Joten meidän ei pitäisi uskoa olevamme tärkeitä ja edistyneitä siksi, että joskus saamme hyvän korjuun sisältävän inkarnaation. Se, joka ei oivalla tätä, saa vaadittavia kokemuksia uusissa inkarnaatioissa. Saamme olla erittäin kiitollisia siitä hyvästä, mitä elämä antaa, ja kiitollisia kärsimyksen edessä siitä, ettei se ole pahempaa. Useimpien käsitys siitä, mitä he kutsuvat karmaksi, on täysin virheellinen.

AKTIVOIMISEN LAKI

9.114 Tajunnan aktivointi

¹Aktivoimalla passiivisen tajunnan verhoissaan yksilö (monadi) oppii hallitsemaan näiden tajunnan, samoin kuin tulemaan tietoiseksi verhojen yhä korkeammassa molekyytilajeissa. Yksilön korkein verho merkitsee rajan seuraavaan korkeampaan luomakuntaan. Kun hän on oppinut itse aktivoimaan tämän verhon korkeimman molekyytilajin, hän siirtyy korkeampaan luomakuntaan. Tämä monadien suorittama tajunnan aktivointi yhä korkeampien luomakuntien yhä korkeammassa verhoissa on elämän tarkoitus.

²Tajunnan aktivoivat ulkoapäin tulevat värähtelyt, alitajunnasta tulevat virikkeet, ylitajunnan kautta tulevat innoitukset sekä monadin oma-aloitteinen aktivointi.

³Aktivointi tapahtuu alhaaltapäin, koska monadi oleskelee alemmassa ja pyrkii saavuttamaan korkeamman.

⁴Kun yksilö ei ole aktiivinen, hän on verhojensa aktiivisuuden orja, aktiivisuuden, joka määrätty ulkoapäin tulevista värähtelyistä. Verhot ovat täydellisiä vastaanottajia, robotteja, jotka virheettömällä täsmällisyydellä rekisteröivät kaikki ulkoapäin tulevat tai monadilta tulevat virikkeet. Itseaktivoitu tajunta on monadin oma tajunta, kaikki muu on robottitajuntaa. Monadi kykenee hallitsemaan verhojensa tajunnan, kun monadin värähtelyt ovat voimakkaampia kuin ulkoapäin tulevat.

⁵Tämä oma-aloitteinen tajunnan aktivointi tuo mukanaan nopeimman kehityksen.

⁶Kehitymme työstä, tarkkaavaisuus työllistyy ja kokemus tekee meistä yhä taitavampia ratkaisemaan päivittäiset ongelmamme.

⁷Yksikään tajunnanilmaisuus ei voi kadota olemassaolon kollektiivissa. Siitä seuraa myös, että mikään ”ponnistus” ei ole koskaan hukkaan heitetty.

⁸Se, mitä ihmiset kutsuvat unohdukseksi, on merkki siitä, että tajunnansisältö on tullut piileväksi, uponnut alitajuntaan, tullut valvetajunnalle saavuttamattomaksi. Tämä johtuu muun muassa aivosolujen kyvyttömyydestä tuottaa uudelleen kerran koettuja värähtelyjä.

⁹Koska minä on tajuntakeskus ja se, jonka on määrä kehittyä omissa verhoissaan, tulee minän omaamasta käsityksestä lopullinen. Jokainen toisten yksilöiden tai ryhmien tekemä yritys pakottaa minälle oma käsityksensä on jumalallisen, loukkaamattoman vapauden lain loukkaamista ja ehkäisee elämän tarkoitusta. (On lisättävä, että on olemassa monenlaista väkivaltaa tai pakkoa.)

¹⁰Useimmat ihmiset ovat riippuvaisia illuusioistaan ja fiktioistaan. Tämän ei kuitenkaan tarvitse merkitä, että he epäonnistuvat inkarnaatioissaan. He voivat vahvistaa hyviä ominaisuuksia ja hankkia kykyjä työstämällä kokemuksia ja tavoittelemalla tietoisesti jotain päämäärää, itsenäisesti ajattelemalla vapauttaa itsensä riippuvuudesta tietämättömien mielipiteisiin. Vaikka tämä ehkä merkitsee ainoastaan vanhojen fiktioiden vaihtumista uusiin, on oma-aloitteisella tajunnan aktiivisuudella merkityksensä. Itseaktiivisista ei uudessa elämässä tule niin helposti aina epävarmojen tavoin kaikenlaisten vaikutusten uhreja. Siten he ovat ottaneet varman askeleen eteenpäin.

¹¹Ihminen on inkarnaatioverhojensa tajunnan orja, niin kauan kuin häntä hallitsevat diafragman alapuolella olevien keskusten energiat. Hän voittaa vapautumisen siirtämällä sakraaliset energiat kaulakeskukseen ja napakeskuksen energiat sydänkeskukseen. Ilman tietoa ihmisen verhoista ja niiden tajunnan ja aktiivisuuden keskuksista psykoanalyttikot eivät kykene ratkaisemaan ongelmiaan. On herätettävä kaulakeskuksen energiat ”luovuudella” (oikeastaan muotoilevalla, hahmottelevalla mielikuvitustyöllä visualisointiin ja meditaatioon yhdistyneenä) ja avata sydänkeskus rakastavaisella ymmärtämyksellä kaikkea elävää kohtaan. Tätä esoteerikot kutsuvat ”ylevöitymiseksi”, kauhistuttavan väärinkäsitetty ilmaisu.

9.115 Passiivisuus ja robotismi

¹Se, jonka tajunta ei ole aktiivinen vaan passiivinen, on vaarassa joutua ulkoapäin tulevien värähtelyjen uhriksi, ja se, joka ei elä mentaalisuudessa, on vaarassa joutua emotionaalisesta suosta tulevien värähtelyjen vaikutuksen alaiseksi. Siinä suossa elää koko ihmiskunta ja sen tähden se ympäröi meitä kaikkia. Tämä pätee aivan erityisesti unen aikana.

²Ne, jotka eivät ole saaneet hallintaansa tajuntaa ja verhojensa energioita, joutuvat jatkuvasti uudelleen näiden robottien aktiivisuuden uhreiksi.

³Ihmiset ovat omien energioidensa uhreja, aavistaen tuskin, mitä mahdollisuuksia nämä tarjoavat, jos ne käytettäisiin tarkoituksenmukaisesti.

⁴Me kiinnitämme aivan liian suurta huomiota robottiemme itseaktiivisuuteen; mentaalisen robotin typeriin huomautuksiin ja emotionaalisen robotin tunneilmaisuihin ja reaktioihin. Mitä vähemmän huomiomme sellaista, sitä helpommin onnistumme kesyttämään pedot. Mitä enemmän moitimme itseämme, mitä enemmän murehdimme sellaista, sitä suuremman vallan ne saavat meihin.

⁵On niin paljon helpompaa olla välittämättä toisten arvioinneista ja käytöstavoista, kun on oivaltanut, että useimmat ovat suureksi osaksi emotionaalisten ja mentaalisten robottiensa uhreja. Näiden robottien yleisen mielipiteen suosta yksilöllisesti lähtöisiä virikkeitä heillä ei ole mahdollisuutta ymmärtää eikä hallita. He eivät aavista omaa vastuuttomuuttaan; myös tämä todiste ihmiskunnan yleisestä kehitystasosta. Kaikkien keskinäinen vaikutus on peruste ja syy siihen kollektiiviseen huonoon korjuuseen, josta viimeisten vuosisatojen historia todistaa. Mikään rotu, mikään kansa ei ole ollut vailla osallisuutta yhteiseen vastuuseen useimpien huonosta kylvöstä ja korjuusta.

9.116 Tiedostamaton

¹Esoteriikka tekee eron monadin eli minän, verhon, verhotajunnan ja verhotajunnan sisällön välillä. Verho on monadin väline, ja verhon tajunnansisältö on minän tarkkaavaisuuden kohde.

²Tiedostamaton on verhotajuntojen kaikki muu sisältö ja toiminta, kun minän huomio on kiinnittyneenä johonkin tiettyyn tajunnansisältöön jossakin verhotajunnoista. Käytännöllisesti katsoen verhot eivät ole koskaan levossa, sillä ne reagoivat kaikkiin verhojen maailmoista sisäänvirtaaviin värähtelyihin. Nämä ulkoapäin tulevat värähtelyt ovat toisten ihmisten (monien miljoonien) tajunnanilmaisuja, joita yksilöiden verhot lähettävät ympäri vuorokauden, yhtä monen toiminnassa toimivan radioaseman tavoin. Aivan erityisen voimakkaita ovat ne eetteriaallot, joita oikeat radioasemat lähettävät ja jotka salamoiden tavoin kiertävät ympäri maata. Niistä on tullut ylimääräinen rasitus. Kun monadi on hankkinut tajunnanhallinnan verhoissaan, se voi tehdä itsensä riippumattomaksi näistä ulkoapäin tulevista värähtelyistä, sillä silloin verhot reagoivat yksinomaan monadin värähtelyihin. Vasta sitten monadi on täysivaltainen verhoissaan.

⁵Silloin oivaltaa, että toisminät ovat suojattuja ihmisten ajatuksilta. Oppilas saa kuitenkin oppia menetelmän vaatia oman opettajansa huomion, etuoikeus, jota hän ei kuitenkaan saa väärinkäyttää omaksi hyväkseen.

9.117 Alitajuinen

¹Triadin alitajunnassa on kaikki ihmisen saamat ja työstämät kokemukset, kaikki hänen hankkimansa ominaisuudet ja kyvyt. Triadin alitajunta on myös menneiden inkarnaatioiden illuusioiden, fiktioiden ja elämänerehdyksen kooste.

²Me sekä yliarvioimme että aliarvioimme alitajunnan merkitystä. Niin paljon riippuu uuden inkarnaation tilaisuuksista saada uudelleen yhteys kerran hallitsemaamme. Jos olemme syntyneet olosuhteisiin, jotka suoraan ehkäisevät kehittyneitä perusvaistoamme, voimme eksyä mitä harhauttavimmille sivuteille.

³Alitajunnan valta on suunnaton, tulosta monadin emotionaalisesta ja mentaalisesta tajunnanaktiivisuudesta tuhansien inkarnaatioiden käytöstä poistetuissa verhoissa. Jos sen omalaadun perustaipumukset lisäksi vahvistuvat ajankohtaisessa inkarnaatiossa, tämä omalaatu on vankumaton. Poikkeava taipumus uudessa elämässä voi päästä oikeuksiinsa, jos sitä erityisesti kultivoidaan, mutta on olemassa vaara, että me vanhoilla päivillämme huomaamattamme ”lankeamme jälleen” vanhaan emotionaalisuuteen.

⁴Vain perusteelliset opinnot voivat tähdentää esoteeriselle lukijalle, mikä suunnaton taakka alitajunta on ihmiselle. Se vaikuttaa automaattisesti alasvetävästi kerran hankittuine taipumuksineen, joista vapautuminen vaatii useamman inkarnaation ahkeran, määrätietoisen työn. Kaikki hänen tekemänsä erehdykset elämänlakien suhteen kymmenientuhansien inkarnaatioiden aikana (tosin suureksi osaksi korjattuja näiden aikana), kaikki taikauskoisuudet, jotka hän on hyväksynyt tosiasioina ja jotka ovat eksyttäneet hänet ja ne kollektiivit, joihin hän on kuullut, selittävät riittävän hyvin teologien fiktion perisynnistä.

⁵Alitajunta ei ole, niin kuin filosofi Hartmann uskoi, ikuisesti saavuttamaton ihmisen tajunnalle, vaan edellisissä inkarnaatioissa saatujen kokemusten piilevä pääoma. Tämä pääoma osoittaa saavutetun kehitystason, ja vastaavat kokemukset uusissa inkarnaatioissa herättävät sen sisällön eloon.

⁶Psykoanalyysi pyrkii tutkimaan ihmisen alitajuntaa (alitajunnan kerrostumia kymmenientuhansien inkarnaatioiden ajalta), erityisesti unentulkinnan avulla. Esoteerikolle tämä menetelmä on hyödytön. Parhaimmassa tapauksessa se merkitsee vain hetkittäisiä sukelluksia pinnallisimpiin kerroksiin. Saadut tulokset, usein symboliset tiedonannot, tarvitsevat myös tulkinnan. Ilman tietoa todellisuudesta (hylozoistikasta) jokaisella tutkijalla on oma fiktiojärjestelmänsä tiedon korvikkeena. Sen tähden jokaisen merkittävän tutkijan selitykset sielullisista ilmiöistä ovat erilaisia kuin muiden.

⁷Jotta voitaisiin analysoida alitajunnan kerrostumia täytyy olla mahdollisuus tutkia ihmisen menneitä inkarnaatioita. Jokaisessa inkarnaatiossa yksilöllä on uudet ja eri departementit mentaalisisessa, emotionaalisisessa ja fyysis-eetterisessä verhossaan, ja näiden departementtien tutkimuksella on perusluonteinen merkitys. Sen tähden Leadbeaterin inkarnaatioita koskevat opinnot eivät voi selittää minätajunnan kehitystä. Ennen kaikkea puuttuu selvitys ylitietoisien kausaalitajunnan myötävaikutuksesta tajunnan kehitykseen.

9.118 Ylitajuinen

¹Tajunnan jakaminen eri atomi- ja molekyyllilajeihin on tarkoitettu perehdyttämään esoteerisesti tietämättömiä heille tuntemattomaan tajunnan maailmaan, kosmiseen kokonaistajuntaan, jossa kaikilla on katoamaton osa.

²Kun oppilas on oppinut aktivoimaan yhä korkeampia tajunnanalueita ja sisäistänyt nämä minätajuntaansa, muodostavat kaikki nämä erilaiset lajit ykseyden, joka vaikuttaa jakamattomalta, vailla tietoista jakoa fyysiseen, emotionaaliseen ja mentaaliseen jne. tajuntaan. Ylitajunnan aivan liian terävä jako eri lajeihin voi olla esteenä näihin kuuluvien tajunnanalueiden käsittämiseksi. Korkeamman tajunnan hankinta helpottuu, jos lähtee itse kollektiivitajunnan ykseydestä, eikä lukitse sitä erillisiin kategorioihin. Tajunnan hankinnan menetelmä on yksilöllinen, riippuen omalaadusta, departementeista, tajunnanvalvonnasta, omista yrityksistä käsittää korkeammanlaatuisia värähtelyjä, ajatuksensiirtoa koskevista kokeista jne. Se on pitkän tähtäimen vaivalloista työtä, ehkä ilman havaittavaa tulosta. Mutta mikään ponnistus ei ole koskaan hukkaan mennyt. Se on yksilölle saatavaa kerran tulevaisuudessa.

³Ylitajuinen on objektiivisesti nähden pitkä asteikko värähtelylajeja. Kysymys on vain, kuinka monet näistä kykenemme käsittämään ja lukemaan meille käsitettävään todellisuuteen. ”Sieluntutkijaa” voidaan verrata tieteellisessä laboratoriossa työskentelevään tiedemieheen, jolle itse tajunta, ”havaintokyky”, on tutkimuksen kohde. Mitä suurempi tunneherkkyys näille aavistuksellisille värähtelyille, sitä suurempi on vastaanottokykymme ja mahdollinen yhteytemme korkeammanlaatuiseen todellisuuteen.

⁴Ylitajunnan hankinta kautta inkarnaatioiden tapahtuu asteittain yhä korkeammille tasoille, jolloin jokainen aste vaikuttaa yksilöstä todellisuuden ”paljastukselta”.

⁵Voidaan sanoa, että se mitä kutsumme aavistukseksi on intuition esiaste, lähinnä käsitettävissä minän evoluutioviettinä, ”sielun vainuna”, jatkuvana, tiedostamattomana pyrkimyksenä ylitajunnalliseen eli tutkimattomaan, tulosta siitä vetovoimasta, jota edelleen tiedostamaton kausaalitajunta automaattisesti harjoittaa.

⁶Voidakseen käsittää kausaali-ideoita (47:3) ihmisen on täytynyt aktivoida mentaaliatomeja mentaaliverhossaan ja käsittääkseen essentiaali-intuitioita (46:7) hänen on täytynyt aktivoida essentiaaliatomeja samassa verhossa. Tämä tiedostamaton prosessi tapahtuu samanaikaisesti kun pyrkimykset hapuillen kohdistuvat noihin maailmoihin kausaaliverhon tietokeskuksen ja ykseyskeskuksen kautta. Näitä hapuilevia yrityksiä voi vahvistaa aktivoimalla kaulakeskuksen (harjoittamalla emotionaalista ja mentaalista luovuutta).

⁷”Niin kuin ihminen ajattelee sydämessään, sellainen hän on”, on elämänlaki. Jatkuvan tiedon ja ykseyden kaipuun täytyy johtaa elämänasenteen vaihtumiseen ja muuntumiseen, sillä tämä vetää puoleensa kausaali- ja essentiaalimaailmasta energioita, jotka myöhemmin suorittavat vapauttavan työnsä. Jos lisäksi on herkkäkuuloinen ”äänelle, jonka kuulee hiljaisuudessa” (kun emotionaaliset ja mentaaliset värähtelyt ovat tyyntyneet), saa yhteyden Augoeideeseen. Ihmisen siihen saakka tajuntaansa sisäistämästä ei jää paljon jäljelle.

⁸Sillä hetkellä, kun ihminen päättää elää ihmiskunnalle, kehitykselle, ykseydelle, hän luo yhteyden, joskin tiedostamattaan, Augoeideeseen, joka on kauan odottanut tätä hetkeä. Hän kykenee nyt lähettämään innoituksensa (mentaalisia ajatusmuotoja) mentaaliverhoon, joka jatkuvasti laajenee ideain maailmasta saatujen ideoiden ansiosta, ideoiden, joiden otaksutaan

tulevan yksilön käsitettäväksi ja kykenevän tunkeutumaan hitaasti aivoihin ja minän valvetajuntaan. Kuinka pitkän ajan tämä vie, riippuu yksilön kiinnostuksesta soveltaa nämä ideat tarkoituksenmukaiseen toimintaan.

⁹”Herkkyy” ideoiden todellisuussisällölle kehittyy automaattisesti. Mentaalisuuden ylitajuisessa osassa muotoutuu magneettinen vetovoima-alue, joka vetää puoleensa yhä useampia ”ideoita” ja tulee yhä suuremmaksi siinä määrin kuin ideat saavat mahdollisuuden tunkeutua alas valvetajuntaan yksilön eetteriverhon sydänkeskuksen kautta, keskuksen, joka elävöityy ykseydenpyrkimyksen, palvelun ja uhrautumisen tahdon ansiosta.

¹⁰Tiedostamattomassa tapahtuu paljon, kun yksilö on oman kokemuksen ja oivalluksen ansiosta hankkinut elämänluottamusta ja lainluottamusta (selkeänä vastakohtana kaikenlaisten teologisten järjestömyyksien mielettömälle hyväksynnälle). Mentaalitajunnassa ja tiedostamattoman suojassa Augoeides voi silloin ohjata yksilöä monessa suhteessa, aina olemassa olevien mahdollisuuksien mukaan, ennen kaikkea sekä todellisuuden että tarkoituksenmukaisen palvelun kasvavaan ymmärtämykseen. Koko tajunnankehityksemme on automaattinen prosessi, kun elämme toisille, muulle kuin itsellemme, kun unohdamme itsemme ja jumalallisella välinpitämättömyydellä oman kehityksemme suhteen työskentelemme ihmisten parhaaksi. Huoli omasta kehityksestä voi tulla todelliseksi esteeksi. Esoteerikko tietää, että hän saa kaiken lahjaksi korkeammilta valtakunnilta ja että elämänymmärtämys on tulosta itsen unohtamisesta ja työstä jollekin muulle kuin omalle itselle, joka ei saa koskaan huomiota ykseydessä.

9.119 Aktivointimenetelmät

¹Ennen kuin ihmisestä on tullut mentaaliminä, tajunnankehitys on prosessi, joka sujuu automaattisesti hänen saadessaan kokemuksia ja työstäessään niitä, hänen hankkiessaan automaattisesti ominaisuuksia ja kykyjä. Tämä kehitys ilmenee kahtena yhdensuuntaisena prosessina: tajunnan ja kyvyn (ominaisuuksien) hankinta tapahtuu rinnatusten ihmisen verhoissa olevien keskusten (tshakrojen) aktivoitumisen kanssa. Viimeksi mainittu prosessi sujuu automaattisesti, kun ominaisuudet hankitaan.

²Jos yksilön huomio kiinnitetään mahdollisuuksiin, voi tapahtua, että hän alkaa hutiloimaan tiedostamattoman työssä. Esimerkiksi laja-joogit uskovat, että he voivat hankkia kykyjä suuntaamalla tarkkaavaisuutensa eetteriverhon keskuksiin ja siten vitalisoimalla ne. Tämä on takaperoinen menetelmä, joka merkitsee mutkikasta tietä oikotien sijaan. Lisäksi se on äärimmäisen vaarallinen yritys. Yleensä se aiheuttaa vahinkoja, jotka on ensin parannettava, jonka jälkeen työn saan tehdä uudelleen monissa muutoin tarpeettomissa inkarnaatioissa. Esoteriikan mukaan keskukset saa elävöittää vasta sitten kun ne ovat automaattisesti aktivoituneet yksilön hankittua vastaaviin keskuksiin kuuluvat ominaisuudet. Ominaisuus ensin, kyky sen jälkeen. Vastakkainen menetelmä kuuluu mustaan magiaan ja vaatii lisäksi jossakin mustien salaisessa tietokunnassa toimivan, kokeneen opettajan.

³Niin kutsuttu verhojen puhdistaminen viittaa tajunnanaktivoinnin aineelliseen puoleen, nimittäin alempien molekyyllilajien poistamiseen, mikä seuraa siitä, että tarkkaavaisuus johdonmukaisesti ja uutterasti kohdistetaan lähinnä korkeampaan tajuntaan. Erityisen merkityksellistä on molekyyllilajien 48:5-7 eliminointi. Tässä onnistuneet ovat vapaita näiden kolmen alimman alueen vaikutuksista ja näihin kuuluvien värähtelyjen vaikutuksista.

⁴Laurencyn kirjoitukset eivät tarkoituksellisesti sisällä mitään ohjeita korkeampiin molekyyllilajeihin tai maailmoihin kuuluvan tajunnan aktivointimenetelmistä. Ainoat täsmälliset, planeettahierarkian hyväksymät menetelmät, eivät saa vielä tulla yleisön tietoisuuteen. Jos ne saatettaisiin julkisuuteen, niitä väärinkäytettäisiin kaiken muun tiedon tavoin elämän vahingoksi. Vain planeettahierarkian oppilaat voivat saada tietoa oikeista menetelmistä, ja he vaikenavat.

⁵Kun ensiminä on hankkinut ne ominaisuudet ja kyvyt, jotka ovat edelleen tärkeitä jatkokehitykselle, ja lisäksi vihkinyt elämänsä ihmiskunnan, kehityksen ja ykseyden palvelulle, tulee hänestä välttämättä planeettahierarkian oppilas. Sitä ennen kaikenlaiset aktivointimenetelmät

johtavat helposti harhapoluille.

⁶On totta, että myös esoteerisen opin julkisuuteen saatettu osa tullaan aina väärinkäyttämään vääristelyihin, mutta sellaiset voidaan aina oikaista harhaanjohtetuille, kun nämä ovat inkarnoituneet uudelleen. Jos väärinkäytöstä tulee aivan liian harhaanjohtava, voidaan julkisuuteen saatettu tieto riistää ihmiskunnalta. Se on tapahtunut aiemmin ja se voi tapahtua uudelleen. Ne, jotka harhaanjohtavat omilla spekulatioillaan, saavat uusissa inkarnaatioissa korjata valheellisuuden kylvönsä menettämällä kykynsä ymmärtää. Sellaisia esimerkkejä on jo runsaasti kaikissa uskonnoissa, filosofioissa ja okkultismeissa. Varoituksella ”älkää monet tulko opettajiksi” oli syvempi merkitys kuin mitä tähän mennessä on oivallettu. Kylvön ja korjuun lailla on kauhistuttavampi merkitys kuin mitä jokseenkin ontuva symbolinen merkitys paljastaa.

⁷Ihmiskuntamme kulttuurin hätätila ei ihmetytä, kun ymmärtää teologian, filosofian ja tieteellisen fysikalismien tarjoaman, käytännöllisesti katsoen harhaanjohtavan orientoinnin todellisuuteen ja elämään. Ei ole ihme, että tajunnankehitykseen kuluu vuosimiljoonia.

9.120 Rukous ja pyynnön täytyminen

¹Meditaatio ei ole rukous. Rukous kuuluu emotionaalisuuteen, meditaatio mentaalisuuteen. Rukous on pyyde. Meditaatio on mentaalinen tajunnanprosessi.

²On olemassa eriasteisia rukouksia, vaatimuksia: fyysisiä etuja ja avunantoa koskevia, ominaisuuksia koskevia, rukouksia toisten puolesta, tiedonvaatimuksia. Korkeimmanlaatuinen rukous on antaumusta, palvontaa.

³Kaikkien tajunnanilmaisujen tavoin rukouksella on hyvään tai pahaan liittyvä energia-vaikutus. Rukous oman minän puolesta vahvistaa itsekkyyttä. Rukouksella toisten puolesta on ainakin yksi hyvä vaikutus korjuuseen (voi vahvistaa ykseyttä).

⁴Rukoilun ei tarvitse heikentää tahtoa, niin kuin Blavatsky ajatteli, jollei se korvaa omaa energiaa, vaan päin vastoin se voi vahvistaa tahtoa, jos se tehdään oikeassa hengessä ja oikean vaikuttimen ohjaamana.

⁵Kun uskovaiset ja mystikot rukoilevat jumalaa, tuntevat pyydetä tai kaipuuta jumalaan, he käsittävät jumalan ulkoisena persoonallisena olentona. Esoteerikolla on tietoa kausaaliverhosta ja triadiketjusta ja hän tietää, että maailmankaikkeudessa on vain yksi ainoa tajunta. Hän etsii yhä suurempaa osallisuutta tähän universaalitajuntaan hankkimalla tajuntaa yhä korkeammassa maailmoissa. Hän ei käsitä jumalaa transsendenttina vaan immanenttina. Jumala on kaikessa, koska kaikki on yhtä tajuntaa. Jumala ei siten ole vastakkaissuhteessa minään, vaan minä on osa jumalasta.

⁶Jos ”jumalalla” tarkoitetaan korkeampia luomakuntia kuin ihmiskunta, saadaan käsite ”jumala transsendentti”. Kun joogi sanoo ”minä olen jumala”, tämä voi tarkoittaa joko sitä, että hän oivaltaa tajunnan ykseyden ja kaiken ykseyden ja itsensä osana ykseydestä tai että hän uskoo saavuttaneensa kaiken evoluution loppupäämäärän (tavallisin erehdys).

⁷Molemmat käsitteet, ”jumala immanentti” ja ”jumala transsendentti”, ovat väistämättömiä, kunnes monadi on saavuttanut korkeimman eli seitsemännen jumaluuskunnan. Tämä kuuluu käsitteeseen ”tajunnankehitys”.

⁸Ihmisten rukoukset merkitsevät itse asiassa avunpyyntöä Augoeideelta jonkin asian suhteen. Se on tajunnanilmaisu, jolla sellaisenaan on aina pyytäjää hyödyttävä tai vahingoittava vaikutus. Jos pyyntö menee edelleen planeettahierarkialle tai deevahierarkialle (lain toimenhaltijoille) ja jos se myönnetään, se merkitsee veloitusta yksilön tasapainotilille. Kaikki saamamme meidän täytyy kerran itse maksaa, koska kaikella on hintansa.

⁹Meillä ei ole ilman muuta oikeutta pyynnön täyttymiseen. Jos anomukseen suostutaan, se riippuu tavallisesti useista tekijöistä: että se hyödyttää (asia, mitä emme voi arvioida), että olemme tehneet asialle kaiken voitavamme, että se on yhdenmukaista elämänlakien kanssa, ettemme ole itse rakentaneet esteitä siihen suostumiseen jne.

¹⁰Meillä ei ole mitään oikeutta muuhun tietoon kuin siihen, minkä voimme hankkia omalla

työllämme. Jos saamme tietoa lahjaksi, se on velka, joka meidän on maksettava kuten kaikki muut elämänvelat. Korjuun laille (”karmalle”) olisi parempi antaa toinen nimitys, nimittäin veloituksen ja hyvityksen laki.

¹¹Kaikki nämä asiat ovat ongelmia, joihin ihmiskunta, omituista kyllä, on kiinnittänyt hyvin vähän huomiota. Tähän mennessä esitetyt ratkaisut ovat suurelta osin harhaanjohtavia, niin kuin ensin teologiassa ja okkultismissa.

¹²Yleisimmin voidaan sanoa, että jokainen korkeampi tajunnan- ja energianlaji hallitsee lähimmän alemman lajin. Kokonaan toinen asia on sitten, että todellisen tehon saavuttaminen vaatii tietoa oikeasta menetelmästä. Tämä menetelmä voidaan uskoa vain sellaisille, jotka ovat kykenemättömiä käyttämään sitä omaksi hyväkseen. Jäljellä on vetoaminen Augoeideeseen. Kysymys on silloin siitä, voiko hänet saavuttaa ja saako hän puuttua asiaan. Salliiko korjuun laki sen (korjuu sekä yksilöllisesti että kollektiivisesti otettuna), hyödyn tai vahingon suhteen, itsen lain mukaan? Onko yksilö tehnyt kaiken voitavansa?

¹³”Hartaalla” rukouksella on aina jokin vaikutus, sillä se herättää energioita ja rakentaa ”ajatusmuodon”, joka suorittaa tehtävänsä.

9.121 Mantrat

¹Planeettahierarkialta saamiemme ja sen päivittäin käyttämien mantrojen tehtävänä on osaksi elävöittää ihmisten ajattelua värähtelyillään, aktivoida mentaalimaailman mentaalimolekyylit, niin että näihin kuuluviin aaltopituuksiin virittyneet kykenevät helpommin niiden vastaanottamiseen, osaksi emotionaalisen illusiivisuuden hajottaminen.

²”Määrätköön todellisuus jokaisen ajatukseni ja hallitkoon totuus elämässäni.” Tätä tunnuslausetta käyttäen, sitä päivittäin toistaen, pelko ja rauhattomuus vähenisivät minimiin, kaikki perusteettomat spekulatiot, otaksumat, olettamukset ja siten tunne ekseyneisyydestä elämässä karsiutuisivat pois, ihminen saisi lujan perustan vakaumukselleen.

³Yksinkertaisin, lyhin meditaatio aamuisin ylös noustessa on lausua seuraava mantra: ”Kaikki elämä on ykseyttä. Ihmiset ovat yhtä ja minä olen yhtä heidän kanssaan.” Tee tästä tunnetusta totuudesta päiväsi tunnuslause, eikä kestä kauan, ennen kuin yhteys Augoeideeseen on saavutettu. Hän odottaa juuri tämän kuulemistä.

9.122 Meditaatio

¹Kun ihminen on tullut mentaaliminäksi, hallitsee ylivoimaisesti emotionaalisen ja fyysisen verhon tajunnan, ja tahtoo kehittyä edelleen, hän suuntaa huomionsa ylitajuntaan ja yrittää valloittaa tämän meditaatiolla.

²Mentaaliverhon aktivoituneessa tajunnassa on paljon sellaista, mikä ei koskaan saavuta aivoja. Kausaaliverhon tajunnassa on paljon, mitä mentaalitajunta ei voi käsittää. Vain muutamia kausaali-ideat tiedostuvat konkretisoitumalla (mentalisoitumalla). Mentaalienergiat, jotka monadilla on käytössään mentaaliverhossa, eivät riitä aktivoimaan kausaalimolekyylien tajuntaa. Muuten myös mustat voisivat onnistua siinä, mitä heillä on jäljellä triadiketjustaan.

³Käytännöllisesti katsoen ihmisen tehtävänä on vielä työstää (meditoida) niitä tosiasioita ja ideoita, jotka hän kykenee omaksumaan, kunnes hän saa yhteyden Augoeideeseen. On välttämätöntä, että Augoeides kohtaa hänet puolitiessä, ja sitä hän ei tee, jollei ihmismonadi luovu itsekkyydestään eikä tahdo käyttää kausaalitajuntaansa yksinomaan voidakseen palvella paremmin.

⁴Meditaation (”rukouksen”) laatu osoittaa kehitystason, osoittaa eri luomakuntien välisten todellisten suhteiden ymmärtämyksen, osoittaa kyvyn käyttää kysyttyjä energioita.

⁵Itsekkyyks ei kannata. Kaikki sellainen kuuluu korjuun lain puitteisiin. Meidän asenteemme kaikille yhteiseen osoittaa elämänymmärtämyksemme. Olemme kaikista vastuussa oleva kollektiivi. Sitä me emme voi tai emme tahdo oivaltaa, tai me unohtamme sen kaiken aikaa.

⁶On olemassa monia meditaatiolajeja, eri kehitystasoihin, departementteihin ja viime kädessä

omalaatuun mukautettuja. Yksilöllisen mukauttamisen tekee opettaja. On meditaatiota koskien kolmea aspektia, korkeamman tajunnanlajin hankintaa, eri kykyjen hankintaa jne. Korkeammissa valtakunnissa kaikki meditoivat. Kaikki manifestaatioprosessit ovat meditaation tulosta.

⁷Jotta mentaaliminä voisi meditoida oikealla tavalla, sen täytyy etsiä emotionaalisen vetovoiman avulla yhteyttä ykseystajuntaan (essentiaalisuuteen) ja aktivoida sen energioilla kausaalitajunta.

⁸Meditaatio on sarja tajunnanilmaisuja ja kaikilla sellaisilla on energiavaikutus. Tätä eivät huomioi tietämättömät, jotka eivät aavista, mitä tietä energiat kulkevat ja miten ne vaikuttavat. Esoteerinen meditaatio edellyttää tietoa kolmesta aspektista ja (laadittua) suunnitelmaa meditaation järjestelmälliselle toteuttamiselle.

⁹Meditaatioprosessi sisältää kolme astetta: keskittyminen, meditaatio, kontemplaatio. Todellisessa prosessissa keskittyminen merkitsee minän hellittämätöntä tarkkaavaisuutta, meditaatio mentaalitajunnan suuntaamista ylitajuntaan ja kontemplaatio sitä tilaa, jossa esoteerikko saavuttaa tietoisien yhteyden Augoeideeseen. Siihen saakka, kunnes oppilas voi saavuttaa suoran yhteyden opettajaansa, yhteys häneen kulkee Augoeideen kautta.

¹⁰Mentaalisen meditaation ja kausaalisen kontemplaation tehtävänä on muun muassa kuljettaa ideat alas aivoihin, niin että ne päivittäin elävöitymällä suorittavat tehtävänsä automaattisesti.

¹¹Oikeassa kontemplaatioissa saavutetaan yhteys kausaalimaailmaan (platoniseen ideain maailmaan). Mutta ilman esoteerista opettajaa siinä saadaan yleensä yhteys emotionaalimaailmaan ja saadut asiat kuuluvat illuusioiden maailmaan, niin kuin muut vastustamattomat mieleenjohtumat ja päähänpistot, ”innoitukset” ja ”ideat”, okkultinen rikkaruoho esoteriikan kentällä.

¹²Meditaatio-opettajina esiintyy aivan liian monia, jotka eivät ymmärrä sen todellista merkitystä. Voimme odottaa yhä useampia sellaisia opettajia sitä mukaa kuin kiinnostus meditaatioon kasvaa. Myös siitä voi tulla elinkeino. ”Auktorisoidut” opettajat eivät ota maksua työstään. Heidän ei tarvitse, sillä se, mitä he tarvitsevat, järjestyy toisella tavalla.

¹³On oltava selvillä siitä, että niin tajunnan- kuin liikeaspektin ilmentymät ihmisen verhokeskuksissa (tshakroissa) ovat pitkäaikaisen prosessin tulosta itse ”pyörän” alkavasta pyörimisliikkeestä eri puolien vapautumiseen ja niiden yhä korkeammissa ulottuvuuksissa tapahtuvaan yhä nopeampaan pyörimisliikkeeseen. Kaikki ihmisen inkarnaatioverhoissa toimivat pyörät ovat nykyisin aktiivisia, erityisesti pallean alapuolella olevat, mutta täyttä aktiivisuutta ei saavuteta, ennen kuin kausaaliasteella, jolloin keskustkanava (Sushumna) on kausaaliminällä avautunut pääläen keskuksen ja peruskeskuksen välillä virtaaville energioille.

¹⁴Seuraavat otaksumat ovat merkitykseltään tärkeitä meditaation aiheena:

¹⁵Kausaakiolennon voimat virtaavat taukoamatta halki elämäni. Havaitsen sen asenteessani elämään, vastaanottamassani valossa, joka auttaa minua palvelemaan, auttaa minua näkemään valon toisissa.

¹⁶Toisminän ykseysenergiat sydämeni kautta herättävät ymmärtämystä, osanottoa ja auttavat minua kohtaamaan jokaisen rakkaudella.

¹⁷Sielun ilo keventää oman elämäni ja kaikkien kohtaamieni taakkaa. ”Herran ilo /Ilo Herrassa on minun vahvuuteni.”

¹⁸Korkeamman minän tahdosta tulee minun tahtoni ja täyttää minut rakkaudella, rauhalla ja elinvoimalla.

¹⁹Augoeides, minun sieluni, minun ohjaajani, minun jumalani, saa minut ”vaeltamaan jumalan kanssa” sekä öisin että päivisin. Hänen läheisyytensä ilmenee jokaisessa ja saa minut näkemään jumalallisen kaikissa ihmisissä.

9.123 Meditaation vaarat

¹Meditaatio on huomattavasti vakavampi asia kuin miten monet länsimaissa suositellut menetelmät sen selittävät. Psykologisesti virheellisellä käsitysten iskostamisella alitajuntaan on hyvin suuret vaaransa. Mutta myös sinänsä oikeilla menettelytavoilla on hankaluutensa. Aktiivisuus- ja passiivisuuskaudet ovat toivottavia, koska ihminen ei voi jatkuvasti elää korkean jännityksen tilassa. Ylikiihotus on helposti seurauksena, koska verhot eivät ehdi kuluttaa alasvirtaavia energioita tarkoituksenmukaisesti. Verhojen alempien molekyyllilajien vaihtuminen korkeammiksi vie myös aikansa. Siihen voi kulua useampia inkarnaatioita riippuen siitä, minkälalaisia verhot ovat yksilön aloittaessa niiden ”uudelleen koulutuksen”. Mitään ei voiteta epätoivoisilla ponnistuksilla. Päin vastoin vaarana on takaisku, joka aiheuttaa ajanhukkaa.

²Sen sijaan esoteriikan opettaja neuvoo kokelasta siirtämään järjestelmällisen meditaation myöhemmäksi, kunnes 45-minä määrää sen hänelle oppilaana. Vasta silloin hän voi saada meditaation, joka vastaa hänen omalaatuaan, kehitystasoaan, hänen verhojensa departementteja ja koostumusta. Paras meditaatio on lukea päivittäin jotain esoteerisesta tietokirjasta ja pohtia jokaista virkettä. Uuden löydön tekee yleensä joka kerta, jos sovittaa virkkeen siihen yhteyteen, johon se kuuluu.

³”Energia seuraa ajatusta.” Meditaatio (”rukous”) vetää mentaali-, kausaali- ja essentiaali-energiaa ajatustemme saavuttamista maailmoista. On tärkeää, etteivät nämä energiat jää emotionaali- tai mentaaliverhoon, vaan käytetään tarkoituksenmukaisesti. Muuten ne voivat vahingoittaa vastaanottavaa. Oppilas lähettää nämä energiaideat emotionaalimaailmaan mentaalisoidakseen emotionaalisuutta ja vapauttaakseen siten ihmiskunnan houkuttavista ja harhauttavista illusiivisista ilmiöistä. Hän lähettää ne mentaalimaailmaan, niin että ne, joilla on edellytys ymmärtää ja sisällyttää ne mentaalitajuntaansa, saavat tarpeellisen selvyuden.

9.124 Samadhi

¹Blavatsky ei ollut opettaja vaan maagikko. Myös hänen kirjalliset suorituksensa olivat pikemminkin maagisia suorituksia. Sen lisäksi, että hän harvoin sai sanoa ”niin kuin asia oli”, hänellä on selvästi vaikeuksia muotoilla vastaukset oikein saamiinsa kysymyksiin. Pelkästään yksi esimerkki tästä on sanskritinkielinen sana samadhi, josta on kirjoitettu niin monia selonteokoja ihmisten saamatta kuitenkaan mitään todellista selvyyttä (eivät edes Besant ja Leadbeater Blavatskyilta).

²”Samadhi” on itse asiassa nimitys useammille eri tiloille, joille kaikille on yhteistä, että korkeammassa verhossa oleva monadi jättää tietoisesti kaikki alemmat verhonsa. Ensimmäiselle mahdollinen alin samadhilaji on tila, joka syntyy, kun emotionaaliverho tietoisesti ja tarkoituksella jättää organismin eetteriverhoineen, myös mahdollistaakseen organismille tässä syvässä unitilassa eetterienergioiden häiriöttömän hyödyntämisen ”uudistumista” varten. Ensimmäiselle korkein samadhilaji on kyky vapauttaa mentaaliverho ja jättää emotionaaliverho organismin luo.

³Myös toisminä on olemassa useampia samadhilajeja. Alin laji sisältää kyvyn vapauttaa kausaaliverho ja antaa koko ensimmäisen triadiverhoineen elää omaa elämäänsä, samalla kun toistriadissa oleva monadi liikkuu vapaasti kausaaliverhon avulla kausaalimaailmassa. Sillä tavoin toisminä voi paremmin hyödyntää kolmastriadista tulevat energiat ja ryhtyä sen jälkeen uudistunein voimin normaaliin työhönsä. Vain tätä lajia esoteerikot pitivät aitona samadhina.

⁴Monet ovat yhdistäneet samadhin meditoimisen kykyyn, mutta ne ovat täysin eri kykyjä. Meditaatio kuuluu tajunnan aspektiin ja samadhi aineaspektiin. Joogafilosofit eivät ole tehneet eroa näiden kahden kyvyn välillä, mikä on yksi heidän riittämätöntä oivalluskykyään koskevista monista todisteista.

9.125 Tajunnanaktivointi päivittäisessä elämässä

¹Niin kuin kristityt lukevat raamattuaan päivittäin elvyttääkseen tunnetarpeitaan, esoteerikko tekee viisaasti vireyttäessään päivittäin mentaalisuuttaan lukemalla jotain kirjallisuudestaan. Tämän psykologista tehoa ei pidä aliarvioida. Ilman päivittäistä toistoa liukuu aivan liian helposti tavallisen fyysisen elämän kaikkiin huoliin, ja tiedosta tulee yksinomaan teoreettinen perusta vailla muuta merkitystä.

²Päiväkirjasta, johon kaikki esoteerisiin kysymyksiin liittyvät pohdinnat, kaikki epätavalliset havainnot ja saadut kokemukset merkitään, voi tulla uskollinen keskustelutoveri, joka voi suuressa määrin korvata mielipiteidenvaihdon niiden kanssa, joilla ei ole vaadittavaa tietoa tai ymmärtämystä. Se on hyvää harjoitusta käsitteellisen muotoilemisessa, havainnollistamisessa mitä täsmällisimmällä tavalla; erityisen arvokasta kaikille niille, joiden tehtävänä on opettaa tai selostaa tekstien sisältöä. Se helpottaa myös tajunnanhallintaa, omien ajatusten, sanojen ja tekojen päivittäistä huomiointia. Sellaisten päiväkirjojen kokoelma voi myös antaa aiheen arvokkaaseen julkaisuun tulevaisuudessa, kun sisältö on saanut yhtenäisen käsittelyn. Joka tapauksessa sellainen työ johtaa itseaktivoitumiseen, mikä on arvokasta niin emotionaaliselle kuin mentaaliselle tajunnalle. Saadut kokemukset tulevat työstetyiksi, eivätkä ne unohdu niin helposti.

³Hyvä esiharjoitus tajunnanhallinnalle on ”elää nykyhetkessä” (tässä ja nyt), kiinnittää huomio kiinteästi fyysiseen tajuntaan, huomioida tämänhetkistä, eikä sallia ajatuksen olla tekemisissä muun kuin käsillä olevan kanssa. Kirjaa lukiessa keskitytään sisältöön, kunnes lukeminen on lopetettu, ja sitten päätetään analysoida luettu. Siten ollaan tietoisia siitä, mitä tehdään ja määrätään itse, mihin tarkkaavaisuus tulee suunnata. Päivittäisen harjoituksen ansiosta tästä tulee lopulta automatisoitunut tapa. Kaikessa on osoitettava kestävyyttä, kunnes toivottu tulos on saavutettu. Muussa tapauksessa tulosta ei tule.

⁴Pohdiskeleva asenne ja alati toistuva itsen muistaminen osoittautuu olevan monille ihmisille suurempimerkityksinen kuin tehokas mietiskely. Se on myös vähemmän riskinaltis, koska se ei vedä alas liian vahvoja energioita, joille ei ole tarkoituksenmukaista käyttöä. Sellaisen asenteen, joka on tavallinen mystikoille, jotka eivät tunne oikeaa meditaatiomenetelmää, ei tarvitse millään tavalla vähentää päivän askareiden ja velvollisuuksien täyttämisen tehokkuutta. Itsen muistaminen tulee uudelleen suoritettujen fyysisten tehtävien jälkeen, jolloin nämä työt, jotka on aina suoritettava ennen kaikkea muuta, eivät vaadi tarkkaavaisuutta. Velvollisuus ennen kaikkea. Se, joka laiminlyö velvollisuutensa niin kutsutun henkisen työnsä vuoksi, tekee valitettavasti aivan liian tavallisen virheen. Velvollisuudella, uskollisuudella pienessä, luotettavuuden perustalla, on perusluonteinen merkitys essentiaalisten ominaisuuksien hankinnalle. Epäluotettavalla ihmisellä on hyvin paljon jäljellä oppilaisuuteen.

9.126 Tason kohottaminen

¹Me kaikki vaikutamme toisiimme, tiedostamatta tai tietoisesti; tiedostamatta tunteidemme ja ajatustemme värähtelyillä; tietoisesti elämällämme, tavallamme, puheellamme. On helppo alentaa ryhmän, seuran tasoa, sillä meillä kaikilla on alemmat tasot alitajunnassamme (edellisten inkarnaatioidemme kerrostumat). Tason kohottaminen on mahdotonta, mikäli läsnäolevat itse eivät ole itse saavuttaneet korkeampaa tasoa. Toisten tasoa ei voi kohottaa. Se, mikä ehkä vaikuttaa siltä, johtuu mahdollisuudesta vaikuttaa toisten käyttäytymismalliin, kohottaa hetkellisesti heidän tunnetasoaan ja keskustelun aihetta.

²Sen, joka tahtoo kohottaa tasoaan, täytyy yrittää elää tällä korkeammalla tasolla ajatuksissaan ja tunteissaan. Muutoin saa pysytellä tavallisella tasollaan. Satunnaiset yritykset, muutama minuutti vuorokauden 1440 minuutista, pari tuntia yhtenä päivänä viikossa, eivät riitä. Meidän täytyy elää ajatuksillamme korkeammassa, kun velvollisuutemme eivät vaadi huomiotamme. Meditaatioainesta on riittävästi esoteerisessa maailman- ja elämäkatsomuksessamme näihin kuuluvine ongelmineen. Ajatusten ei tarvitse olla jatkuvasti uusia. Jaloja ajatuksia voi toistaa kuinka usein tahansa.

9.127 Ryhmävoima

¹Ryhmiä on aina ollut olemassa ja tietämättömyyden asteella (vailla esoteerista tietoa) ne ovat olleet enimmäkseen harmiksi niille, jotka ovat todella tienneet. Sellaisissa ryhmissä huonoin hypoteesi on yleensä voittanut, koska se on ollut kaikkien ymmärtämä, tai hallitseva äly on saanut olla määräävä.

²Mutta alasvetävän massa-ajattelun ja psykoosivaikutuksen lisäksi on olemassa samankaltainen ilmiö, jota on aivan liian vähän huomioitu. Se on niin kutsuttu ryhmävoima. Kollektiivitajunnan kollektiivienergiat pystyvät nimittäin suunnattoman paljon enempään kuin mitä vihkiytymätön (esoteriikasta tietämätön) aavistaa. Jos nämä energiat ovat yhdenmukaisia Lain kanssa, ne voivat saada aikaan asioita, joita ihmiset kutsuvat ihmeiksi.

9.128 Pohdiskelun välttämättömyys

¹Alemmilla asteilla olevat ihmiset saattavat toistaa samankaltaiset kokemukset kuinka monessa inkarnaatiossa tahansa oppimatta niistä mitään. Korkeammilla asteilla olevat työstävät kokemuksensa, jotka painuvat sitten alitajuntaan vaistoina tulevien elämien varten. Työstämättöminä kokemukset ovat käytännöllisesti katsoen hukkaan heitettyjä.

²Ihmiset kulkevat läpi elämän mekaanisina robotteina, mikä johtuu siitä, etteivät he pohdi, eivät analysoi, vaan tyytyvät valmiisiin mielipiteisiin. Nämä fiktiot tekevät meistä sokeita oman tietämättömyytemme suhteen; ne saavat korvata sekä ideat että tosiasiat. Mentalistilla ei ole valmiita mielipiteitä, vaan hän on pikemminkin epäileväinen kaikenlaisten mielipiteiden suhteen ja hyödyntää jokaisen tilaisuuden ottaakseen ne tarkistuksen ja uusinta-analyysin kohteeksi. Useimpien ihmisten mentaalisella tajunnalla on ainiaaksi kiteytynyt sisältö, kun taas mentalistin tajunnan sisältö on aina joustava. Hän on oppinut ajattelemaan, eikä vain matkimaan.

³Vanha sukupuolihalveksunta on käsittämätön niille, jotka tietävät sukupuolen merkityksen tajunnankehitykselle. Eivätkö tyttöjä halveksivat pojat koskaan ajattele omaa äitiään, että heidän on kiitettävä häntä olemassaolostaan ja että tytöistä tulee äitejä? Tavallista typeryyttä tai ajattele mattomuutta. Ihmiset kulkevat elämän halki kuin mentaaliset papukaijat, toistaen sitä, mitä ovat kuulleet ja käyttämättä saamaansa vähäistä järkeä. Oma ajatus tuntuu kuuluvan harvinaisuuksiin. Mutta toistaa kuulemaansa he osaavat ja katsovat olevansa hyvin taitavia. Jokainen itsenäisesti ajattelemaan oppinut hämmästelee tätä typeryyttä. Jos ihmiset ajattelisivat, maailma muuttuisi.

⁴Ongelmat ratkaisemme ajattelemalla niitä. On ongelmia, joiden ratkaiseminen vaatii vuosia tai useita inkarnaatioita. Mutta jokaisen on ratkaistava ne. Ongelmat, joihin saamme ratkaisun lahjaksi, tulevat uudelleen uusissa elämissä, kunnes olemme ratkaisseet ne itse uusissa asiayhteyksissä. Vain itse työstämäänsä ei voi koskaan menettää.

9.129 Ajatuksen voima

¹Jokaisella ajatuksella on kaksi vaikutusta. Ensinnäkin muodostuu mentaaliementaali (elävä ajatusmuoto), joka liukuu mentaalimaailmaan ja jonka joku siihen aaltopituuteen virittynyt voi napata (aaltopituus on yleensä alhaista tasoa, koska useimpien ajatukset ovat virheellisiä). Toiseksi liikkeelle lasketut mentaalivärähtelyt voivat saavuttaa useampia. Tästä johtuu vastuumme siitä, mitä ajattelemme. Ajatuksillamme voimme hyödyttää tai vahingoittaa sekä itseämme että toisia.

²Ideat ovat voimia, dynaamisia mentaaliatomeja, joiden kanssa ei ole leikkiminen. Niillä voi olla niin mentaalisesti kuin fyysisesti tuhoava vaikutus.

³Kolme esoteerista selviötä, joilla on suuri merkitys, ovat: ”ajatukset ovat olioita”, ”ajatusta seuraa energia”, ”oikea vaikutin johtaa oikeaan tekoon ja luo oikeita muotoja”. Vielä vienee aikaa, ennen kuin ihmiset oivaltavat näiden selviöiden oikeellisuuden ja perusluonteisen merkityksen. Oppilaskokelaalle ne osoittavat ajatuksen hallinnan välttämättömyyden. Tämän

lisäksi on tärkeää jatkuvasti tutkia vaikutusten syitä, seurauksia, sanojen ja puheen vaikutusta.

⁴”Ajatusta seuraa energia”. Mutta tässä yhteydessä tulisi käyttää luovaa mielikuvitusta ja visualisoida elävä kuva siitä, mitä toivoo ja antaa tämän ajatusmuodon suorittaa työn, minkä se erehtymättä tekee, jos olemme käyttäneet oikeaa menetelmää.

⁵Joskus saa kuulla tuon hämmästyttävän sanonnan: ”ajatukset ovat voimattomia”. Mutta ajatus on voimakkain valta, mikä ihmisellä on käytettävänä. Ajatus on suurin korjuutekijä. Ajatus antaa aiheen tunteille, ja tunteet puheelle ja teoille. Ajatuksen vaikutus on väistämätön, vaikka psykologit eivät voi sitä vielä oivaltaa.

9.130 Älä huomio negatiivisuutta

¹Eräs perusluonteinen periaate, joka jokaisen korkeampilaatuisen tajunnan aktivointiin pyrkivän tulee huomioida, on luopua tietoisesti negatiivisuuden huomioinnista, paitsi siinä määrin kuin tämä on tarpeen selvittämään positiivisuutta. ”Negatiivisuus” on otettu tässä laajimmassa ulottuvuudessaan merkitsemään kaikkea, mikä kuuluu poistotyöntövoiman elämänalueille, mutta tämän lisäksi myös kaikkea puutteellista, virheellistä, elämään kelpaamattontaa, rumaa. Vaikkakin negatiivisella elämänasenteella on taipumus uskotella meille vastaakohtaa, on myös puutteellisessa fyysisessä maailmassa niin paljon täydellisyyttä, totuutta, hyvyttä ja kauneutta, että se riittää täysin täyttämään huomiomme. Muutamat esimerkit voivat selventää, mitkä erilaiset negatiiviset elämänilmaisut meidän tulee jättää huomioimatta.

²Kohtalokasta kaikkien väärinkäsitysten suhteen on se, että jokainen toisto vahvistaa niitä sen lain mukaan, joka sanoo, että tajunnansuuntausta seuraa energia. Koska toisto on yleinen ilmiö, eikä vähiten assosiaation vuoksi, on lähes aina toivotonta yrittää oikaista virheellisiä katsantotapoja, minkä loputtomat, tuloksettomat väittelyt osoittavat.

³Saavutettuumme iän, jolloin tavoista on tullut lähes lähtemättömiä, vanhoista taipumuksista puutteineen ja vikoineen kaikesta huolimatta pysyviä, on parempi jättää ne huomiotta ja suunnata tarkkaavaisuus palvelun ominaisuuksiin ja toimintoihin, kuin tuhlaa aikaa negatiivisuuteen, jota vain vahvistaa suoraan vastaan taistelemalla.

⁴Aikamme taide, joka karikatyyreillään ja kaikella muulla kieroutuneella pyrkii rumentamaan olemassaoloa, on aikamme niin kutsutun kulttuurin tuomio. Goethe oli esoteerikon tavoin viisas siinä, että hän kieltäytyi katsomasta lainkaan mitään rumaa. Hän leimasi ilmaisun ”silmän suru”.

9.131 Itsetarkkailu

¹Aistihavainnot, tunteet, ajatukset, kausaaliset ja essentiaaliset ideat, ovat ihmiselle mahdollisen subjektiivisen tajunnan kooste. Huomioimalla kaikenlaisia virikkeitä ja ideoita – alitajunnasta, ulkomaailmasta, ylitajunnasta tulevia – yksilö oppii ajan myötä erottamaan hänen verhojensa ja aivojensa läpi virtaavat erilaatuiset värähtelyt, oppii erottamaan nämä erilaatuiset tajunnanilmaisut. Siten hän hankkii vähitellen kyvyn ratkaista välittömästi, mistä verhoista ja maailmoista ne tulevat. Ideain maailmasta tulevat kausaaliset ideat antavat tietoa aineellisesta todellisuudesta. Essentiaaliset ideat antavat elämänymmärtämystä ja ymmärtämystä kanssaihmissämme eri tajunnanilmaisuja kohtaan.

²Näitä subjektiivisia tajunnanilmaisuja jatkuvasti huomioimalla opimme elämään tajunnassa ja aktivoimaan ylitajuntaamme kuuluvat tajunnanilmaisut; kehitämme tajuntaamme, mikä onkin elämän tarkoitus.

³Levottomasti ympäri vuorokauden jatkuva yleinen elämäntietämättömyyden emotionaali-ajattelu aiheuttaa emotionaalimaailman alemmissa piireissä lakkaamattoman värähtelyjen virran, joka lävistää kaikkien emotionaaliverhot ja vaikuttaa kaikkien alitajuntaan (napakeskuksen ottaessa tiedostamatta vastaan). Esoteerikko, joka on oppinut tietoisesti käsittämään nämä, voi myös todeta, että ne, jotka pyrkivät hankkimaan oikean todellisuuskäsityksen, saavat taistella lakkaamattoman puolustustaistelun näitä idiotisoivia ajatusmuotoja (tai masennuttavia

mielentiloja) vastaan siihen saakka, kunnes he ovat vapauttaneet emotionaaliverhonsa ainakin kolmesta alimmasta molekyylilajista (48:5-7).

⁴Näitä emotionaalisia värähtelyjä ei pidä sekoittaa planeetoista tuleviin värähtelyihin, jotka niin selvästi heijastuvat ihmisten mielentiloissa, jotka lakkaamatta vaihtelevat vuorokauden jokaisen tunnin aikana. Jupiter-, saturnus-, venus- ja marsvärähtelyt ovat helpoimmin todettavissa.

9.132 Toteuttaminen

¹Monet sisäistävät innokkaasti lupauksen odotettavissa olevasta nopeutetusta kehityksestä. Mutta kun tulee kyse myötävaikuttamisesta tämän idean toteuttamisessa, heidän kiinnostuksensa ja toivonsa rajoittuu mentaalisuuteen. Tämä voi kaikesti vahvistaa toivetta, jos se ulottuu emotionaalisuuteen. Mutta kun vaaditaan tarpeellisia ponnistuksia ja uhrauksia fyysisessä elämässä, se kaikki jää heikoiksi yrityksiksi.

²Tajunta ei nimittäin tuota tulosta. Idea on kaikesti edellytys, joka antaa merkityksen ja päämäärän. Mutta muutoksen saa aikaan energia.

³Elämää kokenut on saanut oppia erottamaan nuoruutensa idealismin ja sen yksinkertaisen, välittömän mentaalisen helppouden vaikeasta taidosta toteuttaa ihanne fyysisessä maailmassa.

⁴Teoreettisen nöyryyden ja ”sydämen nöyryyden” välinen ero siinä, että edellisellä on tieto siitä, mitä ensiminen on vielä hankittava, ja jälkimmäisellä on minän kokemus siitä, ettei ole mitään: teoria käytäntöön sovellettuna. Teorian tehtävänä on mahdollistaa toteutus. Useimmat tyytyvät teorioihinsa ja vaikuttavat ajattelevan, että ”kaikki muu tulee itsestään”, mikä on elämän suuri erehdys. Jos ei elä toteutukselle, toteutusta ei tule. Jos sanaa ”meditaatio” ei olisi niin väärintulkittu, voitaisiin ihmisiä neuvoa elämään meditaatiossa, kun he eivät puuhaa elämän välttämättömien askareiden parissa. Voimme tehdä paljon ajatuksillamme. Niillä voimme auttaa useimpia. Jokainen ajatus on voima, molekyylä, joka kulkee suoraa tietä tarkoitettua päämäärää kohti. Ja useimmat tarvitsevat voimalisän keventämään elämän taakkaa. Myös emotionaalimaailmassa olevat ovat voiman tarpeessa. Jos ajatus on mentaalinen eikä emotionaalinen, se saavuttaa mentaalimaailmassa olevat; tätä ideaa voi toteuttaa autuuden tilassa.

9.133 ”Ikään kuin”-menetelmä

¹Saksalainen filosofi Vaihinger, joka oivalsi selkeästi, että olemme tekemisissä fiktioiden kanssa, kutsui oppiaan ”Die Philosophie des Als-ob” (”ikään-kuin-filosofiaksi”), lähtien oletuksesta, että meidän on pakko käyttää uskonnon, tieteen jne. käsityksiä, vaikka tiedämme, etteivät ne ole oikeita.

²Me voimme käyttää sitä menetelmää, myös silloin, kun katsomme omaavamme oikeita ideoita, vaikka emme voi sitä todistaa. Ja tämä on menetelmä, jota planeettahierarkia suosittelee oppilailleen, kehottaa heitä elämään ”ikään kuin” he jo olisivat kausaaliminuuksia. Minä en ajattele tätä, minä en tunne niin, minä en sano enkä tee niin. Minun verhoni ajattelevat, tuntevat, sanovat ja tekevät, en minä. Mutta tämän menetelmän käyttö vaatii varovaisuutta ja arvostelukykä. Sitä ei saa käyttää, jotta voisi pakoilla ajattelun ja toiminnan vastuuta. Se ei todellakaan voi vapauttaa meitä tästä vastuusta, mutta se vapauttaa meidät samastumisesta verhotajuntoihin ollen ensi askel tietoiseen vapautumiseen riippuvuudesta niihin ja niiden hallitsemiseen.

³Tätä ”ikään kuin” voi hyödyntää monissa tilanteissa ja sillä on suuri merkitys, kun mielikuvitus voi auttaa meitä toimimaan ikään kuin meillä jo olisi jokin tietty kyky jne.

⁴Vaikka tämä menetelmä on psykologisesti tarkoituksenmukainen, on niitä, jotka pitävät sitä epäloogisena. He sanovat itselleen: ”Minä en ole jumala, koska minun tapauksessani monadi on keskistynyt ensitriadiin, eikä jumaluudesta voi puhua, ennen kuin monadi on keskistynyt vähintään kolmastriadiin. Mutta voin tulla Augoeideeni välineeksi ja olla sitä, kunnes minusta itsestäni on tullut kausaaliminä ja toisminä, ja tahdon tehdä kaikkeni tullakseni Augoeideeni avulla hänen välineekseen ja aikanaan planeettahierarkian välineeksi.”

⁵On totta, että kaikki monadit ovat potentiaalisesti jumalia katoamattoman osallisuutensa ansiosta kosmiseen kokonaistajuntaan. Kuitenkin vaikuttaa siltä kuin itämainen ”ikään-kuin-menetelmä” olisi meditaatiomenetelmänä sopimaton liian herkkätunteisille länsimaisille loogikoille.

ESOTERIikka

9.134 Esoteriikan ylivoimaisuus

¹Esoteriikan ainutlaatuinen ylivoimaisuus ilmenee siinä, että esoteriikassa ei ole ratkaisemattomia ongelmia, käsittämättömyyksiä, ”mystiikkaa”. On kokonaan toinen asia, että korkeampien maailmojen todellisuus täytyy kokea, jotta sen voisi täydellisesti ymmärtää.

²Ihminen on ikiatomi–monadi (evoluutiomonadi) kausaaliverhossa olevassa triadissa. Inkarnoitessaan hän pukeutuu vielä neljään verhoon (mentaaliseseen, emotionaaliseen, eetteriseen aggregaattiverhoon ja organismiin), mikä on asia erikseen. Tällä ainoalla täsmällisellä määritelmällä buddhistit voisivat selittää minän. Mutta ilman esoteriikkaa minää koskevaa ongelmaa ei voi ratkaista.

³Kun tosiasiat on kerran saatu, ongelmia ei ole. Ja ihmiskunta saa lahjaksi kaikki tosiasiat, joita se ei voi itse todeta, kun se luopuu käyttämästä tietoa ja valtaa väärin. Toistaiseksi tämä näyttää mahdottomalta, ennen kuin yksilöstä on tullut kausaaliminä. Kun esoteriikasta on tullut kaikkien omaisuutta, ihmiskunta on ehkä oppinut tuon välttämättömän läksyn. Siihen saakka olennainen tieto varataan vihityille oppilaille.

⁴Tietenkään esoteerinen maailman- ja elämänsäntäminen ei voi koskaan olla ihmiskunnalle muuta kuin työhypoteesi. Mutta mitä enemmän ihmiskunta kehittyy, sitä ilmeisemmäksi käy hypoteesin verraton ylivoimaisuus. Kausaaliminä voi todeta sen yhtäpitävyyden tosiasioiden kanssa ihmisen viidessä maailmassa.

9.135 Miksi olemme saaneet esoteriikan

¹Itsetoteutukseen johdettava elämänsäntäminen on tajunnankehityksellemme tärkeämpää kuin maailmansäntäminen. Aivan liian monet uhraavat liian paljon aikaa esoteeriselle maailmansäntämiselle, jolle heillä on käyttöä vain tietoteoreettisena perustana elämänsäntämiselle ja siihen sisältyvälle elämäntaidolle. Pytagoralainen hylozoikka on enemmän kuin riittävä maailmansäntämisena ihmiskunnalle vielä vuosituhannen ajan. Teokseen TT 1.4–41 sisältyvä aineisto riittää useimmille. Se antaa heille vision olemassaolosta ja sen, mitä he tarvitsevat vapautuakseen vallitsevista, harhauttavista ideologioista.

²Olemme saaneet esoteerisen maailmansäntämyksen planeettahierarkialta järkkymättömäksi tietoperustaksi, josta voi lähteä ja vapautua siten elämäntietämättömyyden spekulatiosta. On täysin väärin käyttää esoteerista mentaalijärjestelmää mielikuvitukselliseen lisäspekulatioon. Olemme saaneet sen voidaksemme elää oikein, emme spekuloidaksemme. Kaikki spekulatiot ovat virheellisiä, niin kuin teologia ja filosofia ovat olleet sitä kaikkina aikoina. Inhimillinen järki ei voi ratkaista todellisuuden ongelmia. Sitä eivät useimmat okkultistit ole vielä oivalta- neet. Kukaan esoteerikko (vihitty, jolla tieto on piilevänä) ei spekuloi. Hän odottaa, kunnes hän saa lisää tietoa opettajaltaan. Meidän kaikkien pitäisi omaksua sama asenne: odottaa useampien ylifyysisten tietojen hyväksymistä, kunnes saamme tosiasioita planeettahierarkialta, viidennen luomakunnan yksilöiltä, ainoilta, jotka voivat hankkia tietoa ylifyysisestä todellisuudesta. Kukaan esoteriikalla spekuloi ei ole ollut vihitty. Yksilön kehitysaste ilmenee käytännöllisesti katsoen hänen välittömästä ymmärtämyksestään hänen saatuaan yhteyden vanhaan tietoonsa uudessa elämässä. Emme voi tietää, mikä on piilevää, ennen kuin yhteys vanhaan tietoon on saavutettu. Kehitysasteesta riippuen tämä ymmärtämys voi ilmetä suhteellisen varhain tai myöhemmin elämässä.

9.136 Kenelle esoteriikka on tarkoitettu

¹Esoteriikka on pitävän maailman- ja elämäkatsomuksen etsijöille, jotka eivät ole löytäneet ja jotka etsivät, kunnes ovat löytäneet omistamansa, mutta inkarnoituessaan menettämänsä tiedon, joka heillä on piilevänä alitajunnassaan.

²Esoteriikka on vain niille, joille reinkarnaatio on ainoa mahdollinen selitys. Jos tämä oivalus puuttuu (jos se ei ole välittömästi itsestään selvä), esoteriikka ei ole heille.

³Esoteriikka on niille harvoille, hyvin harvoille, joilla täytyy olla totuuden kanssa yhdenmukainen maailman- ja elämäkatsomus, jotta he voisivat tietää, kuinka ajatella oikein. Esoteriikka on ennen kaikkea niille, jotka tarvitsevat järkkymättömän teoreettisen perustan tietääkseen, kuinka heidän on järjestettävä elämänsä, kuinka eletävä ja palveltava parhaiten.

⁴Esoteriikka on niille, jotka ovat kenneet omaksumaan siihen kuuluvat ideat ja tosiasiat, muotoillun, täsmällisen maailman- ja elämäkatsomuksen. Mutta vain harvoille sellainen on todellinen tarve, ennen kuin he ovat saavuttaneet mentaaliasteen.

⁵Esoteriikka on niille, jotka ovat kerran olleet vihittyjä, ja etsijöille, jotka ovat oivaltaneet, että vallitsevat ideologiat (teologiset, filosofiset, tieteelliset ja okkultiset) ovat pitämättömiä, oivaltaneet, että ”niin se ei voi olla”, jotka ymmärtävät esoteriikan todisteiden merkityksen. Useimmilta ihmisiltä puuttuvat mentaaliset edellytykset ymmärtää esoteriikkaa, ymmärtää (arvostaa oikein) esoteerikon käytettävissä olevien todisteiden oikeellisuutta.

⁶Esoteriikasta ei keskustella siihen perehtymättömien kanssa. Se vaatii antaumuksellista, syvällistä opiskelua. Sitä ei opi hallitsemaan pinnallista menetelmää käyttäen. Vasta sitten, kun kykenee itse selittämään aiemmin selittämätöntä ja on oivaltanut selitysten väistämättömyyden, se on enemmän kuin työhypoteesi.

⁷Esoteriikasta ei saa tulla uskon asia, sokeasti hyväksyttävä dogmijärjestelmä, kuten kaikista ideologioista. Se täytyy ymmärtää ja voida todistaa. Jos siitä tulee uskon asia, se tullaan pilaaamaan ja idiotisoimaan. Esoteriikan täytyy olla selityksperuste päivittäisille kokemuksille. Vain siten se tulee eläväksi ja mahdollistaa yhteyden ylittämiseen todellisuuteen (jotain muuta kuin spekulointisijoiden mieleenjohtumat, päähänpistot ja kuvitelmat). Se, mikä ei kestä tyhjentävää analyysia ja todellisuuskokeita, on erehdys. Tällä asenteella on hyvät mahdollisuudet vastaanottaa innoitteita Augoeideelta, joka aina vetoaa suojattinsa terveeseen järkeen. Muunlaiset ”innoitteet” tulevat emotionaalimaailmassa olevilta.

⁸Esoteriikka on vain korkeammalla emotionaaliasteella ja korkeammalla mentaaliasteella oleville. Muut tulkitsevat sen väärin, jos he lainkaan välittävät siitä. Vaikeinta kaikille esoteerista kirjallisuutta julkaiseville on löytää tie juuri niiden luo, jotka tarvitsevat sitä tai suorastaan etsivät sitä. Sen tyrkyttäminen ymmärtämättömille on ehdottomasti väärin. Esoteerisella kirjallisuudella ei tehdä ”kauppoja”. Siinä suhteessa on kysymyksessä rahalahja tai parhaimmassa tapauksessa omakustannushinta. Esoteeriset kirjailijat eivät elä kirjoillaan, yhtä vähän kuin esoteerikko ottaa maksun palveluksistaan.

⁹Yksilön ideologian tarve riippuu usein tasosta. Mutta se on epäolennainen, kun on kyseessä tahto palvella ihmiskuntaa ongelmien, jotka on ratkaistava, jotta kaikille voitaisiin varmistaa ihmisarvoinen olemassaolo ja vaadittava vapaus omaan tajunnankehitykseen. Esoteerikko auttaa tavalla, jolla hän voi (poliittisesti, yhteiskunnallisesti, tieteellisesti, teknisesti, kasvatuksellisesti jne.) kyselemättä, mikä ideologia apua tarvitsevilla on. Tämän ymmärtämiseksi on ehkä hyvä tietää, että Mustafa Kemal, Franklin D. Roosevelt, Winston Churchill, Dag Hammarskjöld ja monet muut olivat (tietämättään) planeettahierarkian oppilaita.

¹⁰Aikanamme inkarnoituu yhä useampia, jotka ovat aiemmin olleet esoteerisiin tietokuntiin vihittyjä. Ja heille kirjoitukset on tarkoitettu. Muille esoteriikka voi olla korkeintaan epätodennäköinen työhypoteesi, ja he voivat aivan hyvin jättää kirjan lukematta. On väärin tuputtaa esoteerista tietoa niille, jotka eivät voi ymmärtää. Pilkkanteolla ja hylkäämisellä on seurauksensa molemmille osapuolille.

9.137 *Keille esoteriikkaa ei ole tarkoitettu*

¹Esoteerikko on jotain muuta kuin tavallinen okkultisti. Hän nimittäin hallitsee hylozooisen mentaalijärjestelmän, eikä ole koskaan tyytynyt hajanaisiin järjestelmää vailla oleviin okkultisiin tosiasioihin.

²Esoteriikka ei ole niille, jotka ovat tyytyväisiä ”totuuteensa”, käsitykseensä todellisuudesta, illuusioihinsa tai fiktioihinsa, ei niille, jotka ovat takertuneet johonkin muuhun maailman- tai elämäncatsomukseen. 85 prosentille ihmiskunnasta esoteriikka on joko mielikuvituksen tuotetta tai puhdasta taikauskoa. Sen tähden se ei ole ”yleisölle”.

³Myöskään suurimmalla osalla älyllisiä, kirjailijoilla kärkeimiehinä, ei ole kehitysasteellaan mahdollisuutta ymmärtää esoteriikkaa. Myöskään niihin ei voi vaikuttaa, jotka ovat jo hankkineet katsomuksen, joka vastaa heidän kykyään käsittää todellisuutta, tai sellaisiin, jotka ovat kiinni jossain uskonjärjestelmässä. He ovat saaneet tälle inkarnaatiolle tarvitsemansa, he eivät tarvitse tietoa. Luultavasti heiltä puuttuu myös kyky työstämällä todistaa itselleen mentaalijärjestelmän yhtäpitävyys todellisuuden kanssa.

⁴Teologit, filosofit, tiedemiehet ja heidän jäljittelijänsä asennoituvat lähinnä vihamielisesti. Useimmat ovat fysikalisteja vailla mahdollisuutta ymmärtää mitään ylifyysisestä. Fysikalistille esoteriikka on hulluutta, koska se on hänen ymmärtämiskykynsä yläpuolella, eroaa niin täydellisesti kaikesta, mitä teologia, filosofia ja tiede, ainoat hänen tuntemansa tiedonalat ovat hänelle opettaneet. Jos esoteriikka olisi iskostettu häneen lapsuudessa, hän olisi hyväksynyt sen, niin kuin kaiken muunkin. Mutta se ei ole samaa kuin ymmärtämys.

⁵Myöskään mystikot eivät välitä kiinnostua esoteriikasta. He elävät omissa kuvitelmissaan, eivätkä toivo mentaalista selkeyttä.

⁶Jäljellä ovat vain etsijät, jotka eivät ole takertuneet mihinkään lukuisista idiologioista. Heistä on yleensä tullut agnostikkoja, ateisteja tai he ovat luovuttaneet. Siinä määrin kuin he ovat kerran olleet vihittyjä, ja ovat sitä edelleen alitajunnassaan, he omaavat piilevän ymmärtämyksen esoteriikkaa kohtaan.

⁷On kaiketi vielä liian paljon vaatia, että filosofit ja tiedemiehet kiinnostuisivat esoteerisesta tiedosta. Mutta se päivä tulee, eikä se ehkä ole niin kaukana kuin useimmat luulevat, jolloin tiedolle on kysyntää. Silloin sen on oltava käsillä.

⁸Kokemus on osoittanut, että ne, joilla esoteerinen tieto ei ole piilevänä, mutta jotka ovat riittävän kehittyneitä oivaltamaan hylozoiikan yhtäpitävyyden todellisuuden kanssa, onnistuvat harvoin enempään kuin hankkimaan tämän oivalluksen yhden inkarnaation aikana. Yleensä käytännön sovellus saa odottaa seuraavaan elämään. Yleisten ajattelutapojen aiheuttama valtava taakka ja alitajunnan taipumukset vaikuttavat aivan liian ehkäisevästi. Vaadittavat ominaisuudet ja kyvyt eivät myöskään ole helposti hankittavia.

9.138 *Esoteriikan julkisuuteen liittyvät vaikeudet*

¹Tapa, jolla ihmiset väärinkäyttävät tietoa omaksi kohtuuttomaksi edukseen ja toisten vahingoksi, ei anna heille oikeutta siihen. Mutta ilman sitä he tekisivät kehityksen mahdottomaksi. Sen tähden on valittava varovainen keskitie.

²Tämä keskitie on keskittynyt julkaisemaan sellaisia tiedonasia, jotka voivat olla perustana pitävälle maailman- ja elämäncatsomukselle ja joita ei samanaikaisesti voi niin helposti väärinkäyttää. Esoteerisen tiedon saattaminen julkisuuteen tapahtuneessa laajuudessa on siitä huolimatta aiheuttanut myös vaikeuksia.

³Yhteys esoteriikan ideoihin merkitsee yhteyttä niiden energioihin, eikä meidän organismimme ole mukautunut niihin. Lisäksi emme tiedä, kuinka käyttäisimme niitä tarkoituksenmukaisesti. Tästä seuraa helposti liian paljon kaikenlaisia vaikeuksia.

⁴Eräs esoteerisen tiedon julkistamiseen liittyvä vaikeus on, että se joutuu niiden käsiin, joille sitä ei ole tarkoitettu, niiden, joilla ei ole edellytyksiä ymmärtää, jotka uskovat ymmärtävänsä, mutta väärinkäsittävät sen.

⁵Ihmiskunnassa oleva yksilö ei voi nimittäin itse todeta omaa tasoaan, ei voi itse ratkaista kuinka paljon hän voi käsittää tästä tiedosta oikein. Useimmat uskovat itsestään liian paljon, ja sen tähden olemme saaneet joukon sivuhaaroja kaikenlaisien okkulttisten lahkojen muodossa, joissa tietoa on enemmän tai vähemmän vääristelty.

⁶Aina siitä lähtien kun Blavatsky vuonna 1875 astui esiin esoteerisine opetuksineen ovat yhä useammat okkultistit, so. haihattelijat, jotka ovat uskoneet vastaanottaneensa kaikenlaisia innoitteita, toimittaneet suuren määrän esoteerisesti kohtuuttomia niin kutsuttuja tosiasioita. Varoittavia esimerkkejä ovat myös monet selvänäkijät, jotka uskovat näkemäänsä, tulkiten näkemänsä omien todellisuutta koskevien väärinkäsitysten mukaan. Myös oppilaat voivat tulkita väärin heille annetun tiedon, mikä kuitenkin on toinen asia. Heidän väärinkäsityksensä eivät ole läheskään niin merkityksellisiä.

⁷Siksi lienee välttämätöntä huomauttaa muutamista tosiasioista. Neljännessä luomakunnassa ei kukaan (huomaa: ei kukaan) osaa ratkaista ylifyysisiä ongelmia. Kaiken tiedon olemme saaneet planeettahierarkialta, viidennen ja kuudennen luomakunnan yksilöiltä. Vain viidennen luomakunnan yksilöillä on mahdollisuus hankkia itse tietoa todellisuudesta, tietoa, jota he voivat opettaa oppilailleen. Vain planeettahierarkian oppilaat ovat yleisesti ottaen kykeneviä antamaan luotettavia tietoja ylifyysisyydestä.

⁸Koskien elämäntietämättömien suhdetta esoteriikkaan tulisi olla varautunut siihen, että niin teologit kuin filosofit ja tiedemiehet eivät ole vain ymmärtämättömiä, vaan yleensä heidän asenteensa on suorastaan vihamielinen. Jokaisen, joka olettaa älykkyyden riittävän ymmärtämykseen, tulisi muistaa Platonin sanonta ”tieto on uudelleenmuistamista”. Myös eksoteerisena ilmiönä esoteriikka tulee jäämään esoteeriseksi niille, jotka eivät ole olleet ennen vihittyjä. Jos siitä tulee muiden hyväksymä, mikä arvatenkin tulee toteutumaan yhä laajemmassa määrin, siitä tulee uusimuotoinen taikausko.

⁹On myös välttämätöntä, ettei koskaan luota toisten todistajanlausuntoihin itsestään. Niillä ei ole arvoa. On merkillistä, että vasta monien tuskallisten virhearviointien jälkeen oppii, etteivät ihmiset osaa erottaa uskoa tiedosta, eivät osaa erottaa milloin he tietävät ja milloin he vain uskovat tietävänsä, milloin he uskovat ymmärtävänsä ja milloin he todella ymmärtävät. Itse asiassa on yllättävää, kuinka harvat voivat ymmärtää oikein eivätkä koskaan ne, jotka todistavat ymmärtämyksestään.

¹⁰Koskaan ei ole aihetta hyväksyä toisten aina valmiita arviointeja ilman omaa tutkimusta. Me sallimme toisten vaikuttaa itseemme aavistamattomassa määrin.

¹¹Esoteerikolle kaikki okkulttisesta eksoteerisesti sanottu on a priori pelkkää legendaa. Yleensä legendassa on jokin totuuden siemen, mutta yksilöistä sanottu, ja erityisesti se, mitä heidän väitetään sanoneen, on 99 prosenttisesti pelkästään keksittyä. Muuten okkulttinen ei olisi okkulttista. Kuinka kukaan voi tietää mitään muuta esoteerisista tietokunnista ja niiden opetuksista kuin että sellaisia on ollut, koska kukaan vihitty ei koskaan paljastanut mitään? Vasta vuonna 1875 sallittiin julkaista niitä koskevia tietoja ja välittömästi käynnistyi uusien legendojen muotoilu näistä esoteerisista tosiasioista. Kaikkien ”innoitettujen” nykyisin kirjoittama on sekin pelkkää kuvittelua, ”totuudella kokeilua”! D.K. on sanonut viimeisen, minkä voi sanoa. Nykyisyys elää kaaoksessa.

9.139 Esoteriikan olisi edelleen pitänyt olla esoteerista

¹Kausaaliminuuksen Blavatskyn, Besantin ja Leadbeaterin huoleksi jätettiin löytää olemassaolon tosiasiat omin päin. Tähän sisältyi tiettyjä vaikeuksia, mikä ilmenee parhaiten heidän monissa suhteissa tekemistään virheistä. Osoittautui välttämättömäksi oikaista osa heidän väärinkäsityksistään, minkä tähden planeettahierarkian sihteeri, 45-minä D.K. sai tehtäväkseen ilmoittaa oikeita tosiasioita, jotka hän saneli Alice A. Baileyille. (Myös *Salainen oppi* oli suureksi osaksi D.K.:n työtä.)

²D.K.:n teoksia voivat ymmärtää oikein vain aiemmin vihityt. Olisi hyvin riskialtista, jos hänen teoksiaan lukisivat yleisesti okkultistit, joilla on lapsenomainen usko omaan käsityskykyynsä ja parantumaton taipumus spekuloida esoteerisilla ideoilla ja tosiasioilla. Meidät siunattaisiin pian lukuisilla ”ainoasta oikeasta totuudesta” kiistelevillä lahkoilla. Esoteriikka on kuitenkin esoteerikoille eikä kaikenlaisille okkultisteille. Parasta olisi ollut varata D.K.:n teokset jollekin koululle, eikä sallia niiden tulla yleisesti tunnetuiksi. D.K.:n kirjat on nimittäin tarkoitettu planeettahierarkian oppilaille, joilla on edellytykset saada väärinkäsityksensä oikaistuksi. Kuten tavallista ovat kaikki sellaiset varoitukset tietenkin turhia. Jokainen luulee olevansa poikkeus. Yksi asia tiedetään: se, joka on varma, erehtyy. Poikkeukset ovat hyvin epävarmoja. Tässä on se suuri ero. Epäile kaikkia vuorenvarmoja. Ihminen on ensin, ei mikään esoteerinen auktoriteetti. Siihen vaaditaan vähintään kausaaliminä. Näin sanottaessa nämä varmat uskovat olevansa kausaaliminuuksia. Osoittakoot he sitten tämän kokeella: mentaalitajunnan maagisella kyvyllä hallita fyysinen aine. Tämä tulee paljastamaan heidän itsepetoksensa.

³Mitä enemmän saa tietää okkultistien kaikista hulluuksista, sitä enemmän ihmettelee, eikä planeettahierarkian näkemys, etteivät edes edistyneet okkultistit ole kypsiä esoteriikalle, ollut sittenkin oikea. Mielikuvituksen kaikille haihatteluille ei ole loppua. Olisimme välttyneet näiltä lukemattomilta okkultisteilta, jos planeettahierarkia olisi odottanut, kunnes uudet Vesimiehen energiat olisivat ehtineet vakaantua (vuoden 2200 vaiheilla).

9.140 Esoteriikan merkitys

¹Esoteriikan suurin arvo on siinä, että se vapauttaa meidät kaikista tietämättömyyden idologioista ja kaikista tietämättömyyden elämänilmiöistä ja tapahtumainkulkua koskevasta selityksestä, joita ihmisille syötetään joka suunnalta. Me opimme näkemään kaikkea koskevan suunnattoman elämäntietämättömyytemme (tietenkään lukuun ottamatta sitä, minkä kykenemme lopullisesti täysivaltaisesti käytännössä hallitsemaan).

²Ihmiskunnan saadessa planeettahierarkialta tietoa todellisuudesta, elämästä ja elämänlaeista, ihmisen eri verhoista ja näiden tajunnanlajeista jne., on yksilö, joka tahtoo saavuttaa viidennen luomakunnan, saanut mahdollisuuden hankkia yhä korkeampia tajunnanlajeja suhteellisen lyhyen inkarnaatiosarjan aikana. Riippuu hänestä itsestään, miten hän tahtoo käyttää tietoa. Ilman tätä tietoa hänen olisi pakko seurata normaalin evoluution hidasta löngkytystä halki vuosimiljoonien ja tuhansien inkarnaatioiden.

³Mentaaliminäksi tullut on kaiketi vapautunut riippuvuudestaan emotionaalisuuteen, mutta on sen sijaan usein suojaton mentaalisia fiktioita vastaan (mistä historia antaa runsaasti esimerkkejä: tyypillisiä seuraamuksia niin politiikan kuin kulttuurin suhteen). Tässä esoteerisella tiedolla sen kausaalisine ideoineen voi olla pelastava vaikutus, kunnes yksilö on tullut kausaaliminäksi ja voi saada tietoa korkeampien valtakuntien viisaudesta. Tieto mahdollistaa hänelle myös pyrkimyksen elää ”ikään kuin” hän jo olisi kausaaliminä ja siten alkavan subjektiivisen kausaalitajunnan tehokkaan aktivoinnin. Se, joka tajuaa tämän saamansa tiedon ainutlaatuisena tarjouksena tajuntansa kehittämiseen, on ymmärtänyt oikein, miksi se on ihmiskunnalle annettu. Onni sille, joka käyttää tilaisuuden hyväkseen. Voi viedä aikaa, ennen kuin seuraava mahdollisuus tarjoutuu.

⁴Väistämättä täytyy ajattelevien ihmisten, joilla on tuntemusta viimeisten vuosikymmentien maailmanhistoriasta ja ihmiskunnan rajattomasta kärsimyksestä, hädästä ja yleisestä avuttomuudesta, tulla samaan johtopäätökseen kuin Schopenhauer, että ”elämä on kärsimystä” ja tuloksena on pessimismi. Järkevän ja pitävän selityksen (koska se on totta) tälle kurjuudelle antaa yksinomaan esoteriikka, eikä se ole sen vähiten tärkeä tehtävä.

⁵”Jos ihmiset voisivat hyväksyä tosiasian, että yksilö kehittyy involvoitumissarjojen (inkarnaatiosarjojen) kautta ja että tämä koskee kaikkia yksilöitä (monadeja) kaikissa valtakunnissa, että kaikki valtakunnat ovat olemassa auttaakseen toisiaan eri tavoin jokaisen mahdollisuuksien mukaan, että on yhtä mahdotonta välttää kohoamista yhä korkeampien valtakuntien kautta kuin

välttää kuolemaa, että jos heidät voitaisiin saada kokemaan edes välähdys kausaalisesta maailmasta ja essentiaalisesta maailmasta, niille ominaisesta ilosta, tiedosta ja vallasta, että jos he tahtoisivat uhrata tietämättömyytensä, sokeuttavan itseriittoisuutensa, silloin taakka, jonka ihmiskunta on laskenut päälleen ja kaiken elävän päälle, kohoaisi pian pois.”

⁶”Pahinta ei ole, että pitää kuolla. Pahinta on se, että on aina palattava takaisin korjaamaan kylvämäänsä.” Jos ihmiset ovat kerran oivaltaneet tosiasian, että heidän on kerta toisensa jälkeen synnyttävä uudelleen, kunnes he ovat oppineet elämän läksyt, he tulevat tekemään parhaansa parantaakseen fyysisen maailman olosuhteita niin, että he palatessaan välttyvät joutumasta sellaiseen poliittiseen, taloudelliseen, sosiaaliseen ja kulttuuriseen barbaarisuuteen, mikä nykyisin vallitsee; niin että he palatessaan voivat odottaa saavansa sekä kaiken fyysiselle elämälle tarvitsemansa että järkevän, tarkoituksenmukaisen kasvatuksen ja koulutuksen, voivat odottaa saavansa aitoa tietoa todellisuudesta voidakseen tehdä yhä enemmän kehityksen puolesta. Se on jotain muuta kuin tuputtaa nuoriso täyteen tarpeetonta, hyödytöntä, elämälle kelpaamatonta tietämystä. Enimmälle meille nyt opetetusta meillä ei ole koskaan mitään käyttöä, se ei lisää elämänymmärtämystämme, tekee meistä oppineita hyypiöitä, jotka puuhailevat keräilyn merkityksettömiä tosiasioita, kaikenlaisia fiktioita ja ihmisten kaikkina aikoina suosimia väärinkäsityksiä todellisuudesta.

⁷Niin loputtoman paljon olisi tarve huomauttaa esoteriikan meille lahjoittaman uuden elämännäkemyksen yhteydessä. Mutta se on jotain, mikä saa kasvaa esiin tulevien vuosisatojen kaikkea elämää koskevasta, saaduille kokemuksille perustuvasta uudelleenajattelusta.

9.141 Tiedon soveltaminen on olennaisen tärkeää

¹Lähes sadan vuoden ajan (aina vuodesta 1875 lähtien) olemme saaneet enemmän esoteerista tietoa, kuin minkä edes planeettahierarkia katsoi mahdolliseksi, ja näin sekä maailmankatsomuksen että elämäntietomuksen suhteen. Esoteerista tietoa on jo enemmän kuin ihmiskunta tarvitsee orientoituaan järkevästi olemassaolossa, saadakseen käsitettävän järjestelmän, täysin riittävän esoteeriselle maailmankatsomukselle, joka on tarpeellinen itsetoteutuksessa.

²Kysymys on siitä, kuinka elämään kelpaaviksi tämä tieto on meidät tehnyt, kuinka paljon elämäntaitoa, elämänviisautta, sovelluskykyä olemme omaksuneet.

³Tarkoitus ei ole, että yritämme hankkia tietoa sellaisesta, jolle meillä ei ehdottomasti ole käyttöä ihmisen maailmoissa. Olemme saaneet esoteerisen tiedon voidaksemme elää järkevää elämää fyysisessä maailmassa, emme hukkuaksemme spekulatioihin, jotka ovat aina (toistamme: aina) epäonnistuneita. Olemme saaneet tiedon kehittääksemme tajuntaamme tarkoituksenmukaisella tavalla, emme rasittaaksemme itseämme käyttökelvottomalla tiedolla. Meidän ei tarvitse tietää äärettömän paljoa elääksemme oikein. Tajunnankehitys on elämän tarkoitus, jotta voisimme korkeammassa valtakunnassa auttaa työllämme manifestaatioprosesseissa.

⁴Oppilaisuuteen kuuluu, että yksilö valitsee, mitä hän toiminnalleen tarvitsee eikä puutu teoreettiseen tietoon, josta tulee vain rasite ja joka pohjimmiltaan on käsittämätöntä. Esoteerisia tosiasioita on olemassa kaikille kehitysasteille, emotionaaliselle, mentaalille, kausaaliselle, essentiaaliselle. Niitä tosiasioita on julkaistu säästämään näillä asteilla olevat aikaa viedä tutkimustyöltä ja vapauttamaan opettajat muihin tehtäviin. Kaikki nykyisin julkisuuteen saatettu tieto ei siten ole kaikille. Yleissilmäyksen jälkeen jokaisen on oivallettava, mitä hän ei tarvitse tästä kaikesta (mikä vastaa esoteeristen tietokuntien eri asteita, sovitettuna eri asteiden käsittämiskykyyn ja käytännölliseen toteuttamiseen).

⁵Monet tyytyvät siihen, että he ovat esoteriikan ansiosta vapautuneet vallitsevista teologisista ja filosofisista mielipiteistä ja saaneet selityksen elämän ilmiöille. Sen jälkeen he asettavat tiedon hyllylle jatkaakseen elämäänsä tavalliseen tapaan, näistä ongelmista piittaamatta. Siten he eivät ole koskaan oivaltaneet, mitä vastuu toisista tarkoittaa. Tiedon mukana seuraa vastuu tiedon oikein käyttämisestä, ja tämä koskee aivan erityisesti esoteerista tietoa. Sitä emme ole saaneet nukkuaksemme paremmin tai kehittyäksemme itse nopeammin. Lain mukaan vaaditaan

paljon siltä, joka on paljon saanut. Se, joka ei parhaansa mukaan soveltaa tietoa, tekee virheen. ”Paha” syntyy kahdella tavalla: siten, että tekee väärin, mutta myös siten, että tietää, mikä on oikein ja voi tehdä sen, mutta jättää kuitenkin tekemättä. Kuten Pythagoras kerran sanoi: ”Joka vaeltaa tietä, ei ole olemassa itseään varten, vaan toisille.” Jos emme tahdo käyttää tietoa oikein, meillä ei ole oikeutta siihen. Jos emme tahdo kehittää tajuntaamme ja todellisuuden ymmärtämystämme, emmekä tahdo auttaa toisia tekemään samoin, menetämme mahdollisuutemme tulevaisuuden inkarnaatioissa. On monia vihittyjä, jotka eivät saa uudelleen yhteyttä tietoon ja monia etsijöitä, jotka eivät löydä sitä, ovat jopa kykenemättömiä ymmärtämään sitä.

⁶Sen sijaan, että olisivat kiitollisia lahjaksi saamastaan tiedosta, tulee monista ylpeitä ja tärkeitä sen tähden, että ”he tietävät niin paljon sellaista, mistä toisilla ei ole aavistustakaan”. Sen sijaan, että olisivat nöyriä oivaltaessaan, kuinka vähän he kykenevät toteuttamaan kaikista saamastaan tiedosta, kuinka kauan on vielä jäljellä, ennen kuin he kykenevät itse toteamaan tiedon oikeellisuuden (mikä on mahdollista vasta kausaaliasteella), he pitävät itseään toisia parempina. He eivät oivalla, että esoteerisen tiedon mukana tulee suuri vastuu, minkä he muuten saavat kokea tulevaisuuden inkarnaatioissa.

⁷Esoteriikan, tiedon todellisuudesta, olemme saaneet voidaksemme auttaa ihmisiä elämään järkevää elämää fyysisessä maailmassa, vapauttaaksemme heidät kaikista tietämättömyyden ideologioista. Elämällä tarkoituksenmukaisesti hankimme automaattisesti kaikki tarvittavat ominaisuudet ja yhä enemmän todellisuuden ymmärtämystä ja siten kyvyn ratkaista fyysisen elämän ongelmat. Olemme saaneet vision olemassaolosta käsittääksemme sen tarkoituksen ja päämäärän ja järjestääksemme elämämme sen mukaan.

ESOTEERINEN FILOSOFIA

9.142 Esoteriikan ja eksoteerisen välille voidaan rakentaa silta

¹Todellisuuskäsitystä koskeva ratkaiseva ero esoteerikkojen ja eksoteerikkojen välillä on saanut esoteerikot eristäytymään ”norsunluutorniinsa” ja pitämään sillan rakentamista fyysikalismista ylifysiikkaan hyödyttömänä. Tämä on valitettavaa, sillä sillan voi rakentaa ja tämä työ helpottuu jokaisen vuosikymmenen myötä. Sen voivat tehdä monipuolisen tieteellisen koulutuksen omaavat esoteerikot, mutta eivät spekuloiivat filosofit.

²Niin kuin filosofian tehtävän pitäisi rajoittua tiivistämään eri ajankohtina saadut tutkimustulokset yleiskatsauksen antavaksi tietojärjestelmäksi (eikä käsittelemään niin kutsutun tietoteorian näennäisongelmia, ratkaisematon tehtävä), on olemassa erityisesti koulutettuja esoteerikkoja, joiden tehtävänä on laajentaa hylozooista tietojärjestelmää vähä vähältä julkaistavilla uusilla tosiasioilla ja ideoilla. Tätä he eivät tee tyydyttääkseen teoreettisille hyypiöille ominaista kylvämättömyyden vaatimusta saada turhia ja käyttökelvottomia tosiasioita, vaan palvellakseen tajunnankehitystä ja helpottaakseen niiden ongelmien ratkaisua, jotka liittyvät tiedon käytännölliseen sovellukseen elämässä. Joka tapauksessa sellainen uusien järjestelmien muotoilu ei ole kaikenlaisille itseriittoisille mielikuvitusjärjestelmien laatijoille tarkoitettu työ, vaan viidenteen departementtiin kuuluville asiantuntijoille, joita on koulutettu tähän pitkän inkarnaatiosarjan ajan. Hankkimansa perspektiivitajunnan ja laaja-alaisen kulttuuriin orientoitumisensa ansiosta he voivat hyödyntää eri elämänalueita koskevan inhimillisen tiedonhankinnan olennaisen osan.

9.143 Tieto

¹Jokainen ihminen, joka on alkanut ajattelemaan elämän tarkoitusta, muotoilee oman uskontonsa, filosofiansa ja okkultistina oman fiktiivisen katsomuksensa, aina jossain suhteessa kaikkien muista poikkeavan. Mutta tieto todellisuudesta on yksi, ja se tieto on yhteinen kaikille viidennessä luomakunnassa.

²Tieto on olemassa kausaalimaailmassa ja korkeammissa maailmoissa, ei ihmisen maailmoissa. Ne, jotka eivät ole saaneet yhteyttä kausaalimaailmaan tai Augoeideeseen, eivät voi sen

tähden ymmärtää esoteriikkaa. Parhaimmassa tapauksessa se on heille enemmän tai vähemmän todennäköinen hypoteesi, joka tapauksessa ei mitään varmaa.

³Ilman objektiivista tajuntaa (fyysistä tai kausaalista) emme voi todeta vaadittavia tosiasioita todellisuussisällön oikein arvioimiseksi. Ja emotionaalimaailman ja mentaalimaailman suhteen on niin kutsuttu selvänäköisyys riittämätön. Se voi nähdä vain aggregaatit, mutta ei niiden aineosia.

⁴Tietoa ei ole vain hylozoiikka ja tieto elämänlaeista, vaan myös monipuolinen orientoituminen fyysiseen maailmaan. Sellaisen orientoitumisen täytyy tietenkin perustua tosiasioille.

⁵Tieto koostuu todellisista (ei näennäisistä) tosiasioista, niiden asettamisesta oikeisiin yhteyksiinsä (mikä on harvoin mahdollista) ja näiden yhteyksien lopullisesta totuuden kriteeristä täydellistyneessä järjestelmässä (mahdoton tietämättömyyden asteella).

⁶Oikea tieto objektiivisesta todellisuudesta hankitaan oikealla tarkkailulla, luotettavalla tiedolla ja kahdesta edellisestä tehdyllä oikealla johtopäätöksellä. Aivan liian usein ovat kaikki kolme perustetta väärin, vielä useammin kaksi on väärin ja harvoin ovat kaikki kolme oikein. Ylifyysisen todellisuuden suhteen ovat kaikki kolme ilman ikivanhaa esoteerista tietoa suoraan väärin. Kukaan ei ole vielä nähty oikein tai arvannut oikein.

⁷Asia on kaikkien selviöiden suhteen sama kuin matemaattisten. Niiden oikeellisuutta ei voi todistaa. Ne ovat ilmeisiä, itsestään selviä, kun ne on kerran löydetty tai kun ne on havainnollistettu. Kaikki todellisuustieto on ilmeistä, kunhan se on haettu alas ideain maailmasta. Sen tähden kaikki spekulatiivinen filosofia jää fikcionalismiksi. Inhimillinen järki ei voi loogisesti tajuta, mistä todellisuus koostuu, ja kaikki filosofiset todisteet jäävät näennäisiksi. Kaikki todellisuustieto on välittömästi itsestään selvää. Se, joka ei voi käsittää tätä itsestään selvää, on fiktioiden sokeuttama. Todellisuus on meille välittömästi annettu ilman mitään psykologiaa. Vain itsestään selvä on ”totuutta”, voi olla totta.

⁸Lahkolaisuus erilaisine teologisine, filosofisine ja tieteellisine käsityksineen on esoteerikolle riittävä todiste siitä, että tieto puuttuu. Sillä tieto voi olla vain yksi ainoa, mikä ilmenee myös korkeampien maailmojen yhteisestä todellisuus- ja elämänkäsityksestä. Niinpä ovat esimerkiksi kaksi buddhistista lahkoa todiste siitä, ettei kumpikaan niistä ole esittänyt Buddhan oppia oikein. Sillä oikea tieto on joka suhteessa vastustamaton ja sulkee pois lahkolaisuuden.

⁹Niin kauan kuin ihminen on yksinomaan fysikaaliminä ja hänen tajuntansa on rajoittunut niin kutsuttuun näkyvään maailmaan (nykyisin kolmeen alimpaan fyysiseen molekyyliin), ovat niin tieteellinen maailmankatsomus kuin eettinen elämänkatsomus auktoritatiivisia (uskonasioita). Mutta ihminen voi kehittää korkeammissa verhoissaan kykyjä, jotka antavat hänelle mahdollisuuden todeta, että viidennen luomakunnan yksilöiltä saamamme tieto on olennaisissa suhteissa ainoa oikea. Ja tämä tuhansien yksilöiden toteama tosiasia on esoteriikan objektiivinen perusta.

¹⁰Täysin huolimatta tästä objektiivisesta toteamisesta on olemassa kumoamattomia todisteita esoteriikan loogisesta pitävyydestä. Jokainen ”fysikalisti”, joka vaivautuu tutkimaan näitä todisteita, voi itse vakuuttua niiden pätevyyydestä.

¹¹Elämäntietämätön, jolla ei ole edellytyksiä asian arvioimiseen, hyväksyköön tai hylätköön esoteerisen maailman- ja elämänkatsomuksen omalta osaltaan. Mutta hänellä ei ole loogista oikeutta kieltää sen oikeutusta.

9.144 Todellisuus

¹Todellisuus näyttää erilaiselta eri maailmoissa ollen sellainen, jollaisena se täytyy käsittää jokaisessa maailmassa. Siten on loogisesti luvatonta arvioida ja arvostella alemman maailman ainoaa oikeaa todellisuuskäsitystä korkeamman maailman käsityksestä lähtien. Tämä on kuitenkin useimpien okkultistien tekemä virhe. Aineen täytyy näyttää erilaiselta eri maailmoissa

ja on arvioitava sen mukaisesti. Anna tämän olla tätä, eikä mitään muuta! Joudumme käsitte-
kaaokseen, jos luovumme tästä loogisesta vaatimuksesta. Ennen kaikkea on loogisesti virheel-
listä arvioida ensinän synteettistä todellisuuskäsitystä toisminän näkökulmasta.

²Jatkuvasti toistuva kysymys siitä, mitä aine, tajunta jne. ”oikeastaan ovat”, kuuluu siten
niihin lapsenomaisuuksiin, jotka ovat edelleen inhimilliselle järjelle luontaisia. Meidän on pian
alettava rajoittaa yrityksiin käsittää, mikä tälle järjelle on mahdollista. Meidän on tyydyttävä
toteamaan lakien olemassaolo eri elämänalueillamme. Sokraattisessa paradoksissa ”tiedän,
etten tiedä mitään” piilee syvä viisaus.

³Tegnérin terve järki ilmenee hänen nerokkaassa sanonnassaan, ”todellisuushan on minulle
annettu”. Hän oivalsi, että filosofit olivat tehneet tästä välittömästi annetusta tosiasiasta ratkai-
semattoman näennäisongelman: niin sanotun tietoteoreettisen todellisuusongelman. Tegnérin
ratkaisu oli kuitenkin liian yksinkertainen. Niin yksinkertaista ei saa olla mikään. Itsestään
selvästä täytyy tehdä jotain syvämielistä, sillä siinä osoittautuu ylivoimainen teräväjärkisyys.
Mutta tosiasia on, olkoon se kuinka kohtalokasta tahansa filosofeille, että juuri yksinkertainen
on nerokasta. ”Mitä yksinkertaisempi hypoteesi, sitä oikeampi.” (Poincaré) Esoteriikan mukaan
yksinkertaisin on vaikeimmin löydettävissä, monessa tapauksessa inhimillisen järjen saavutta-
mattomissa, mutta välittömästi itsestään selvää niin pian kuin siitä huomautetaan. Tästä saavut-
tamattomasta tiedotettiin vähä vähältä esoteeristen tietokuntien yhä korkeampiin asteisiin vihki-
misen yhteydessä. Ensimmäisellä asteella olevat katsoivat olevansa viisaita ja tärkeitä, mutta
nöyristyivät jokaisen korkeamman asteen myötä huomattuaan, kuinka alkukantainen inhimilli-
nen järki on.

9.145 Eri järjestelmät

¹Keskinäinen ymmärtämys vaatii lähtökohdakseen yhteisen perustan, olkoon se sitten tieteen,
filosofian tai teologian fiktioperusta tai esoteerinen (pytagoralainen) tietoperusta. Muutoin
puhutaan eri kieliä, tarkoitetaan aina jotain muuta, ”puhutaan ristiin”, seurauksena jatkuvat
väärinkäsitykset.

²Esoteriikka on toisminän näkemys ensinän maailmoista. Tietenkin esoteeriset kirjailijat
yrittävät alasmitoittaa tiedon (”kansantajuistaa” sen). Mutta jos tätä ei toteuteta johdonmukai-
sesti, saadaan kahteen täysin eri todellisuuskäsitykseen kuuluvien käsitteiden epäyhtenäinen
sekoitus. Tämän täytyy aiheuttaa käsitesekaannusta, mikä myös selvästi ilmenee monien okkul-
tistien kirjoituksissa.

³Ideat ja tosiasiat ovat samoja kaikissa esoteerisissa järjestelmissä. Mutta jokaisella järjes-
telmällä on oma muotonsa, joka tekee sen sisällön helpommin käsitettäväksi tiettyyn kate-
goriaan, tietylle tasolle, tiettyyn departementtiin kuuluville ja jonkin aikakauden todellisuus-
käsitteet omaaville ihmisille. Mikään järjestelmä ei ole kaikille.

⁴Ei ole niin helppoa eläytyä hyvin erilaisten kansakuntien keskuudessa kautta aikain esiinty-
neisiin eri todellisuuskäsityksiin, niin kuin monet tutkijat uskovat. Ja saman vaikeuden kohtaa
yrityksissä eläytyä eri mentaalijärjestelmiin. Riittää kyllä, jos on oppinut hallitsemaan yhden
järjestelmän.

9.146 Aika

¹Esoteerisessa kirjallisuudessa törmää lakkaamatta sellaisiin ilmaisuihin kuten ”aika on
illuusio”, ”ajan voi eliminoida”, ”aikaa ei ole olemassa” muiden mielettömyyksien ohella. Sel-
laiset epäjohdonmukaisuudet ovat tuloksena, kun kolmea aspektia ei pidetä erillään. Aika
kuuluu aineaspektiin ja liikeaspektiin, mutta ei tajunnanaspektiin. Niin yksinkertaista se on.

²Ihmisessä vain fyysisillä aivoilla on kyky tajuta aikaa, vaikka se ajan kulumisen toteamiseksi
on riippuvainen mekaanisista apuvälineistä. Ylifyysisissä verkoissa ajan toteaminen on mah-
dollista vain korkeammissa valtakunnissa oleville, jotka kykenevät tutkimaan manifestaa-
tioprosessien kestoja.

³On tietenkin väärin sanoa, että aikaa ei ole, koska ei ole mahdollisuutta mitata sitä. Aika on olemassa niin kauan kuin kosmos manifestaatioprosesseineen on olemassa.

9.147 Tutkimuksen mahdollisuudet

¹Tiede voi tutkia aineaspektia fyysisessä (näkyvässä) maailmassa ja on saavuttanut suurenmoisia tuloksia teknisessä suhteessa. Tekniikan riemuvoitot ovat tuoneet mukanaan, että ihmisistä on tullut yhä enemmän ”objektiivisesti ulospäin suuntautuvia” ja yhä vähemmän kiinnostuneita emotionaalisen ja mentaalisen verhonsa subjektiivisesta tajunnasta, yhä vähemmän kiinnostuneita ylifyysisistä ongelmista, joista kaikilla on eri käsityksensä, ei vain fyysisen maailman, vaan myös emotionaalimaailman ihmisillä.

²Ihminen (ensiminä vailla kausaalista objektiivista tajuntaa) ei voi todeta tosiasioita emotionaalisessa ja mentaalissa maailmassa, ainoastaan fyysisessä maailmassa. Patanjali yleistää tämän asianlaidan sanoen, että ensiminän tieto on aina virheellistä. Sellaisissa lausunnoissa ilmenee itämainen todellisuuskäsitys, joka on ehkäissyt myös fyysisen aineen tieteellistä tutkimusta. Intialaisia on estänyt heidän dogmaattinen uskonsa tieteellisen ainetutkimuksen mahdottomuuteen. Tämä tutkimus on länsimaalaisten riemuvoitto. Aineaspektista kiinnostumisen sijaan intialaiset ovat omistautuneet tutkimaan tajunnan aspektia, mikä on antanut heille verrattoman ylivoimaisuuden tällä alalla, asia, jota meidän tieteelliset psykologimme eivät ole vielä oivaltaneet.

³Yksilön mahdollisuudet tutkimukseen ja tietoon riippuvat hänen kehittämistään objektiivisista tajunnanlajeista. Tajunnankehitys merkitsee tajunnan hankintaa yhä korkeammassa molekyylilajeissa ja näitä vastaavilla ainealueilla (maailmoissa). Kukaan ei voi tietää mitään siitä, mikä on hänen objektiivisen tutkimusalan ulkopuolella.

⁴Tieto todellisuudesta (totuus !!) on yksi ja yhteinen kaikille viidennen luomakunnan saavuttaneille. Tieto todellisuudesta on tietoa monista maailmoista: fyysisestä, emotionaalisesta, mentaalista, kausaalista, essentiaalisesta jne. Jos lähdetään esoteerisesta selviöstä, että todellisuuden aineaspekti koostuu 49 yhä koostuneemmasta atomilajista (muodostaen 49 toisensa lävistävää eri tiheysasteen omaavaa ainemaailmaa) ja jos voidaan todeta, että näistä 49 ihmisellä on mahdollisuus käsittää vain kolme alinta, oivaltaa, ettei inhimillinen järki voi koskaan ratkaista ”maailmanarvoitusta”, ettei kukaan ihminen inhimillisissä maailmoissa ole koskaan onnistunut, eikä tule koskaan onnistumaan, että kaikki väitteet tämän suhteen ovat epäluotettavia, ja ettei filosofia, joka etsii ratkaisua tähän ongelmaan, voi koskaan olla muuta kuin fiktionalisminia.

⁵Ihminen yrittää tutkia fyysistä maailmaa, ainoaa, jota hänellä on mahdollisuus tutkia. Hänen tieteellinen maailmankatsomuksensa on sen tähden rajoittunut fyysiseen todellisuuteen.

⁶Emotionaalista todellisuutta hän ei voi tutkia. Ihminen voi kaiketi hankkia objektiivisen tajunnan emotionaalimaailmasta, niin kutsutun selvänäön. Mutta selvänäkijä ei voi oivaltaa, että tajunta vaikuttaa emotionaaliaineeseen, jolloin se muotoutuu tietämättömyyden kuvitelmiin mukaan. Sen sijaan hän vakuuttuu näkemänsä oikeellisuudesta tietämättä, että ne ovat ihmisten omia luomuksia. Objektiivinen tutkimus emotionaalimaailmassa on ihmiselle mahdottomuutta. Ihmiskunnan elämänselitys, joka on luokiteltava lähinnä emotionaalisuudeksi, on sen tähden hajaantunut lukuisiin uskonnollisiin, filosofisiin, okkulttisiin jne. ideologioihin, jotka kaikki ovat vähäisen todellisuuspitoisuuden omaavia subjektiivisia rakennelmia.

⁷Ihmisellä ei ole mahdollisuutta hankkia objektiivista mentaalista tajuntaa. Hän ei kykene tarkkailemaan mentaalimaailmaa, ja siitä johtuen sitä ei ole hänelle olemassa.

9.148 Illuusio

¹Käsite illuusio on peräisin Intiasta ja perustuu oivallukseen olemassaolon muuttuvaisuudesta. Intialaiselle kirjallisuudelle ja ajattelulle on luonteenomaista teesi: ”Vain ikuinen on todellista; kaikki muuttuvainen on epätodellista.” Tavallisesti ”todellisella” tarkoitetaan nirvaana eli aatmaa (45), minkä katsotaan olevan lopullinen päämäärä ja ikuisesti muuttumaton.

²Mutta esoteerikolle ei ole mitään muuttumatonta. Kaikissa maailmoissa kaikki on muutoksen lain alaista, riippuen osaksi aineen vaihtuvuudesta kaikissa aineissa, muodoissa, maailmoissa; osaksi manifestaatioprosesseista ja niissä tapahtuvasta involvoitumisesta, involuutiosta ja evoluutiosta. Koko kosmos on prosessi, jolla on sekä alku että loppu: kosmoksen muodostuminen ja lopullinen hajoaminen, kaikki jatkuvana prosessina, ikuisessa muutoksessa.

³Esoteerikolle ikuinen on todellinen tieto todellisuudesta ja sen seurauksena elämänlakien oikea sovellus; ainoa tekijä, mikä mahdollistaa monadille kosmisen kaikkitietävyyden ja kaikkivalttiuden lopullisen hankinnan. Kun on oivaltanut tämän voi jättää kaikenlaisen käsittämättömän mystiikan, jolla yksilö hukkuu emotionaalitajunnan illusiiviseen äärettömyyteen.

⁴Mikäänlainen todellisuus, mikään maailma, ei ole illuusio. Illuusio on tulos tietämättömyyden yrityksistä selittää kaikenlaisilla mieleenjohtumilla, arvailuilla, oletamuksilla, otaksumilla, hypoteeseilla ja ennen kaikkea uskonkappaleiden dogmatisoinnilla.

⁵Vanha sanonta ”näennäisyyden maailma” tarkoitti, vaikkei sitä koskaan oikein ymmärretty, emotionaalisten illusioiden ja mentaalisten fiktioiden maailmaa. Sanottiin, että ihminen ”elää näennäisyydessä” tai ”elää pimeydessä”. Hankkimalla esoteerisen tiedon yksilö astuu toiseen maailmaan, todellisuuden maailmaan ja kykenee ajattelemaan yhdenmukaisesti todellisuuden kanssa. Vaikka välittömän tulevaisuuden hahmottumista ei voi nähdä, tietää, mistä todellisuus koostuu, kaikki kosmoksen valtakunnat, aurinkokunta, planeetat ja ihmisen maailmat, ihmisen rakenne (hänen viisi verhoaan ja näiden eri tajunnanlajit), olemassaolon kolme aspektia, manifestaatioprosessi, elämän järkevyyden, sen tarkoitus ja päämäärä ja paljon, paljon muuta. Elämänlakien tuntemuksella varustettuina omaamme katoamattoman varmuuden siitä, että evoluutiota johtavat voimat, jotka ovat sallineet yksilön saavuttaa ihmiskunnan, huolehtivat myös siitä, että hän edelleenkin saavuttaa korkeampia valtakuntia. Yksilö on kuolematon ja elää aina jonkinlaisessa verhossa ja jatkuvasti uusissa verhoissa. Ymmärtävälle koko elämä on jännittävä seikkailu.

9.149 Kuolemattomuus

¹Kaikki monadin verhot hajoavat aikanaan, ollen siten kuolevaisia. Myös toisminä hajoaa, kun monadi siirtyy kolmastriadiin. Kolmastriadi hajoaa, kun monadi astuu kosmokseen ja samastuu sen jälkeen vähä vähältä yhä korkeampiin kosmisiin atomimaailmoihin, kunnes se saavuttaa korkeimman kosmisen valtakunnan ja maailman. Kuolemattomuus on siten suhteellinen käsite. Ensimmäisen ja korkeampien minuuksien käsityksen välillä on kuitenkin olennainen ero, koska toisminä tietää, että vaikka monadi luovuttaa verhonsa hajotettaviksi, sen ei tarvitse enää menettää itseidentiteettiään. Ehdottomassa merkityksessä vain ikeatomien monadi-minä on kuolematon, koska kaikki ainekoostumukset ennemmin tai myöhemmin hajoavat.

²Teosofinen oppi, jonka mukaan minä ”voi tuhoutua”, kun enää ei ole olemassa ”pienintäkään henkisen elämän kipinää”, on virheellinen. Monadin (ikeatomin), kerran kosmokseen tuotuna, täytyy ennemmin tai myöhemmin saavuttaa päämääränsä, eksyipä se kuinka monelle väärälle polulle tahansa evoluutioprosessinsa aikana, kuluipa siihen kuinka monta turhaa aionia tai kuinka monta aurinkokuntaa tahansa uusiutuvien kokemusten saamiseksi.

9.150 Objektiivinen ja subjektiivinen

¹Kaikki aineaspektiin kuuluva on objektiivista. Kaikki tajunnanaspektiin kuuluva on subjektiivista. Yhtä vähän kuin objektiivinen aineellinen todellisuus voidaan esittää subjektiivisesti, voidaan subjektiivinen tajunta esittää aineellisesti. Kaikki, mitä tieteellisissä (ja jäljittelevissä niin kutsutuissa kaunokirjallisissa) kirjoitelmissa on kirjoitettu jonkin tajunnanaspektiin kuuluvan asian objektiivoinnista, perustuu tietämättömyydelle olemassaolon kolmesta aspektista ja siitä johtuvalle kyvyttömyydelle erottaa subjektiivinen objektiivisesta.

²Mikä tahansa mainitussa asiayhteydessä objektiivisena otettu ei ole itse tajuntaa, vaan tajunnanilmaisujen vaikutus aineessa. Tätä eivät modernit taiteilijat voi oivaltaa, koska he eivät ymmärrä olemassaolon kolmea aspektia. Taiteilijoita on ilmeisesti harhaanjohtanut se, että kaikilla tunteilla on objektiivisesti nähden väri, mutta he unohtavat, että jos tunteessa on jotain järjestäytyä (jotain korkeampaa kuin halu, jos halulla on jokin merkitys), niin tunteella on myös muoto ja energiaa, eikä sitä voi koskaan jäljittää taiteena. Kaiken muun tavoin taiteella on määrätty rajoituksensa. Jos nämä rajat ylitetään, päädytään järjenvastaisuuteen.

³Asianlaita on sama modernien muusikoiden yrittäessä esittää energia-aspektia musiikissa. Se todistaa nykyisestä, useimmissa tapauksissa tavallisesta käsitesekaannuksesta. Musiikin olemus on rytmi, sopusointu ja melodia. Jokin, mikä on vailla näitä kolmea, ei ole musiikkia, kutsukoot elämäntietämättömät sitä sitten miksi haluavat. Esoteerisessa merkityksessä musiikki on sielujen ykseyskokemuksia essentiaalimaailmassa, eikä siellä ole epäsointua.

9.151 Esoteerinen arvostelukyky

¹Esoteerinen arvostelukyky ei ole niin helposti hankittavissa, kuin useimmat näyttävät uskovan. Kyseessä on joko oman ymmärtämyksen yliarviointi ja toisten ymmärtämyksen aliarviointi tai päinvastoin toisten ymmärtämyksen yliarviointi. Vain pitkä virhearviointien kokemus näyttää opettavan, kuinka epäluotettavia omat ja toisten arviot ovat. Yleensä erehdymme, ja näin käy etenkin silloin, kun olemme varmoja siitä, että olemme oikeassa. Teoreettinen tieto (esoteerinen maailman- ja elämäntietämys) on välttämätön perusta, mutta arvostelukyky hankitaan vain kokemuksella, kokeilemalla ja saatujen kokemusten työstämisellä. Tämä kyky osoittautuu muun muassa oivalluksessa esoteriikan yhtäpitävyydestä todellisuuden kanssa, mahdollisuudessa tehdä viisaita päätöksiä myös niin kutsutuissa maailmallisissa asioissa. Mutta sitä ei saa sekoittaa viisauteen, johon vaaditaan essentiaalista intuitiota. Teoreettisen tietämyksen arvo on tietenkin riippuvainen saavutetusta kehitystasosta. Sattumalta voi tavata erittäin oppineita teoreetikkoja vailla arvostelukykyä, vailla kykyä soveltaa tietämystään järkevällä tavalla. On niin suunnattoman paljon oppineisuutta, jolle meillä ei ole vähintäkään käyttöä ja joka voi vaikuttaa ehkäisevästi käytännön harjoitukseen, joka voi saada monet meistä vaikuttamaan elottomilta tietosanakirjoilta vailla mahdollisuutta tajunnankehitykseen ja toteuttamiseen.

²Vain kausaaliminät voivat arvioida esoteriikan yhtäpitävyyden todellisuuden kanssa. Myös ensimmäisillä on looginen oikeus tulla vakuuttuneiksi, mikä johtuu osaksi siitä, että heillä tieto on piilevänä, koska he olivat esoteeristen tietokuntien vihittyjä aiemmissa inkarnaatioissa, osaksi siitä, että työhypoteesia voi loogisesti puolustaa. Vihkiytymättömillä, olkoot he kuinka oppineita, kuinka suuria mentaalisia neroja tahansa, ei ole loogista oikeutta arvioida asiaa, jota he eivät ole vilpittömästi tutkineet.

³Mitä enemmän esoteriikkaan syvenny, sitä selkeämmin ymmärtää, kuinka toivotonta on spekuloida ja kuinka välttämätöntä on rajoittua planeettahierarkialta saamiimme tosiasioihin. Inhimillinen järki ei voi ratkaista todellisuusongelmia, kaikkein vähiten spekuloida; siitä filosofia on riittävä esimerkki. Poikkeuksia ovat ne ajattelijat, jotka eivät olleet filosofeja, vaan esoteerikkoja (esimerkiksi Pytagoras, Platon, Demokritos), mutta jotka perusteettomasti luokitettiin filosofeiksi. He tiesivät, mistä he puhuivat.

⁴Tavalliselle järjelle esoteriikka on täynnä paradokseja, mikä osoittaa meidän perusluonteisen tietämättömyytemme, asia, jonka yksinomaan esoteerikko ymmärtää sen todellisessa merkityksessä.

9.152 Todellisuuskäsitys

¹Emotionaalimaailman ja mentaalimaailman ainemuodot (lukuun ottamatta evoluutio-olentojen verhoja), ovat näiden maailmojen tuntevien ja ajattelevien olentojen muodostamia. Esoteerisesti tietämättömät kokevat nämä ainemuodot omana, vapaana pysyvänä todellisuutena. Mutta se ei oikeuta kieltämään emotionaalisen ja mentaalisen maailman olemassaoloa.

Nämä maailmat koostuvat niin primaari- kuin sekundaariaineesta. Sekundaariaineen muodot vaikuttavat harhauttavasti näiden maailmojen ihmisiin, mikä on kokonaan toinen asia, ja pitäisi riittää, kun asiasta huomautetaan ja selitetään, että monet näissä maailmoissa esiintyvät ihmis- ja jumalhahmot ovat mielikuvituksen luomuksia ja että tietämättömät kokevat ne aina evoluutio-olentoina, vaikka ne itse asiassa ovat involuutio-olentoja, elementaaleja.

²Monet esoteerikot sanovat, että esoteerinen tieto on avannut heille ”tien todellisuuteen”, tarkoittaen tietä todellisuuden ymmärtämiseen. Itse asiassa kaikki on todellisuutta, koska mitään epätodellisuutta ei voi olla olemassa. Fyysinen todellisuus on yhtä todellinen kuin mitkä tahansa korkeammat maailmat: kaikki on jumalallista, vaikka alempien luomakuntien monadit eivät voi ymmärtää tätä.

³Todellisuuskäsitys, kolmen todellisuusaspektin käsittäminen, on täysin erilainen eri atomimaailmoissa. Loogisesti katsoen jokaisen yksittäisen maailman yksilöiden yleispätevän ja yhteisen todellisuuskäsityksen täytyy päteä heille ainoana oikeana. On kokonaan toinen asia, että alempien maailmojen, esimerkiksi ensiminän maailmojen todellisuus ilmenee erilaisena toisminälle, edelleen toisella tavalla kolmasminälle ja niin edelleen yhä korkeammissa valtakunnissa oleville. Uusien ulottuvuuksien myötä kaikki ilmenee erilaisena, niin aine kuin tajunta ja energia ilmenevät uusina kaikissa maailmoissa. Tämä tietoteoreettinen oivallus on välttämättömän käsitesekaannuksen välttämiseksi. Se selvittää kertakaikkisesti vanhan itämaisen sanontatavan illusiivista todellisuuskäsitystä koskevan loogisen virheen, selvittää, kuinka tämä on voinut syntyä. Ja se osoittaa, että kaikki tähänastiset tietoteoreettiset spekulatiot ovat järjettömiä; uuden todisteen sille, että ensiminän on mahdotonta ratkaista olemassaolon ongelmia spekuloiden. Sellaisten yritysten lapsenomaisuus pitäisi pian kyetä oivaltamaan.

9.153 Usko

¹Pelkkä usko vaikuttaa ehkäisevästi tajunnankehitykseen. Tästä syystä Buddha kielsi oppilaitaan uskomasta. Se, mikä hyväksytään sen jälkeen, kun analyysi on osoittanut sen todennäköisyyden ja loogisen pitävyyden, on vain työhypoteesi, eikä ole mikään varma perusta, jolle rakentaa. Kerran vihityn merkki on se, että asia on hänelle itsestään selvä.

²Uskon voidaan sanoa olevan varmuutta ja vankkumatonta luottamusta. Itse asiassa se voi olla kuinka järjetön tahansa, mistä lukemattomat hullut kaikkina aikoina ovat todistena. Mutta se voi myös perustua todellisuustiedolle, jolloin sillä on vankkumaton perusta.

³Esoteriikasta ei saa koskaan tulla uskon asia; eikä sitä saa hyväksyä sen todennäköisyyden vuoksi. Jokaisen on ainakin loogisesti tultava vakuuttuneeksi sen pitävyydestä. Mikään ei olisi helpompaa kuin osoittaa sen oikeellisuus kokeellisesti. Mutta siten vedottaisiin herkkäuskoisuuteen, ja juuri näin ei pitäisi tapahtua. Esoteriikan perusta on terve järki, ja tätä on kehitettävä, ennen kuin yksilö on kypsä tälle tiedolle.

⁴Ilmaisu ”terve järki” on (kuten tavallista) erittäin väärinkäytetty. Terve järki on ihmisen korkein mentaalinen kyky, eikä useimmilla ole edellytyksiä edes ajatella loogisesti ja periaatteellisesti. Se, että käsittää johtopäätöksen loogisen oikeellisuuden, sen jälkeen kun on saanut ajatusketjun selvitettyksi, ei ole samaa kuin kyetä itse löytämään välivaiheet. Edelleen vallitsee hyvin suuri epäselvyys elementaarisesta logiikasta. Ja uudenaikaiset (Bertrand Russellin ja muiden) tekemät yritykset osoittavat, että korkeampilaatuinen logiikka on edelleen tutkimatonta aluetta. Jokaisen yrityksen, joka sekoittaa (laatua koskevan) logiikan (määrää käsittelevään) matematiikkaan, täytyy johtaa harhateille.

⁵Usein huomaa, että ihmiset ovat epävarmoja siitä, onko D.K. (45-minä) oikeassa ja että heidän täytyy kysellä emotionaaliasteella olevilta, mitä mieltä he ovat, ennen kuin he ”voivat uskoa sen”. O sancta simplicitas!

ESOTEERINEN PEDAGOGIIKKA

9.154 Johdanto

¹Esoteerisen tiedon laita on samoin kuin kaikenlaisen muun tiedon. Luonnontieteistä, matematiikasta tai filosofiasta ei voi käsittää mitään, ennen kuin on opiskellut näitä aineita. Miksi sitten tahdotaan osata heti suoraan ymmärtää esoteriikkaa, vaikeinta kaikesta tiedosta, koska se käsittelee sellaista (tuntemattomille todellisuuksille kuuluvia käsitteitä), mistä ihmiskunta ei mitään tiedä?

²Useimmat tahtovat muotoilla mielipiteensä nopeasti, jolloin he osoittavat, kuinka aavistamattomia he ovat vaikeuksista. Esoteriikka on jotain täysin toisenlaista kuin ihmisten näennäistodellisuus ja merkitsee perusteellista uudelleenajattelua kaiken suhteen.

³Todellisuustiedon ymmärtäminen mahdollistuu vasta kun yksilö on vapautunut emotionaalisista illuusioistaan ja mentaalisista fiktioistaan. Vallitsevat katsantotavat ovat ylipääsemättömiä esteitä.

⁴Tiedon kolme edellytystä: toive hankkia se, kyky käsittää ja ymmärtää se, kyvyttömyys sen väärinkäyttöön.

9.155 Esoteriikan ymmärtäminen

¹Useimmat Laurencyn opiskelijat, jotka sanovat, että he ovat ymmärtäneet esoteriikan, eivät ole ymmärtäneet sitä, vaan ainoastaan uskoneet ymmärtäneensä sen. He uskovat ymmärtävänsä, koska sanottu kuulostaa järkevältä, kohtuulliselta, todennäköiseltä ja luotettavalta ja että he sen tähden hyväksyvät sen. Mutta ymmärtäminen on jotain muuta. Esoteriikkaa ei hallitse noin vain ilman muuta. Pytagoras määräsi kaksi vuotta opintoja, jotta oppilaista tulisi kykeneviä asettamaan edes kysymykset oikein. Ulkopuolisten torjuva kritiikki ja sen epäluotettavuus vahvistavat hänen vaatimuksensa oikeellisuuden.

²On ilmeisesti huomautettava, ettei ole ymmärtänyt, ennen kuin hallitsee järjestelmän, ja ettei ole hallinnut järjestelmää, ennen kuin voi sen avulla järkevästi ja yhtenäisesti selittää aiemmin selittämättömiä ilmiöitä. Vain se on todella ymmärtänyt, joka voi itse arvioida, kuinka asian täytyy olla ja saa sen jälkeensä vahvistetuksi.

³Ymmärtämyksen perustana on siten vertailu aiemmin oikeaksi katsotun ja itse järjestelmän pitävyyteen kohdistuvan loogisen tarkistuksen välillä. Silloin ymmärtää myös, kuinka paljon tai kuinka vähän perusjärjestelmä voi selittää ja kuin monta lisätosiasiaa tarvitaan lisäselityksille.

⁴Esoteriikka (hylozoiikka) jää useimmille ihmisille työhypoteesiksi, koska he ovat joko mentaalisesti kyvyttömiä hallitsemaan järjestelmän tai eivät välitä uhrata tarvittavaa työtä sen hyväksi. Kunhan vain kykenee järkevästi selittämään tuhansia muutoin selittämättömiä asioita, huomaa pian järjestelmän yhtäpitävyyden todellisuuden kanssa.

⁵Itse asiassa ei ole ymmärretty, jos ei herää kysymyksiä, jotka vaativat vastauksen. Mitä enemmän on ymmärtänyt, sitä useampia ongelmia ilmenee. Ne, jotka sanovat, että ”tämähän on kaikki, mitä tarvitsee tietää”, eivät ole ymmärtäneet paljon. Niiden lukijoiden kysymyksistä päätellen, jotka ovat vaatineet tietää enemmän, vaikuttavat hyvin harvat Laurencyn teosten lukijoista ”ajatelleen edelleen”.

⁶Se, joka on ymmärtänyt, on myös yrittänyt toteuttaa. Pelkkä kyky luennoida hylozoiikkaa ei ole todiste ymmärtämyksestä.

⁷Korkeammat tajunnanlajit eivät olisi ponnistelun arvoisia, jos ihminen voisi ymmärtää nämä mentaalisilla käsitteillään. Ilman korkeampien lajien hankintaa (aavistuksen ollessa ensimmäinen yhteys intuitioon) hän ei voi edes tajuta, että voi olla olemassa korkeampia tajunnanlajeja kuin inhimillinen järki. Sen tähden on väärin olettaa, että filosofeilla, jotka ovat harjoittaneet konkritisoivaa mentaalitajuntaa, olisi erityisiä edellytyksiä esoteriikan ymmärtämiseen.

Itse taipumus konkretisointiin ehkäisee korkeamman tajunnan vaistoa (taipumusta abstraktioon). Taipumus konkretisointiin saa filosofit päätyämään käsittämättömään (mentaalisesti massiiviseen, liikkumattomaan), niin että monet eivät lopulta käsitä omaa filosofiaansa (Kant, Hägerström ja muut, eivät myöskään itämaiset filosofit). Viidennen luomakunnan opettajat voivat välittää korkeampien tajunnanlajien saavuttamiseen tarvittavat menetelmät tai ne voivat olla peräisin heiltä. Ilman heidän apuaan useimmat saavuttaisivat tämän tuloksen vasta seuraavalla aionilla (mentaaliaionilla).

⁸Alice A. Bailey oli vanha oppilas, joka (selväkuuloisuutensa ansiosta) kykeni julkaisemaan planeettahierarkian sihteerin D.K.:n hänelle sanelemat 18 kirjaa. Nämä kirjat on tarkoitettu oppilaille (mentaaliminuuksille), eivät tavallisille esoteerikoille (oppilaskokelaille). Tästä tiedotuksesta huolimatta epäkypsät ovat tarttuneet D.K.:n kirjoihin valitettavien seurauksin; väärinkäsitys ja vääristäminen. Kuten tavallista uskovat itseriittoiset käsittävänsä ja ymmärtävänsä kaiken, aavistamatta, että heidän käsityksensä on emotionaalinen eikä mentaalinen, kaikkein vähiten kausaalinen. Vain kausaalitajunta kykenee tulkitsemaan oikein enimmänsä D.K.:n sanomasta. Oppilaiden (erilaisten asiantuntijoiden) tulisi ”alasmitoittaa” hänen teoksensa, tarve, josta D.K. itse on huomauttanut.

⁹Esoteeriikan suhteen kukaan ei voi ymmärtää oman tasonsa yläpuolella olevaa: oman kehitystason, tiedollisen tason, käsitystason, kokemustason yläpuolella olevaa. Monet väärinymmärtämykset voitaisiin välttää, jos esoteeriikan opiskelijat tekisivät tämän itselleen selväksi alusta alkaen. Kausaaliaineen voi ymmärtää, kun voi todeta sen olemassaolon ja analysoida sen koostumuksen. Kausaalitajunnan voi ymmärtää, kun on tullut kausaaliminäksi. Kaikki, minkä voi tietää kausaalimaailmasta sitä ennen on mentaalinen kuvaus, johon käytetään fyysisistä esitysmateriaalia, niin kutsuttuja symboleja. Meidän on selvittävä sellaisilla apukäsitteillä siihen saakka, kunnes olemme hankkineet niin subjektiivisen kuin objektiivisen tajunnan yhä korkeammissa ainelajeissa.

9.156 Piilevä tieto

¹Platonin lause ”tieto on uudelleenmuistamista” tai, jos niin tahtoo, ”ymmärtäminen on uudelleenmuistamista”, on haettu esoteeriikasta. Lause tarkoittaa, että ymmärtämys vaatii syvälistä perehtyneisyyttä, edellisissä elämissä saatujen kokemusten perinpohjaista työstämistä, eikä yleensä vain yhden inkarnaation, vaan kokonaisen inkarnaatiosarjan ajan. Esoteerinen tieto on täytynyt hankkia edellisissä elämissä ja sisällyttää alitajuntaan menetelmällisen työstämisen avulla. Koska esoteerista tietoa opetettiin Atlantiksen jälkeen vain salaisissa tietokunnissa, on esoteeriikan oikeellisuuden oivaltanut uudistanut perehtyneisyytensä, ollut siten vihitty, luultavasti jopa useamman kerran.

²”Vihityillä” tarkoitetaan seuraavassa kaikkia, jotka ovat jossain edellisessä inkarnaatiossa olleet johonkin planeettahierarkian perustamaan esoteeriseen tietokuntaan vihittyjä. Myös toisenlaisia tietokuntia on ollut olemassa. Tietokunnissa oli seitsemän astetta. Useimmat vihityt ovat jääneet ensimmäiseen tai toiseen asteeseen. Hyvin harvat saavuttivat yli kolmannen asteen.

³Kaksi alinta astetta läpikäyneet oivaltavat, että elämä on kuolemattomuutta, jatkuvaa muodonmuutosta ja kehittymistä, että oikeudenmukaisuus hallitsee maailmaa, että tämän vastakohta on pelkkää illuusiota.

⁴Esoteerisen tietokunnan kolmanteen asteeseen vihityillä esoteerinen tieto on piilevänä. Näillä harvalukuisilla on synnynnäinen ymmärtämys esoteeriikkaa kohtaan. Uudessa elämässä saatu yhteys merkitsee hetkellistä ymmärtämystä, välitöntä, itsestään selvää oivallusta hylozoikan yhtäpitävyydestä todellisuuden kanssa. Heidän tapauksessaan tämä sulkee pois kaiken puheen työhypoteesista. Vain nämä vanhat vihityt ovat kiinnostuneita esoteeriikasta.

⁵Vihkiytymättömälle esoteeriikka jää työhypoteesiksi. Jos hän kuitenkin vaivautuu hallitsemaan järjestelmän, niin että hän sen avulla voi selittää monia muuten selittämättömiä ilmiöitä, tulee järjestelmästä hänelle loogisesti pakottava, eikä se sen jälkeen enää ole työhypoteesi.

⁶Muu osa ihmiskuntaa ei hyväksy esoteriikkaa, ennen kuin ”oppineet”, akateemikot ja tutkijat, tohtorit ja professorit opettavat sitä yleisesti, sillä silloin se on ”tiedettä”. Tähän liittyy tosiasia, että kaikesta ylifyysisestä tiedosta, jos se hyväksytään, voi tulla useimmille vain ”uskonasia”, ei todellinen oivallus.

⁷Vanhoista vihityistä on yleensä tullut skeptikkoja, kun he eivät ole kyenneet löytämään uudelleen menettämäänsä tietoa. Tutustuttuaan muihin maailman- ja elämäkatsomuksiin, he ovat jatkuvasti sanoneet, ”näin se ei voi olla”, ja lopulta he ovat epäilleet ihmisen mahdollisuutta saavuttaa tietoa todellisuudesta. Asian traagisuus ilmenee siinä, että he usein kulkevat halki elämän tuntien pysyvää epävarmuutta, mikä puolestaan vaikuttaa heidän mahdollisuuksiensa sopeutua olemassaoloon. Vielä traagisempaa on, kun he saadakseensa tarvitsemansa ”varmuuden” (”rauhan sieluunsa”) hyväksyvät sellaisen, mikä merkitsee heidän kerran hankkimansa terveen järjen kieltämistä. Heitä on valitettavasti enemmän kuin voisi uskoa.

9.157 Esoteeriset opettajat

¹Mitä korkeamman maailman opettaja on saavuttanut, sitä vähemmän sopiva hän on opettajaksi. Yleisesti ottaen kausaaliminuuksia korkeammat minät (46-minät jne.), eivät sovellu ihmiskunnan älymystön opettajiksi, tekemään tietoa ”vihkiytymättömille” käsitettäväksi. Toisminät eivät sovi ensimmäisten opettajiksi. He ovat etääntyneet aivan liian paljon ensimmäisten käsitemaailmasta voidakseen ilmaista itseään ymmärrettävästi näille; joka tapauksessa yksilölliseen ja yleiseen illuusio- ja fiktioajatteluun uudelleen paneutuminen aiheuttaa heille tarpeetonta vaivaa. Sen sijaan he voivat opettaa kausaaliminuuksia, jotka osaavat edelleen käyttää mentaalisia käsitteitä täsmällisesti.

²Kausaaliminät ovat joka suhteessa opettajiksi sopivia, jos he lainkaan ovat kiinnostuneita opetusalaista. Parhaimpia ovat kausaaliminät, joilla on toinen, kolmas tai viides departementti kausaaliverhossaan. Sopimattomimpia ovat kiihkoilijat, joilla on kuudes departementti kausaaliverhossaan.

³Parhaimpia opettajia ovat ne, joilla itsellään on ollut oppimisvaikeuksia. Ne, joille se on ollut helppoa, eivät näe käsittämisen vaikeuksia. Sama koskee esoteerisia opettajia. Ne, jotka ovat helposti hankkineet intuition, tyydyttävät harvoin täsmällisten mentaalisten määritelmien tarpeen. Aivan liian usein he käyttävät vihjauksia ja löysiä lausuntoja, mikä vähentää heidän opetustoimensa arvoa.

⁴Esoteriikan opettaja ei saa koskaan lähteä siitä, että hänen sanomansa on tullut oikein ymmärretyksi, vaan hänen täytyy myös vakuuttua siitä, että näin on. Jos hän ei sitä tee, hän tekee virheen, johon aivan liian monet syylistyvät. Se, mitä ei ole ymmärretty, on joko tehotonta tai jatkuvan väärinkäsityksen lähde, mistä monet okkultiset lahkot ovat todisteena. Esoteeristen oppikirjojen hankaluutena on, että lukija jätetään oman tulkintansa varaan.

9.158 Tieto pitää työstää

¹Monien kirjojen lukeminen edistää pinnallisuutta, mikä ei ole hämmästyttävää kun huomoidaan useimpien kirjojen tarjoama sisältö. Tästä on ollut tuloksena, että monet eivät ole oppineet edes lukemaan. Hylozoiikka eli todellista tietoa todellisuudesta ja elämästä ei kannata lukea tavalliseen tapaan. Tietojärjestelmästä täytyy tulla elävä kokonaisuus, joten lukija voi itse ratkaista lukuisia muuten ratkaisemattomia ongelmia. On moniasteista omaksumista. Useimmat näyttävät tyytyvän saamaan ”vision” olemassaolosta. Niiden, jotka tahtovat ymmärtää yhä enemmän, täytyy työstää saamansa tieto ja soveltaa sitä.

²Tieto voidaan työstää kahdella tavalla. Voi opiskella olemassaolon aine- ja energia-aspektia, objektiivista tietoa. Voi ottaa erityisesti huomioon tajunnanaspektin, mikä on edellytys korkeamman tajunnan hankinnalle. Tämä merkitsee oman niin kutsutun sielunelämän tajunnansisällön subjektiivista tarkastelua. Se on suoriin tie intuition hankintaan.

³Esoteriikasta lukeminen tai kuuleminen ei kelpaa mihinkään. Se, joka ei työstä näitä ideoita ja tosiasioita ajatteluunsa (silloin kun hänen ei tarvitse täyttää eksoteerisia velvollisuuksiaan) niin, että hän elää tässä ajatusmaailmassa, niin erilaisessa kuin esoteerisesti tietämättömien, ei opi ajattelemaan yhdenmukaisesti todellisuuden kanssa. Mentaalimaailmassa voi oleskella, vaikka onkin fyysinen olento. Siten saa myös perspektiiviä olemassaoloon.

⁴Jos työstää itse järjestelmän, kunnes osaa selittää aiemmin selittämätöntä, tulee hypoteesista yhä todennäköisempi, mitä enemmän osaa selittää. Jos järjestelmä on itselle selvä, osaa myös arvioida, kannattaako puhua eksoteristien kanssa näistä asioista. Heidän pitäisi olla ainakin kiinnostuneita elämänkatsomuskysymyksistä ja olla etsijöitä. Muuten ”kaikki putoaa kalliolle”.

⁵Kertaaminen edistää ymmärtämistä ja oppimista. Monet tyytyvät lukemaan pikaisesti läpi esoteerisen perusteoksen, joka esittää täysin uuden todellisuuskäsitteen. Sen, mitä ei pitäisi lukea sata kertaa, voi jättää lukematta. Perusteosten opiskelussa ei yksinkertaisesti tule koskaan valmiiksi.

⁶Kirjailija helpottaa lukijan opintoja palaamalla usein samaan asiaan uudella muotoilulla, valaisemmalla uudella tavalla. Kirjailija tekee siten sen, mitä lukijan olisi pitänyt tehdä, nimitäin meditoita lukemaansa ja huomioida jokainen sana. Lukeminen on taito, jonka harvat ovat oppineet. Sitä ehkäisee myös monien sellaisten kirjojen lukeminen, joita ei olisi koskaan pitänyt painaa. Arvostelukykä kehittää laatu, ei määrä. Useimmat ”lukijat” ovat rikkilukeneita ja heistä tulee vain passiivisesti vastaanottavia.

9.159 Esoteeristen opintojen edellytykset

¹Tärkein kyky on suhteellisuuden taju, edelleen hyvin harvinainen kyky. Ilman tätä myös esoteerinen tieto on tuskin enempää kuin taikauskoa ja kaikki ohjeet käsitetään väärin. On olemassa suuri vaara, että ennen kuin opiskelijat ovat toteuttaneet tiedon, heistä tulee karikatyyreja ja naurettavia ilmiöitä, jotka saavat ihmiset luopumaan sellaisesta ”opista”. Vaaditaan elämäkokemuksella hankittua arvostelukykä, jotta kykenisi suhteellistamaan tavallisen kaikkea koskevan absoluutinnin sijaan. Terve järki on tärkeä ominaisuus.

²Esoteriikka ei lakkaa olemasta esoteerista sen tähden, että se julkaistaan. Se jää edelleen esoteeriseksi niille, jotka eivät ole koskaan olleet vihittyjä. Sen voi käsittää, niin kuin filosofit käsittävät filosofian, mutta ei ymmärtää. Ymmärtämys on alitajunnassa säilyneen kerran suoritettujen työstämisen uudelleenmuistamista.

³Piilevä kokemus on hankittu omien menneissä inkarnaatioissa saatujen elämysten ja kokemusten kautta. Sen, minkä välittömästi ymmärtää, tietää välittömällä varmuudella. Niin pian kuin kerran vihitty saa yhteyden vastaavaan tietoon uudessa elämässä, heräävät saadut kokemukset uuteen eloon, eikä hänen tarvitse saada samoja kokemuksia uudelleen. Esoteerikko tietää sen, mitä hänellä on piilevänä. Se on asia, jota ei voi käsittää kukaan, joka ei ole koskaan ollut vihitty, jolla tieto ei siten ole piilevänä.

⁴Esoteeristen tietokuntien korkeammilla asteilla vihitty sai kokea todellisuuden. Opetus tapahtui siten, että oppilaalle näytettiin ikään kuin elokuvana nämä prosessit, jotka antoivat välittömän katsauksen niihin todellisuuksiin, jotka hän aiemmin oli hallinnut teoreettisesti.

⁵Saavutetusta kehitystasosta riippuu, kuinka paljon etsijä voi hyödyntää esoteriikasta. Yleensä se on huomattavasti vähemmän, kuin mitä useimmat heistä uskovat, riippuen lähinnä käsittämisen ja ymmärtämisen välisestä suuresta erosta. Ymmärtäminen vaatii edeltävää kokemusta ja sen työstämistä. Ensimmäisiä luonnehtiva yleinen piirre on, että he uskovat ymmärtävänsä sen, minkä he kykenevät vain käsittämään. Ja tästä johtuvat esoteriikkaa opiskelevien keskuudessa esiintyvät erilaiset käsitykset. Ymmärtämyksen suurin este on syvään juurtunut taipumus spekulointiin, rakennelmien ja fiktioiden laatimiseen, jotka kaikki sulkevat tien ”etsivälle vaistolle”. Tämän taipumuksen perustana on jonkin varman ja kiinteän tarve. Mutta tajunnan kehitys on jatkuva, koskaan loppumaton prosessi, ja kaikki oletukset ovat vain väliaikaisia, korkeimpia mahdollisia saavutetulla tasolla.

⁶Älykköjen on helppo omaksua kaikenlaista tietämystä ja heille ominainen yleinen piirre on, että he rupeavat välittömästi spekuloidaan esoteerisilla tosiasioilla, mikä on kohtalokas virhe. Heidän pitäisi olla selvillä siitä, että esoteriikka vie heidät täysin toiseen, tavallisesta poikkeavaan katsantotapaan, että on ajateltava täysin uudella tavalla ja että ennen koko järjestelmän hallintaa heidän ajattelunsa vaikuttaa yksinomaan harhauttavasti ja vaikeuttaa täsmällistä esoteerista käsitystä, jollemme sanoisi tekee sen mahdolltomaksi. Vanhan kokemuksen mukaan esoteeristen ideoiden ja tosiasioiden tehokas opiskelu vaatii vähintään kaksi vuotta, ennen kuin on hankkinut taidon ymmärtää oikein, ensimmäisen edellytyksen itsenäiselle ajattelulle, jolloin ei voi olla kyllin varovainen sitovien johtopäätösten tekemisessä. Erittäin älykkäät okkultistit ja selvänäkijät osoittavat, kuinka helposti joutuu harhateille. He eivät ole edes aavistaneet niitä vaikeuksia, jotka odottavat kaikkia, ennen kuin heistä on tullut kausaaliminuuksia. Tämän ei pitäisi saada ketään luopumaan ahkerasta analyysistä, mutta se voisi olla heille varoituksena siitä, ettei pitäisi uskoa oman arvostelukykyensä luotettavuuteen. Vain planeettahierarkian oppilaiden tulisi esiintyä esoteerisina opettajina ja näin siksi, että heidän opettajansa voivat tarkistaa heidän käsityksensä.

9.160 Esoteeristen opintojen tarkoitukset

¹Symboliikka on tarkoitettu kausaaliminuuksille, ei alemmille minuuksille. Symboliikka teki tiedon luoksepääsemättömäksi vihkiytymättömille ja auttoi myös kehittämään intuitiota (46-tajuntaa). Alempien minuuksien on kehitettävä mentaalitajuntaa, ja eräs Pytagoraan tehtävistä oli alasmitoittaa tieto mentaaliselle tasolle, joten se voitiin muotoilla mentaalijärjestelmäksi. Okkultistit, jotka ymmärtävät kaiken paremmin ja joiden on tehtävä kaikki toisin, ovat alkaneet laatia uusia symboleja ymmärtämättä, etteivät heidän symbolinsa anna lisätietoa, vaan ovat sen sijaan harhauttava ajatusleikki. On toivottavaa, ettei hylozoiikka joudu sellaisen harkitsemattomuuden kohteeksi, vaan saa jäädä siksi, mitä se on eikä miksikään muuksi; mentaalijärjestelmäksi, järjen käsitteiden järjestelmäksi.

²Kykenemättömyys tehdä johtopäätöksiä tiedoksi saadusta todistaa mentaalisesta inaktiivisuudesta. Kaikesta on erityisesti huomautettava niin kuin alakoulun luokalle. He ovat saaneet tietää, että ajatus voi saavuttaa kaikki, että esoteerikon täytyy oppia vaikenemaan, mutta he eivät koskaan tee johtopäätöstä, että vaikeneminen viittaa myös ajatteluun. Loputonta henkilökohtaista juoruilua kaikista, vaikka he ovat saaneet tietää, että se loukkaa vapauden lakia, että se, joka panettelee tulee panetelluksi. Mitä hyötyä esoteriikasta on niille, jotka eivät koskaan sovelta tietoonsa saamaa? Suurempi tieto merkitsee suurempaa vastuuta. Esoteriikka on niille, jotka tahtovat itsetoteutusta. Niille, jotka eivät sitä tahdo, se voi kääntyä vielä huonommaksi, korjuuta lisääväksi kylvöksi.

³Se, joka on hankkinut esoteerista tietoa ja oivallusta (ei vain teoreettista tietämystä), ei välitä siitä, kuinka pian hänestä tulee toisminä, vaan kuinka hän voisi auttaa toisia heidän tajunnankehityksessään. Monet eivät oivalla, että heidän innokkaat yrityksensä ylettyä korkeammalle voivat olla merkki ”henkisestä itsekkyydestä”. Pytagoras teroitti oppilailleen: ”Se, joka kulkee oikeaa tietä, ei ole olemassa itseään vaan toisia varten”. Muuten hän on joutunut väärälle tielle.

⁴Jonkun esoteerikon teoksen hyödyntäminen niin, että voi käsittää, ymmärtää ja toteuttaa, ei merkitse, että on kyennyt hyödyntämään kaikki ne elämäkokemukset, jotka muodostavat teoksen perustan. Tämän asian pinnalliset lukijat jättävät usein huomiotta. Joskus on niitä, joilla on enemmän piilevää tietoa kuin kirjailijalla, ja saatuaan sitten muistaa tämän piilevän tietonsa uudelleen, he ymmärtävät jopa enemmän kuin kirjailija. Mutta he eivät osoita kiitollisuuttaan ”herätyksestä” aliarvioimalla herättäjää. Teoreettisiin ongelmiin kohdistuva asiallinen kritiikki on toivottavaa ja välttämätön oikeaa todellisuuteen orientoitumista varten. Mutta henkilökohtainen kritiikki elämän suhteen on vapauden lakia vastaan.

⁵Esoteriikka luo pohjan uudentulaiselle ihmiselle, ja tämä on esoteerisen psykologian ja pedagogian tehtävä.

⁶Eräs aikamme tiedolle tyypillisimmistä piirteistä on teoreettisen tietämyksen suunnaton yliarviointi, huolimatta siitä, että enin tästä tietämyksestä on käytäntöön kelpaamatonta ja usein siitä tulee este. Teorian tulisi tehdä meistä kykeneviä hyödyntämään kokemukset järkevällä tavalla. Sen sijaan siitä on tehty itsetarkoitus, mikä tekee teoreetikoista elämään soveltumattomia.

⁷Tyypillistä on myös kaikenlaisten kurssien järjestäminen ja niiden tärkeyden suunnaton, naurettavuutta hipova ylikorostaminen. Kuinka monet saavat näissä yhteyksissä oppia oivalta-maan oman tietämättömyytensä ja niin kutsutun oppineisuuden riittämättömyyden?

⁸Ihmiset uskovat ymmärtävänsä esoteriikan, kun he kykenevät korkeintaan käsittäen omaksumaan esoteerisen tietojärjestelmän. He käsittävät kaiken emotionaalisesti ja uskovat siten ymmärtävänsä. He eivät osaa erottaa emotionaalista ja mentaalista käsitystä. Tämä on mahdollista vain mentaaliminuuksille. Monesti tapaa niin kutsuttuja esoteerikkoja, jotka ovat väärinkäsittäneet enimmänsä. Opettajalle on tärkeää vakuuttua siitä, että hänen sanomansa tulee oikein käsitetyksi, ja ettei hän tee yleistä virhettä ajattelemalla tulleen ymmärretyksi. Oikeastaan ihmiset osoittavat käsittäneensä todella vasta sitten, kun he esittävät järkeviä kysymyksiä.

ESOTEERINEN KIRJALLISUUS

9.161 *Intialainen kirjallisuus*

¹Niin Patanjalin *Joogasutrat* kuin *Bhagavadgita* ovat planeettahierarkian jäsenten kirjoittamia ja sen tähden niitä pidetään erityisen arvokkaina. Ne ovat monien kääntämiä. Myös käännöksinä ne ovat kuitenkin liian vaikeatajuisia länsimaalaisille. Niiden käsittäminen (ymmärtäminen on jotain muuta) vaatii perehtymistä niin esoteeriseen symbolikieleen kuin joogaterminologiaan ja orientaaliseseen katsantotapaan yleisesti. Pelkkä käännös ei siten riitä. Nämä molemmat kirjoitelmat on tarpeen työstää länsimaiseen käyttöön. Osan sisällöstä voi karsia pois, kaiken epäolennaisen, joka kuuluu orientaaliseseen kehykseen. Niiden olennainen sisältö on tieto todellisuudesta ja tajunnankehityksen menetelmät. Tämä olisi tulkittava uudelleen, niin että se esitetään hylozooisen mentaalijärjestelmän terminologialla. Mutta tämä työ vaatii yli-inhimillisen minän; pelkkä inhimillinen minä ei voi välttää väärintulkintaa. On vain toivottavaa, että jokin planeettahierarkian jäsen ryhtyy työhön.

²On täysin tarpeetonta uhrata aikaa ja työtä sanskritin opintoihin, jotta voisi lukea Patanjalin suutroja. Sanskritiksi ei ole mitään tietoa, jota ei voi esittää länsimaisella kielellä ja hylozooisella terminologialla ja sitä paitsi suunnattoman yksinkertaistettuna, sen jälkeen kun se on vapautettu symboliikasta. Kun kerran oppi on saanut tulla eksoteeriseksi, ei ole aihetta tehdä sitä vaikeapääsyiseksi, vaikeasti käsitettäväksi. Liikeaspektia koskevan tiedon täytyy jäädä suurelta osalta käsittämättömäksi, mikä on kokonaan toinen asia.

9.162 *D.K.:n ja Alice A. Baileyn kirjoitukset*

¹On tarpeen erityisesti huomauttaa siitä, että vain oppilaat voivat ymmärtää D.K.:n Alice A. Baileylle sanelemia teoksia oikein. Oma vaaransa piilee siinä, että uskoo ymmärtävänsä sellaista, joka on oman tason yläpuolella. Joka tapauksessa on oltava mentaaliminä ja hyvin perehtynyt esoteeriseen kirjallisuuteen ja symboliikkaan. Sama koskee Blavatskyn *Salaista oppia*, joka yleisesti ottaen on myös D.K.:n työtä. H.B.P myönsi itse, ettei hän ymmärtänyt kaikkea kirjoittamastaan. Monet uskovat ymmärtävänsä sen paremmin kuin H.B.P., mikä tietenkin kuuluu tavalliseen itsen yliarvioimiseen ja arvostelukyvyyttömyyteen.

²Voidakseen välttää väärinymmärrykseltä ja käsittääkseen seuraavanlaisen esoteerisen lauseen, täytyy tietää, mistä on kysymys: "He has learnt through meditation to make contact with the soul, the Son of Mind, Who is himself and has in time identified himself with that soul; he becomes the soul in fact." Tavallisen logiikan mukaan tämä merkitsisi, että tässä tarkoitetaan

yhtä yksilöä (monadia), joka on kaksi yksilöä (monadia), siis silkkaa mielettömyyttä. Ei ole ihme, että vihkiytymättömät, jotka sattumalta löytävät sellaista gnostilaista kirjallisuutta ja yrittävät tulkita esoteerisia symboleja ja paradokseja, eivät aikaansaa muuta kuin pelkkää roskapuhetta, niin kuin kävi elämäntietämättömien teologien tapauksessa eri kirkolliskokouksissa.

³Kommentoidessaan Patanjalia kirjassa *The Light of the Soul* Alice A. Bailey on tehnyt loistavan yhteenvedon siitä elämäntaidosta, jota D.K. pyrki opettamaan oppilailleen. Kirjan voidaan sanoa olevan tärkein koskaan julkaistu teos niin itämaisestä kuin länsimaisesta elämäntieteestä. Se ei ole helppolukuinen, mikä johtuu juuri sen itämaisyydestä.

⁴Pitäisi olla selvillä siitä, että kyseessä on monien inkarnaatioiden työ ja että on ”kiiruhdettava hitaasti”. Kaikki into, kaikki kiire, kaikki kiihko, ehkäisee tarkoitusta. Ei ole mikään huono saavutus onnistua kahdessatoista inkarnaatiossa sen jälkeen, kun on päättänyt elää itse-toteutukselle.

9.163 Suositeltavaa kirjallisuutta

¹Jokaiselle tarkoituksenmukaiseen elämään ohjeita etsivälle suositellaan Alcyonen (Krishnamurtin) julkaisemaa pientä kirjoitusta *Mestarin jalkojen juuressa*. Puhuja on 44-minä K.H. (alias Pythagoras). Kirjoituksen nimenä pitäisi oikeastaan olla K.H.:n antama *Tie oppilaisuuteen*. Johdanto, luultavasti Leadbeaterin muotoilema, pitäisi poistaa. Se, joka ymmärtää sisällön ja joka suhteessa taukoamatta soveltaa ohjeita, on kypsä oppilaisuudelle. Se ei ole niin helppoa kuin miltä se näyttää, mutta se kannattaa. Se on kirjoitus, joka voi menestyksellisesti korvata Uuden testamentin, Vuorisaarnan mukaan lukien. Se riittää ohjaamaan täydelliseen elämään. Se vapauttaa myös mentaalisesti epäselvästä mystisestä kirjallisuudesta. Sen pitäisi olla erityisen merkityksellinen, koska se on saanut maailmanopettaja Christos–Maitreyan hyväksynnän, mitä Vuorisaarnalla ei ole.

²Niille, jotka toivovat tietoa käytännöllisestä elämäntieteestä, suositellaan lämpimästi Besantin ja Leadbeaterin ainutlaatuisista teosta *Talks on the Path of Occultism* (Theosophical Publishing House, Adyar, Madras, Intia).

³Muu arvokas kirjallisuus, jota voisi suositella, sisältää sveitsiläisen Carl Hiltyn teokset: *Glück I–III: Lesen und Reden, Neurasthenie*, evankeliumien yhteenvedo ynnä muut. Edelleen Johannes Müller-Elmäu: *Die Bergpredigt, Die Reden Jesu I–V* ja sarja muita psykologiaa ja muita kysymyksiä käsitteleviä kirjoja. Valitettavasti ne ovat unohdettuja, muutamista on olemassa huonoja käännöksiä ruotsin kielelle. On suuri määrä kirjallisuutta, joista lukijoille ei koskaan anneta tietoa, usein on kysymys arvokkaimmista kirjailijoista. Niin kutsutut kirjallisuuden standarditeokset, ”suuret” maailmankuulut kirjailijat, bestsellers jne., joilla kirjankustantamot harjoittavat kauppaa, voi jättää enimmäkseen ja ilman suurempaa menetystä luke-matta. Henkisten nerojen tuotteita ei kukaan mainosta. Ne eivät ole koskaan olleet ”myyntikel-poisia”, kannattavia. Ikään kuin niitä ei olisi koskaan ollut olemassa.

⁴Kaikkien psykiatrien, jotka ovat ylittäneet asteen, jolla kaikkien psykologien ilmiöiden alkuperän katsotaan olevan yksinomaan orgaaninen, pitäisi tutkia Justinus Kernerin *Die Seherin von Prevorst*. Sen lisäksi kirjassa on jotain kaikille esoteerikoille, sellaista, jonka helposti ohittaa, jos ei ole tarkkaavainen.

⁵On olemassa kirjoja, joiden kanssa ”ei koskaan tule valmiiksi”, koska ne sisältävät niin paljon elämäntietoa, että ne antavat uutta aineistoa omalle harkinnalle ollen samalla myös todellisia lohtukirjoja, joilla on jatkuva innostava vaikutus.

⁶Niin kuin jokainen uskonto vastaa parhaiten tiettyä tasoa, niin kirjoittaa jokainen kirjailija niille, jotka voivat käsittää hänen sanomansa, ja tämä pätee aivan erityisesti esoteerisiin kirjailijoihin. Kaikille ei voi kirjoittaa.

⁷On olemassa jokaista kehitystasoa vastaavaa kirjallisuutta, ja kirjallisuusluettelosta voi melko suurella varmuudella päätellä jonkin kansan keskimääräisen tason tai jonkin suuremman kansakunnan (esimerkiksi Yhdysvaltojen) epäyhtenäisyyden.

ESOTEERIKKO

9.164 Esoteerikko ja ”esoteerikko”

¹Monet uskovat olevansa esoteerikkoja sen tähden, että he oivaltavat jälleensyntymisen ja korjuunlain pätevyyden. Mutta sen sitä varten tarvitsee vain olla inkarnoitunut Intiassa, jossa koko kansa on kasvatettu siihen oppiin. Vielä kokemattomampi on se, joka uskoo, että älykkyys ja sivistys ovat merkkejä elämänymmärtämyksestä. Kulttuurin, filosofian ja tieteen historia on pikemminkin todiste vastakohdasta. Valitettavasti tässä maailmankolkassa, jota kutsutaan Skandinaviaksi, on vain harvoja esoteerikkoja. Okkultisteja, jotka ”tekevät kokeiluja totuudella”, on kuitenkin aika paljon.

²Monet Laurencyn kirjoja ystävien kehotuksesta hankkineet uskovat ymmärtäneensä sisällön ja kutsuvat itseään esoteerikoiksi. He ovat ehkä käsittäneet osan, mutta ymmärtäneet vähän niiden esoteerisesta sisällöstä. Useimmat ovat taipuvaisia yliarvioimaan omaa todellista ymmärtämiskykyään ja lausumaan liian pian valmiita mielipiteitä asioista, joita he eivät vielä hallitse. Sellaisten lukijoiden ei pitäisi kutsua itseään esoteerikoiksi, sillä siten he aliarvioivat asian. Esoteerikoksi ei tule pelkästään siksi, että on lukenut esoteerista kirjallisuutta tai on kiinnostunut sellaisesta.

³Esoteerikoksi voi kutsua itseään vasta sitten, kun on astunut esoteeriseen ajatusmaailmaan, ja kun esoteerisesta järjestelmästä on tullut mentaaliverhon tajunnassa elävä kokonaisuus, joka ikään kuin ”ajattelee itse” Augoeideen innoittamana. Aina on olemassa suuri vaara, että vastaava tapahtuu emotionaaliverhon tajunnassa ilman Augoeidesta, ja että yksilöstä tulee okkultisti ja illusiivisuuden auttamaton uhri.

⁴Esoteerikko ei sitä paitsi todista itsestään. Esoteerisia tosiasioita ja ideoita voi opettaa ilman että vastaanottaja tietää, että ne ovat esoteerisia. Vaikenemisen taitoon kuuluu, että jos tahtoo antaa ihmisille jotain pohdittavaa, ei sano enempää kuin mitä he tarvitsevat.

9.165 Esoteerikko ei koskaan spekuloi

¹Esoteerikko (kerran vihittynä) ei usko mihinkään, ei oleta mitään, ei arvaile mitään esoteerisissa kysymyksissä, ylifyysistä todellisuutta koskevissa kysymyksissä. Hän ei koskaan spekuloi esoteerisilla tosiasioilla, koska tuloksena ovat fiktiot. Hän joko tietää, tai ei tiedä. Hän pitää kaikkea spekulatiota periaatteellisesti epäluotettavana.

²Esoteerikko tietää, että hän vasta kausaaliminänä voi itse todeta esoteerisia tosiasioita. Siihen saakka, kunnes hänestä on tullut kausaaliminä, hän ei hyväksy mitään muita tietoja ylifyysisestä kuin planeettahierarkialta saamansa ideat ja tosiasiat, sillä vain viidennessä luomakunnassa olevat voivat todeta sellaisia. D.K.:n mukaan vasta 45-minät ovat kykenemättömiä erehtymään.

³Todiste sille, että tosiasiat ovat tosiasioita on, että niillä on määrätty paikka pythagoralaisessa mentaalijärjestelmässä ja että ne monipuolisesti selittävät aiemmin täysin selittämättömiä ilmiöitä. Tämä on lyhyesti esoteerikkojen tietoteoreettinen asenne ja looginen perusnäkemys.

⁴Todellinen esoteerikko ei pyri koskaan ratkaisemaan esoteerisia ongelmia, vaikka hän olisi spekulatioon taipuvainen ja vaikka hänen olisi vaikea luopua sellaisista yrityksistä. Hänen täytyy tietää, että vain toisminät kykenevät ratkaisemaan sellaisia ongelmia, että meidän on odotettava ratkaisua, kunnes hierarkia katsoo sopivaksi ilmoittaa sen. Jokainen spekulatio harhauttaa kaikki ne, jotka luottavat häneen hänen muutoin suurenmoisen lahjakkuuteensa vuoksi. Steiner on tyypillinen varoittava esimerkki. Sama koskee myös kausaaliminuuksia, joi-

den kuitenkin pitäisi tietää paremmin. Myös 45-minuuttien on usein käännähtävä erityisasiantuntijoiden puoleen heidän liikkua oman osaamisalueensa ulkopuolella ja joka tapauksessa 45-tason yläpuolella olevien ongelmien suhteen.

⁵Okkultistit sen sijaan uskovat kykenevänsä ratkaisemaan esoteerisia ongelmia, ja siten olemme saaneet lukuisia okkulttisia lahkoja, joilla kaikilla on eri mielipiteensä, aivan kuten filosofiassa. Odotettavissa ovat okkulttiset sanakirjat, sellaisia kuin filosofiset, joissa jokainen spekulointisija tuo esiin omat käsityksensä. Sama koskee Intiaa, jossa jokaisella joogaopettajalla on oma järjestelmänsä.

⁶Kaikenlaisiin päivittäisiin (elämänongelmien ulkopuolella oleviin) ongelmiin, esoteerikko suhtautuu tosiasioiden puutteessa lähinnä epäilevästi. Useimmissa tapauksissa hän kaiketi myöntää olettamuksen (mielipiteen) oikeellisuuden mahdollisuuden, mutta hän ei spekuloi sen todennäköisyydestä. Kokemus on opettanut hänelle, että tuskin prosentin verran olettamuksista on oikein. Ihmiset pitävä arvailujaan tosiasioina. Se kuuluu näennäisyyteen.

⁷Muuten elämä on moninaisuudessaan niin monimutkaista, että ainoastaan deevahierarkialla, aineaspektin edustajalla, on mahdollisuus todeta tosiasioita kaikesta tähän aspektiin kuuluvasta. Tiede liikkuu ilmiöiden pinnalla. Viidenkymmenen vuoden kuluttua päivän hypoteeseista (dogmeista) ei ole mitään jäljellä.

⁸Esoteerikko eroaa radikaalisti filosofiasta ja tiedemiehistä siinä, että hän oivaltaa osaksi inhimillisen järjen avuttoman rajoittuneisuuden ja kyvyttömyyden ratkaista todellisuuden ongelmia, osaksi esoteerisen tietojärjestelmän yhtäpitävyyden todellisuuden kanssa. Vaikka hän ei voi itse todeta näitä tosiasioita, on hänen ylitajuntansa päässyt yhteyteen platonisen ideain maailman kanssa, joten kausaalinen intuitio on voinut päästä oikeuksiinsa ainakin heräävänä todellisuusvaistona. Hän on ainiaaksi vapautunut mentaalitajunnan fiktioita luovasta toiminnasta. Jos hän tästä huolimatta jatkaa spekulointia vanhaan tapansa, hän on ainakin tietoinen spekulatioidensa fiktiivisyydestä. Ne eivät voi koskaan olla enempää kuin huvittava ajatusleikki.

⁹Valitettavasti tämä ei merkitse, että me vapaudumme kaikista epäkypsistä haihattelijoista, jotka uskovat olevansa esoteerikkoja sen tähden, että he ovat omaksuneet esoteerisia tosiasioita hallitsematta järjestelmää. Aina tulee olemaan sellaisia ylimielisiä arvostelukyvyttömiä, jotka tiedostamattaan tai tiedostaen tekevät kaikkensa saattaakseen todellisen tiedon huonoon valoon. He voivat aina odottaa saavansa kritiikittömiä jäljittelijöitä. On kaikkien edun mukaista myötävaikuttaa näiden paljastamiseen.

¹⁰Yhä vieläkin pätee planeettahierarkian vuonna 1775 lausuma mielipide, että ihmiskunta ei ole kypsä käsittämään esoteriikkaa ja että se saatettiin julkisuuteen liian aikaisin

9.166 Esoteerikko ei tee propagandaa

¹Esoteerikko ottaa aina huomioon kenen kanssa hän puhuu. Hänen tehtävään on tutkia puhekumppaninsa edellytykset oivaltaa sanotun järkipärisyys ja oikeellisuus; missä hänen elämänymmärtämyksensä raja kulkee. Muuten hän ei vahingoita vain itseään, vaan myös palvelemaansa asiaa. Ennen kuin hän on hankkinut kyvyn sanoa vain sen, mikä on sanottava, hän tekee sen tähden viisaasti, jos hän ei puhu esoteriikasta ”ulkopuolisten” kanssa, vaan vastaa vain niiden kysymyksiin, joiden hän ymmärtää olevan todellisia etsijöitä.

²Esoteriikasta keskusteleminen jonkun sivilisaatioasteella olevan kanssa on itsensä tekemistä narriksi. Mystikkoasteella olevien kanssa voi puhua ykseydestä ja universaalisesta veljeydestä. Älymystöllä on jo tavallisesti valmis katsomuksensa, johon he ovat tyytyväisiä. Osoittaako yksilö pyrkimystä laajempaan perspektiiviin ja mitkä ovat hänen mahdollisuutensa omaksua uusia näkökantoja? Sen, joka tahtoo auttaa oikealla tavalla, täytyy oppia ”mahdollisen taito”.

³Okkultistit tekevät propagandaa. Esoteriikka ei kuitenkaan ole okkultismia, eikä esoteerikon pidä tehdä propagandaa tiedon puolesta. Filosofeilla ja tiedemiehillä ei ole vielä edellytyksiä

⁴Esoteerikon hiljaisuus esoteeristen asioiden suhteen ei johdu salamyhkäisyydestä, vaan yksinkertaisesti oivalluksesta, että on turhaa puhua sellaisesta, mitä ei voi edes käsittää ilman erityisiä esiopintoja. Ulkopuolisilta ei puutu vain edellytykset ymmärtää. Tajunnanilmaisuiltaan he voivat myös sopimattomasti vaikuttaa, jos emme sanoisi vahingoittaa ja pysäyttää yksilön kehityksen. Yleinen juoruilu yksilöistä on yksilön loukkaamattomaan oikeuteen puuttumista, ollen eräs suurimmista ihmisen tekemistä virheistä ja ehkäisee suuressa määrin yleistä tajunnankehitystä, täysin lukuun ottamatta niin kollektiivisen kuin yksilöllisen korjuun vaikutusta. Järkevä on se ihminen (viisautta siihen ei tarvita), joka ajattelee vain hyviä ajatuksia lähimmäisestään, eikä koskaan puhu pahaa kenestäkään. Tämä asia ihmiskunnan olisi pitänyt ymmärtää kauan sitten: myös tämä todistaa yleisestä kehityssasteesta.

¹Esoteerikon eksoteerisiin idiologioihin kohdistuvan kritiikin on tarkoitus huomauttaa niiden puutteista niille, jotka ovat jääneet etsijöiksi eivätkä ole voineet hyväksyä yhtäkään niistä. Nämä idiologiat ovat kuitenkin useimmissa tapauksissa täyttäneet tehtävänsä eri kehitystasoilla ja tekevät sen edelleen, mikä on puolustus niiden suhteelliselle oikeutukselle. Sillä, joka tyytyy uskoonsa, on oikeus pitää se ja olla suojattuna toisten arvostelulta. Aikanaan, jossakin inkarnaatiossa, hän saa tilaisuuden kokeilla muita teitä. Vahingollisia ovat vain ne dogmit, jotka ehkäisevät tajunnankehitystä ja estävät yksilöä analysoimasta itse ja käyttämästä järkeään. On vakaasti painotettava, ettei millään maailman vallalla ole oikeutta esiintyä maailman- ja elämänsä katsomuksen auktoriteettina toisille. Jokaisella on oikeus itse päättää, minkä hän tahtoo hyväksyä omaksi käsitykseksensä. Myös opettajien on otettava huomioon tämä asia. Heidän on velvollisuus orientoida, mutta ei oikeutta pakottaa kenellekään omaa käsitystään.

9.168 *Esoteerikon maailmat*

9.169 *Esoteerikon sopeutuminen ihmiskuntaan*

104

(joka erottaa olennaisen epäolennaisesta), osaksi mahdollisesta epäsuhteesta eri tasoille kuuluvien eri oikeusperiaatteita koskevien käsitysten välillä,

²On olemassa riski, että esoteerikko reagoi väärin maailman pahuuteen. 44-minä M. kutsuu tätä riskiä nimellä ”imperil”. Siinä piilee epävarmuus tulevaisuudesta; tyytymättömyys toisten käyttäytymiseen, kaikenlaisiin ilmiöihin (poliittisiin, yhteiskunnallisiin jne. toimenpiteisiin) kohdistuva arvostelu, joille ei voi tehdä mitään; yleinen tyytymättömyyden tunne (alakuloisuus, toivottomuus), yhdistyneenä tunteeseen omasta paremmasta tietämyksestä; mikä kaikki johtaa negatiiviseen asenteeseen.

³D.K. huomauttaa oikeutetusti, ettei ihmiskunnan fyysisiä ongelmia (poliittisia, yhteiskunnallisia, taloudellisia jne.) voi ratkaista esoteerisen tiedon avulla. Ihmisten on ratkaistava ne sillä kehitystasolla, jolla he oleskelevat ja jokaisessa maassa erikseen. Esoteerikon on sen tähden oivallettava, että nykyistä maailmaa ei voi ohjata esoteerisen elämäntietämyksen ja ihmisenäkemyksen mukaan (mihin elämäntietämättömät idealistit näyttävät nuoruudessaan uskovan). Arvioitaessa täytyy lähteä yleiseltä kehitystasolta eikä luulla, että ihmiset voi nostaa hiuksista korkeammalle tasolle.

⁴Jos esoteerikon on osallistuttava julkiseen elämään, hänen on sopeuduttava olemassa olevaan elämänilmiöiden ymmärtämyksen mahdollisuuteen, eikä uskoa kykenevänsä uudistamaan yhteiskuntaa esoteeristen näkökantojen mukaan, jotain, mikä on kaukaisessa tulevaisuudessa.

9.170 Esoteerikko ei odota tulevansa ymmärretyksi

¹Koska ihmiskunnalla ei ole tietoa todellisuudesta ja elämästä, on kaikki mentaalisuutta koskeva fiktiivistä ja siihen kuuluvat käsitteet ovat pelkkiä fiktioita. Ei edes prosentti verran niistä vastaa todellisuutta. Sen tähden on väistämätöntä, että esoteerikko elää mentaalisesti kaksoiselämää. Omiensa keskuudessa hän käyttää esoteerisia käsitteitä ja ”vihkiytymättömien” keskuudessa eksoteerisia, voidakseen lainkaan seurustella heidän kanssaan. Esoteerikko tietää myös, ettei hän koskaan voi odottaa tulevansa ”ymmärretyksi”. Lisäksi hän tietää, ettei tämä ole koskaan mahdollista. Kukaan ei ymmärrä itseään, puhuttiinpa itsetuntemuksesta kuinka paljon tahansa, ja toisia ymmärretään tietenkin vielä vähemmän. Usein on nähtävissä, että kaksi eri tasolla olevaa väärinymmärtävät aina toisensa (myös silloin kuin he uskovat ymmärtävänsä). On ikään kuin he puhuisivat eri kieliä, vaikka he käyttävät samoja sanoja.

²Sen tähden suvaitsevaisuus on se perusluonteinen ominaisuus, joka jokaisen täytyy hankkia, jotta edes joskus saamme rauhan maan päälle. Vapauden laki antaa yksilölle oikeuden vapautteen kaikkien loukkaamattomuuden rajoissa, jokaiselle oikeuden omaan käsitykseen muiden puuttumatta asiaan. Mutta se ei tarkoita, että hänellä on ”oikeus” jäädä kenenkään vastaan sanomattomaksi hänen tehdessä propagandaa omien mielipiteidensä puolesta. Jos hän vaatii sitä ”oikeutta”, hän on ylittänyt toisten mentaalisen loukkaamattomuuden rajan ja saa mukautua arvostelluksi tulemiseen.

³Esoteerikko huomaa pian hänen esittämiään lausuntoja selostettaessa, että selostukset ovat jotain täysin muuta kuin hänen sanomansa. Se osoittaa hänelle, että kaikesta, mitä hän sanoo ja tekee, ei sano eikä tee, tulee ”vihkiytymättömien” väärinkäsittämää, koska he eivät kykene ymmärtämään, vaikka he tietenkin luulevat ymmärtävänsä. Se opettaa hänet vaikenemaan, sanomaan vain vaadittavan ja jos mahdollista vakuuttumaan siitä, että hän on tullut oikein käsitetyksi. Siitä huolimatta tämä ei estä hänen sanomansa vääristetyksi tulemistä. Emotionaalisuudella on voimakas taipumus muotoilla kaikki koettu uudelleen.

⁴Esoteerikkoa luonnehtii oivallus omasta suunnattomasta rajoittuneisuudesta, omasta tietämättömyydestä ja siihen liittyvästä kyvyttömyydestä arvioida. Tämä on suora vastakohta ihmisten yleiselle uskomukselle, että he kykenevät aina ymmärtämään ja arvioimaan kaiken. Esoteerikolla on erinomainen varmuus kyvyssään erottaa, mitä hän tietää ja mitä hän ei tiedä, mitä hän voi tietää ja ei voi tietää. Sen tähden hän pian huomaa, että useimmat erehtyvät yli 90 prosenttisesti, oivallus, minkä hän pitää itsellään. Hän sallii toisten pitää mielipiteensä rauhassa

arvostelulta ja pitää omat mielipiteensä itsellään, kun hänen ei ole pakko taistella valhetta ja vihaa vastaan.

9.171 Esoteerikon elämänasenne

¹Esoteriikko sopeutuu kaikkiin niihin elämänolosuhteisiin, joihin ”kohtalo” on hänet sijoittanut. Mutta vapaana valitsemaan hän etsii vain sitä ryhmää, jossa keskinäinen ymmärtämys on kiistaton edellytys, ja jossa hänellä on mahdollisuus tehdä parhaiten yhteistyötä.

²Ollessaan kosketuksissa toisiin esoteerikko ei näe, miten he ovat pukeutuneita eikä hän huomio heidän fyysisiä vikojaan, vaan kohtaa heidät uusina mahdollisuuksina ymmärtää ja sanoa sellaista, mikä voi ilahduttaa heitä tai saada heidät muulla tavalla tuntemaan, että he ovat tavanneet kanssavaeltajan tiellä. Hyvin harvat ovat täysin tunteettomia ystävyydelle.

³Esoteerikko on aina mukaan lukeva, ei pois sulkeva. Jokaisella on oikeus omaan mielipiteeseen, ja kaikki ovat veljiä, olipa heidän käsityksensä mikä tahansa. Käsitys riippuu kehitystasosta, ja jokaisella on oikeus olla tasollaan.

⁴Esoteerikolle totuus, todellisuus on olennainen asia, ei se, mikä käsitys toisilla on siitä. Hän on varma, vaikka miljardit ihmiset uskovat jotain muuta.

⁵Esoteerikoille on tunnusomaista heidän huumorintajunsa, mikä on samanaikaista suhteellisuudentajun kanssa, harvinainen ominaisuus, olivatpa monet mitä mieltä tahansa tästä asiasta. Esoteerikko saa aina odottaa saavansa vastaväitteitä kaikessa, mitä hän sanoo, jos hän sanoo jotakin. Missään tapauksessa hän ei koskaan osallistu keskusteluihin, jotka aina liikkuvat elämäntietämättömyyden rajoissa (eivät tiedon vaan fiktioiden maailmassa). Tarpeen tullen hän voi tietenkin ”puhua talonpoikien kanssa talonpoikien tapaan ja oppineiden kanssa latinaa” (ilmaisu otettuna symbolisessa merkityksessä).

9.172 Esoteerikon elämänongelmat

¹Vasta esoteerikko ymmärtää, kuinka vaikeaa on elää. On totta, että hänelle on lahjoitettu todellinen maailman- ja elämänkatsomus (hylozoikka), mutta hän ei sen tähden tiedä, kuinka hän voisi järkevästi soveltaa tätä tietoa taistelussaan inkarnaatioverhojensa taipumuksia vastaan, taipumuksia, jotka hän on hankkinut kymmenien tuhansien elämien aikana, taipumuksia, joilla on jatkuva alentava ja idiotisoiva vaikutus. Monen inkarnation ajan tämä taistelu vaikeuttaa olevan lohdutonta, toivotonta taistelua. Ei ole helppoa hankkia puuttuvia ominaisuuksia. Sen tähden on psykologisesti väärin (epäoikeudenmukaista) vaatia, että esoteerikkojen pitäisi voida elää opetuksiensa mukaan. Tämä ei ole puolustus, vaan varmaankin selitys. Tämä oivalus sai filosofi Schopenhauerin kirjoittamaan: ”Olen todellakin oppinut, mitä pyhimyksellä tarkoitetaan, mutta en ole koskaan väittänyt, että itse olisin sellainen.” Jos noudattaisimme tätä kohtuutonta vaatimusta, että meidän olisi osattava elää opetuksiemme mukaan, ei olisi olemassa opettajia eikä edistystä tapahtuisi.

²”Rakkautta vailla oleva esoteerikko” saa monia vihollisia. Ihmiset tuntevat vaistomaisesti itsensä paljastetuiksi, eivätkä he anna sitä koskaan anteeksi. Jos rakkautta sitä vastoin on ja siten ymmärtämystä, he jättävät tämän omalaatuisen yksilön kummallisen elämäнкäsityksen enimmäkseen vaille huomiota, mikäli hänen auransa magneettinen säteily ei ole niin voimakas, että värähtelyt vaikuttavat toisiin ja monissa tapauksissa vahvistavat pahimpia ja helpoimmin heissä aktivoituvia piirteitä.

³Esoteerikko saa odottaa tulewansa halveksituksi ja hylätyksi. Jos ihmiset vaistomaisesti aavistavat etäisyyden (muistuma edellisistä inkarnaatioista), he kostavat ivalla ja ylenkatseella: automaattisella aina olemassa olevan alemmuuskompleksin reaktiolla ylemmyyskompleksiin yhdistyneenä. Ihminen on ylimielinen, kunnes hän on saavuttanut sokraattisen viisauden, ja pelkkä toisten ylemmyyden aavistaminen loukkaa hänen itsearvostustaan

⁴Kymmenenteen elämänsäkauteen siirtynyttä, 63-vuotiasta esoteerikkoa voi lohduttaa sillä, ettei hänen enää tarvitse tehdä työtä robottiansa (verhojensa ja niiden tajunnansisällön) puolesta, vaan olla suojelemaan niitä kohtaan ja antaa niiden robotisoida. Kaikki muu olisi kuin yrittäisi opettaa vanhat koirat istumaan, hukkaan heitettyä työtä. 63 ikävuoden jälkeen ei kannata alkaa työstämään vieraita tiedonalueita. Riittävän pian saamme uudet verhot. Aivot eivät ole vastaanottavaisia todella uudelle tiedolla, vaikka onnistuisikin kuvittelemaan niin.

9.173 Asiat, jotka esoteerikon on opittava

¹Piilevän tiedon omaavan esoteerikon on helppo ymmärtää todellista tietoa ja sen tähden hän yleensä yliarvioi toisten käsittämismahdollisuudet, kunnes hän monen takaiskun jälkeen oppii vähitellen oivaltamaan, kuinka harvinaista ymmärtäminen itse asiassa on. Sen tähden ei pidä koskaan edellyttää, että älykkyys riittää esoteerikon käsittämiseen. Siitä ovat monet okkulttiset lahkot todisteena.

²Esoteerikko saa oppia, etteivät yleistämiset ole täsmällisiä, vaan yksinomaan orientoivia joka kerta kun on otettava huomioon kehitysasteet, verhojen departementit jne. Myös näihin liittyvät toteamukset koskevat aina yksilöllisiä seikkoja, asia, joka helposti unohtuu tai jää huomaamatta. Sama tieto voi vaikuttaa eri yksilöihin täysin eri tavalla. Yksilön vaikutus toisiin on aina yksilöllisesti erilainen, koska olemme kaikki erilaisia. Jokainen yksilö on ainutlaatuinen olento erilaisine kokemuksineen tuhansista inkarnaatioista. Tapa, jolla yksilö käyttää sisään virtaavat energiat, riippuu moninaisista, jokaiselle erilaisista tekijöistä. Sama koskee myös ryhmiä ja kansoja. Oikea arviointi vaatii kokonaan toiset käsitysmahdollisuudet kuin ensimmäisen käytettävissä olevat.

³Esoteerikolle kaikki henkilökohtainen on tabu, eikä hänellä ole auktoriteetteja. On merkityksentöntä kuka asian on sanonut. Jokaisella on oikeus itse päättää, onko se oikein vai väärin. Buddha tai Christos eivät ole koskaan sanoneet useimpia heidän ansiokseen luettuja sanontoja. Kukaan ei tiedä, mitä he oppilailleen sanoivat. Se, minkä he sanoivat kansalle, on perimätiedon väärinkäsittämää tai vääristelemää.

⁴Ihmisen auralla (ovaalin muotoinen kaikkien verhojen muodostama kehä) on automaattinen säteilevä, vetovoimainen tai poistoyöntävä vaikutus ympäristöön, sitä vahvempi, mitä korkeampi hänen tasonsa on. Kaikki tämä vaikuttaa toisiin (ollen vaikutusten syitä), merkiten hyvää tai huonoa kylvöä ja tuoden mahdollisesti mukanaan tulevia suhteita näiden toisten kanssa. Sen tähden esoteerikko kiinnittää tarkkaa huomiota tekemiinsä vaikutuksiin; tietenkin myös vastaanottamiinsa vaikutuksiin, ja nämä määräävät suurelta osalta hänen seuran valintansa siinä määrin kuin hänellä on vapaus valita. Me vedämme tietoisesti puoleemme niitä, joita kohtaan tunnemme välitöntä myötätuntoa samankaltaisten värähtelyjen ansiosta.

⁵Esoteerikon on opittava tarkkailemaan ihmisiä ja päättämään heidän puheestaan ja toiminnastaan, mitä he ajattelevat ja tuntevat ja miksi. Tämän hän tekee rakastavaisella ymmärtämyksellä, eikä hänen ihmisten käytöstä koskeva analyysinsä sisällä mitään arvostelua, yksinomaan toiveen ymmärtää heitä yhä paremmin heidän auttamisekseen, jos ja kun tilaisuus tarjoutuu, auttaa toisia ymmärtämään (tietenkin hienotunteisesti eikä opettavaisesti). Harjoitus tekee mestarin myös tässä suhteessa. Sen, minkä voimme sanoa, opimme sanomaan sellaisella tavalla, ettei asianomainen edes huomaa, että toiveemme on auttaa.

⁶Aurinkokunnan seitsemästä atomimaailmasta (43–49) ja planeetan neljästä atomimaailmasta (46–49) omaamallaan tiedolla esoteerikko käsittää välittömästi, ettei kukaan yksilö, jonka voisi ajatella olevan hänelle luotettava auktoriteetti tiedon suhteen, voi oleskella emotionaali-maailmassa (48), lähinnä alimmassa maailmassa, koska hänen on täytynyt saavuttaa ainakin planeetan korkein maailma (planeettaketjun sisäänsä sulkeva 46-maailma). Se tosiasia, että emotionaaliolennot onnistuvat huiputtamaan ihmisiä, todistaa paremmin kuin mikään muu, että ne, jotka voivat uskoa omiin mielijohteisiinsa ja toisten kuvitelmiin, ovat vailla oivalluskykyä ja arvostelukykä. Eikö sen tosiasian, että inkarnoituvien kausaaliminuukkien ja korkeampien

minuuksien emotionaaliverho on ”tyhjä”, pitäisi sanoa jotain sen maailman todellisuussisällöstä.

⁷Esoteerikko oppii erottamaan ensitriadin ja toistriadin energiat: Ensitriadin energiat mahdollistavat tiedon inhimillisissä maailmoissa (47:4–49:7) ja toistriadin energiat mahdollistavat viisauden ja intuition hankinnan.

9.174 Esoteerikon työ esoteriikan parissa

¹Mitä useammat esoteerikot ajattelevat esoteerisesti, sitä voimakkaimmiksi mentaalimaailman esoteeriset mentaalimuodot tulevat ja sitä helpommin mentalistit voivat ne käsittää. Jo nyt on todettavissa, että yhä useammat esoteeriset ideat ja tosiasiat alkavat päästä oikeuksiinsa yleisessä kielenkäytössä ihmisten ymmärtämättä, mistä tämä johtuu. Huomaamatta esoteerinen tieto tekee vaikutuksen, ja vähitellen vuosikymmenien ja sukupolvien aikana siitä tulee yhä helpommin tajuttava.

²Esoteerikkojen tulisi asteittain korvata vanhat dogmijärjestelmät todenmukaisemmilla järjestelmillä. Ei voi vaatia, että ihmiskunta oivaltaisi hylozoiikan oikeutuksen. Harhaanjohtavimmat fiktiot on kitkettävä vähitellen ja korvattava järkevämmillä. Se on vaivalloinen pitkän tähtäimen työ, joissakin tapauksissa satojen vuosien työ. Vaikeimmin eliminoidtavat ovat nk. historiallisille tosiasioille perustuvat dogmijärjestelmät. Tämä edellyttää, että tutkijat oivaltavat historian fiktiivisyyden, mikä vienee aikaa.

9.175 Esoteerikon palvelu

¹Ennen kuin voimme liittyä ykseyteen, meidän on täytynyt toteuttaa ykseys harhaantuneen, kärsivän ihmiskunnan kanssa. Meidän on kehitettävä ominaisuuksia ja kykyjä, jotka mahdollistavat myötävaikuttamisen todellisuuden kasvavaan ymmärtämykseen kaikilla elämänaloilla. Sen tähden esoteerikko kysyy aina itseltään, ”tekeekö tämä minusta kyvykkäämmän ihmiskunnan, kehityksen ja ykseyden palvelijan? Kysymys, ”edistääkö tämä minun omaa kehitystäni?”, on toisarvoinen. Kokonaisuus käy osan edellä myös itsen suhteen. Mitä vahvempi määrätietoisuus, sitä suuremman merkityksen saa vastaus tähän kysymykseen.

²Esoteerikko saa oppia unohtamaan itsensä, ensin omat vaatimukset, oman vaatimuksensa kehittyä, syventyä täysin ihmiskunnan palveluun. Tämä palvelu voi tapahtua monin eri tavoin: täyttämällä velvollisuudet, tutkimalla, tekemällä yhteiskunnallista ja poliittista työtä, levittämällä tietoa jne. Se valmistelee hänen liittymistään ykseyteen. On ratkaistava nykyhetken ongelmat, ei tulevaisuuden ongelmia. Olemme saaneet ongelmat ratkaistaksemme ne. Tehdesämme tehtävämme niin hyvin kuin voimme, Augoeides järjestää kaiken parhaaksemme. Hän on vastuussa kehityksestämme.

³Esoteerikkoa koskee sääntö: ”velvollisuus ennen kaikkea”. Kaikki fyysisen elämän sitoumukset ja velvollisuudet ovat aina ensi sijalla; ”henkinen työ” toisella sijalla. Jokainen, joka laiminlyö velvollisuutensa tajunnankehityksensä hyväksi, tekee vakavan virheen; osoittaa vastuun tietoisuuden puutetta, eikä voi odottaa Augoeideen osanottoa.

⁴Esoteerikko ei rasita kanssaihmiään puheilla sairauksistaan, kärsimyksistään, vaikeuksistaan. Jokaiselle riittää täydellisesti heidän omat huolensa, joiden huomioimisesta esoteerikko yrittää kieltäytyä niin pitkälle kuin mahdollista. ”Ajatusta seuraa energia, jolloin huomion kohteena oleva vahvistuu.” Tästä on tullut arkipäiväinen itsestäänselvyys, mikä todistaa, kuinka vähän ihmiset todella ymmärtävät siitä, minkä he luulevat käsittävänsä, kuinka vähän he kykenevät soveltamaan siitä, minkä he uskovat voivansa soveltaa. Ihmetellä sopii, miksi ”kehitys etenee hitaasti”. Maailmanhistoriaa tarkastellessa tulee mietittyä, onko jatkavuuden laki tärkein ihmiskuntaa koskeva laki.

⁵Ei ole olemassa ketään niin radikaaleja uudistajia kuin esoteerikot. Mutta silloin onkin kysymys järkevistä uudistuksista, eikä nykyisen tavan mukaisista elämäntietämättömyyden järjenvastaisista uudistuksista. Siellä, missä kehitys saa edistyä barbaarisuuden sitä häiritsemättä, se etenee keskeytymättä, mikä merkitsee jatkuvasti tapahtuvaa kehitystä.

⁶Esoteerikko ei saa koskaan kysyä, mikä vaikutus hänen suorittamallaan työllä on, tuntuipa kaikki kuinka toivottomalta tahansa. Hän tietää, ettei mikään ponnistus ole koskaan hukkaan mennyttä, ja siihen hän saa tyytyä. Hänen asiansa ei ole ratkaista, miten ja milloin kylvö on korjattava. Jossain vaiheessa se tulee korjattua, ja se on ainoa olennainen asia. Älä koskaan hellitä otetta; älä koskaan anna periksi; älä koskaan menetä toivoa, täytyy olla hänen tunnuslauseensa. Hänen tehtävänsä elämässä on palvella, ja sen hän tekee ennen kaikkea olemalla onnellinen ja iloinen, olkoot olosuhteet millaiset tahansa. (Ihmisen ”säteilyllä”, hänen ”ilma-piirillään”, on suurempi merkitys kuin mitä tietämättömät voivat edes kuvitella.) Lisäksi vaaditaan, että unohtaa itsensä, ensiminänsä ja sen enemmän tai vähemmän epäonnistuneet inkarnaatioverhot (joihin on itse syyllinen) ja tietää olevansa monadi, minä, kausaaliverhossa.

⁷Jos niitä ominaisuuksia, joita moralistit alkukantaisuudessaan pitävät ”hyvinä”, kutsutaan positiivisiksi, ja muita negatiivisiksi, havaitsee, että negatiiviset ominaisuudet ovat voitolla. Sen tähden on ymmärrettävissä, miksi ”kiittämättömyys on maailman palkka”, miksi osoitettu hyväntahtoisuus palkitaan automaattisesti vihan tunteilla. Tästä tietoisena esoteerikko tietää, mikä hänen työpanoksistaan on seurauksena. Hän toimii myönteisesti itseensä kohdistuvia seuraamuksia ajattelematta. Myös hän on kerran ollut alemmalla tasolla ja hyvittää nykyisin sitä, mikä silloin ei vastannut odotuksia. Hän toimii yhdenmukaisesti elämänlaeista omaamansa tiedon mukaan ja tekee voitavansa auttaakseen ihmisiä saavuttamaan korkeampia tasoja. Hän toimii yhdenmukaisesti ”luontonsa” (intialaisten dharman) mukaan, koska hän ei voi tehdä toisin. Moralistien käsiteseakaannukset kaikessa tähän kuuluvassa ovat myös parantumattomia, kunnes ihmiskunta on hankkinut esoteerisen tiedon ja voi oikein ymmärtää elämänilmiöt. Ilman esoteerista tietoa veisi monia miljoonia vuosia, ennen kuin tämä elämänvaisto on hankittu. Joogafilosofit lähenevät arvioinnissaan esoteerista katsantotapaa, mikä johtuu siitä, että heidän vanhimmat opettajansa olivat planeettahierarkian oppilaita ja että paljon heidän opettamastaan on säilynyt heidän salaisissa piireissään ja levinnyt sieltä vastaanottaville. Tähän on myös myötävaikuttanut se, että koko Intian kansa on sannyaasia kohtaan osoitetun kunnioituksen kyllästämä hengessä, joka on täysin vieras länsimaalaisille ja heidän halveksivan kriittiselle asenteelleen kaikkea korkeampaa kohtaan.

9.176 Esoteerikon yhteys ykseyteen

¹Siirtyessään emotionaaliasteelta mentaaliasteelle monet tuntevat ”menettäneensä yhteyden henkisyyteen”. Tämä uskomus kuuluu niin emotionaaliseen illusiivisuuteen kuin mentaaliseen fiktiivisyyteen. Esoteerikko tietää, että me kaikki sisällymme ykseyteen ja ettemme voi koskaan menettää tätä yhteyttä niin kauan kuin toive sen omaamisesta on jäljellä. Yksinäisyyden ja hylätyksi tulemisen tunne on illuusio, sillä me olemme kaikki korkeampien maailmojen ympäröimiä ja osallisia niiden tajuntaan, uskoisimmepa, tuntisimmepa, ajattelisimmepa mitä tahansa. Mutta niin avuton on yksilö, että hänestä voi tulla minkä tahansa virheellisen kuvitelman uhri. Häneltä puuttuu todellinen totuuden kriteeri, kunnes hänestä on tullut tietoinen kausaalimaailmassa.

²Esoteerikon ”jumala” on kosminen kokonaistajunta, josta hän itse on katoamaton osa (immanentti jumala). Hänen prosentuaalinen osuutensa tähän riippuu hänen saavuttamastaan kehitystasosta.

³Se, mitä mystikot kutsuvat ”jumalan läsnäolon tuntemuksessa elämiseksi” on samahenkistä kuin se, minkä esoteerikot käsittävät osallisuutena kosmiseen kokonaistajuntaan (ja siten potentiaalisena jumaluutena). Mystikon kokemus on emotionaalinen, esoteerikon mentaalinen, mutta kyseessä on sama todellisuus. Myös esoteerikko tekee viisaasti oppiessaan kokemaan

tämän todellisuuden ei vain mentaalisesti, vaan myös emotionaalisesti, sillä emotionaalisuus on nykyisellä aionilla mahtavin liikkeellepaneva voima. Ihmiselle tätä ”jumalallista läsnäoloa” edustaa hänen Augoeideensa, Augoeides on hänen ”sielunsa”, toistriadin deevasijainen.

⁴Esoteerikolla on hyvin yksinkertainen tapa mitata suorituskynsä ja nöyryytensä taso. Hänen on vain esitettävä kysymys: kuinka paljon voit rakastaa, kuinka monta voit rakastaa, riippumatta heidän tavastaan suhtautua sinuun, kuinka paljon voit rakastaa kaikesta elävästä, kuinka paljon rakastettavaa on vielä jäljellä kaikesta ylitajuisesta? Jopa korkeat kosmiset olennot oivaltavat, kuinka kaukana heidän yläpuolellaan toiset vielä korkeammissa maailmoissa olevat ovat. Tämä oivallus on heidän nöyryytensä perusta.

⁵Esoteerikolle on olemassa vain yksi ”yhteisö”, ”pyhien yhteisö”, viides luomakunta, planeettahierarkia. Ihmiskuntaan kuuluvat yhteisöt ovat vain liian epätäydellisiä ollakseen hänelle avuksi. Mutta se ei ole planeettahierarkia, jonka selvänäkijä kohtaa emotionaalimaailmassa ja joka niin mielellään ottaa hänet jäsenekseen, joka niin helposti saa hänet kuvittelemaan, että hänestä voi pian tulla niin mentaaliminä kuin kausaaliminä ja essentiaaliminä ja moni muu korkeampi minä. Hänen tarvitsee vain läpikäydä vihkimykset, joihin hänet kutsutaan, kun hän on asianmukaisesti valmistautunut hyväksymään kaikki näille korkeammille asteille kuuluvat illuusiot. Asian luonteeseen kuuluu, että illuusio vaikuttaa asteenylittäjästä äärimmäisen todelliselta. Älä yritä sanoa hänelle mitään muuta, sillä hän on kokenut ”todellisuuden”. Hän tietää, mistä hän puhuu.

⁶Eräs hyvä neuvo esoteerisesti tietämättömille. Älkää pyrkikö tulemaan selvänäkijöiksi! Odottakaa, kunnes olette tulleet kausaaliminuuksiksi, niin ette voi tulla petetyiksi, sillä se on ainoa takuu!

OPPILASKOKELAS

9.177 Johdanto

¹Alemmilla kehitysasteilla minä samastuu verhoihinsa ja näiden tajunnansisältöön. Korkeammilla asteilla yksilö on oppinut, ettei elämällä alemmissa maailmoissa ole pysyvää arvoa. Hän ei salli enää minkään näissä olevan kiehtoa itseään (emotionaalisesti tai mentaalisesti), vaan hänestä tulee persoonaton tarkkailija, joka juuri sen tähden voi nähdä ja asiallisesti arvioida elämää sellaisena kuin se on näissä maailmoissa. Silloin hänestä voi tulla oppilaskokelas.

²Kun oppilaskokelas on saavuttanut mentaaliasteen, hyödyntänyt julkaistun esoteerisen tiedon, saanut yhteyden Augoeideeseensa, hankkinut vaadittavia emotionaalisen vetovoiman ominaisuuksia, hänet saatetaan yhteen muutamien muiden oppilaskokelaiden kanssa ryhmäksi, joka tulee aikanaan hankkimaan telepaattisen yhteyksien ja kokemaan ykseyden.

³Nykyisin oppilaskokelas ei tavoittele hyväksytyksi tulemistä. Hän odottaa, että hänet kutsutaan yhdessä toisten kanssa muodostamaan ryhmä 45-minän johdolla. Mutta siten hän ei ole todellinen oppilas, vaan jää kokelaaksi, kunnes ryhmä hyväksytään oppilaaksi.

⁴Oppilaskokelas saa läpikäydä useita koeasteita (fyysisiä, emotionaalisia, mentaalisia), ennen kuin hänet hyväksytään koeoppilaaksi. Samanaikaisesti asetetaan ryhmän lujuus koetukselle (koetukset tulevat olemaan kovia), ennen kuin se hyväksytään ryhmänä. Tullakseen hyväksytyksi oppilaskokelana ehdokkaalle asetetaan hyvin korkeat vaatimukset, koska kerran kokeilaaksi hyväksytty on aina sellaiseksi hyväksytty, kunnes hänet jossain inkarnaatiossa hyväksytään oppilaaksi ja johonkin ryhmään.

⁵On väärin tarjota itseään kokelaaksi. Ei kukaan, ei edes etäisimmän mahdollisuuden päässä hyväksytyksi tulemisesta oleva, voi jäädä huomiotta. Augoeideella, joka kuuluu toiseen hierarkiaan, ei ole mitään tekemistä oppilaisuuden kanssa, vaikkakin hän joskus neuvottelee opettajan kanssa oppilaaksi hyväksymisen jälkeen.

⁶Sanotulla poistettaneen useimmat väärinkäsitykset mahdollisuudesta oppilaisuuteen. Tieto oppilaisuuden saavuttamismenetelmistä yleistyy. Sen tähden oppilaisuuden vaatimuksia on vähä vähältä tiukennettava.

9.178 *Aspiraatio*

¹Okkultistit ovat jo vanhastaan uskoneet, että aspiraatio on emotionaalinen ilmiö ja tietenkin tavalliseen tapaan julistaneet asioita, joista he eivät tiedä. Mutta aspiraatio on tieteellisessä mielessä tapahtuva prosessi, evoluution perusluonteinen energiaproessi. Taukoamattomalla pyrkimyksellä ja määrätietoisesti toimien yksilö saavuttaa kolme tulosta: aktivoi verhojen korkeampien molekyyli-lajien tajunnan; poistaa verhoista alemmat molekyyli-lajit; lisää korkeampien molekyyli-lajien magneettista vetovoimaa, niin että ne kykenevät värähtelyillään vetämään puoleensa samankaltaisia molekyyli-lajeja. Tästä tulee aspiraation ansiosta automaattinen prosessi.

²Oppilaskokelaat ”etsivät sieluaan”. Antaumuksellaan ja tahdollaan ykseyteen jumaluuden (”elämän” tai ”kaikkeuden”) kanssa mystikko saa yhteyden essentiaalitajuntaan; tavoitellessaan tietoa todellisuudesta tutkija voi saada yhteyden kausaalitajuntaan. Valon virta tulvii yhtäkkiä pimeyteen, ja sen jälkeen heillä on katoamaton varmuus siitä, että he ovat olleet yhteydessä ”aitoon todellisuuteen”. Poliitikko, joka paneutuu täysin pyrkimyksensä parantaa ihmiskunnan olemassaolon edellytyksiä, voi saada vastaavan elämyksen. Siellä, missä vaikuttimena on ihmiskunnan, kehityksen ja ykseyden palvelu ja yksilö elää tätä tarkoitusta varten, siellä hän on oikealla tiellä omien suuret mahdollisuudet päästä yhteyteen planeettahierarkian kanssa jossakin seuraavassa inkarnaatiossa.

³Rakastamaan oppiminen ei suju ilman työtä ja palvelua. Kolme avainsanaa ”palvele, rakasta ja työtä tee” osoittavat etsijälle tien ja saavat yhä suuremman merkityksen siinä määrin kuin niitä sovelletaan. Se on pitkä ja vaivalloinen tie kautta inkarnaatioiden.

9.179 *Oppilaskokelas asetetaan koetukselle*

¹Ihmisten ja viidennen luomakunnan yksilöiden välisen suunnattoman eron muodostaa näiden jälkimmäisten tieto todellisuudesta ja elämästä, luonnon- ja elämänlaeista ja kyky soveltaa tätä tietoa. Tätä tietoa ei voi uskoa yksilöille, jotka vain väärinkäyttäisivät valtaa omaksi ja toisten turmioksi. Tuleva oppilas on siten asetettava koetukselle.

²Aiemmin oppilaskokelas hyväksyttiin koeoppilaaksi ja hän sai läpikäydä kaikenlaisia koetuksia osoittaakseen, että hän oli hankkinut tietyt vaadittavat ominaisuudet erittäin korkeaan prosenttimäärään. Nykyisin tulevaa oppilasta koetellaan ilman, että hän edes tietää siitä. Mutta sellaisinaan ne eivät ole ilmeisiä kokeita, vaan hän saa osoittaa kehitystasonsa jokapäiväisen elämän yleisissä vaikeuksissa.

³Oppilaskokelaiden läpikäymien koettelemusten täytyy vakuuttaa opettajat siitä, ettei oppilas koskaan, hetkeksikään edes ajattele käyttäjä vastahankittuja kykyjä omaksi hyväkseen tai väärinkäyttäisi hänelle uskottua tietoa siihen saakka tuntemattomista (koskaan edes aavistetuista) luonnon- ja elämänlaeista.

⁴Esoteeriset opettajat kokeilevat oppilaskokelaissaan heidän tahtoaan palvella, määrätietoista pyrkimystä hankkia ominaisuuksia ja kykyjä, jotka tekevät heistä kelpoisia välineitä, kestävyyttä, luotettavuutta, yhteistyöhalua jne. Heidä koetellaan antamalla heille tilaisuuksia näyttää nämä ominaisuudet. Mitä valveutuneempi, pätevämpi jne. oppilas on, sitä useampia tilaisuuksia hän saa oppiakseen tulemaan yhä pätevämmäksi välineeksi. Sillä tavalla hän automaattisesti hankkii yhä korkeampia tajunnanlajeja.

⁵Kauan ennen kuin oppilaskokelas pääsee yhteyteen opettajan kanssa, hän on ollut yhteydessä oppilaisuuden eri asteilla oleviin oppilaisiin. Hänen suhteensa näihin ovat samanaikaisesti olleet hänen tasoaan, hänen hankkimaansa elämänyymmärtämystä sekä vaadittavia ominaisuuksia koskevia kokeita.

9.180 *Oppilaskokelaiden väärin kohdistama into*

¹Vastaheränneiden oppilaskokelaiden tavallinen psykologinen erehdys on heidän intonsa ”tulla pian valmiiksi”, halu tulla välittömästi pyhimyksiksi, hankkia nopeasti korkeampi tajunnanlaji. He unohtavat kiiruhtaa hitaasti.

²Meditaatioillaan he vetävät alas energioita, jotka vahvistavat niitä olemassa olevia ominaisuuksia, joista he tahtovat vapautua, herättävät itsesääliä ja joskus kapinallisuutta kohtaloa vastaan. Alitajunnasta kumpuaa esiin niin paljon vanhaa kuonaa, josta he ovat olleet tietämättömiä ja joka herättää heidän epätoivonsa. Mutta ne voi myös tietoisesti poistaa harjoittamalla vastakaisia ominaisuuksia. Joutumalla kasvotusten sellaisten itsessämme olevien huonompien ominaisuuksien kanssa, voimme ymmärtää paremmin toisia ja heidän vaikeuksiaan. Se on työ, joka vaatii pitkäjänteisyyttä, kärsivällisyyttä ja kestävyyttä. Mutta mikään ponnistelu ei ole hukkaan heitetty ja tuloksen täytyy näkyä seuraavassa inkarnaatiossa, jos ei sitä ennen.

³Lukuisten inkarnaatioiden väärä elämänsuuntaus ja poistoyöntävien ominaisuuksien hankinta vaativat useampien inkarnaatioiden oikaisutoimet. Nämä inkarnaatiot kuuluvat oppilaisuutta edeltävälle valmistavalle asteelle ja niitä luonnehtivat oman minän unohtaminen ja ihmiskunnan antaumuksellinen palvelu. Se on lyhyt aika verrattuna yleistä hidasta lönnkytystä seuraavien kuluttamiin tuhansiin inkarnaatioihin.

9.181 *Oppilaskokelaan erehdysten perusta*

¹Oppilaskokelaiden perusvirhe on, että he puuhaavat liiaksi ensiminänsä kanssa, joka heidän pitäisi unohtaa palvelussa. Jos on kerran saanut selville, mitä vaadittavia ominaisuuksia puuttuu, niitä harjoittaa ja unohtaa sen, mikä on unohdettava.

²Sen lisäksi he eivät oivalla, että kehitysprosessi on tietämättömyyden asteella tiedostamaton prosessi. Oikean meditaation he saavat planeettahierarkiaan kuuluvalla opettajaltaan. Siihen saakka oikea meditaatio on esoteerisen tiedon omaksumista, niin että itse mentaalijärjestelmä tulee eläväksi kokonaisuudeksi ja mahdollistaa todellisuuden ymmärtämisen, mikä ilmenee siitä, että siihen saakka selittämättömät ilmiöt saavat luonnollisen selityksensä. Tosiasioiden ulkoa oppiminen ei riitä, vaan nämä vaativat ahkeraa mentaalista työstämistä.

³Muutamat oppilaskokelaat kiinnittävät liikaa huomiota fyysiseen verhoonsa ja usein myös mentaaliseen verhoonsa, mutta laiminlyövät emotionaalisen, jota tarvitaan sen dynaamisen energian ja kärjistyneen määrätietoisuuden vuoksi.

⁴Oppilaskokelas, joka on oman ympyränsä keskus, joka toimii, puhuu, ajattelee sen mukaan, mitä hän tahtoo antaa pikemminkin kuin sen mukaan, mitä kanssaihminen tarvitsee, joka uskoo voivansa arvostella toisia, on kiinnostunut toisten yksityiselämästä, arvostelee toisten mielipiteitä ja käyttäytymistä, joka on dramaattinen keskus kaikelle ja kaikille, on se, joka pyrkii ja tahtoo korkeammalle, on se, joka on väärinymmärretty jne., ei ole unohtanut itseään eikä hänellä ole mitään mahdollisuutta tulla hyväksytyksi oppilaaksi.

³Toisinaan oppilaskokelaiden toiveena on, että heidän kaikki hienoisimmat ja jaloimmat tunneilmaisunsa ja huomiota herättämättömät tekonsa tulisivat havaituiksi, arvostetuiksi ja palkituiksi. He eivät oivalla, että tämä on itsekkyyttä, että sen sijaan heidän tulisi olla kiitollisia kokiessaan sellaista, mikä antaa ymmärtää, että he ovat oppimaisillaan, kuinka unohtaa itsensä ja jaloutensa.

9.182 *Oppilaskokelaan itsetoteutusta koskeva työ*

¹Kauan ennen kun oppilaskokelas voidaan hyväksyä oppilaaksi, hänen on täytynyt vapautua huonoista tavoista ja sopimattomista luonteenpiirteistä. Vanhoissa tietokunnissa he saivat oppia, että tämän he tekisivät nopeimmin ja tehokkaimmin meditoimalla päivittäin toivomiaan ominaisuuksia, erityisesti niitä, jotka olivat vastakohtaisia heidän ei-toivomilleen ominaisuuksille. Jos he olivat epävarmoja siitä, mitkä nämä vastakohtaiset ominaisuudet olivat, he keskustelivat asiasta jonkun luotettavan neuvonantajan kanssa. Huonoille tavoille voi nimittäin

olla monta syytä, ja ennen meditaation aloittamista on löydettävä se oikea. Tämä vaatii usein syvällistä itsetuntemusta, mikä on huomattavasti luultua harvinaisempaa. Ihmisellä on eriskummallinen kyky pettää itseään, erityisesti todellisten vaikuttimien suhteen.

²”Oppilaskokelaan on asteittain poistettava itsestään kaikki häneen ulkoapäin tuskallisesti vaikuttava, kaikenlaiset inkarnaatioverhoissa esiintyvät kärsimykset. Hänen on saavutettava aste, jolla hän on kykenemätön tuntemaan surua omien etujensa puolesta. Hänen on tehtävä emotionaaliverhonsa yksinomaan toisminänsä välineeksi, ilma pyyteitä tai toiveita, ilman odotuksia tai pelkoa, oltava välinpitämätön kaikelle häntä itseään koskevalle.”

³Todelliselle oppilaskokelaalle on tunnusomaista syvä epäluottamus omaan kykyynsä.

⁴Kauan ennen kuin oppilaskokelas voi odottaa tulevansa hyväksytyksi, hänen on täytynyt oppia hyväksymään elämä sellaisena kuin se on, hyväksymään oma väistämätön rajoittuneisuutensa; hänen on täytynyt luopua kaikesta kapinoinnista ”kohtaloa” tai omaa huonoa korjuuta vastaan, tyytymättömyydestään elinolosuhteisiin. Oikeastaan tämä merkitsee itsetoteutuksen eri kehitysasteisiin sisältyvän ymmärtämyksen hankintaa. Jokainen oleskelee jollain tasolla, hänen omaa työtään. Riippuu hänestä itsestään, tahtooko hän saavuttaa korkeammalle. Riippuu hänestä itsestään, millaisiksi hänen tulevat inkarnaationsa hahmottuvat. Hän on tulevan ”kohtalonsa” herra. Tämä oli vanhan esoteerisen kaavan merkitys: tapahtukoon sinulle niin kuin tahdot.

⁵Monissa inkarnaatioissa oppilaskokelas hankkii vaadittavat ominaisuudet ja kyvyt vaadittavaan prosenttimäärän, kunnes kaikki ulkoiset edellytykset, jotka mahdollistavat ylimenon korkeammalle kehitysasteelle, ovat jossain inkarnaatioissa olemassa. Aivan liian monissa inkarnaatioissa oppilaskokelasta ehkäisevät heikko terveys, sopimaton, ymmärtämätön ympäristö, epäonnistunut kasvatus ja koulutus, tekijöitä, joiden ei lainkaan tarvitse ehkäistä ominaisuuksien ja oivallusten hankintaa, vaan jotka kaikesta huolimatta tarjoavat tilaisuuksia välttämättömien kokemusten hankintaan. Oppilaskokelas oivaltaa harvoin, mikä merkitys sellaisella näennäisen epäonnistuneella inkarnaatiolla voi olla.

⁶Siitä esoteerisesta tiedosta, joka oppilaskokelaalla on elämän tarkoituksesta, maailmoista, verhoista, tajunnoista, oppilaskokelaalle on vähän hyötyä jokapäiväisen elämän ongelmien, palvelutavan jne. suhteen. Erään esoteerisen selviön mukaan ”oppilas tietää, koska hän palvelee”. Ollessaan piilevän esoteerisen vaistonsa ja Augoeideensa ohjaama, noudattaessaan noita innoituksia ja kehotuksia, ilmentäessään siten saamiaan kokemuksia, hänet opastetaan askel askeleelta tietoon, jota hän tarvitsee, hankkii vaadittavat ominaisuudet ja oppii automaattisesti ymmärtämään omia yrityksiään, epäonnistumisiaan ja näennäisen turhia pyrkimyksiään. Oivalus, jonka hän voittaa, ilo, jota hän kokee velvollisuudentuntoisen kestävyytensä ansiosta, hyvittää kaikki vaivat ja pettymykset.

⁷Niiden, jotka opiskelevat esoteriikkaa ja ovat oppilaskokelaita, pitää huomioida kolme itsetoteutusta koskevaa tavallista estettä (jotka yleensä vaikuttavat hermostoon hyvin valitettavin seurauksin): oman edun tavoittelu (kiinnostus omaa minää kohtaan, itsekeskeisyys), omahyväisyys, itseriittoisuus. Niille, joita nämä esteet heikentävät, planeettahierarkialla ei ole mitään käyttöä.

⁸Vain poikkeustapauksissa ihminen on tietoinen epämieluisan ympäristön, alemmalla asteella olevien väistämättömyydestä, alentavasta vaikutuksesta, mikä johtuu siitä, että kysymys ei niinkään ole puhetavoista kuin itse ”ilmapiiristä” (auran säteilystä), jonka vaikutus alitajunnassa on pitkäaikainen. Monet oppilaskokelaat ovat tällä tavoin estyneet kehityksessään.

9.183 Oppilaskokelaille välttämättömiä oivalluksia

¹Oleskelipa yksilö missä luomakunnassa, millä kehitysasteella tahansa, hän on ykseydessä. Oppilaskokelaan on nähtävä kaikki juuri siinä valaistuksessa. Olemme kaikki matkalla elämän loppupäämäärää kohti. Tämä on olennainen oivallus. Kaikki muu on epäolennaista. Kaikkien

ihmisten kohtaaminen rakastavaisella ymmärtämyksellä, kohtelivatpa he meitä kuinka tahansa, on ainoa tapa hankkia intuitio, essentiaalitajunta.

²Meidän ei tarvitse huolehtia tajunnankehityksestämme, ei välittää edes maailman- ja elämäntutkimuksesta, jos elämme tietoisesti kehitykselle, ihmiskunnalle ja ykseydelle. Siitä seuraa automaattisesti kaikki muu: kaikkien niiden ominaisuuksien ja kykyjen hankinta, joita tarvitaan oppilaisuudelle.

³Esoteerikko palvelee kaikin tavoin: fyysisesti, emotionaalisesti, mentaalisesti. Mutta koska hänellä erityisiä edellytyksiä palvella mentaalisesti, se tie on hänelle olennainen. Fyysinen palvelu on avoin kaikille, emotionaalinen monille, mutta mentaalinen palvelu on edelleen vain harvoille. Ja kun palvelija voi valita, hän valitsee sen, minkä hän voi parhaiten tehdä.

⁴Oppilaskokelas etsii opettajaa. Opettaja etsii avustajaa, sillä hän voi tehdä jotain ihmisten hyväksi vain ihmisten kautta. On olemassa monia tärkeitä tehtäviä – poliittisia, yhteiskunnallisia, taloudellisia, kasvatuksellisia, psykologisia, esoteerisia – joissa ihmiset tarvitsevat apua; monia tehtäviä, joita he eivät pysty ratkaisemaan älyllisillä mahdollisuuksillaan.

⁵On suuri erehdys ”odottaa” oppilaaksi tulemistä. Oppilaaksi tulee ainoastaan oppilaisuuteen pätevöitynyt. Jokainen voi aloittaa yrittämällä hankkia edellytykset. Se, joka tekee parhaansa, saa työhönsä lisää apua, sillä planeettahierarkia tarvitsee avustajia. Ilman ihmisiä se ei voi vaikuttaa ihmisiin. Jos oppilaaksi tuleminen vaatii ”uhrauksen”, ajan ja energian uhrauksen, niin oppilaiksi tulleet (jos heidän sallittaisiin puhua) voisivat todistaa, että he ovat saaneet runsaan ”palkkion vaivannäöstään”. Mutta se, joka on ymmärtänyt, ei tarvitse sellaisia todistuksia.

⁶Esoteerisessa kirjallisuudessa usein esiintyvä ilmaisu on ”esoteerinen kuuliaisuus”. Se käsitetään melkein aina väärin käskyinä tai korkeammalta taholta tulevana vaatimuksina ja yksilöllisen itsemääräyksen loukkauksina. Mikään sellainen ei ole kuitenkaan mahdollista, koska se on vapauden lain vastainen. Tämä harhaanjohtava ilmaisu viittaa siihen, että yksilö tarkoituksenmukaisesti soveltaa tietoa luonnon- ja elämänlaeista, ymmärtää niiden välttämättömyyden yksilöissä, jotka tahtovat liittyä korkeampaan luomakuntaan.

⁷Asiatieto (asiantuntemus) ei edellytä vain teoreettista koulutusta, vaan myös pitkäaikaista (kokeellista) kokemusta. Tämä puuttuu aikamme asiantuntijoilta. He uskovat että heidän kirjaviisautensa on kaikki, mitä he tarvitsevat. Kohtalokas erehdys. Teorian lujuus on tarkistettava jälkikäteen ja täydennettävä kokemuksessa. Käytäntö antaa luotettavuuden.

⁸Mitä enemmän yksilö tietää ja osaa, sitä suuremmaksi hyödyksi hän on planeettahierarkialle ihmisten keskuudessa tehtävässä työssä. Akateeminen koulutus ei ole mitään halveksittavaa. Useimmilla ei ole edellytyksiä hyödyntää omin päin kirjallisuudessa olemassa olevaa tietoa.

⁹Paljon siitä, minkä oppilaskokelas katsoo olevan erehdyksiä ja vikoja ja mikä aiheuttaa epätoivoisuutta ja masennusta, johtuu fyysistä ja psykologisista syistä.

9.184 Kukaan ei voi jäädä huomiotta

¹Yksikään ihminen ei voi ”jäädä huomiotta”. Jokaisella on Augoeideensa, joka tietää, millä kehitystasolla hänen suojattinsa on, ja on olemassa runsaasti muita toimenhaltijoita. Lisäksi jokainen yksilö lähettää valoa ja ääniä emotionaaliseen ja mentaaliseen maailmaan. Jokainen hetki meidän kaikkien lävitsemme virtaavat lukuisat aine-energiat, ja sen tähden myös me säteilemme niitä. Koska aine on valoa ja energia on ääntä, me osoitamme tasomme aurastamme lähettämillämme aine-energioilla. Ja kun nämä vaikutukset ovat saavuttaneet määrätyn vahvuuden, tämä osoittaa, että oppilaskokelas on kypsä oppilaisuudelle.

²Ainoa, mitä me ihmisinä voimme tehdä, on yrittää saavuttaa korkeampia tasoja jalostamalla emotionaalisuuttamme ja kehittämällä eri tavoin oivallus- ja arviointikykyämme piilevien ominaisuuksiemme ja (verhojemme departementeissa ja elämämme harrastuksissa osoittautuvien) kykyjemme mukaisesti. Tietämättömyytemme asteella opimme elämän läksyt suureksi osaksi tekemällä virheitä, jotka meidän pitäisi nähdä tarpeellisina ja rikastuttavina kokemuksina

sen sijaan, että annamme niiden lannistaa itsemme. Vihastumisen sijaan meidän pitäisi olla kiitollisia näistä oppimistilaisuuksista.

³Meidän ei tarvitse olla huolestuneita siitä, ettei meitä hyödynnetä, jos toivomme sitä, jos yritämme hankkia rakastavaisen ymmärtämyksen (lajissa 48:3) ja tiedon todellisuudesta (ainakin lajissa 47:5).

OPPILAISUUS

9.185 Johdanto

¹Besant ja Leadbeater ovat esittäneet oppilaisuuden teosofisessa kirjallisuudessa hyvin puutteellisesti, joten teososofit ovat saaneet oppilaisuudesta vääristyneen käsityksen. Joka tapauksessa tärkeitä ehtoja on muutettu vuoden 1925 jälkeen.

²Laurencyn kirjoitukset on tarkoitettu lähinnä oppilaskokelaille ja niille, jotka tahtovat hankkia kausaaliminän todellisuuskäsityksen oikean elämänkatsomuksen perustaksi. Oppilaat kuuluvat esoteerisiin ryhmiin ja he saavat niin yksilöllistä kuin kollektiivista ohjausta joltakin viidennen luomakunnan jäseneltä, jonka tarkoitus on välittää ennen kaikkea essentiaaliminän todellisuusnäkemys. Siten oppilaat jo hallitsevat hylozoïikan ja ovat hyvin perehtyneitä siihen tietoon, joka ilmoitettiin muinaisten tietokuntien kolmella alimmalla asteella. He ovat myös lopullisesti omistaneet elämänsä ihmiskunnan, kehityksen, ykseyden, planeettahierarkian ja planeettahallituksen palvelulle.

³Oppilaisuuden vaatimusten lisääntyessä antaa myös hierarkia enemmän tietoa, joten aikamme vanhemmat oppilaat tietävät paljon enemmän kuin heidän edeltäjänsä ja he ovat myös paljon taitavampia käsittelemään käytännöllisiä ja psykologisia ongelmia.

9.186 Oppilas

¹Jokaiselle ihmiselle, joka on saavuttanut kehitysasteen, jolloin hänestä on tullut oppilaskokelas, tulee se inkarnaatio, jossa hänet saatetaan yhteen esoteerisen perheensä kanssa ja liittyy tähän ryhmään planeettahierarkiaan kuuluvan opettajan johdolla. He tuntevat toisensa hyvin, koska heidät on tuotu yhteen tuhansissa inkarnaatioissa kaikissa ajateltavissa olevissa yhteyksissä ja sukulaisuussuhteissa. He ovat nyt valmiita suorittamaan sen yhteisen työn, johon heidät on koulutettu inkarnaatioidensa aikana; työhön ihmiskunnan tai kehityksen tai ykseyden hyväksi.

²On monia sellaisia ryhmiä (tietenkin vihkiytymättömille tuntemattomia; vihittyjä = oppilaita), jotka ovat aktiivisia ihmiskunnassa. Ja planeettahierarkia toivoo voivansa muodostaa sellaisia yhä suuremmissa määrin, jos ihmiskunta on oppinut jotain läpikäymistään kärsimyksistä molempien maailmansotien aikana (vuosina 1914–1945). Kun riittävän monta sellaista ryhmää on olemassa kaikkien ”kulttuurikansojen” keskuudessa, planeettahierarkia toivoo voivansa esiintyä uudelleen.

³Ihminen kehittyy nopeimmalla tavalla tulemalla välineeksi (kouluttamalla itsensä välineeksi) Augoeideelle ja myöhemmin planeettahierarkialle. Omien edellytystensä mukaan jokainen voi palvella ihmiskuntaa, kehitystä ja ykseyttä. Kaikki, mikä voi tehdä elämän fyysisessä maailmassa helpommaksi elää, hyödyttää koko ihmiskuntaa. Lukuisilla alueilla voi antaa panoksensa: poliittisella, yhteiskunnallisella, taloudellisella, tieteellisellä.

⁴Tulemalla välineeksi kehitämme automaattisesti tarpeellisia ominaisuuksia ja kykyjä kautta inkarnaatioiden. Augoeides pitää huolen siitä. Saamme hankkia kokemuksia kaikenlaisissa ympäristöissä ja inkarnaatioverhojemme kaikissa departementtiyhdistelmissä ja kaikilla elämän alueilla. Mikään inhimillinen ei saa jäädä vieraaksi.

⁵Nykyisellä emotionaaliaionilla, mikä merkitsee samaa kuin ihmiskunnan nykyisellä kehitysteiteella, kukaan ei voi astua platoniseen ideain maailmaan, kausaalimaailmaan, hankkia kausaalitajuntaa, paitsi planeettahierarkian oppilaana. Vasta seuraavalla aionilla, meentaaliaionilla, tämä mahdollistuu evoluution hitaan löpkytyksen kuluessa.

⁶Toisminän valitsemat oppilaat ovat sellaisia, joilla on edellytykset käyttää tieto oikein ja alasmittottaa se siten, että siitä tulee elämäntietämättömille käsitettävä. Siltä ei voi välttyä, että nämä oppilaat joskus epäonnistuvat tehtävässään ja että seurauksena on harhaanjohtava idio-logia. Opettajan tehtävä ei kuitenkaan ole ohjata oppilasta eikä oikaista hänen virheitään. ”Apostoli” Paulus, mentaaliminä, josta oli tullut oppilas, sai aiheuttaa sellaisen väärinkäsi-tyksen Christoksen opista ja tuhota siten Christoksen työn kohtalokkailla seuraamuksilla koko nk. kristikunnalle kenenkään planeettahierarkian jäsenen puuttumatta asiaan. Sama on koskenut myös niin kutsuttuja reformaattoreita, jotka myös olivat oppilaita, mutta joilla ei ollut riittävää oivalluskykyä ymmärtääkseen täysin opettajan aikomukset. Vasta essentiaaliminät (46) ovat kykenemättömiä tekemään virheitä, koska koko planeettahierarkia on vastuussa heidän panok-sistaan.

⁷Oppilas on aina vaarassa tehdä vakavia virheitä, niin kauan kuin hän ei ole hankkinut kau-saalitajuntaa tai on muuten kyvytön olemaan jatkuvassa tajunnanyhteydessä opettajaansa. Hän saa tehdä niin hyvin kuin voi, ja tulokset ovat harvoin parhaimpia. On vielä pahempaa, kun yksilöt, jotka eivät ole oppilaita, uskovat voivansa reformoida tai esiintyä profeettoina ja valittuina. Seurauksena on yhtä monta harhaoppia, jotka valitettavasti melkein aina voittavat kannattajia. Siinä tapauksessa voidaan sanoa, että ihmiskunta elää toisilleen ristiriitaisten idiologioiden kaaoksessa.

⁸Jos ihmiset tulevat järkiinsä, hyvittävä sen mittamattoman hulluutensa, joka karkotti planeettahierarkian ja kutsuvat sen takaisin, he saavat siten täysin toiset mahdollisuudet tulla oppilaiksi saadessaan tilaisuuksia henkilökohtaiseen yhteyteen näiden viisauden opettajien kanssa. Myös oppilaat voivat silloin avoimesti tunnustaa oppilaisuutensa ja auttaa ihmiskuntaa täysin eri tavalla vallankumouksellisilla kasvatus- ja koulutusmenetelmillä, koulu- ja yliopis-touudistuksilla. Edes planeettahierarkia ei tiedä, tuleeko ihmiskunta osoittautumaan niin järke-väksi, vaikka se tietenkin toivoo parasta ja tekee voitavansa saadakseen ihmiset kiinnostumaan tajunnankehityksestään sen sijaan, että he jatkavat lapsenomaisia puuhiaan, illusiivista kulan, kunnian ja vallan metsästyä ja vihan vaalimistaan kiihottavana elämäneliksiirinä. Maailman-historiasta, joka on sulaa hulluutta, aikamme poliittisista toimenpiteistä, uskonnollisesta hajau-tumisesta ja niin sanotusta kulttuuristamme päätellen, on tuskin toivoa mistään niin järkevästä kuin planeettahierarkian takaisin kutsuminen.

9.187 Mitä oppilaisuus on

¹Oppilaaksi ei hyväksytä, jotta hän voisi kehittyä nopeammin, vaan jotta tulisi sopivaksi välineeksi hierarkialle kaikissa kolmessa inhimillisessä maailmassa. On toisarvoinen asia, että tämä palvelu aikaansaa automaattisesti oppilaan kehitykseen pakottamalla hänet ratkaisemaan aina vaikeita avustusongelmia. Palveluun syventymällä oppilas unohtaa itsensä ja ongelmansa ja huomaa hämmästyksekseen, että nämä ongelmat ratkeavat itsestään. Ihmisillä on tyypillinen taipumus monimutkaistaa aina ongelmiaan ymmärtämättä, että välittömyys ja yksinkertaisuus ovat toimintaan kuuluva nerokas tekijä.

²Planeettahierarkia ei etsi oppilaiksi Christoksen palvojia, vaan niitä, jotka unohtavat itsensä, tahtovat auttaa onnettomia, joilla on katoamaton varmuus korkeammista maailmoista.

³Planeettahierarkia tahtoo auttaa ihmiskuntaa ratkaisemaan todellisuus- ja elämänongel-mansa, joita ihmiskunnan on mahdotonta ratkaista ilman hierarkian apua. Siihen hierarkia tar-vitsee välineitä fyysisessä maailmassa, ja oppilaisuus merkitsee, että yksilö on asettunut käytet-täväksi tähän tehtävään (ei tullakseen itse ”pelastetuksi”). Meidän on kaikkien elettävä ihmis-kunnan hyväksi, niin että se voi kehittää niin aineellista elämäänsä kuin tajuntaansa, ratkaista

poliittiset, yhteiskunnalliset, taloudelliset ongelmansa. Muutoin ihmiskunta tuhoutuu ja saa aloittaa alusta, niin kuin se on tehnyt kaksi kertaa aiemmin. Jos emme tee mitään, se merkitsee meidän osaltamme, että saamme osallistua tähän uuteen kehitystyöhön barbaariasteelta lähtien. Sillä ihmiskunta on kerran saavuttava päämääränsä, viidennen luomakunnan, olipa koe toistettava kuinka monta kertaa tahansa.

⁴Odotettavissa on, että yhä useammat planeettahierarkian oppilaat inkarnoituvat auttaakseen ihmiskuntaa sen monissa eri ongelmissa. He eivät opeta esoteriikkaa, joka ei ole tarkoitettu ihmiskunnalle sen nykyisellä kehitysasteella. On niin paljon ongelmia, jotka täytyy ratkaista ennen kuin ihmiset voivat ymmärtää mitään korkeammista maailmoista ja niiden tajunnasta. (Todellinen ymmärtäminen merkitsee, että selvästi oivaltaa järjestelmän yhtäpitävyyden todellisuuden kanssa.) Esoteriikka voi vaikeuttaa työtä ihmiskunnan hyväksi sivilisaatioasteella, koska se voi jakaa työntekijän tajunnan ja ehkäistä keskittymistä alemmille asteille kuuluihin ongelmiin.

⁵Oppilas ei elä hankkiakseen korkeamman tajunnanlajin, vaan auttaakseen ihmiskuntaa ja evoluutiota. Mitä hänestä itsestään tulee, ei merkitse vähintäkään. Hän unohtaa itsensä omistautuakseen tehtävilleen. Kehitys on hidas prosessi, ja ihmiskunta on niin idologioidensa harhauttama, että saa olla tyytyväinen, jos sen voi johtaa pienen askeleen eteenpäin, auttaa sitä jonkin ongelman ratkaisussa, auttaa jotakin yksilöä tai joitakin ihmisiä.

⁶Voidaan erottaa kolme oppilaisuuden astetta. Kokelaaksi hyväksytty (monet kaatuvat kokeisiinsa). Oppilaaksi hyväksytty (mikä aste jatkuu, kunnes yksilöstä on tullut kausaaliminä). Opettajan auraan liitetty (kausaaliminänä ja essentiaaliminänä), kunnes 45-tajunta on hankittu. Mitä korkeampi aste, sitä sopivampi planeettahierarkian välineeksi. Sama koskee suhdetta planeettahallitukseen. Mitä korkeamman maailman toisminä tai kolmasminä on saavuttanut, sitä sopivampi se on planeettahallituksen välineeksi. Kaikki ovat välineitä korkeammille valtakunnille. Kaikki työ on vapaaehtoista, mutta kuitenkin määrätietoista, koska tämä on edellytys korkeampien valtakuntien saavuttamiselle. Vapaus jäädä alempaan valtakuntaan ei ole millään tavalla houkuttelevaa vapautta. Vain ihminen hyväksyy sellaisen hölmöyden.

⁷Myös sana ”oppilaisuus” voidaan väärinymmärtää. Heti ei voi päästä yhteyteen 45-minän kanssa. Hänellä on monia 46-minuuksia, jotka sitoutuvat johdattamaan hänen monet kausaaliminänsä palvelemaan tiennäyttäjinä etsijöille. Siinä määrin kuin nämä etsijät saavuttavat niin hyviä tuloksia, että johdattaminen pitäisi antaa essentiaaliminuukusten tehtäväksi (myös he ylikuormitettuja), nämä saavat ottaa vastuun. Ihmisen on täytynyt päästä pitkän matkaa kausaaliastetta kohti, ennen kuin ylikuormitettu 45-minä katsoo vaivan arvoiseksi liittää yksilön ”ashramiinsa”, oppilasryhmistä koostuvaan ryhmäänsä.

⁸Sanan laajimmassa merkityksessä kaikki ovat oppilaita, kunnes he ovat saavuttaneet korkeimman kosmisen valtakunnan. Mutta tavallisessa merkityksessä tarkoittaa nimitys ”oppilas” yksilöä, ennen kuin hänestä on tullut toisminä. Sen jälkeen hän on yhteydessä planeettahierarkiaan ja saa tilaisuuden oppia paljon osallistumalla keskusteluihin. Mutta sellaisen tiedon, mikä hänen itsetoteutuksen lain mukaan täytyy hankkia itse, hän saa hankkia omalla työllään. Vain siten hän tulee itsemäärääväksi ja kehittää omalaatuaan.

⁹Planeettahierarkian oppilas katsotaan sen jäseneksi, vaikka hän on ensimmäinen. Hän saa tietoa, joka ei ole suurelle yleisölle, vaan yksinomaan etsijöille, jotka ymmärtävät tiedon, joka aiemmin on ollut varattu esoteerisiin tietokuntiin vihityille. Tämä pätee edelleen, vaikka esoteriikka on saanut tulla julkiseksi. Vain vähäinen osa ihmiskuntaa on tämän tiedon tarpeessa, on kiinnostunut siitä, omaa edellytyksen ymmärtää sitä; ja tämä johtuu yksilöiden kehitystasosta. Läheskään kaikki mystikot, selvänäkijät, okkultistit, joogit eivät ole kykeneviä ymmärtämään, eivät ole oppilaskokelaita. Monet muut ovat sitä kuitenkin tietämättään, koska he eivät ole olleet tietoisia etsijöitä, vaan omistaneet inkarnaationsa ihmiskunnan, kehityksen ja ykseyden palveluun jo omaamillaan kyvyillä. On myös monia, jotka ovat tietämättään oppilaita.

¹⁰Oppilaisuuden vaatimuksia on jatkuvasti tiukennettu ja aivan erityisesti sen jälkeen kun esoteriikasta tuli eksoteerista. Atlantiksessa riitti korkeampi emotionaalisuus (48:3). Esoteeristen tietokuntien perustamisen jälkeen oppilaisuuteen vaadittiin tietokunnan kolmas aste. Nykyisin (vuoden 1925 jälkeen) oppilaan täytyy olla mentaaliminä, omata esoteerista tietoa ja hänen on elettävä palvellakseen ihmiskuntaa, kehitystä ja ykseyttä. Opettaja ei etsi oppilasta, vaan tämän on pakotettava opettaja huomaamaan hänet hankkimalla tarpeellisia ominaisuuksia ja kykyjä. Oppilas ei tee itseään tunnetuksi ulkopuolisille, ja sellaisen yksilön löytäminen ei ole helppoa. Useimmat, jotka uskovat löytävänsä, erehtyvät.

¹¹Planeettahierarkian menetelmät oppilaiden kouluttamiseksi muuttuvat vähitellen, koska oppilaat ovat yleisesti hankkineet yhä korkeamman tietoisuudenasteen ja siten yhä suuremmat mahdollisuudet oivallukseen ja ymmärtämykseen. Oppilaat ja heidän kasvavat tarpeensa määräävät uusien menetelmien tarpeen. Kokonaisuutena oppilaat muodostavat ikään kuin yhdistävän lenkin hierarkian ja ihmiskunnan välillä. He ovat myös niitä, jotka välittävät tiedon hierarkiasta.

¹²Monet yllättyvät saadessaan kuulla, että ihminen oppii ajattelemaan vasta planeettahierarkian oppilaana. Hierarkia katsoo nimittäin vain sen osaavan ajatella, joka kykenee ajattelemaan yhdenmukaisesti todellisuuden kanssa. Ja siihen ei kukaan ihminen kykene. Hän käyttää spekulatioita, dogmeja, oletuksia, hypoteeseja, teorioita eikä niiden todistaminen ole hänelle mahdollista. Olkoon hän kuinka varma, kuinka vakuuttunut tahansa, häneltä puuttuu kuitenkin mahdollisuus muuhun kuin subjektiiviseen varmuuteen. Normaaliyksilö voi todeta tosiasioita vain fyysisessä maailmassa. Selvänäkijät, joilla on objektiivinen tajunta emotionaalimaailmassa, eivät voi ratkaista, ovatko ne ”todellisuudet”, joita he uskovat toteavansa, muuta kuin heidän oman tai toisten luovan mielikuvituksen tuotteita.

¹³Oppilaana ihmisen on harkittava uudelleen kaikkea, minkä hän on hyväksynyt tietona todellisuudesta. Hän ei voi edes määrittää, mitä ”vapaudella” tarkoitetaan, sillä sen tietää vain se, joka elämänlaeista tietoisena osaa oikein soveltaa tätä tietoa. Ennen kuin ihmisestä voi tulla toisminä, hänen on osattava kokeellisesti todistaa tämä esoteerinen tosiasia. On kaiketi huomautettava, että se, minkä toisminä tietää, hänen on itse kyettävä todistamaan. Aurinkokunnan maailmojen 45–49 todellisuuden suhteen ei ole toisminälle mitään, mitä voi kutsua olettamukseksi.

¹⁴Oppilaisuus merkitsee oppilaalle käytännöllisesti katsoen vain laiskanlaksyjän useamman vuoden ajan. Tämä ajanjakso voi ulottua useiden inkarnaatioiden yli. Oppilaan pitäisi olla selvillä siitä, että hän on opettajalle taakka. Sama koskee niitä, joiden ammattina on opettaa ja ohjata lapsia ja nuoria. Barbaarien ohjaaminen (sillä sitä ovat useimmat sen ikäisinä) on monelle marttyyriutta.

¹⁵Kukaan ei voi astua platoniseen ideain maailmaan, tulla tietoiseksi kausaalimaailmassa, paitsi planeettahierarkian oppilaana. Oppilaana hän voi hankkia ”intuition” ja vastaanottaa ideoita ideain maailmasta. Oppilaana hänet luetaan planeettahierarkiaan ja hän voi olla vuorovaiikutuksessa sen jäsenten kanssa. Planeettahierarkian jäseniä on inkarnoituneina. Mutta he ovat uteliaisuuden saavuttamattomissa ollen olemassa yksinomaan oppilaitaan varten. Rudolf Steinerin henkiselle statukselle oli ominaista, ettei hänellä ollut mitään mahdollisuutta henkilökohtaisesti tavata rosenkreutz-järjestön perustajan nykyistä inkarnaatiota.

¹⁶Vastoin joitakin teosofisia väärinkäsityksiä on vakuutettava, että oppilas on oman onnensa nojassa ja saa vain joissakin erityistapauksissa kysyä opettajan käsitystä. Siitä, että oppilaalla on jollain tietyllä asteella etuoikeus kysyä neuvoa opettajan kausaalisesta alitajunnasta, on tehty suurta numeroa ja kuten aina, se on tiedon väärintulkinta. Se ei ole noin vain sallittua. Se riippuu siitä, tapahtuuko se toisten hyväksi tehdyn työn yhteydessä ja siitä, onko sillä merkitystä ryhmälle. Teoreettisia ongelmia ei saa ratkaista sillä tavalla. Kausaaliminät eivät saa enää käyttää tätä keinoa.

¹⁷Se, joka on idiologioita vertailemalla ja kokeilemalla tullut tulokseen, että hylozoiikka on ainoa pitävä työhypoteesi, on luultavasti planeettahierarkian oppilaskokelas, on oppinut epäilemään toisten maailman- ja elämäntiedon, epäilemään omia mielenjohtumiaan, epäilemään kaikkia emotionaalimaailmasta tulevia ääniä, epäilemään kaikkia henkisen viisauden ylemyyden vaatimuksia. Sekä fyysisessä että emotionaaliossa maailmassa vilisee kaikenlaisia maailmanpelastajia. Ja kaikki ovat väärässä. Olkoon heidän julistuksensa vaikka kuinka yhdenmukaisia esoteerisen todellisuuden ja elämäntiedon kanssa (jonka he ovat napanneet ja hyödynneet), mutta yksistään se ainoa tosiasia, että he joillain tavalla esiintyvät opettajina, jotka väittävät henkilökohtaisesti omaavansa oikean tiedon, riittää täysin paljastamaan heidän väitteidensä valheellisuuden. Sama koskee kaikkia niitä, jotka perustavat veljeskuntia, järjestöjä, rakentavat temppeleitä jne. Sitä ei tee kukaan planeettahierarkian oppilas. Hän on persoonaton väline; hänen julistuksensa ei ole hänen omansa; hän vetoaa terveeseen järkeen ja toisten itsenäiseen jälkitarkastukseen; propaganda ja kaikenlainen suostuttelu eivät tule kysymykseen. Hänen esittämänsä asiat on yksilöllisesti kokeiltava, hyväksyttävä tai hylättävä. Hän ei myöten vaikuta yhdistysten muodostamiseen. Kaikista sellaisista tulee ennemmin tai myöhemmin poisulkevia, puhuivatpa ne kuinka paljon tahansa yhteisyydestä. Kaikki muodostavat ykseyden, tiesivätkö he sen tai eivät, eikä mikään muu ykseys ole todellista ykseyttä. Aina täytyy olla olemassa ryhmiä, jotka työskentelevät välttämättömien elämänpäämäärien hyväksi manifestatioprosessissa ja tajunnankehityksessä, mikä on kokonaan toinen asia, mutta ne ovat kaikki ykseydessä olevia ryhmiä.

9.188 Kenestä tulee oppilas?

¹Planeettahierarkiassa olevat näkevät heti, kun ihmisestä voi tulla tekijä kehityksen palveluksessa, ja he tekevät kaikkensa edistääkseen hänen pyrkimyksiään. Monet ovat tietämättään heidän välineitään. Se ei lainkaan merkitse, että he erityisesti rohkaisevat yksilöitä pyrkimään oppilaisuuteen. Siihen vaaditaan yleensä myös muuta pätevyitä. ”Viinitarhan hyvä työn-tekijä voi olla” olematta oppilas.

²Hyväksytyksi oppilaaksi tuleminen vaatii kuitenkin, että kokelas on kauan ennen sitä osoittautunut halukkaaksi palvelemaan ihmiskuntaa. Jokainen hyväksytty oppilas on niin ollen ollut elämän palvelija monien inkarnaatioiden ajan. Kysymys tulee ajankohtaiseksi valvontaviranomaisille vasta sitten kun oppilaisuus osoittautuu olemaan se tekijä, joka saa yksilön palvelemaan entistä paremmin. Jos myös nopeammalle tajunnankehitykselle vaaditut ominaisuudet ja kyvyt ovat olemassa, yksilö saa läpikäydä erityisiä kokeita, jotka osoittavat hänen vakavuutensa.

³Jos nämä kokeet osoittautuvat valvojien hyväksymiksi, hänet hyväksytään mahdolliseksi oppilaaksi. Tässä asemassa hänellä on tietyt mahdollisuudet tulla suoraan opettajan hyväksymäksi, jolloin opettaja saa tehdä sen omalla vastuullaan tarvitsematta kysyä siihen lupaa planeettahierarkialta. Jos sitten vielä joku 45-minä ”tarjoutuu kummiksi”, hänet ilmoitetaan bodhisattvalle, joka ratkaisee, voiko hierarkia hyväksyä hänet oppilaaksi ja katsoa hänet siihen liitettyksi. Tämän jälkeen oppilaan pitäisi yleensä kyetä tulemaan kausaaliminäksi seitsemässä inkarnaatiossa ja siten myös planeettahallituksen tunnistamaksi.

⁴Kausaaliminäksi ja toisminäksi tuleminen ei ole lainkaan niin helppoa, kuin monet teosofit, muiden tavoin, tuntevat ajattelevan. Planeettahierarkian sihteerin, 45-minä D.K., tähdentää tätä oppilailleen. Useimmilla heistä on monta inkarnaatiota jäljellä, ennen kuin tämä mahdollistuu. Ja hän lisää, että erityisesti ne, jotka uskovat olevansa pian valmiita, osoittavat siten olevansa illuusion uhreja.

⁵Useimmille, jotka uskovat olevansa valmiita oppilaisuuteen, on onnekasta, ettei heitä hyväksytä edes koeoppilaiksi. He eivät kestäisi kokeita. Jos teräsvarustuksessa on jokin ruosteläikkä, menee nuoli suoraan sisään ja ihminen kaatuu. Ja kuinka monen panssari onkaan pahvista?

⁶Edes kaikilla mentaaliminuuksilla ei ole mahdollisuutta tulla hyväksytyiksi oppilaina. Myös heidän on täytynyt hankkia perusominaisuudet lähes 50 prosenttisesti, mikä ei ole vähän ihmiskunnan nykyisellä kehitysasteella. Vastikään hyväksytyjen oppilaiden täytyy valmistautua näiden ominaisuuksien vahvuutta koskeviin koetuksiin. Augoeideen tehtäväksi jää suorittaa nämä koetukset, eikä niitä ole helppo kestää. Ne voivat koskea niin sisäisiä kuin ulkoisia olosuhteita, myös lähimmän ympäristön suhtautumista. Vanha symbolinen sanonta ”johtaa ihmisten sydämiä kuin vesipuroja” osoittautuu sananmukaisesti todeksi. Augoeides voi saada ketkä tahansa ottamaan minkä tahansa hänen toivomansa ja välttämättömäksi katsomansa asenteen.

⁷Hyväksytyksi oppilaaksi voi tulla, kun osaa työskennellä itsekseen olematta oppilas ja oppilaisuutta odottamatta. Oppilaaksi voidaan hyväksyä, kun on mentaaliminänä oppinut toimimaan yhteistyössä ryhmän kanssa oikealla tavalla (vankkumattomalla yhteenkuuluvuudella toisten käsityksiä ja elämäntapoja kritisoiden) ja kun sellainen ryhmä voidaan muodostaa yhteiselle työlle, jonka planeettahierarkia toivoo tulevan tehdyksi.

⁸Tämä on siten täysin jotain muuta kuin nykyiset käsitykset oppilaisuudesta. Kaikki muuttuu, niin myös oppilaisuuden muodot. Tämä uusi, vuonna 1925 hyväksytty menetelmä, on yhteydessä suunnitelmiin uudesta viidennessä luomakunnasta, joka ei ole osa planeettahierarkian organisaatiota. Ne, jotka ovat valmiita tulemaan toisminuuksiksi, saavat valmistautua muodostamaan oman ihmiskunnan hyväksi yhteistyötä tekevän luomakunnan. Kun on tarpeeksi hyvä tähän työhön, on valmis oppilaisuuteen, minkä tärkein tehtävä on auttaa ihmiskuntaa ratkaisemaan ongelmansa.

9.189 Tiedostamattomat oppilaat

¹On olemassa tuhansia inkarnoituneita oppilaita, jotka eivät tiedä, että he ovat oppilaita. Winston Churchill, Franklin Roosevelt ja Dag Hammarskjöld eivät myöskään tienneet oppilaisuudestaan. Monet aavistavat, että he ovat oppilaita, mutta he eivät siitä välitä; monia, jotka elävät palvelevaa elämää tietämättä mitään esoteriikasta. Tiedostamattomien oppilaiden status ilmenee heidän elämänymmärtämyksestään ja toteuttamisestaan, sekä siitä, että he ensimmäisen todelliseen esoteriikkaan tutustumisen yhteydessä välittömästi ymmärtävät sen yhtäpitävyyden todellisuuden kanssa.

²Heille on pääasia saada palvella ihmiskuntaa jollakin tavalla: poliittisesti, tieteellisesti, kulttuurisesti jne. He omistavat kaiken voimansa sille. Sellaisia planeettahierarkia tarvitsee; ei sellaisia, jotka ajattelevat omaa kehitystä. Se, että palveleva asenne kehittää heitä nopeimmin on kokonaan toinen asia, jota he eivät ajattele. He unohtavat itsensä ja vapautuvat siten automaattisesti ensiminästä, tästä ”esteestä” niille, jotka tahtovat liittyä ykseyteen. Siten Augoeides on ”saanut mahdollisuutensa”, eikä hän sitä laiminlyö.

9.190 Oppilaisuuden edellytykset

¹Ennen kuin ensitriadissa oleva minä päättää tulla toisminäksi mihin hintaan tahansa, sen on täytynyt hankkia kaikki edellytykset tähän. Monet kuvittelevat olevansa valmiita oppilaisuuteen näiden vaatimusten olemassaoloa aavistamatta: korkeaan prosenttimäärään hankitut veto-voiman ominaisuudet, mentaalinen emotionaalisen ja fyysisen tajunnan hallinta, perspektiivitajunta, tahto luopua kaikesta ensiminään kuuluvasta, tahto elää vain palvellakseen. Ja kaikki tämä mitä vaikeimmissa olosuhteissa.

²Puheenaihetta on riittänyt niistä kauhistuttavista kokeista, joita yksilön oli läpikäytävä tullakseen vihityksi yhä korkeampiin asteisiin. Se oli symbolinen tapa ilmaista yksilön kohtaamat vaikeudet kaikissa elämänolosuhteissa, sairaassa organismissa ja kaikkien ympäröivien ihmisten vastustamana. Hyvityksiä on tietenkin olemassa, mutta kokeet ovat sitä laatua, että vain kausaaliasteen rajalla olevat kestävät ne. Ketkään niistä, jotka luulevat olevansa valmiita ja tarjoutuvat vapaaehtoisesti sellaisiin kokeisiin, eivät kestäisi niitä. Oppilaisuus ei ole lepoaikaa. Se vaatii ihmiseltä kaiken. Ehkä se tajunnankehitys, joka normaalisti vastaa kymmentä

tuhatta inkarnaatiota, on suoritettavissa kahdessakymmenessä inkarnaatiossa vanhan korjuun lopullisella kuittauksella. Oikea kokelas ei kysele, kuinka monta inkarnaatiota se vie, kunhan hän vain saa palvella.

³Ennen kaikkea minän on täytynyt täysin oivaltaa emotionaalisten illuusoiden ja mentaalisten fiktoiden arvottomuus. Nämä ovat näihin kuuluvilla tasoilla tajunnanaktivoinnille tarpeellisia apukeinoja, mutta tiedon suhteen korvikkeita. Mikään alempi ei voi enää kiehtoa, sokaista korkeimpaan mentaalisuuteen (47:4) keskistynyttä minää. Silloin ihmisen maailmoissa ei ole mitään, mitä minä haluaa. Minä on valmis kokemaan kausaali-intuition. Sen jälkeen minä tietää, mitä tieto on ja hänen täytyy saada se. Toiset saavat yhteyden essentiaalitajuntaan, kokevat mitä ykseys on ja että heidän täytyy liittyä ykseyteen.

⁴Niin kauan kuin jokin ihmisen maailmoihin kuuluva kiehtoo yksilöä, hän ei ole valmis ensimmäinä eikä hän voi odottaa tulewansa oppilaaksi. Mutta myös sen, joka on valmis, on täytettävä velvollisuutensa joka suhteessa, ikään kuin nämä velvollisuudet olisivat hänen ainoa elämänharrastuksensa ja näin ulkoisista olosuhteista riippumatta. Omille puutteille ei saa olla minkäänlaisia puolustuksia. Sellaisia puutteita on kaikilla siihen saakka, kunnes meistä on tullut toisminuuksia.

⁵Oppilaisuuden edellytys on korkein emotionaalinen ja mentaalinen suorituskyyky sekä itse-hankittu luottamus Lakiin (tunnettuihin tai tuntemattomiin luonnon- ja elämänlakeihin). Korkeampien valtakuntien lainsovelluksessa ei ole minkäänlaista mielivaltaa.

⁶”Rauhassa ja luottamuksessa on sinun vahvuutesi.” Siten vihjataan erääseen oppilaisuuden edellytykseen, tulokseen yhteydestä Augoeideeseen. Rauha viittaa emotionaalisuuteen, luottamus mentaalisuuteen. Tämän luottamuksen hankkinut (omaa työtämme meditaation ansiosta) on saavuttanut turvallisen sataman.

⁷Oppilaan on täytynyt saavuttaa se emotionaaliasteen vaihe, joka sulkee pois sen, mitä ihmiset kutsuvat ”rakastumiseksi”, jossa ihminen menettää vapautensa ja joutuu jonkun orjaksi. Hänen on tultava vetovoimansa herraksi, ei sen orjaksi. Orjuuden merkkejä ovat kaikenlaiset ”vihamielisyudet”, kuten kateus (mustasukkaisuus) jne., sekä emotionaalinen riippuvuus, puolueellisuus, kyvyttömyys persoonattomaan, asialliseen arviointiin (analyysiin). Tämä alemmalle emotionaaliasteelle kuuluva orjuus on aina tehnyt yksilöstä narrin, hämmästyttänyt ulkopuolisia ja altistanut hänet heidän ivalleen.

⁸Useimmat samastuvat verhotajuntoihinsa ollen niiden, usein kaikkien kolmen verhon (fyysisen, emotionaalisen ja mentaalisen) orjia. Oppilaisuudelle on valmis vasta sitten, kun kykenee hallitsemaan ne. Asiaan kuuluu, että monet, jotka eivät ole koskaan saaneet läpikäydä kestävyyskokeeseen liittyviä koettelemuksia, uskovat olevansa valmiita.

⁹Useimpien monadi on keskistynyt verhojen solar-plexus-keskukseen. Tullakseen oppilaaksi monadin täytyy keskistyä sydänkeskukseen. Tähän vaaditaan vetovoiman ominaisuuksien hankintaa. Teoreettinen rakkaus on korvattava käytännöllisellä, joka antaa ymmärtämystä, jättää huomiotta erehdykset, viat ja puutteet, ei salli rikkovia ajatuksia, vaan ympäröi kaikki sillä ykseydentunteella, jonka lähde on ykseydenmaailma. Oppilaskokelaan on täytynyt hankkia niin paljon itsetuntemusta, että hän oivaltaa, mitkä ominaisuudet häneltä puuttuu ja työskentelee niiden hankkimiseksi päivittäisessä meditaatiossa.

¹⁰Omistautuminen toisten hyvinvoinnille on perusluonteinen vaatimus.

¹¹”Se, joka vaelttaa tietä, ei ole olemassa itseään, vaan toisia varten.”

¹²Ennen kuin esoteerikosta tulee oppilas (mikä tässä tapauksessa tarkoittaa jonkin planeettahierarkian jäsenen tietoinen oppilas), hänen on otettava tarkoin huomioon neljä seuraavaa aktiivista tekijää: Augoeides, monadi triadiverhossa, tieto mentaaliverhossa ja rakastavainen ymmärtämys kaikkia kohtaan emotionaaliverhossa. Nämä ovat olennainen perusta kausaali-verhon keskusten kautta toimivalle pysyvälle yhteydelle toisminään.

¹³Emotionaalimaailmassa yksilön on opittava erottamaan toisistaan tosi ja valhe, todellinen ja epätodellinen. Se on esoteerinen tosiasia, jota spiritualistit, okkultistit, joogit eivät ole

oivaltaneet. Sitä he eivät voi oivaltaa, koska he ovat omien harhaanjohtavien olettamustensa uhreja.

¹⁴Vasta tämän opittuaan he voivat oppia erottamaan toisistaan fiktiot ja todellisuusideat mentaalimaailmassa (mentaalitajunnassa), asia, joka heidän täytyy osata tullakseen planeettahierarkian hyväksymiksi oppilaiksi.

¹⁵Oppilaan edellytetään olevan perehtynyt esoteeriseen maailmankatsomukseen (olemassaolon aineaspektiin), niin että hän voi täysin keskittyä olemassaolon tajunnanaspektiin.

¹⁶Voidakseen tulla kausaaliminäksi hänen on täytynyt hankkia tietoa fyysisen, emotionaalisen ja mentaalisen maailman aineista ja energioista ja oppia hallitsemaan nämä. Tämä vaatii myös mentaaliminältä ihmiskunnan nykyisellä kehitysasteella, tai oikeammin sanoen tietämättömyysasteella, monien inkarnaatioiden energisen työn kokeneen opettajan johdolla, minkä oivaltamisen ei pitäisi tuottaa vaikeuksia. Yksikseen tuskin kannattaa ryhtyä kyseiseen hankkeeseen. Viisainta, minkä ihminen voi tehdä, on tulla halukkaaksi välineeksi viidennen luomakunnan yksilöille soveltamalla kykynsä mukaan elämänlakeja, erityisesti vapauden, ykseyden, itsen ja aktivoimisen lakia.

¹⁷Edellytys on rajaton luottamus opettajaan; siihen, että hän tietää ja osaa ja tekee pyytämättä minkä saa. Sitten kaikki riippuu oppilaasta itsestään. Äärimmäisen harvat oppilaat käyttävät hyväkseen kaikki mahdollisuutensa ja tilaisuutensa, ja siitä riippuu inkarnaatioiden lukumäärä.

¹⁸Kuuliaisuus, jota opettajan on vaadittava oppilaaltaan ei ole tämän vapaan tahdon loukkauksista. Kuuliaisuus merkitsee, että oppilas noudattaa huolellisesti saamia ohjeita voidakseen omaksua korkeampien tajunnanlajien hankinnalle vaadittavat menetelmät. Se, joka ei tahdo noudattaa ohjeita, ei opi mitään, eikä opettaja voi häntä auttaa.

9.191 Välttämättömät kyvyt ja ominaisuudet

¹Vankkumattomuus on ominaisuus, joka oppilaalla täytyy olla. Kokeet, jotka hänen on läpikäytävä vaativat mielen lujuutta, kun kaikki hänen ympärillään hajoaa. Rauhaa, kärsivällisyyttä, kestävyyttä vaaditaan siltä, jonka on osattava vaieta, puhua oikein, odotettava oivallusta, joka osoittaa oikean toimintatavan ja oikean kuljettavan tien.

²Kiitollisuus on ominaisuus, joka on täytynyt hankkia sataprosenttisesti. Kiittämättömyys (kiitollisuuden puute kaiken suhteen elämässä) on ehdoton este oppilaisuudelle. Asioiden ottaminen hankittuina oikeuksina on täysin virheellinen asenne, mikä merkitsee huonoa kylvöä tulevaisuudelle. Olemme velkaa kaikille, jotka osoittavat meille vähänkin ystävällisyyttä. Me emme voi puhua karmasta sellaisissa tapauksissa. Ne, jotka niin tekevät, eivät kykene ymmärtämään esoteriikkaa, vaikka osaisivat ulkoa Laurencyn kirjat.

³Toinen tärkeä ominaisuus on aito nöyryys, jota tunnemme tiedostaessamme rajattoman elämäntietämättömyytemme ja ne monet tasot, jotka meidän inkarnaatioidemme kautta on saavutettava. Se, joka luulee olevansa viisas, on narri.

⁴Monille vastenmielisellä vanhalla sanonnalla ”valloittaa taivasten valtakunta rynnäköllä” tarkoitetaan tietenkin järkkymätöntä, kärjistynyttä määrätietoisuutta.

⁵Voidakseen tulla toisminäksi yksilöstä täytyy tulla ”jumallisen välinpitämätön” tapahtuipa ensimmäiselle mitä tahansa; paradoksaalisesti ilmaistuna: hänelle ei voi tapahtua mitään, tapahtuipa hänelle mitä tahansa. Tämä on yksi tärkeimmistä hankittavista ominaisuuksista ja edellyttää vuorostaan elämänluottamusta ja lainluottamusta. Yksilö ei huomioi tunnetilojaan. Hän suorittaa kaikki velvollisuutensa iloisena ollen sisäisesti haavoittumaton, häiriintymätön, luoksepääsemätön.

⁶Tämä osoittaa, että yksilö on ymmärtänyt: että hän on minä, monadi, ja että kausaaliverhossa oleva minä on luoksepääsemätön; ettei minä ole inkarnaatioverhojensa kanssa identtinen; että verhot ovat vain minän tajunnankehityksen välineitä ja uudistuvat jokaisen inkarnaation myötä; että minä on oppinut hallitsemaan näiden verhojen taipumukset ja saanut niiden herruuden,

riippumatta vaatimuksista, joita tavallisesta virheellisestä elämänsenteesta johtuen ilmenee näissä verhoissa.

⁷Kuinka vihkiytymättömille voisi olla mahdollista ymmärtää evankeliumilegenda Getsemanesta? Historiallinen hahmo. Oivallusta, että sillä tarkoitettiin täydellistä ”jumalallista välinpitämättömyyttä” tapahtuipa persoonallisuudelle mitä tahansa. Tahdon täydellistä yhdenmukaisuutta Lain kanssa. Jumalallisuuden (43-tajunnan) saavuttamista ja planeettahallitukseen pääsyä.

⁸Toisen departementin kykyihin, jotka oppilaskokelaan täytyy hankkia, kuuluvat visio, yhteistyökyky, ykseys, persoonattomuus, uhrauksen tahto, kestävyys ja luova toiminta. Kun minä on hankkinut tajunnan triadiverhossaan, se oppii ohjaamaan kausaalisilla ideoillaan ja energioillaan mentaalista, emotionaalista ja fyysistä tajuntaansa ja pätevöityy siten oppilaisuuteen.

9.192 Mitä oppilas saa oppia

¹Pian hyväksymisen jälkeen oppilas saa läpikäydä todellisuuskäsityksen peruskurssin, jonka tarkoitus on vapauttaa hänet niin kutsuttua maailmanhistoriaa koskevasta inhimillisestä tietämyksestä (uskonnollisista, yhteiskunnallisista ja kulttuurisista fiktioista), kaikesta, minkä ihmiskunta on hyväksynyt totuutena kaikessa, mikä ei ole suoraan todettavissa fyysisessä maailmassa. Hänen on vapauduttava ensiminän idiosynkrasioista, omahyväisyydestä, itsekeskeisyydestä, toiveesta tulla toisminäksi jne., ja oppia elämään toisia, kehitystä ja ykseyttä varten.

²Kokelaan tultua hyväksytyksi oppilaana hän saa tietää, mitkä departementit hänellä on verhoissaan, mikä on ensimmäinen edellytys sen ymmärtämiselle, millaisia verhoenergioita hänellä on käytettävänä.

³Oppilas saa oppia havaitsemaan ne energiat, jotka jatkuvasti virtaavat hänen verhokeskustensa kautta, oppia erottamaan mistä värähtelyt tulevat (toistriadin kolmen yksikön kautta jne.), ja käyttämään eri energiat tarkoituksenmukaisella tavalla. Hän saa oppia käyttämään oikein triadiverhon energiat. Tähän vaadittava yhtäjaksoinen tarkkaavaisuus voi aiheuttaa organismille jälkiseurauksia, minkä tähden oppilaan on suotava tälle huolellinen, automaattinen hoito ja väsymyksen tullen rentouduttava tarkkailematta.

⁴Kun hän on oppinut hallitsemaan inkarnaatioverhojensa tajunnan ja energiat, oppinut tekemään eron kolmatriadista tulevan elämänenergian ja toistriadista tulevan tajunnanenergian välillä, hän voi yhä paremmin hyödyntää nämä kaksi energialajia ja käyttää ne oikein.

⁵Ihmisen verhojen kautta virtaavat energiat, jotka saavat verhot säteilemään ja vetämään puoleensa. Tämä vaikuttaa ihmisen valintoihin monessa suhteessa, määrää hänen seuraelämänsä jne. Kun ihmiset ovat hankkineet tietoa verhoistaan ja omistautuvat enemmän esoteerisen psykologian opinnoille, heistä tulee myös herkempiä toisten värähtelyille (säteilyle tai magneettiselle vetovoimalle). Me kaikki vaikutamme toisiimme, enimmäkseen tiedostamattamme. Ja jokaisella inhimillisellä kosketuksella on vaikutuksensa.

⁶Kaikesta tästä ihmiset ovat edelleen tietämättömiä. Oppilas oivaltaa niin monia uusia asioita, että hän ensiminänä oivaltaa Sokrateen paradoksin viisauden: hän tiesi, ettei hän mitään tiennyt.

⁷Oppilas saa oppia, että mielenlaatu, joka ilmenee ilona, onnena, hyväntuulisuuksena, autuutena, on mitä suurimmasta merkityksestä niin tajunnalle kuin energia-aspektille ja organismille. Se vapauttaa komplekseista ja purkaa ne; helpottaa organismin koko työtä, erityisesti kaikkea, mikä on yhteydessä ruoansulatuselimien työhön.

⁸Oppilas oppii, että kehittyminen merkitsee muutoin väistämättömien puutteiden voittamista. Tämä merkitsee myös, että jos tahdomme auttaa ihmisiä, meidän täytyy kiinnittää katsemme vakaasti hyviin ominaisuuksiin vahvistaaksemme niitä, emme saa nähdä puutteita ja vahvistaa niitä. Siinä piilee meidän vastuumme ja meidän hyvä tai huono kylvömme. Useimmat kylvävät enimmäkseen vain huonoa kylvöä aiheuttaen siten itselleen haittaa. Sillä luonteenlaadulla ja

niillä taipumuksilla ei voi odottaa saavansa syntyä ”jalompaan ympäristöön”. Samanlainen vetää puoleensa samanlaista.

⁹Oppilas saa oppia olemaan välittämättä kaikesta, mikä erottaa ja huomioimaan vain sen, mikä yhdistää, mikä on kaikille yhteistä. Tämä on kai sanottu kyllästymiseen saakka, mutta sitä ei voi sanoa liian usein, sillä se on välttämättömyys ja edellyttää lisäksi monia vetovoiman ominaisuuksia. Se ei merkitse vain laajaa suvaitsevaisuutta, vaan myös erilaisuuksiin kohdistuvaa myönteistä asennetta, mikä perustuu ymmärtämykselle, että ihmiset eroavat toisistaan kehitystasojen, temperamenttien, departementtien ja elämäkokemusten suhteen. Vaikuttaa siltä, että ”hyvät ominaisuudet” (ennen kaikkea kärsivällisyys, peräänantamattomuus ja kestävyys) on harvoin hankittu niin moneen prosenttiin, että toiminta tapahtuu kitkattomasti. Itsetoteutus näyttää merkitsevän menetelmällistä ja järjestelmällistä työtä. Mentaalisella inaktiivisuudella, mukavuudella, laiskuudella ei saada tuloksia. Kyse on omien puutteiden löytämisestä ja niiden poistamisesta, ei niiden puolustelusta tai anteeksipyyntöä. Aivan liian ”intensiivisten sielujen” tulisi kuitenkin muistaa, että yksilöllä täytyy olla suvaitsevaisuutta myös itseään kohtaan. ”Valmiiksi” ei tule kerralla. Itsensä kiduttaminen on yhtä väärin kuin marttyyrius ja omaan epätäydellisyyteen tuijottaminen. On kehitettävä suhteellisuudentajua, kultivoitava huumoria, iloa, onnea.

¹⁰Oppilas saa oppia lähestymään yksilöä rakastavaisella ymmärtämyksellä, olipa hän kuinka kieroutunut tahansa. Mutta hänellä on täysi oikeus hyökätä yleisiä ilmiöitä vastaan ja paljastaa ne. Mainittakoon eräs esimerkki siitä, kuinka terävä muutoin niin lempeä D.K. voi olla: ”Suunnitelman osittainen ymmärtäminen ja tietämättömyyden siitä tekemät toisen ja kolmannen käden tulkinnat kantavat vastuun niistä hukkaan menneistä ponnisteluista ja typeristä mieli-johteista, jotka luonnehtivat nykyisiä okkulttisia maailmanjärjestöjä.”

¹¹Oppilas saa oppia vaikenemisen taidon. Se tarkoittaa jotain paljon laajempaa kuin mikä ilmenee ilmaisusta sellaisenaan. Se merkitsee, että ymmärtää milloin pitää puhua ja mitä pitää sanoa, kuulijoiden käsityskykyyn sovellettuna. Se koskee itse ajattelua, ei vain puhetta, merkiten siten ajatusten hallintaa.

¹²Suurten opettajien esoteeristen nimien suhteen oppilaita kehoitetaan tyytymään alkukirjaimiin. Nimien lausuminen aiheuttaa nimittäin häiritseviä värähtelyjä emotionaali- ja mentaali-maailmassa asianosaisille ja ehkäisee heidän työtään.

¹³Oppilas saa oppia ajattelemaan kenen kanssa hän puhuu ja sopeuttamaan kielenkäyttönsä olemassa olevan käsityskyvyn mukaan. Esoteriikasta puhuminen ”vihkiytymättömien” kanssa on tiedon saattamista naurunalaiseksi. Tähän liittyen hän ei koskaan puhu itsestään eikä kehitysteestaan. Se on salaisuus, jonka hän jakaa Augoeideensa ja planeettahierarkiaan kuuluvan opettajansa kanssa. Besant ja hänen jälkeensä Leadbeater tekivät hyvin suuren virheen paljastamalla kehitysteensa, mikä on vahingoittanut teosofian asiaa, samoin kuin kaikki puhe ”vihki-myksistä”. Vihkimys on yksilön saavuttaman kehitysteeten seremoniallinen tunnustaminen, eikä koske ulkopuolisia.

¹⁴Oppilas saa oppia erottamaan kausaaliverhon iän mukaan määräytyvät eri kehitysteet. Noin 40 prosenttia ihmiskunnasta on kausalisoitunut planeetallamme tällä aionilla, noin kaksikymmentämiljoonaa vuotta sitten. Näissä ihmisissä ei ole työstämisen arvoista mentaalisuutta. On täysin väärin vedota järkeen, jota ei ole. Heidät täytyy perehdyttää siihen, mikä on todella toivottavaa, ei siihen, mikä on järkevää. On myös tärkeää erottaa toisistaan neljä ryhmää: vain toistamaan kykenevät, yksinkertaisimman päätelmäajattelun omaavat, itsenäisesti ajattelevat ja periaateajattelijat.

¹⁵Yleinen psykologinen erehdys, johon älymystö syylistyy, on, että he vetoavat järkeen ollessaan tekemisissä emotionaaliasteella olevien (enemmistön) kanssa. Sen sijaan heidän tulisi vedota tunteeseen. Suuret suositut puhujat, todelliset demagogit, ovat tämän taidon mestareita. He leikkivät ihmisten tunteilla niin kuin taitava muusikko soittimellaan. Filosofi Schopenhauerilla oli elämän pituinen kokemus siitä, ettei hän voinut tehdä itseään ymmärretyksi,

pyrkipä hän ilmaisemaan itseään kuinka yksinkertaisesti tahansa. Yllätyksekseen hän huomasi jatkuvasti, että alensipa hän tasoaan kuinka paljon tahansa, hän oli yliarvioinut ihmisten käsityskyvyn. Tämä oivallus on hyvin tärkeä niille, jotka tahtovat auttaa toisia ihmisiä.

¹⁶Oppilas oppii erottamaan toisistaan objektiivisen havainnon ja arvostelun, mihin useimmat eivät kykene. Arvostelu on poistyyntövoiman ilmaus ollen aina henkilökohtainen. Arvostelu luo ajatusmuodon, jonka avulla yksilö näkee ja arvioi. Jos ensinkään myöntää, että toisilla on hyviä ominaisuuksia, silloin aliarvioi niitä. Viat ja puutteet hallitsevat puutteiden ja ansioiden mahdollisessa tasapainottelussa.

¹⁷Oppilas oppii arvioimaan ilmiöitä ja ihmisiä täysin persoonattomasti ja asiallisesti. Arviointi on oikean käsityksen ja auttamismahdollisuuden edellytys. On olemassa paljon sellaista, mitä hänen ei tarvitse tietää tai mistä hänellä ei tarvitse lainkaan olla käsitystä. Myös siinä osoittautuu hänen arvostelukykynsä.

¹⁸Ihmisen alitajunta on tulosta siitä, mitä hän on ollut menneisyydessä, nykyisessä ja menneissä inkarnaatioissa, siitä mitä hän on ajatellut, tuntenut, sanonut ja tehnyt. Tämä alitajunta muodostaa suurimman osan hänen tiedostamattomastaan. Hän ei ole tehnyt paljon ylitajuntansa aktivoimiseksi. Alitajuntaan katselemista voidaan verrata harhakuvitelmiin ja rikkomusten ”pohjattomaan kuiluun katselemiseen”. Se, mitä ihminen eniten pelkää ja inhoaa (ja tuomitsee) toisissa ihmisissä, on sitä, mikä vie suurimman tilan hänen omassa alitajunnassaan, osoittaa hänelle, mitä vielä on voitettava. Oppilas saa oppia näkemään itsensä sellaisena kuin on ja hyväksymään myös pelkäämänsä ja inhoamansa asiat, näkemään ne myös osana ihmiskuntaa, sillä vain siten hän voi vapautua menneisyyden vallasta.

¹⁹Oppilas saa myös pienen silmäyksen ”karman” vaikutukseen eri olosuhteissa.

²⁰Oppilas saa oppia, ettei hän ole verhonsa. Näiden on tarkoitus tulla hänen kuuliaisiksi välineikseen ja niiden omia reaktioita hänen on opittava ymmärtämään. Siten hän oppii ymmärtämään paremmin myös toisia, joiden reaktioiden on myös jätettävä hänet koskemattomaksi.

²¹Eräs esoteerinen sanontatapa kuuluu näin: ”Minän on opittava vaikenemaan ensiminänsä suhteen. Raivotkoon; ei kannata kiinnittää huomioita. Esoteerikko ei osoita minkäänlaista kunnioitusta alimman minänsä suhteen. Itsehailuun ei ole mitään aihetta.

²²Oppilas saa oppia huomioimaan persoonattomuuden, osoittamaan ”jumalallista välinpitämättömyyttä” toisten käsityksiä kohtaan. Tämä ei merkitse tavallista välinpitämättömyyttä, joka pakenee kaikkea ”epämieluisaa”, on välinpitämätön toisten mielipiteitä kohtaan, tuntee itsensä ylivoimaiseksi. Päinvastoin se vastaanottaa kaiken tarjotun, oppii, minkä voi oppia, sitä ei lannista henkilökohtainen reaktio. Tämä merkitsee ennakkoluulon, omien pakkomielteiden, henkilökohtaisen perinteen, ensiminän ominaispiirteiden poistamista.

²³Oppilas saa oppia sanomaan hyvästit kaikelle, mikä näyttää hänestä arvokkaalta elämässä. Kaikki on arvioitava uudelleen. Mielessään hänen on täysin omistauduttava valitsemalleen tehtävälle. Hänen on täysin hyväksyttävä omat ja elämän antamat yleiset ehdot. Niin kauan kuin on jäljellä merkkejä kapinallisuudesta ”kohtaloa” vastaan, tyytymättömyyttä ulkoisiin olosuhteisiin, toivetta toisenlaiseen osaan, kriittistä asennoitumista ihmisiin sellaisina kuin he ovat heille ominaisella tasolla, on elämän ykseyden kokemus hänelle mahdotonta. Hänen on oivallettava oma rajallisuutensa ja otettava elämä sellaisena kuin se on ja tulee olemaan, oltava sopusoinnussa elämän kanssa.

²⁴Oppilaskokelaalle ”ikään-kuin”-menetelmällä on suuri merkitys meditaation yhteydessä. Vetovoiman energiat heräävät tehokkaampaan aktiivisuuteen, kun yksilö katsoo olevansa se, miksi hän haluaa tulla. Ajattelemalla, tuntemalla olevansa korkeammalla asteella, eläytymällä siihen, tämä korkeampi aste vetää, joskin huomaamatta, kohottaa yksilöä yhä lähempään yhteyteen hänen etsimänsä maailman ja (sen värähtelyjen) kanssa.

²⁵Myös oppilaat saavat oppia käyttämään mahdollisimman suuressa määrin teknistä menetelytapaa: ”ikään kuin”. Siitä on suunnaton ”psykologinen” apu. Se on oikeutettua myös siksi,

että osallisuutensa ansiosta kosmiseen kokonaistajuntaan yksilö on aina potentiaalisesti (jumala immanentti) sitä, mikä hänestä aktuaalisesti on tuleva (jumala transendentti). ”Olet potentiaalisesti toisminä, ajattele ja tunne ja toimi, ikään kuin jo olisit sitä!” kuuluu siten neuvo. Sillä ei ole mitään tekemistä itsepetoksen kanssa, se ei tarkoita, että kuvittelee olevansa toisminä. Se on täydellistä tietoisena olemista siitä, että tämä tarkoittaa ainoastaan ”ikään kuin”, että se on psykologinen keino, apu. Tietenkään menetelmä ei ole kaikille, ei varsinkaan loogikoille, jotka kieltäytyvät käyttämästä ”psykologisia temppuja”. Planeettahierarkian neuvot ovat kuitenkin kaiken huomion arvoisia. Kokemus tulee vahvistaman tämän menetelmän oikeutuksen. Se on virike, joka ehkäisee kyvyttömyyden ja avuttomuuden tunnetta.

²⁶Oppilas saa oppia ”säästämään aikaa”, että aika on kallista, että ajan tuhlaaminen lisää inkarnaatioiden lukumäärää, osoittaa kyvyttömyyttä sekä työn suunnittelun että suorittamisen suhteen, on merkki itsekurista puutteesta. Ilman itsekuria minä ei voi koskaan oppia hallitsemaan verhotajuntojaan.

²⁷Aikatekijä, tapa käyttää aika tiedon, oivalluksen, ymmärtämyksen ja kyvyn hankkimiseen, ja tapa käyttää tätä oivallusta (”hyviä ominaisuuksia”) oikein, on olennainen tekijä inkarnaatioiden lukumäärän suhteen. Mitä menetelmällisemmin ja tarkoituksenmukaisemmin ajan käyttää, sitä nopeammin kehittyy, sitä vähemmän inkarnaatioita tarvitsee.

²⁸Oppilas saa oppia elämään ”rytmisesti”, löytämään oikeat toiminta- ja lepokautensa (lepo päivittäisestä eksoteerisesta työstä, mitä ei pidä sekoittaa unen tarpeeseen). Käytäntö on osoittanut, että täyden kuun aikaiset viisi päivää (kaksi päivää ennen ja kaksi päivää sen jälkeen) ovat sopivimmat lepokaudet. Ne ovat myös aikoja, jolloin oppilaan on helpointa päästä yhteyteen planeettahierarkiaan kuuluvan äärettömän varatun opettajansa kanssa.

²⁹Oppilas saa oppia olemaan kaikissa olosuhteissa aktiivinen, siis suora vastakohta spirituaalistien meedioille, jotka passiivisuuden tilassa lainaavat organisminsa eetteriverhoineen toisille. Jos tahtoo auttaa emotionaalimaailmassa olevia, sen on tapahduttava oman emotionaalisen objektiivisen tajunnan kautta objektiivisen kausaalitajunnan hallinnan alaisena.

³⁰Oppilas saa oppia löytämään inhimillisen tajunnankehityksen seitsemän erilaista evoluutio- taipumusta: taipumus syntetisointiin, taipumus visualisointiin, taipumus oma-aloitteiseen tajunnanaktiivisuuteen, taipumus suunnitteluun, taipumus syventymiseen, taipumus idealisointiin ja taipumus kärjistämiseen (polarisaatioon).

³¹Taipumus syntetisointiin on se evoluutiotekijä, joka mahdollistaa yhä korkeampien tajunnanlajien sisäistämisen itsetietoisuuteen, yhä korkeamman prosenttimäärän omaksumisen kosmisesta totaalitytunnasta. Sen mahdollistaa korkeampien valtakuntien vetovoiman vaikutus alempiin, vetovoiman, joka saa alkunsa korkeimmasta kosmisesta valtakunnasta. Yksilön triadiketjussa vaikuttaa kolmastriadin vetovoima toistriadiin ja toistriadin vetovoima ensitriadiin. Yksilön triadiketjussa kolmastriadin vetovoima tehoaa toistriadiin ja toistriadin vetovoima tehoaa ensitriadiin.

³²Taipumus visioon. Tässä piilee tiedostamaton pyrkimys ”enempään valoon”, oivalluksen ja ymmärtämyksen tietoinen hankinta, tieteellinen tutkimus jne. Tämä on edistymisen perusta. ”Siellä, missä ei ole visiota, kansakunta tuhoutuu.”

³³Taipumus aktiivisuuteen: fyysiseen, emotionaaliseen, mentaaliseen, vaistosta älykkyyden kautta intuitioon. Tätä voitaisiin kutsua myös taipumukseksi luovuuteen, mielikuvituksen luomuksiin, kun se ottaa vastuulleen vision, etsii tarkoitusta tapahtumainkululle, selitystä olemassaololle.

³⁴Taipumus suunnitteluun, järjestelyyn, organisointiin, pyrkimys yhä suurempaan tarkoituksenmukaisuuteen.

³⁵Taipumus syventymiseen, jonkin todellisuusalueen, tiedonalan haltuun ottamiseen, kokemaan se samastumisen kautta. Tämä on ilmeistä mentaalista aktiivisuutta, analyttistä erottamista (ei sekoitettava yleiseen kriittiseen kykyyn), vaihe, jolloin älykkyys muuttuu intuitioksi.

³⁶Taipumus idealisointiin, kaipuu jonkin ihannoimiseen ja jäljittelemiseen, mielikuvituksen ihanteeseen, johon liittyy pyrkimys toteuttamiseen, kaipuu ulottua saavutetun ja lopulta inhimillisyyden tuolle puolen.

³⁷Taipumus kärjistämiseen (ymmärrettävä vasta toisminän tajunnallisessa taipumuksessa), näennäisesti paradoksaalinen pyrkimys ykseyteen vastakohtaisuuden kautta, yhä hienostuneempi arvostelukyky (emotionaalitajunnassa vastakohtapareina muodostaen yhä kapeamman tien valintaan).

³⁸Oppilas saa oppia olemaan häiritsemättä opettajaansa kysymyksillä, saa oppia elämään ilman opettajaansa ja häntä ajattelematta, saa oppia elämään auttaakseen opettajaansa kykynsä mukaan ihmiskunnan hyväksi tehtävässä työssä. Mitä enemmän hän elää palvellakseen, sitä enemmän energiaa hän vastaanottaa automaattisesti planeettahierarkialta Augoeideensa välityksellä.

³⁹Oppilas saa oppia, ettei kenelläkään ole oikeutta asettaa vaatimuksia korkeammissa valtakunnissa oleville. Jokainen sellainen otaksuma osoittaa, ettei hän tunne Lakia. Me kaikki saamme korjata hyvän kylvömmä, joten meidät palkitaan aina. Emme kuitenkaan tiedä mitään siitä, miten palkkio tulee ja milloin; yleensä ei koskaan niin kuin olemme kuvitelleet. Oppilas tekee viisaasti, kun hän ei odota opettajaltaan edes rohkaisua. Rohkaisuksi riittää, että hänet on hyväksytty oppilaaksi. Opettaja tietää, mitä oppilas tarvitsee, joten kukaan oppilas ei pyydä opettajaltaan mitään. Se todistaisi oppilaan puutteellisesta luottamuksesta.

⁴⁰Olisi suuri erehdys uskoa, että oppilaisuus vapauttaisi meidät elämän vaikeuksista. Meistä tulee oppilaita voidaksemme paremmin palvella elämää ja tullaksemme yhä paremmiksi välineiksi korkeammissa valtakunnissa oleville, jotka voivat meitä paremmin ratkaista, kuinka parhaiten voimme palvella.

9.193 Oppilas ei aseta opettajalle kysymyksiä

¹Tietyn inkarnaation ajaksi erityisesti hyväksytty oppilas ei koskaan kysy tai pyydä opettajaltaan mitään, ja näin on useasta syystä. Hän saa tietää, mitä hänen tarvitsee tietää, eikä mitään ylimääräistä; sitä paitsi ensin siitä on jo julkaistu. Opettaja tietää myös kaiken oppilaan tajunnan-ilmaisuista, joten hän voi auttaa tai vastata kysymyksiin, jos tarve vaatii. Oppilas tietää, ettei hän voi asettaa järkeviä kysymyksiä, sillä se edellyttää, että hän jo tietää vastauksen. Oppilas saa anoa apua suoraan vain, jos palveluun liittyvät vaikeudet ovat ylitsepääsemättömiä, ei koskaan omalle osalleen, eikä koskaan tavallisen tiedonhalun vuoksi.

²Tiedonhalu voi olla hyväksi. Mutta on äärettömän paljon sellaista, mitä ei tarvitse tietää ja mikä vain ehkäisee yksilöä pitäytymästä olennaisuuksiin: elämään tarkoituksenmukaisesti ja määrätietoisesti.

³Asia ei todellakaan ole niin kuin ”vihkiytymättömät” uskovat, että oppilas voi hyödyntää opettajansa tietoa saadakseen kaikenlaisten ongelmien ratkaisun lahjaksi. Itsetoteutuksen laki (koko ihmiskuntaa koskeva) merkitsee, että ensiminän on itse ratkaistava ongelmat kykynsä mukaan, sekä nykyisyydessä että tulevaisuudessa. Jokaisen valtakunnan on ratkaistava ongelmansa. Ihmiskunta saa lahjaksi vain sellaisia ongelmia sisältävää tietoa, joita ensiminä ei kykene koskaan ratkaisemaan. Se tieto, jonka voi hankkia ihmisen maailmoissa ihmisen eri tajunnanlajeilla, ihmiskunnan täytyy hankkia ilman apua.

9.194 Oppilas oppii huomioimaan tajunnanaspektin

¹Oppilasta kehoitetaan olemaan kiinnostunut ihmisten tajunnanaspektista ja heidän minuuksiensa erityistarpeista, ei heidän aineaspektistaan. Se ei tietenkään tarkoita välinpitämättömyyttä muunlaisia kärsimyksiä kohtaan, siellä missä niitä esiintyy, vain sitä, että tuhoutumaton minä on olennaisin. Oppilaan ei pidä sallia emotionaalisen ystävyuden tai rakkauden sitoa itseään tuhoutuvaan persoonallisuuteen, minän väliaikaiseen asumukseen.

²Oppilasta kehoitetaan etsimään yhteyttä toisten ”sieluihin” ja vapautumaan heidän ”persoonallisuuksistaan”. Tämä onnistuu tietenkin vasta sitten, kun on luonut yhteyden omaan Augoeideeseensa. Joka tapauksessa tämä ohje ansaitsee huomiota useammassa kuin yhdessä suhteessa, myös kokelaiden osalta.

³”Sielut” parantavat ja auttavat toisiaan. ”Persoonallisuus” vetää alas ja vie elinvoimaa.

⁴Tietoa hankkiessaan oppilasta kehoitetaan olemaan liittämättä tätä aineaspektiin (niin kuin hän tavallisesti tekee), vaan lähtemään monaditajunnan todellisuuskäsityksestä oppiakseen elämään tajunnanaspektissa. Monadi etsii ja löytää, ja tätä löytämisen vaistoa täytyy kultivoida ylitajunnan aktivoimisen edistämiseksi.

⁵Jokainen planeetta on 43-tajunnan omaava planetaarinen kollektiiviolento, ja jokainen maailma on tämän maailman atomitajunnan omaava kollektiiviolento. Länsimaalaiset ovat niin tottuneita huomioimaan ainoastaan aineaspektin, että heidän on vaikea ajatella, että sen lisäksi on aina olemassa tajunnanaspekti. Oppilas saa oppia jättämään aineaspektin huomiotta ja huomioimaan yksinomaan tajunnanaspektin. Hänelle planeetta on planeettaolento eikä aine-kasauma. Eivätkä maailmat täyty hänelle atomeista, molekyyleista ja ainemuodoista, vaan eri luomakuntiin kuuluvista olennoista. Hylozooikoille tämä on oikeastaan sama asia, mutta nyt on kysymys tajunnan kehittämisestä ja tajunnan hankinnasta yhä korkeammassa maailmoissa, ja silloin aineaspekti on jätettävä huomiotta.

⁶Kolme alinta atomilajia (47–49), ihmisen maailmat, ovat kolme tiheintä ja mahdollistavat tajunnalle pysyvien aineellisten ”ajatusmuotojen” muodostamisen. Jo kausaaliaineen tajunnanilmaisut ovat aineellisesti nähden salamannopeasti hajoavia valo- ja väri-ilmiöitä. Tämä aineen ominaisuus tekee aineaspektin helpoimmin käsitettäväksi ensiminälle, johon nämä karkean aineen karkeat energiamaisut vaikuttavat. Niiden haittapuolena on, että ne vaikeuttavat tajunnanaspektiin kuuluvien ilmiöiden käsittämistä ja siten korkeampien tajunnanlajien hankintaa. Sen tähden oppilasta kehoitetaan jättämään aineaspekti mahdollisimman määrin huomiotta ja kiinnittämään sen sijaan huomionsa tajuntaan ja tajunnanilmaisuihin.

9.195 Oppilaisuus on ryhmäelämää

¹Oppilasvirta on nykyisin niin valtava, että opettajien on täytynyt ryhtyä käyttämään uusia menetelmiä. Ketään yksittäistä yksilöä ei nykyisin hyväksytä oppilaaksi, vaan oppilas kuuluu aina korkeintaan yhdeksän oppilaan ryhmään, ja ryhmä hyväksytään oppilaaksi. Siitä, mitä oppilas saa tietää, tulee ryhmän yhteinen tieto. Myös oppilaan verhoja ja erityistä hänelle suositeltua tajunnanaktivointia koskeva yksilöllinen opetus ilmoitetaan kaikille ryhmään kuuluville. Yksilöllistä eristämistä ei saa esiintyä. Kaikki saavat tietää kaiken kaikista ryhmässä olevista, niin että yksilöt oppivat ajattelemaan kollektiivisesti ykseytenä. Ykseydestä tulee ensisijainen.

²Tämä merkitsee hyvin suuria etuja kaikille ryhmän jäsenille. Jokainen ryhmään kuuluva on valmis auttamaan toisia erityisillä ominaisuuksillaan ja kyvyillään, jolloin yksilöllä on mahdollisuus nopeasti vapautua jäljellä olevista vioista ja puutteista ja nopeasti hankkia vaadittava prosenttimäärä riittämättömiä ominaisuuksia. Kaikki tuntevat ykseytensä täydellisessä sopu-soinnussa ja ymmärtämyksessä. Tämä vaatii jokaiselta uhrautuvaisuutta ja täydellistä omistautumista tehtävälle. Yksi ainoa voi viivästyttää toisten työtä. Tieto, kyky ja energia ovat yhteisiä, muistuttaen lähinnä luonnonvoimaa. Tämä suorituskky asetetaan planeettahierarkian käytettäväksi ratkaisemaan jokin tietty ihmiskunnan ongelma. Jos saadaan muutamia tuhansia sellaisia ryhmiä, voidaan koko ihmiskunnan kehitystä huomattavasti vauhdittaa. Ongelmat voivat koskea mitä aloja tahansa: poliittisia, yhteiskunnallisia, tieteellisiä, filosofisia, esoteerisia jne.

³Ryhmä suojelee myös liian voimakkailta alas virtaavilta energioilta. Näitä energioita eivät oppilaan verhot tai keskukset voi hyödyntää, vaan niiden vaikutus olisi tuhoisa, jos ne vastaanotettaisiin eivätkä menisi jälkeä jättämättä ohi. Vanhojen menetelmien mukaan energiat saivat ensiksi lävistää opettajan verhot, jonka jälkeen ne siirrettiin oppilaalle. Ryhmässä energiat

jakautuvat monelle ja sen tähden ryhmän jäsenet voivat omaksua ne vahingoittumatta. Ryhmä toimii siten suojana.

⁴Ryhmän tehtävä on muodostaa yhteinen ”ryhmäsielu”, kollektiiviolento. Jokainen antaa omat erityisavustuksensa tähän tarkoitukseen omalaatunsa ominaisuuksilla ja kyvyillä. Nämä tulevat ryhmän muiden jäsenten hyödyksi. Yhteinen työ ”ryhmäsielun” täydellistämiseksi helpottaa kaikille saman täydellistymisen saavuttamista. Toiset täydentävät jokaista yksipuolista omalaatua yhteisen monipuolisuuden saavuttamiseksi. Ja osanotto yhteiseen ryhmäsieluun helpottaa ylimenoa essentiaalimaailmaan, lopullista yhtymistä yhteisyyteen. Kollektiivitajunnallaan Augoeides tekee mitä voi helpottaakseen tätä kollektiiviolennon muodostumista. Kausaaliverhon hajotessa ja monadin siirtyessä essentiaaliverhoon hajoaa myös ”kollektiivisielu”, koska se on silloin täyttänyt tehtävänsä. Kollektiiviolento on kaikkien osanottajien verhojen molekyyleistä koostunut ainemuoto. Tämän muodon molekyylit vaihtuvat, kun yksilö on aktiivoinut korkeamman molekyytilajin jossakin verhoistaan. Täydellistyneenä muoto koostuu jokaisen ryhmän jäsenen korkeimmasta (subatomisesta) molekyytilajista. Tulisi pitää mielessä, että kaikki molekyytilajit ovat alun perin sen maailman atomien muodostamia, johon ne kuuluvat, koostuen siten atomeista.

⁵Myös esoteerisesta lääkintätaidosta tulee ryhmäilmiö. ”Parantavat voimat” ovat yhteinen ryhmävoima, jolloin jokainen myötävaikuttaa kyvyllään, täysin tietoisena sairaudentilasta ja siitä, mihin eetteriverhon keskukseen tulee vaikuttaa. Näin ollen se ei ole sattumanvaraista parantamisesta, vaan edellytyksenä on todellinen asiatieto.

9.196 Oppilaan oma kehitys

¹Ensitriadin mentaalimolekyylin ja toistriadin mentaaliatomin välinen silta (antahkarana) on ainelanka, joka lähtee inkarnaatioverhojen sydänkeskuksista ja liittyy kausaaliverhon vastaviin keskuksiin. Mentaaliminänä oppilaan on itse rakennettava silta. Tämä tapahtuu emotionaalisen mielikuvituksen dynamisoiman ajatuksen avulla. Niillä, jotka ovat monen inkarnaation ajan eläneet vain palvellakseen, silta on muodostunut automaattisesti.

²Todellinen meditaatio on tiedettä ainoasta oikeasta yksilöllisestä menetelmästä antahkaranan rakentamiseksi. Tämän omalaatuun yksilöllisesti sovelletun menetelmän oppilas saa opettajaltaan. Muita meditaatiolajeja pidetään alustavina harjoituksina. Menetelmä edellyttää hankittua ”visualisoinnin” kykyä.

³Visualisointi vaikuttaa otsakeskukseen ja tekee siitä aktiivisemmän. Tämä keskus mahdollistaa mentaalisen ja kausaalisen objektiivisen tajunnan. Napakeskus on emotionaalisen objektiivisen tajunnan keskus. Visualisointi ja hahmottava mielikuvitus vaikuttavat molemminpuolisesti toisiinsa, kun ne kerran on hankittu.

⁴Esoteerinen selviö kuuluu: ”Niin kuin ihminen ajattelee, toivoo ja tahtoo, sellainen hän on.” Tämä ei ole ”uskon” asia, vaan tahdon, keskeytymätön määrätietoinen yksilöllisen energian dynamisoiva suuntaus. Sanonnasta ”tapahtukoon sinulle, niin kuin tahdot” on tullut merkityksetön sanonta ja se on hylätty utopiana. Kun yksilön tahto yhtyy ykseyden lakiin, kehityksen lakiin ja itsetoteutuksen lakiin, sanonta on kirjaimellisesti tosi. Silloin ihmisen tahdosta on tullut ”jumalan tahto” (ei päin vastoin). Sanonta ”älköön kuitenkaan tapahtuko minun tahtoni, vaan sinun”, tarkoittaa juuri tätä.

⁵Aika, jonka planeettahierarkian oppilas käyttää omaan kehitykseensä ei vie edes tuntia vuorokauden 24 tunnista, kunhan hän on saanut opettajaltaan oikean aktivointimenetelmän. Jäljellä olevan ajan hän saa käyttää organismin tarkoituksenmukaiseen hoitoon (ruokavalion laatimiseen, puhtauteen, liikuntaan, lepoon), vaadittavan tiedon hankintaan voidakseen palvella tarkoituksenmukaisimmalla tavalla (riippuen paljolti omalaadusta, kehitystasosta, departementista, sosiaalisista ja taloudellisista olosuhteista, koulutuksesta jne.). Me voimme aina auttaa jollain tavalla, antaa avustuksemme yksilöille, yhteiskunnalle, tieteelle, tekniikalle, kulttuurille

jne. Oman itsensä unohtaminen, ykseydentähtö, toisille ja kokonaisuudelle eläminen, se on oikeaa palvelua.

9.197 Oppilasta varoitetaan vääristä menetelmistä

¹Kausaalimaailmaa on jo vanhastaan kutsuttu ”tiedon maailmaksi” (aineaspekti ihmisen maailmoissa 47–49) ja essentiaalimaailmaa ”viisauden maailmaksi” (tajunnan aspekti maailmoissa 46–49).

²Oppilaana saa oppia oikean tavan päästä yhteyteen näihin kuuluvien tajuntojen kanssa. Okkultistit sitä vastoin uskovat olevansa ilman muuta yhteydessä näihin maailmoihin ja että kaikki heidän mieltäjohteensa tulevat sieltä. Myös joogit joutuvat menetelmillään emotionaalimaailmaan.

³Vain essentiaalitajunta voi välttyä erehdyksiltä, joihin myös kausaaliminät syyllistyvät.

⁴Neljä fyysistä eetterienergiaa (49:1-4) elävöittävät pallean alapuolella olevat kolme keskustaa. Toistriadin kautta maailmoista 43–46 tulevat energiat elävöittävät pallean yläpuolella olevat neljä keskustaa. Näitä energioita ensimänä ei voi oikein ymmärtää eikä käsitellä. Oppilasta neuvotaan päättäväisesti luopumaan yrityksistä elävöittää näitä keskuksia kohdistamalla niihin huomionsa; seuraukset voivat olla vain valitettavia. Kun huomio kiinnitetään energioihin, ne vahvistuvat ja on olemassa vaara, että ne ottavat väärän suunnan. Meditaatio ei elävöitä mainittuja neljää korkeinta keskustaa, vaan ne elävöityvät automaattisesti oikean elämäntavan, jalons ajattelun ja rakastavaisen toiminnan ansiosta.

⁵Oppilaskokelas tekee viisaasti lykkäämällä kaikenlaiset hengitysharjoitukset, kunnes hänet on hyväksytty oppilaaksi. Myös oppilaita varoitetaan puuhaamasta omin päin hengitysharjoitusten parissa, sillä sellaisista on usein vaarallisia seurauksia. Oppilaille opetetaan sellaisten harjoitusten oikea menettelytapa, mikä merkitsee, että hengitetään rytmisesti mentaalitajunnan kautta kausaalitajunnan johdolla. Sellaiset harjoitukset annetaan aina yksilöllisesti ja suoritetaan erityisvalvonnan alaisena.

⁶Poikkeustapauksissa esoteerikot voivat kokea, että käpylisäke elävöityy ja tapahtuu ilmiö, jota kutsutaan ”valoksi päässä”. Aivot ikään kuin valaistuvat sisältä päin. On viisainta luopua sellaisista kokeiluista. On tapauksia, joissa ihmisistä on tullut sokeita. Tämä kokemus ei anna aihetta uskoa itseään ”valituksi” tai kaiken ymmärtäväksi. On olemassa korkeasti vihittyjä, joilla ei ole tätä kokemusta.

9.198 Oppilaisuuden esteet

¹Todellisia esteitä ovat toisten arvostelu, erottava taipumus ja ylimielisyys. Pyhimyksellinen elämä emotionaalisteella ei riitä. Toive ennen kaikkea muuta ”pelastaa oma sielunsa”, ”olla varmalla puolella”, on itsekkyyden vahvistamista ja on varma tapa menettää inkarnaationsa tarkoitus. Aivan liian monista tulee jonkin kompleksin – messiaskompleksin, palvelukompleksin, epäitsekkyydskompleksin, toimintakompleksin, johtajakompleksin, pyhimyskompleksin, ihannekompleksin, ymmärtämyskompleksin – uhreja; kaikissa näissä on ”itse” keskuksena. Esoteerikko unohtaa itsensä ollakseen Augoeideensa väline. Hän välttyy ajattelemasta itseään.

²Mikään ei ole niin helppoa kuin kuvitella olevansa vapaa illuusioista. Sen kaikki osaavat. Ja siinä osoittautuu väistämätön itsepetollisuus. On verrattomasti helpompaa vapautua mentaalisisistä fiktioista.

³Henkilöihin kohdistuvalla uteliaisuudella ja juoruilulla ei ole paikkaa esoteriikassa, ne ovat ehdottomia esteitä oppilaisuudelle, ne ovat paheita, jotka sulkevat tien planeettahierarkiaan. Emme saa korkeampaa objektiivista tajuntaa vakoillaksemme, voidaksemme helpommin rikkoa elämänlakeja. Mitä korkeammalla tasolla ihminen on, sitä suurempi vaikutus hänen tekeillänsä tai häntä vastaan tehdyillä virheillä on.

⁴Monet voisivat tulla hyväksytyiksi oppilaina, mutta heitä ei hyväksytä, koska heidän varustuksestaan puuttuu jotain, josta yksilö on itse vastuussa, minkä hän olisi voinut itse korjata,

vaikkei hän voi sitä oivaltaa. Mielivalta ”valinnaisuuden” suhteen on ehdottomasti poissuljettu. Kaikki on lainmääräämää. Ei ole olemassa ennakkomääräystä, vaikka se voi siltä näyttää niistä, joilla ei ole tietoa yksilön edellisistä inkarnaatioista eikä hänen korjuustaan.

⁵Lukemattomien esteiden joukosta voitaisiin tuoda esille eräs uskomaton: oppilaisuuden tarjouksen hylkääminen. Sellaisen tyhmyyden vaikutus voi olla, että tilaisuus ei toistu samalla eläinrata-aikakaudella.

⁶Idealisteilla ei ole mitään mahdollisuuksia tulla oppilaisiksi. Ihanteet kuuluvat emotionaaliasteelle. Kausaaliasteelle annettu nimitys idealiteettiaste ei ehkä sen tähden ole kovin onnistunut, vaikkakin tämä aste merkitsee kaiken sen toteuttamista, minkä ihmiset kykenevät käsittämään ihanteina. Planeettahierarkialla ei ole ihanteita. Sellaisia ei ykseydenmaailmassa ole, vaan siellä hallitsee tieto elämänlaeista ja niiden virheetön soveltaminen. Ihanne oli (ja on ehkä edelleen) ainoa asia, minkä ihmiskunta kykeni käsittämään. Kysymys on siitä, kykenevätkö ihmiset käsittämään lain käsitteen. He näyttävät tuskin kykenevän siihen aineaspektin ja liikeaspektin suhteen; kuinka vähemmän sitten tajunnan aspektin suhteen.

⁷Fanaatikoilla ei ole mahdollisuutta tulla hyväksytyiksi oppilaina. Fanaatikoilta puuttuu suhteellisuudentaju ja sen lisäksi he ovat yleensä aggressiivisia. Hyödyllisillä avustajilla täytyy olla mm. tervettä järkeä ja suhteellisuudentajua (”huumoria”), heidän on annettava ihmisille vapaus, luovuttava arvostelusta (arvostelua ei ole oikeahenkinen mentaalinen analyysi paremman ymmärtämyksen saavuttamiseksi), oltava halukkaita uhrautumaan. Emme voi koskaan menettää itseidentiteettiämme, mutta meidän on opittava elämään ikään kuin tekisimme sen, oltava persoonattomia, tultava korkeampien valtakuntien energioiden kanaviksi, mitä meistä tuleeikin, kun emme enää ole muuta kuin kanavia, kun unohdamme itsemme työssämme.

⁸Monet sekoittavat fanatistisen kiihkeyteen tai johdonmukaiseen käyttäytymiseen. Fanatismi osoittautuu halukkuudessa pakottaa omat mielipiteensä toisille, on suvaitsemattomuuden, aggressiivisuuden ja poistoyöntövoiman merkki, vastakohta ykseydenpyrkimykselle (kaikkien yhteisyydelle). Fanatismi ei ole yhdenmukaista vapauden lain kanssa. Fanatismi kuuluu emotionaaliasteelle ollen erityisen näkyvä yksilöissä, joilla on kuudes departementti verhoissaan.

⁹Dogmatismi on oppilaisuuden este. Myös merkittävimmän älykön, joka tekee suurimpia henkisiä löytöjä, täytyy olla valmis hylkäämään hypoteesinsa ja teoriansa uusien löytöjen hyväksi. Ihmiselle ei ole olemassa mitään lopullisia ratkaisuja tiedonongelmiin. Hänen saavuttamansa ratkaisut ovat vain väliaikaisia, vaikkakin joillakin niistä voi olla muutamien tuhansien vuosien elinikä. Aina täytyy olla valmis ja halukas hylkäämään myös parhaiten muotoiltu mentaalijärjestelmä. Ihmiset ovat kuitenkin pakotettuja hyväksymään mentaalijärjestelmiä, jotta he eivät harhautuisi todellisuudessa, kyetäkseen ajattelemaan saatujen kokemusten kanssa yhdenmukaisesti; ainoa tapa kehittyä. Meillä täytyy olla jokin ajatusjärjestelmä. Mutta sellaisia ei voi rakentaa ilman tietoa todellisuudesta, mitä filosofit eivät ole oivaltaneet. Kaikki uskonjärjestelmät ovat pitämättömiä. Jos niitä ei dogmatisoida, ne voivat kuitenkin auttaa ihmisiä kehittämään mentaalitajuntaa.

¹⁰Dogmaattinen ajattelutapa johtaa muun muassa siihen, että kieltäydytään tutkimasta voivatko myös muut järjestelmät sisältää jotain arvokasta, saatuja kokemuksia ja todettuja tosiasioita. Paljon voitaisiin saavuttaa ottamalla vastavuoroisesti huomioon, mitä eri järjestelmiin sisältyy.

9.199 Oppilas joutuu koetukselle

¹¹”Jumala ei kiusaa ketään.” Mutta ennen kuin ihminen voi tulla kausaaliminäksi, häntä koetellaan joka suhteessa, niin että hänen kätketyimmät heikkoutensa saavat tulla päivänvaloon poistettaviksi. Teologiseen psykologiaan kuuluu, että sellaiset koetukset käsitetään kiusauksina. Ne voi nähdä korkeintaan tilaisuuksina kiusauksiin niille, jotka lainkaan ovat alttiita kiusauksille. Jo epärointi valinnan edessä osoittaisi heikkouden, aivan liian vähäisen prosenttimäärän vaadittavasta ominaisuudesta.

²Koetukset, joita oppilaan on läpikäytävä, on tarkoitettu osoittamaan, onko ensiminän maailmoissa jotain, mikä voi houkutella hänet lankeamaan johonkin näistä; osoittamaan jäljellä olevat heikkoudet (kateus, viha, pelko, epäluuloisuus, epäily, ylimielisyys, turhuus jne.).

³Oppilasta koetellaan niin fyysisesti, emotionaalisesti kuin mentaalisesti, hänen asenteessaan kaikkien kolmen verhon ilmiöihin. Fyysisesti koetus koskee vapautta riippuvuudesta valtaan, kunniaan, rikkauteen, toisiin olentoihin, fyysisiin olosuhteisiin (mukaan luettuina korjuun lain vaikutukset). Emotionaalisesti koetus koskee vapautta illuusioista, vetovoiman ja poistyyntövoiman ilmaisuja, yhteyttä essentiaalimaailmaan (kausaaliverhon ykseyskeskuksen kautta). Mentaalisesti koetellaan hänen eriasteisia fiktioitaan, hänen kykyään hallita fyysinen ja emotionaalinen verhonsa, hänen yhteyttään kausaalimaailmaan kausaaliverhon älykkyyskeskuksen kautta.

⁴On ymmärrettävää, että oppilaita koetellaan heidän tietämättään kaikenlaisilla tilaisuuksilla ja tarjouksilla jne. Mutta useimmat, jotka saavat yhteyden tietoon, eivät tiedä, että itse tiedon hankinta merkitsee automaattisesti ”koetta”. Mikään yksilölle tapahtuva ei ole sattumaa, vaan kaikella on tarkoitus, ja elämän tarjoukset antavat kohtalon valvoville toimenhaltijoille mahdollisuuden arvioida, mitä valintoja yksilö todennäköisesti tekee seuraavassa inkarnaatiossa.

⁵Kokeet, jotka oppilaat saavat läpikäydä ovat korjuun lain mukaisia. He ovat pyytäneet saada tulla avustajiksi, ja mitä vapautuneempia he ovat vanhasta kylvöstä, sitä vapaampia he ovat auttamaan. Monet ovat sitä mieltä, että se, mitä heidän on läpikäytävä, saavuttaa usein kesto-kyvyn rajan. Mutta tämä on erehdys ja johtuu siitä, että he eivät tiedä, kuinka suuret voimavarat heillä on käytettävissään, jos he tahtoisivat käyttää ne. Kukaan ykseyden lain alaiseksi asettunut ei voi joutua ylipääsemättömiin vaikeuksiin. ”Rakkaus hävittää kaiken huonon korjuun.” On sitten toinen asia, uhrautuuko oppilas vapaaehtoisesti auttamaan. Herkuleen urotyöt olivat vapaaehtoisia. Ja sitä olivat myös Buddhan ja Christoksen inkarnaatit.

⁶Eräässä loppukokeessa, joka monien oppilaiden on läpikäytävä, romahtaa kaikki heidän ympärillään sosiaalisesti, taloudellisesti ja henkilökohtaisesti ja heiltä riistetään kaikki ensin minää ympäröivä, kaikki, mihin hän luottaa ja jolle hän rakentaa. Tämä on luotettavuuskoe. Jos hän sen kestää, minä on hankkinut vankkumattoman luottamuksen lakiin ja omaan potentiaaliin jumalallisuuteensa.

9.200 Oppilaan elämäntapa

¹Oppilaisuus tuo mukanaan suunnattoman rasituksen organismille. Useimmissa tapauksissa vaaditaan sen tähden seitsemän vuoden koetusaika, jonka aikana tiukka ruokavalio on välttämätön. Sallittu ruoka sisältää kasviksia ja hedelmiä: maitoa, hunajaa, grahamleipää, kaikkia auringon valaisemia vihanneksia, appelsiineja (aivan erityisesti), banaaneja, rusinoita, pähkinöitä, perunaa, kokojyväriisiä. Voi ja juusto ovat sallittuja, mutta niitä on vältettävä mahdollisuuden mukaan.

²Onnellisia ovat ne, jotka lapsuudestaan lähtien eivät ole saaneet ravinnokseen muuta kuin puhdasta lähdevettä ja raakoja vihanneksia ja hedelmiä! Lähdeveden voi korvata tislattulla vedellä, johon on lisätty joitakin ravintosuoloja (ei natriumkloridia). Koska uusi organismi on koostumukseltaan vanhan kopio, voi sattua, ettei ruoansulatuselimistö heti kestä raakaravintoa, jolloin pehmeä ylimenokausi on välttämätön.

³Organismi uusiutuu joka seitsemäs vuosi. Mutta mitä kauemmin viivyyttää ruokavalion muutosta, sitä vaikeammaksi sen toteuttaminen käy. Ja se voi olla liian myöhäistä, tosiasia, minkä dieetti-intoilijat aivan liian helposti unohtavat.

⁴Alkoholi rajoittaa minän yhteyttä korkeampaan emotionaalitajuntaan ja tekee työn mentaaliverhossa mahdottomaksi. Tämä selittää sen, miksi oppilaat eivät saa nauttia alkoholia missään muodossa.

⁵Lukuun ottamatta oppilaita, jotka ovat harjoitteluasteella (opettajan johdatuksen alaisina) korkeamman tajunnan hankintaa varten, voi jokainen syödä kaikkea, mistä hän tuntee voivansa

hyvin. Dieetti-intoilijat tekevät virheen puuttuessaan liialti sellaiseen, minkä keho automaattisesti säätelee, kun se jätetään rauhaan virheellisiltä kuvitelmilta ja niiden energiavaikutuksilta. Ravintofysiologia on kaikesta huolimatta vasta kokeiluasteella. Sitä paitsi ruokavalio on yksilöllinen ongelma. Vielä on lääketieteellä pitkälti jäljellä, ennen kuin se kykenee yksilöllistämään oikein. Se käyttää malleja ja liian laajoja yleistyksiä. Lääketieteellisissä kysymyksissä yksilöllistäminen vaatii eetteristä objektiivista tajuntaa.

9.201 *Symbolit*

¹Planeettahierarkian sisäinen kieli koostuu symboleista. Näillä on tiheä todellisuussisältö. Matemaattiset symbolit voivat ehkä antaa vähäisen käsityksen siitä, mitä symbolikielellä tarkoitetaan.

²Esoteerinen symboliikka on terminologinen tiede sinänsä, ja esoteerisilla symboleilla voi olla monia tehtäviä. Ne voivat muun muassa tiivistää tiedon. Ne voivat kätkeä tiedon vihkiytymättömille. Ne ovat objektiivisen mentaalitajunnan havaittavissa olevia mentaalisen evoluutioaineen elävöityneitä muotoja. Ne voivat toimia robotteina.

³Mitä korkeampi tajunnanlaji (ja siten oivallus) on ne laatinut, sitä pidempi niiden elinikä. On olemassa symboleja, jotka eivät hajoa, ennen kuin itse mentaalimaailma hajoaa.

⁴Symbolien avulla käsitteet voitiin peittää niin, etteivät alemmilla asteilla olevat oppilaat käsittäneet ylemmillä asteilla oleville tarkoitettua. Tämä koskee edelleen eri asteilla oleville oppilaille. On aina olemassa väärinkäsityksen vaara ja siitä seuraava energioiden väärinkäyttö. Kuitenkin lukuisat symbolit ovat saaneet selityksensä, tietokuntien alemmilla asteilla opetetun tiedon tultua julkiseksi. Kestänee vielä kauan, ennen kuin neljännen asteen tieto on saatavilla. Viidennen, kuudennen ja seitsemännen asteen tieto tullaan varaamaan planeettahierarkian oppilaille, kunnes ihmiskunta on saavuttanut kausaaliasteen.

⁵Jokaista, joka tahtoo hankkia intuitiolle välttämättömät edellytykset, kehoitetaan myös tutkimaan kaikenlaisia symboleja, koska intuitio on eräänlaista symboliajattelua. Käsitteet kuuluvat mentaalitajuntaan ja korvautuvat kausaalitajunnassa objektiivisella näöllä, siinä määrin kuin nämä käsitteet kuuluvat aineaspektiin. Tätä objektiivista kaiken menneisyyteen kuuluvan katselua ihmisten maailmoissa (ja siten planeetassa) kutsutaan kausaaliseksi intuitioksi. Essentiaalinen intuitio käsittää lisäksi kaiken tajunnan-aspektiin kuuluneen. Näiden korkeampien tajunnanlajien kyseen ollen ovat nimitykset ”taju” ja ”järki” sopimattomia ja voidaan paremmin korvata ”kausaalisella objektiivisuudella” ja ”essentiaalisella subjektiivisuudella”, kunnes näiden todellisuuksien ymmärtämys yleistyy, jolloin varmaan löydetään uusia nimityksiä tajunnan jokaiselle erityiselle käsitystavalle. Esoteerisesti perehtymättömille meidän on käytettävä kieltä, jota aikamme oppineet voivat ymmärtää. On sanomattakin selvää, että se on esoteerikolle epätydyttävää. Mutta meidän on selviydyttävä parhaan kykymme mukaan. Me voimme ainakin välttää auttamattoman idiotisoiduiksi tulleita sanoja. On olemassa raja myös ”alasmitoitukselle” ja popularisoinnille. Uudet nimitykset on määriteltävä täsmällisesti mahdollisuuksien mukaan. Jos käytämme vanhoja, ne on määriteltävä uudelleen. Laiminlyönti tämän asian suhteen on valitettavasti aiheuttanut yleistä käsitesekaannusta.

9.202 *Oppilaalle välttämättömiä oivalluksia*

¹Inkarnaatioverhojen maailmoissa oleva on olemassa yksinomaan tarkoituksella antaa minälle mahdollisuus hankkia tietoa näiden maailmojen todellisuudesta ja hankkia näissä mahdolliset ominaisuudet ja kyvyt. Mutta mihinkään tästä oppilas ei saa ”takertua” eikä pitää korvaamattoman arvokkaana. Hänen täytyy ilman kaipuuta kyetä luopumaan kaikesta häntä ehkäisevästä.

²Oppilaan huomio kiinnitetään tosiasiaan, että hän omistaa aivan liian paljon aikaa ensimmäiseen. Toisminä on hänen lähin päämääränsä, ja sen etuja hänen tulisi yrittää ymmärtää ja kultivoida mahdollisuuksien mukaan. Jos ensimmäinen ei tahdo tulla toisminänsä (Augoeideensa)

välineeksi, silloin ”se on tiellä”. Kaiketi yksilö vapautuu silloin tällöin ensiminästään (inkarnaatioverhoistaan), mutta hänelle on tuskin iloa siitä, koska kausaaliverhossa ja ensitriadissa oleva monadi tuottaa vain uuden, yhtä epäonnistuneen ensiminän. Uudet verhot ovat ensitriadin ominaisuuksista ja kyvyistä valmistettuja ”jäljennöksiä” ja vastaavat yleensä sen kehitystasoa.

³Tullakseen toisminäksi yksilön on ”uhrattava” ensiminänsä ja kaikki mitä se merkitsee, sen sisältämät lukuisat turhat ”tarpeet”, teorialat, lähes kaikkea koskevat väärinkäsitykset, kaikenlaiset toivomukset. Unohtamalla itsensä, unohtamalla oman kehityksensä, elämällä ihmiskunnalle, kehitykselle ja ykseydelle yksilö hankkii automaattisesti kaikki vaadittavat ominaisuudet ja kyvyt ja vähitellen kaikki korkeammat tajunnanlajit.

⁴Mestari sanoo oppilaalleen: ”Tulen olemaan tyytyväinen, jos unohdat sekä itsesi että minut työssäsi toisten hyväksi.”

⁵Opettajilla on kokemusta sellaisista oppilaista, joita vastaan heidän on suojauduttava: nimittäin sellaisista, jotka ovat (vaikkakin tiedostamattaan) henkisesti itsekkäitä ja aivan liian innokkaita saamaan tietoa ja kehitysenergioita. Heillä on kokemusta myös muista, jotka ovat liiankin pidättyväisiä oman kehityksen suhteen. Jotkut liioittelevat ja toiset vähättelevät mahdollisuuksiaan.

⁶Oppilas sallii jokaisen pitää käsityksensä. Hänen tehtävänsä ei ole pakottaa tietoaan toisille. Jos hän tapaa etsijöitä, jotka edelleen etsivät ja tahtovat saada tietoa, hän voi selostaa oman näkemyksensä elämästä, mutta pidemmälle hän ei mene.

⁷Oppilailla ei ole mitään etuoikeuksia. Oman taakkansa lisäksi heidän on kannettava toisten (fyysisiä, emotionaalisia, mentaalisia jne.) taakkoja, ja oltava iloisia ja kiitollisia siitä. He saavat runsaan osuutensa ihmiskunnan erilaisista sairauksista ja vammaisuudesta. Ne, jotka uskovat toisin, erehtyvät kuten tavallisesti. Mutta tietenkin: kompensatioita on olemassa, joskaan elämäntietämättömät eivät arvostaisi niitä.

⁸Oppilas sopeutuu myös niin kutsuttuihin sietämättömiin olosuhteisiin, joita ei voi muuttaa ja joita sisäinen vastustus ja kapina yleensä pitkittävät. Hän jatkaa elämäänsä välinpitämättömänä vastenmielisistä olosuhteista huolimatta.

⁹Päivittäisten pettymysten yhteydessä humanistilla on luontainen taipumus hämmästyä ihmisten itsesokeutta ja itsekkyyttä, ja todeta turhaksi tehdä jotakin heidän auttamisekseen. Oppilaan on opittava, että kaikki tämä ja vielä enemmän vain kannustaa häntä uusiin ponnistuksiin ja että hänen asiansa ei ole ratkaista, näyttääkö hänen työnsä hukkaan heitetyltä tai taisteleeko hän menetetyn asian hyväksi. Hän tietää olevansa niiden väline, jotka tietävät ja ymmärtävät.

¹⁰Yrittämällä luomme edellytykset lopulliselle onnistumisellemme. Oppilas, joka kysyy, voiko jokin tietty asia olla hänelle mahdollinen, saa aina vastaukseksi: yritä! Yrittämättä ei koskaan onnistu. Ja jokainen epäonnistuminen ohjaa hieman eteenpäin. Kaikki epäonnistuvat joskus (myös korkeammassa valtakunnassa olevat) ja laskevat myös aina mukaan tämän riskin.

¹¹Oppilas palvelee kaikilla osaamillaan tavoilla, ennen kaikkea siellä, missä hän voi parhaiten palvella, palvelun suuruudesta tai pienuudesta riippumatta. Hän ei koskaan välitä, onko hänen työllään mitään merkitystä, onko siitä hyötyä, tuntuuko se hukkaan menneeltä. Hän tekee osuutensa, olkoon tulos sitten mikä hyvänsä. Hän on palvelija ja suorittaa työnsä herransa palveluksessa, ja tulos saa olla hänen ”työnantajansa” asia. Ei ole hänen tehtävänsä vastata tavalliseen kysymykseen ”onko siitä mitään hyötyä”. Se ei kuulu hänelle.

¹²Oppilas ei puhu koskaan itsestään. Se on sanottu lukemattomia kertoja, mutta se tuntuu aina jäävän huomiotta tai jatkuvasti unohtuvan. Hän hallitsee sen niin pitkälle, ettei hän edes huomaa sellaista, mikä koskee hänen ensiminänsä, jonka hän tahtoo unohtaa. Se, joka ei voi unohtaa itseään, on oppilaisuuteen kelpaamaton.

¹³Eräs seuraus tästä on myös se, ettei oppilas ole kiinnostunut toisten ensiminuuksista ja näiden tekemisistä, mikäli hän ei voi siten auttaa. Tämä on määräävää. Tämä myös lopullisesti

eliminoi kaiken uteliaisuuden, juoruilun, negatiivisen arvostelun (mutta ei ymmärtämyksen vaatimaa asiallista analyysia). Toisten yksityiselämä on tabu.

¹⁴Eräs D.K.:n oppilaista sanoi itseksensä, ”nyt tiedän kaiken tarvitsemani, jonain päivänä myös toteutan sen”. Opettaja (joka aina tietää, mitä hänen oppilaansa ajattelevat elämän suhteen) vastasi kirjeessä: ”Kuulin, mitä sanoitte. Ja väistämättä tulee niin olemaan; mutta kysymys on, milloin? Ja se riippuu yksinomaan teistä itsestänne.”

¹⁵”Monet oppilaat uskovat, että heitä koetellaan yli voimien. Tämä on erehdys. He eivät käytä todellisia voimalähteitään. Jännitys, jossa heidän pitäisi elää päivä päivältä, on toistaiseksi hyvin heikko eikä kaikkivaativa.”

¹⁶Jännitys on uuden päivän kokemusten ja opetusten huomioimista ja odottamista, valmiutta kaikkiin mahdollisiin tapahtumiin. Se ei ole fyysistä jännitystä, mikä väsyttäisi ja uuvuttaisi, vaan mentaalista tarkkaavaisuutta, johon liittyy oppimisen ilo.

¹⁷Oppilas saa suurimmaksi osaksi luottaa itseensä ja ryhmäänsä. Hän saa aineistoa työstettäväksi, tosiasioiden, vihjeitä, mutta hänen asiakseen jää käyttää tätä oikealla tavalla. Tietoisena rajoittuneisuudestaan, siitä, mitä on vielä ”valloitettava” (49 erilaatuisesta maailmantajunnasta vielä 46), tietoisena tehtävistään, jotka hän käsittää omikseen ja joiden kanssa hän harvoin onnistuu toivonsa mukaan, hän kokee myös elämän polun, sen korkeat huiput ja syvät kuilut. Omaamallaan tiedolla ihmiskunnasta hän ei luo harhakuvitelmia omasta panoksestaan. Vaaditaan luottamusta Lakiin ja korkeampien maailmojen viisauteen, jotta voisi kulkea oppilaisuuden kapeaa ja jyrkkää tietä. Ne, jotka luulevat olevansa valmiita siihen, ovat niitä, jotka epäonnistuvat pääsykokeissa.

¹⁸Myös oppilas voi joutua sekä illusiivisuuden että fiktiivisyyden, emotionaalimaailman auktoriteettien uhriksi, joten oppilaisuus ei suinkaan merkitse erehtymättömyyttä. Tämä asia teosofien on vielä opittava, puhumattakaan muista lahkolaisista ja okkultisteista.

¹⁹Myös oppilaalla on oikeus arvata, jos hän sanoo, että se on oletamus eikä mitään, minkä hän tietää. Jos toiset ottavat hänen arvailunsa totuutena, se ei ole hänen vikansa. Arvaajan osalta se osoittaa puutteellista yhteyttä Augoeideeseen.

²⁰Oppilas oppii vähitellen oivaltamaan oman täydellisen elämäntietämättömyytensä, oivaltamaan kuinka vähän hän voi käsittää ja ymmärtää. Sitä ihmiskunta ei ole oivaltanut, ja sitä ennen ei kenenkään tajunta ole paljon arvoinen. Oppilas saa valmistautua istumaan koulunpenkille ja ajattelemaan uudelleen, oppimaan uudelleen kaiken, minkä hän luulee tietävänsä ja ymmärtävänsä, vapautumaan emotionaalisista illuusioistaan ja mentaalisista fiktioistaan. Se vaikuttaa hänestä Sisifyoksen työltä. Mutta työ tulee tehdyksi, vaikka se veisi inkarnaatioita.

²¹Arvokas on myös oivallus, että jokaisessa maassa (kaikissa maissa) on vain muutamia, jotka ovat maailman pahuuden alkulähde ja jotka harhaanjohtavat helposti johdateltavissa olevia massoja ja arvostelukyvottomia. Elämänvaisto (alitajuinen, piilevä kokemus kymmenistä tuhansista inkarnaatioista) suuntautuu kaikesta huolimatta hyvään ja oikeaan.

²²”Ilo antaa vahvuutta.” Se on esoteerinen selviö, jonka planeettahierarkian oppilas saa sisällyttää päivittäiseen meditaatioonsa. Natsismin okkulttinen johtaja onnistui nappaamaan selviön ja julisti sitä tunnuslauseena (Kraft durch Freude), turhaan, koska todellinen ilonlähde puuttui.

²³Oppilas saa tietää, että hänestä pidetään hyvää huolta, niin ettei hänen tarvitse olla huolissaan. Kohtalon lakia edustava Augoeides huolehtii siitä, että hän saa vaadittavia kokemuksia. Korjuun toimenhaltijat suorittavat tehtävänsä. Planeettahierarkia valvoo häntä kaikilla voimavaroillaan. Hänen ei tarvitse ajatella itseään, omaa kehitystään, suhdettaan kaikkiin näihin suojeleviin voimiin. Se, joka elää toisille, palvellakseen ja auttaakseen, kehittää automaattisesti kaikki vaadittavat ominaisuudet. Hän saa tarvitsemansa tiedon suoriutuakseen tehtävästään siinä esoteerisessa ryhmässä, johon hän kuuluu, vastaanottaa vaadittavat tiedot joltakin planeettahierarkian jäseneltä.

²⁴”Koettelemuksen hetkinä” oppilasta kehoitetaan muistamaan, että ”hänen sielunsa valvoo häntä ja että hänen sielunsa on yhtä kaikkien muiden sielujen kanssa, että sielulle ei ole olemassa valoa eikä pimeyttä, vain olemassaolo ja rakkaus. Eristyneisyyttä ei ole, yksinomaan samastumista kaiken rakkauden sydämeen (essentiaalimaailmaan). Mitä enemmän rakastaa, sitä enemmän rakkautta (essentiaalimolekyylejä) saa antaakseen.”

9.203 *Vihkimys*

¹Niin paljon on kuviteltu siitä, mitä vihkimyksellä tarkoitetaan, että lienee sopivaa selostaa, mitä planeettahierarkia tarkoittaa sanalla ”vihkimys”. Yleensä vihkimys merkitsee yksinkertaisesti tajunnan laajenemista. Se tarkoittaa, että yksilö on saavuttanut korkeamman asteen. Vihkimys on prosessi, jossa yksilö itse asteittain hankkii kasvavan todellisuustiedon, kasvavan oivalluskyvyn, yhä useamman tajunnanlajin ymmärtämyksen, laajentuneen perspektiivin, kyvyn synteisin tekemiseen, kyvyn tämän ilmaisemiseen ja kaiken käytäntöön soveltamisen. Tästä seuraa automaattisesti korkeampien tajunnanlajien hankinta.

²Myös seremoniaa, jonka neofyytti läpikäy tietokuntaan vihkimisen yhteydessä, on kutsuttu vihkimykseksi”, samoin kuin tunnustusta, jonka oppilas saa saavutettuaan korkeamman kehitystasteen. Olennainen jää tässä kuitenkin huomiotta: määrätietoinen, oma-aloitteinen tajunnan-aktivointi.

³Niin kutsuttu ensimmäinen vihkimys vastaa suunnilleen yksilön emotionaalisen vetovoimanasteen saavuttamista, toinen pyhimysinkarnaatiota ja korkeamman mentaalisen (47:5) tajunnan hankintaa, kolmas kausaalisen objektiivisen tajunnan hankintaa, neljäs Augoeideelta saadun kausaaliverhon hajoamista ja astumista essentiaaliseen ykseydenmaailmaan, jolloin ihminen lopullisesti jättää neljän luomakunnan. Oivallettaneen, että nämä kehitystasteet edellyttävät myös näihin kuuluvien ominaisuuksien ja kykyjen hankintaa itsen unohtamisen ja epäitsekään palvelun kautta. Elämän paradokseihin kuuluu, että ensiminälle itsen unohtaminen merkitsee itsetoteutusta. Toisminän ei tarvitse unohtaa itseänsä, sillä se on olemassa vain ykseyttä varten.

DEPARTEMENTIT

9.204 *Seitsemän departementtia*

¹Todellisuuskäsitys on yksi ainoa ja yhteinen kaikille korkeammille minuuksille. Se on erilainen eri maailmoissa, mutta sama kaikille departementeille samassa maailmassa. Jonkin maailman seitsemän departementin välinen ero johtuu erilaisista toimintatapoihin käytetyistä erilaisista menetelmistä, erilaisesta energiankäytöstä, riippuen niiden eri suhteista kolmeen eri todellisuusaspektiin; mitkä pääsevät eniten oikeuksiinsa ja millä eri tavoin. Kosmisissa maailmoissa yksilö saa tilaisuuden läpikäydä kaikki departementit saadakseen monipuolisen tiedon kaikista saatavilla olevista mahdollisuuksista käsittää olemassaolon sisin.

²Kaikki monadit (ikiatomit) voidaan jakaa seitsemään kosmiseen departementtiin (ei pidä sekoittaa aurinkokunnallisiin ja planetaarisiin departementteihin). Nämä seitsemän kosmista departementtia vastaavat seitsemää perusluonteista vaihtelevan vahvuuden omaavaa kosmista energiaa, joilla on merkitystä monadien edistymiselle involuutio- ja evoluutioprosesseissa. Tämä selittää eri monadien erilaisen kehitysvauhdin, asia, joka ei ole ihmisten todettavissa, koska he eivät tiedä mitään ajankohdista, jolloin monadit siirtyivät eri luomakunnista.

³Nämä seitsemän departementtia voidaan yhdistää eri tavoin eri yhteyksissä. Yleisesti ottaen 1 ja 7; 2 ja 6; 3 ja 5 vastaavat toisiaan. 1, 3, 5, 7 ovat ekstraverttejä; 2, 4, 6 ovat introvertteja. On muistettava, että on aina kysymys energioista. Kaikki liikkuu; kaikki aktuaalisen tajunnan omaava on elämää kosmoksen 49 atomimaailmassa.

⁴Mitä korkeampi departementti, sitä hallitsevampi on tahto- eli energia-aspekti. Mitä alempi departementti, sitä hallitsevampi on aineaspekti. Lisäksi eri aspektit ilmenevät eri tavoin eri

ainelajeissa: Departementit 1, 4 ja 5 tarkoituksenmukaisimmin mentaaliaineessa; 2 ja 6 emotionaaliaineessa; 3 ja 7 fyysisessä aineessa.

⁵Yleensä voidaan sanoa, että ensimmäinen departementti on poliitikkojen, toinen filosofien, kolmas kulttuurin kantajien, neljäs psykologien, viides tieteen, kuudes uskonnon ja seitsemäs rahatalouden departementti. Ne, jotka osaavat ratkaista, mikä heidän olennainen departementtinsa on, voivat käyttää tätä suuntaa antavana ammatinvalintansa yhteydessä.

⁶Tavallisesti neljä, korkeintaan viisi departementtia kehittävät erityisen aktiivisuuden samanaikaisesti inhimillisissä maailmoissa. Kaksi tai kolme muuta rajoittavat varsinaisen toimintansa alintaan kausaalimaailmaan. Mielenkiintoista tässä yhteydessä on, että monadit, joiden kausaaliverhot kuuluvat näihin kolmeen, eivät inkarnoidu aktiivisuuskausien välillä olevan tauon aikana. Siitä johtuu, että monadit inkarnoituvat sarjoissa aktiivisuuskausina. Yleensä departementtien aktiivisuus määräytyy ihmiskunnan johdatuksen tarpeesta eläinratakauden energioiden hyödyntämisen yhteydessä.

⁷Eri departementteihin kuuluvien yksilöiden tarpeet ovat erilaisia. Toiseen, neljänteen ja kuudenteen departementtiin kuuluvilla on vähemmän ymmärtämystä erilaatuisten molekyyli-tajuntojen astejakoa kohtaan ja vielä vähemmän itse aineaspektia ja siihen liittyvää täsmällisyyttä kohtaan. Kolmanteen, viidenteen ja seitsemänteen departementtiin kuuluvat tahtovat seurata manifestaatioprosesseja yksityiskohtaisesti tulevana robottisuunnittelijoina ja prosessipäällikköinä.

⁸Niin sanotussa kansallisessa luonteessa on jotain tyypillistä, vaikka eksoteristit ovat tämän tieteenkin perusteellisesti väärintulkinneet. Tämä tyypillisuus johtuu siitä, että yksilöt, joilla on jokin määrätty departementtiyhdistelmä verhoissaan inkarnoituvat etupäässä sen kansankunnan keskuuteen, jossa tämä yhdistelmä on hallitseva. Esimerkiksi Ranskan ”sielu” kuuluu viidenteen departementtiin ja sen persoonallisuus kolmanteen departementtiin, johtuen siitä, että useimmilla ranskalaisilla on juuri tämä yhdistelmä. On tärkeää ymmärtää, etteivät nämä departementit tarkoita mitään erityistä kehitystasetta. Ranskalaisia on kaikilla kehitystasteilla. Tätä yhdistelmää voi hyödyntää kaikilla asteilla, vaikka se onkin erityisen arvokas jollakin asteella tai jollekin omalaadulle.

9.205 Määrätyt departementit

¹Ensimmäinen, dynaaminen departementti (symboli: Shiva), kuvataan ensisijaisesti tuhoavana energiana, mikä on harhauttavaa, koska se edustaa dynamista ja sen tähden kaikkea voimaa. Niin paljon on oikein, että se voidaan saada vaikuttamaan tuhoisasti (ainetta hajottavasti) ja käyttää silloin, kun jokin kulunut ja elämään kelpaamaton on revittävä alas antamaan tilaa uudisrakennukselle. Tämä koskee myös sivilisaatioita ja kulttuureita. Symboli (Shiva) ilmaisee kuitenkin energiaa, joka mahdollistaa ekspansioprosessin, tajunnan kosmisen ekspansion yhä korkeampien yhä laajempien maailmojen kautta, yhä suuremman osallisuuden kosmiseen kokonaistajuntaan.

²Neljättä departementtia on kutsuttu sopusoinnun departementiksi. Tämä koskee kausaaliasteella olevia. Mutta ihmisten suhteen yleensä se pätee hyvin suurin varauksin, ja niille, jotka tavoittelevat pitävää katsomusta, se on lähinnä ristiriitaisuuksien departementti, ennen kuin sopusointu on taistellen ja suurten vaikeuksien kautta saavutettu. Inhimillisen kollektiiviselun departementti on neljäs, mikä selittää tilannetta riittävästi. Siinä sielussa on vaikea löytää sopusointua. Neljäs ja seitsemäs departementti ovat vaikeimmat.

³Seitsemäs departementti (fyysisen maailman ja aineen erityinen departementti) on tajunnan suhteen synteettisin, perusluonteiselle tajunnanaktivoinnille tärkein. Se mahdollistaa involuution subjektiiviselle tajunnalle objektiivisen tajunnan hankinnan ja siten perusluonteisen erottamisen tajun ja järjen, objektiivisen ja subjektiivisen, ulkoisen ja sisäisen tajunnan, ”aineen ja hengen” välillä. Vain fyysisessä maailmassa ihminen kykenee hankkimaan kaikki ensiminnalle

mahdolliset ominaisuudet ja kyvyt. Emotionaalisen ja mentaalisen maailman aineita muotoilevat uudelleen näihin kuuluvat tajunnanlajit, minkä tähden objektiivinen tutkimus on mahdollista näissä maailmoissa. Ne ovat merkityksettömiä maailmankatsomukseen kuuluvien ongelmien suhteen, mutta sitäkin suuremmasta merkityksestä elämänskatsomuksen psykologisille ongelmille, subjektiivisen tajunnan ongelmille.

⁴Leadbeaterin perustama Vapaa katolinen kirkko, on yritys yhdistää olennaisia katolisismin ja esoteriikan ominaispiirteitä. Leadbeater osoittaa sakramenttien ja rituaalin merkityksen niille, joilla on seitsemäs departementti verhoissaan, vastineen vapaamuurareiden rituaalille ilman sakramentteja. Tästä syystä Leadbeater perusti myös niin kutsutun yhteisvapaamuurariuden, jossa myös naiset hyväksyttiin veljeskuntaan. Koska seitsemännen departementin kausaaliverhossaan tai triadiverhossaan omaavia inkarnoituja yhä useampia, saanevat nämä molemmat Leadbeaterin luomukset luottaa yhä suurempaan kannatukseen. Ne täyttävät niiden tarpeen, jotka hartaudella ja antaumuksella seuraavat rituaalista prosessia, tiettyjen manifestaatio-prosessien symbolista kuvailua.

9.206 Verhojen departementit

¹Inkarnaatioverhojen departementit johtuvat osaksi kohtalon laista, osaksi korjuun laista (mihin yksilö edellisessä inkarnaatiossa aktivoi enemmän, keskitti enemmän tajunnastaan ja energiastaan).

²Inkarnaatioverhojen departementit määräävät, mitä monadi on ensitriadissaan. Koska ”samanlainen vetää puoleensa samanlaista”, seuraa tästä pääosin myös yksilön lähipiiri. Kun vanha kaldealainen astrologia tulee taas kerran tulevaisuudessa eksoteeriseksi, kykenevät horoskoopin tulkitsijat päättelemään, mihin departementteihin verhot kuuluvat.

³Verhojen departementit osoittavat vain mahdollisuudet ja edellytykset. Missä määrin nämä voidaan hyödyntää, riippuu tasosta ja jo hankituista ominaisuuksista ja kyvyistä. Mentaaliverhossa voi olla esimerkiksi viides departementti ja kuitenkin yksilöltä puuttuu mahdollisuudet käyttää tähän kuuluvia energioita, vaikka mielenkiinto filosofisia ja tieteellisiä ongelmia kohtaan on olemassa. Sitä vastoin nykyisellä emotionaalialueella ja ihmiskunnan yleisellä emotionaalisteella on suhteellisen varmaa, että emotionaaliverhon kuudes departementti pääsee oikeuksiinsa, useimmiten muiden tajunnanlajien kustannuksella, vahvoine tunteineen ja parantumattomine tai joka tapauksessa vaikeasti hallittavine illuusioineen.

⁴Oppilaan, jolla on toinen departementti kausaaliverhossaan, on opittava vapautumista samanaikaisesti vetovoiman ja osallistamisen ohella; oppilaan, jolla on ensimmäinen departementti, on opittava olemaan itsenäinen ja sisällyttämään samanaikaisesti koko maailma sarjaan jatkuvia vetovoimaisia kohteita. Oppilasta harjoitetaan käsittämään paradokseja. Olemalla yhtä toisten kanssa eikä sitoutunut kehenkään on taito, joka on opittava.

⁵Viides departementti mentaaliverhossa helpottaa innoituksen vastaanottamista Augoeideelta. Mutta niin kuin kaikki sarjan 1–3–5–7 departementit, sillä on taipumus eristäytymiseen, vaikeuttaa sekä oman säteilyn lähettämistä, että toisten säteilyn vastaanottamista.

⁶Mentaaliminuukusten, joilla on ensimmäinen departementti kausaaliverhossaan, on helppo eristäytyä ympäröivästä maailmasta ja laiminlyödä korkeamman emotionaalitajuntansa uudelleenaktivointi. Heillä ei ole tarvetta hyödyntää emotionaalista dynamiikkaa. Oppilaina heidän on erityisen vaikeaa hankkia uudelleen emotionaalisen vetovoiman energiat saavuttaakseen kausaaliverhon ykseyskeskuksen kautta yhteyden essentiaalimaailman ykseysenergioihin.

⁷Siinä loppuprosessissa, jossa ihmisestä tulee täydellistynyt fysikaaliminä, ensitriadia ympäröi kolmanteen departementtiin kuuluvaan triadiverho. Hänestä tulee täydellistynyt emotionaaliminä ollessaan toiseen departementtiin kuuluvan triadiverhon ympäröimä ja kausaaliminä ensimmäisen departementin triadiverhossa.

⁸Jotta ihmisestä voisi tulla toisminä, hänen kausaaliverhonsa täytyy kuulua johonkin kolmesta ensimmäisestä departementista. Jos monadi kausalisoitumisen yhteydessä sai johonkin

departementeista 4–7 kuuluvan kausaaliverhon, täytyy sen toisminäksi tullakseen varustaa kausaaliverhonsa johonkin departementeista 1–3 kuuluvalla aineella.

⁹Kolmasminä valitsee departementtinsa itse, yhden seitsemästä, yleensä kolmastriadin pää-departementin mukaan.

¹⁰Vailla tietoa yksilön kausaaliverhon ja triadiverhon departementeista, psykoanalyttikoiden diagnooseista on tuskin hyötyä. Vain esoteerinen psykologia voi selvittää tähän kuuluvia ongelmia.

¹¹Voidakseen ratkaista, mitkä departementit ihmisellä on inkarnaatioverhoissaan, on täytynyt tulla vähintään essentiaaliminäksi. Sitä vastoin voi oppilaisuuden saavuttanut oivaltaa, mitkä departementit omaan kausaaliverhoon ja triadiverhoon sisältyvät. Saadessamme tulevaisuudessa tietää enemmän departementeista ja näiden tajunnan aspektista, on odotettavissa, että esoteeriset psykologit voivat todeta myös inkarnaatioverhojen departementit. Sama koskee yksilön kehitystietoa, mutta ei tasoa. Tavanomainen ylimielisyys, joka ymmärtää kaiken, ratkaisee sellaiset pikkuasiat välittömästi. Ja tietenkin psykoanalyttikot tutkimalla unielämää, kaikkien psykologisten arvoitusten avainta!

9.207 Departementit ja astrologia

¹Astrologiaan perehtyneet voivat tutkia edukseen kahdentoista eläinratatähtistön suhteita seitsemään departementtiin: Oinas ensimmäinen ja seitsemäs departementti; Härkä neljäs; Kaksoiset toinen; Rapu kolmas ja seitsemäs; Leijona ensimmäinen ja viides; Neitsyt toinen ja kuudes; Vaaka kolmas; Skorpioni neljäs; Jousimies neljäs, viides ja kuudes; Kauris ensimmäinen, kolmas ja seitsemäs; Vesimies viides; Kalat toinen ja kuudes.

²Viisi tähtistöä vaikuttaa vain yhteen departementtiin, viisi vaikuttaa kahteen, ja kaksi tähtistöä vaikuttaa kolmeen departementtiin. Sitä vastoin jokainen seitsemästä departementista voi käyttää kolmen tähtistön säteilemää energiaa.

³Jokaisen inkarnation aurinkomerkki ilmoittaa minkälaiset alitajunnassa piilevät departementtienergiat tulevat aktivoitumaan; nouseva merkki ilmoittaa, mitkä piilevät ylitajunnan departementtienergiat voidaan mahdollisesti hyödyntää, tasosta riippuen.

9.208 Departementtien ymmärtäminen

¹Eräs hyödyllinen analyysi niille, jotka osaavat tehdä sen, on yrittää löytää, kuinka ymmärtäminen, ykseys (rakkaus) ja energia ilmenevät jokaisessa seitsemästä departementista. Se vapauttaa departementtien yksipuolisesta käsittämisestä tajunnan ja energian suhteen. Erityisen tärkeä on energia-aspekti vastapainona yksinomaan teoretisoinnille. Olennainen asia on tiedon soveltaminen elämään, jos päämääränä on muutos eikä passiivisuus ja pysähtyneisyys.

²Departementtien ymmärtämiseen kuuluu myös tieto niiden tiedostamattomasta vaikutuksesta (tehosta), jokaisen departementtiin liittyvästä tekniikasta, mekaniikasta ja objektiivisesta tarkoituksesta. On paljon sellaista, mitä ei voi sanoa, ennen kuin hylozoiikka on tullut yleisesti hyväksytyksi työhypoteesina. Yksilöllinen ymmärtäminen on aina kyseenalaista. Vasta yleinen ymmärtäminen mahdollistaa, jos ei takaa, monipuolisuuden ja ehkäisee yksipuolisuutta.

ASTROLOGIA

9.209 Esoteerinen astrologia

¹Astrologit ovat kuulleet puhuttavan ”esoteerisesta” astrologiasta. Ja heti he uskovat tietävänsä, mitä se on. Siinä tapauksessa se ei olisi esoteerista. Se on samaa uskoa omaan arvostelukykyyn ja ylimielisyyttä niin kuin kaikilla tiedonaloilla. He uskovat voivansa tuottaa esoteerista astrologiaa spekuloiden tai he hyväksyvät jonkun haihittelijan rakennelmat, jos

tämä väittää ymmärtävänsä asian. On kaikeksi huomautettava, etteivät he kykenisi ymmärtämään, saati sitten työskentelemään esoteerisen astrologian parissa, jos se saatettaisiin julkisuuteen. Vain kausaaliminät, jotka ovat työskennelleet astrologian parissa monien inkarnaatioiden ajan, vanhat kaldealaiset astrologit, jotka olivat aktiivisia kolmekymmentätuhatta vuotta sitten, kykenevät siihen. On toivottavaa, että he pian huomaavat ajan tulleen inkarnoitua uudelleen.

²Kun esoteerinen astrologia kerran selvitetään, tulee ihmisille mahdolliseksi hyödyntää taroituksenmukaisesti kaksitoista erilaista tähdistöenergiaa vuoden kahdentoista kuukauden aikana. Silloin nykyinen astrologia on karkotettu lastenkamaripsykologiaan.

³Yksilöllisesti nähden ihmistä määrää hänen horoskoopinsa. Jokaista hänen verhoaan (kehoaan) määräävät ne planetaariset, planeettainväliset tai tähtienväliset värähtelyt, jotka vaikuttavat hänessä vahvimmin. Hän voi olla kauttaaltaan hajanainen tai kauttaaltaan yhtenäinen, riippuen hänen verhojensa värähtelyjen yhdenmukaisuudesta. Näiden kahden äärimmäisyyden väliltä voi löytyä kaikki eriasteinen hajanaisuus tai yhteisvaikutus. Ihmiskunnan nykyisellä kehitystasolla, ilman esoteerista tietoa todellisuudesta ja elämästä, ihminen jää tietämättömäksi tähän kuuluvista totuuksista, jää arvoitukseksi itselleen ja toisille.

⁴Eläinratavärähtelyt ovat alemmilla kehitystasoilla olevien saavuttamattomissa. Näihin yksilöihin vaikuttavat vain planeettavärähtelyt. Tämä vaikutus voi olla äärimmäisen erilaista, riippuen yksilöllisessä horoskoopissa esiintyvien planeettojen asemasta eri eläinratatähdistöissä. Jupiter-värähtelyt ovat helpoimmin havaittavissa yksilön yleisessä käyttäytymismallissa. Ne ovat myös aurinkokunnan voimakkaimpia.

9.210 Eläinrataenergiat ja eläinrata-aikakaudet

¹Kaiken aurinkokunnassa esiintyvän tapahtumainkulun syyt ovat kosmiset energiat, jotka saapuvat kahdentoista eläinratatähdistön kautta ja virtaavat aurinkokuntamme läpi, jossa planeetat ja departementit välittävät niitä. Sen tähden esoteerinen astrologia tulee jälleen kerran olemaan tärkein tiede.

²Jokaisella eläinrata-aikakaudella nämä kosmiset energiat saapuvat jostain eläinratatähdistöstä. Eläinrata-aikakausien kuluessa virtaa planeettaan asteittain atomeja kahdestatoista eläinratatähdistöstä tai muista aurinkokunnista näiden kautta. Nämä kaikki ovat toisen tai kolmannen asteen aurinkokuntia. Nämä atomit aikaansaavat vallankumouksia planeettamme kolmen todellisuusaspektin suhteen, tuoden mukanaan uudistuneita virikkeitä kaikille aloille.

³Esoteriikka jakaa menneisyyden tapahtumainkulun (ihmisten niin kutsutun maailmanhistorian) noin 2500 vuoden pituisiin (vaihtelee) eläinrata-aikakausiin, noin 25 000 vuoden pituisiin tähtivuosisykleihin ja aurinkokuntamme 250 000 vuoden pituiseen kierrokseen Plejadien eli Seulasten tähtiryhmässä olevan Alcyonon ympäri. Kalojen eläinrata-aikakausi kesti vuodesta 550 eaa. vuoteen 1950 jaa. Vesimiehen eläinrata-aikakausi jatkuu vuodesta 1950 vuoteen 4450.

⁴Kalojen 2500-vuotisella eläinrata-aikakaudella energiat olivat suurelta osin kala-atomeja. Uudella aikakaudella saamme pääasiassa vesimiesatomeja, jotka vaikuttavat planeettamme kaikkiin ainelajeihin erityisellä teholla, mikä osoittautuu kaikissa luomakunnissa. Kestää noin 500 vuotta ennen kuin uusien atomilajien täysi vaikutus on saavutettu. Ylimenokaudella kahden atomilajin välinen ristiriita aiheuttaa monessa suhteessa vaikeasti hallittavia kiistoja.

⁵Nämä atomilajit ovat sekundaariainetta (involuutioainetta, jonka passiivinen tajunta voidaan aktivoida). Primaariaine (vailla tajuntaa) virtaa suoraan korkeimmasta maailmasta kaikkien maailmojen halki alimpaan maailmaan esteettömänä virtana.

⁶Kaikilla atomeilla on omalaatunsa ja ne reagoivat eri tavoin erilaisiin värähtelyihin (energioihin). Erityisesti tämä on syynä siihen, miksi eri eläinratatähdistöjen energiat ovat vaikutukseltaan erilaisia ja miksi niiden teho on erilainen kolmessa todellisuusaspektissa. Kalojen eläinratavärähtelyt suosivat emotionaalisuuden herruutta ja taipumusta sokeaan auktoriteettiuskoon.

Vesimiehen värähtelyt edistävät yksilön omaa harkintakykyä, halua ymmärtää ja pyrkimystä suoraan tietoon tosiasioita toteamalla.

⁷Erityisen tärkeää on Lain (luonnon- ja elämänlakien) ymmärtämys edellytyksenä vapaudelle.

⁸Mitä korkeammalle kulttuuri on saavuttanut jollain eläinratakaudella, sitä suuremmat mahdollisuudet inkarnoituneilla on saavuttaa nopeasti korkeampia kehitystasoteita ja tulla jopa kausaaliminuutiksi. Aikakauden loppupuolella, jota luonnehtivat rappeutumisen ilmiöt, mahdollisuudet vähenevät.

⁹Jotain surkukupaisaa on siinä, että meidän aikanamme, sen kieroutuneessa ”kulttuurissa”, juuri kulttuurin tuhoamiseksi kiihkeästi työskentelevät ovat arvostettuja ja palkittuja kulttuuri-edustajina, kun taas menneiden aikojen todelliset kulttuuriyöntekijät saivat elää kurjuudessa.

9.211 Kalojen eläinrata-aikakausi

¹Sille, joka voi jättää huomiotta sokeuttavan ulkokuoren palvonnan, historia osoittaa, että Kalojen eläinrata-aikakausi viimeiset 2500 vuotta, kuudes departementti päädepartementtinaan, on ollut nimettömän kärsimyksen aikakausi, julmuuden ja eläimellisyyden aikakausi. Se on ollut huonon korjuun aikakausi, barbaarisuuden aikakausi, jona aikana länsimaita koettelivat kristillisen uskon taikauskoisuudet, niin täydellisen vastakkaiset Christoksen sanomalle ja hänen pyrkimykselleen antaa panoksensa. Uskontoviha hallitsi koko niin kutsuttua sivistynyttä maailmaa. Kristinuskolla oli tässä johtava asema, tosiasia, josta viisikymmentä miljoonaa marttyyria todistavat. Mutta mitä tietävät historioitsijat tästä ilmiselvästä tosiasiasta?

²Myös barbaariasteella olevat klaanit tulevat saamaan tilaisuuden inkarnoitua ja osoittaa kehitystasonsa, ja sen he ovat tehneet. On käsittämätöntä, kuinka historioitsijat voivat haaveilla kaikkien ihmisten kehityksellisestä tasa-arvoisuudesta tämän totuuden edessä. (Kokonaan toinen asia on kaikkein yhtäläisyys lain edessä, kaikkien oikeus mahdolliseen kehitykseen, kaikkien oikeus lailliseen vapauteen.) On kuvaavaa, että kulttuurihistoria, varsinainen historia, aatehistoria, on tullut huomion kohteeksi vasta meidän aikanamme. Pohjoismaissa esiintyi urauurtava ja tietenkin huonoon valoon saatettu Georg Brandes, joka tiivistä 1700-luvun (Voltairen) ja 1800-luvun aatevirtaukset.

9.212 Siirtyminen Kaloista Vesimieheen aikakauteen

¹Jokaisena siirtymä kautena uuteen eläinrata-aikakauteen (noin 2500 vuoden aikavälein) vaikuttavat uudet eläinrataenergiat tuhoisasti vanhojen energioiden rakentamiin muotoihin. Uuden testamentin gnostilaiset kuvaukset odotetusta kaaoksesta Oinaksen ja Kalojen aikakausien välisenä siirtymä kautena on käsitetty kuvauksina kosmisesta tuhosta. Kuvaus sopii suurelta osin jokaiseen kahden eläinratakauden väliseen siirtymävaiheeseen. Ihmiskunta ei voi hallita uusia sisäänvirtaavia energioita, inhimilliset aivot eivät voi käsittää uusia ideoita oikein. Tulee aika, jolloin ihmiskunnassa vallitsee emotionaalinen ja mentaalinen kaaos, jolloin kaikki ”kelluu”, jolloin kaikki on subjektiivista ja mielivaltaista, eikä kukaan enää vaikuta kykenevän erottamaan oikeaa ja väärää, totuutta ja valhetta. Tämä tilanne jatkuu, kunnes uudet energiat ovat onnistuneet rakentamaan uusia poliittisia, sosiaalisia, taloudellisia, kulttuurisia jne. muotoja.

²Meneillään oleva 500 vuoden ajanjakso, jota elämme juuri nyt, on Kalojen ja Vesimiehen eläinrata-aikakausien välinen siirtymäkausi. Se vastaa Oinaksen ja Kalojen eläinrata-aikakausien välistä siirtymistä ja sen uskonnollista ja filosofista sekasortoa. Niin kuin silloin, esiintyy myös nyt sofisteja, jotka aiheuttavat vahinkoa analysoimalla ja hajottamalla kaikki käsitteet, esittämättä mitään järkevää niiden sijaan. Seurauksena on, että ihmiset eivät voi enää erottaa perusluonteisimpia oikeuskäsitteitä. Kaikki muistuttaa hullujenhuonetta: päivän politiikka, kulttuuri, kirjallisuus, taide, musiikki.

³Erityisesti ilmenevät häirinnät emotionaalimaailmassa. Kyvyttömyys käsitellä uusia emotionaalienergioita on perusta kaikille niille valitettaville ilmiöille, joita olemme todistamassa: kaoottinen tunne-elämä ja ”kulttuuriradikaalien”, barbaarien, tekemä hävitystyö, heidän hävittäessä maan tasalle kulttuuria, jota kuitenkin on yksittäisten eri alojen nerojen ansiosta ollut olemassa. Tämä emotionaalinen ja mentaalinen kaaos hyödyttää enimmäkseen kaikenlaisia okkulttisia harhakuvitelmia. Todellisuudesta tietämättöminä spiritualistit ja selvänäkijät sallivat emotionaalimaailman yksilöiden johtaa itseään, yksilöiden, joita he pitävät kaikkietävinä ymmärtämättä, ettei sellaisia olentoja ole siinä maailmassa.

9.213 Vesimiehen aikakausi

¹Aurinkokunnan molekyyli-lajeissa tapahtuu jatkuvaa eri eläinratatähdistöistä tulevien kosmisten atomien vaihtoa. Kevätpäiväntasauspisteen siirtyessä Kalojen tähdistöstä Vesimiehen tähdistöön tapahtuu Kalojen atomien vaihto Vesimiehen atomeihin. Tämä merkitsee täysin erilaatuisia energioita (värähtelyjä), jotka vaikuttavat kaikkeen aurinkokunnassa. Tämä tuo mukanaan planeetallemme suuren niin aine- kuin tajunnan aspektia koskevan muutoksen, mikä tulee osoittautumaan jokaisessa neljässä luomakunnassa (kivi-, kasvi-, eläin- ja ihmiskunnassa) eikä vähintään ihmiskunnassa. Noin 500 vuoden pituisen siirtymäkauden aikana me tulemme kokemaan täydellisen kaikkia elämänaloja, luonnontiedettä ja kulttuuria, uskontoa ja valtiojohtoa, taloudellisia ja yhteiskunnallisia olosuhteita koskevan muutoksen. Lisäksi tarvitaan perin pohjin uusi elämänkatsomus. Esoteerikon tehtäväksi tulee esittää ne konstruktiiviset toimenpiteet, joita tarvitaan uusien yhteiskuntamuotojen luomiseen.

²Alkavaa 2500-vuotista Vesimiehen eläinrata-aikakautta voidaan kutsua nimellä ”Lain aikakausi”, koska tällä aikakaudella lainmukaisuus tulee olemaan luonteenomaisin tila samalla kun ihmiskunta hankkii lainymmärtämyksen, sen perusluonteisen käsityksen, että laki ohjaa kaikkea tapahtumainkulkua, rituaalissa, prosessissa, organisaatiossa symbolisoituna.

³On olemassa nousun aikakausia ja laskun aikakausia; kaikki eivät tarjoa samoja suuria mahdollisuuksia kehitykseen kuin Vesimiehen eläinrata-aikakausi, joka on nyt saapunut. Jos ihmiskunta ei tahdo hyödyntää tätä suurta tilaisuutta, kestää hyvin kauan, ennen kuin yhtä suuri tilaisuus uusiutuu.

⁴Oppineet tulevat epäilemään juuri mainittua, mikä kuuluu asiaan. He epäilevät kaikkea, mitä he eivät usko itse tietävänsä. Tämä asenne on monessa suhteessa oikeutettu, sillä herkkäuskisuus on ollut ihmiskunnan kirous. Samanaikaisesti se on kuitenkin esteenä kehitykselle. Kun ihmiskunta kerran on oivaltanut, että me saamme planeettahierarkialta kaiken tiedon asioista, joita emme itse kykene toteamaan, tulee meidän tajunnankehityksemme tapahtumaan suunnattomasti kasvavalla nopeudella.

⁵Lähimmän sadan vuoden aikana tullaan kuitenkin tekemään sellaisia löytöjä, jotka pakottavat tieteen tunnustamaan sekä eetterimaailman että emotionaalimaailman olemassaolon. Vesimiesenergiat tulevat lisäksi varustamaan inhimilliset aivot sellaisilla mentaalimolekyyleillä, että auktoriteetti-usko korvautuu itsenäisellä ajattelulla. ”Oppineet” tulevat hyväksymään hylozoiikan ainoana järkevänä työhypoteesina. Siten he tulevat olemaan kykeneviä ajattelemaan yhdenmukaisesti todellisuuden kanssa, mikä jo sinänsä saa aikaan täydellisen vallankumouksen katsantotavoissa ja todellisuuden ymmärtämisessä. Se antaa myös planeettahierarkialle mahdollisuuden esiintyä uudelleen ja osoittaa ihmisille ratkaisun ongelmaan kuinka elää järkevää elämää fyysisessä maailmassa, mihin he eivät koskaan muuten kykenisi. Tämä on sitäkin tärkeämpää, kun ihmiset ovat tekniikan suhteen hankkineet sellaista tietoa luonnonlaeista, etteivät he kykene hallitsemaan energioita, jotka he ovat onnistuneet löytämään.

⁶Tavallisessa ajattelemattomuudessaan ihmiset eivät ole kyselleet, mistä tieteen nousu ja nopea kehitys aina 1700-luvulta lähtien johtuu. Tietävätkö he, mistä vallankumoukselliset ideat, löydöt ja keksinnöt ovat peräisin? Vuonna 1775 planeettahallitus käynnisti viidennestä kosmi-

sesta departementista virtaavat energiat, jotka ovat mahdollistaneet nuo mentaaliset vallankumoukset. Vuonna 1950 planeettahallitus kuitenkin pysäytti tulovirtauksen. Alkuperäinen tarkoitus oli antaa näiden energioiden virrata planeettaan vielä monia vuosia. Mutta ihmiskunta on siinä määrin väärinkäyttänyt näitä energioita, että ne oli pysäytettävä. Vuoden 2000 jälkeen ei tule enää ”tieteellisiä” vallankumouksia, ainoastaan jatkuvaa tähän mennessä saatujen ideoiden työstämistä.

⁷Ihmiskunnan katastrofaalista hätätilaa todistaa enemmän kuin mikään muu se, että planeettahallitus katsoi olevansa pakotettu katkaisemaan viidennen departementin energiat planeettallemme, juuri kun Vesimiehen eläinrataenergiat seitsemäs departementti päädepartementtinaan tekevät tuloa aurinkokuntaan. Enemmät tekniset saavutukset aiheuttaisivat väistämättömän tuhon, koska ihmiskunta väärinkäyttää kaiken elämän vahingoksi.

TAISTELU PAHAN JA HYVÄN VÄLILLÄ

9.214 Johdanto

¹On esitetty ajatus, että esoteerisia tietokuntia ei olisi pitänyt sulkea vuonna 1875 ja että todellista tietoa todellisuudesta ja elämästä ei olisi pitänyt saattaa julkisuuteen niin kuin on tapahtunut. Varsinkin Intiassa tämä on hyvin tavallinen asenne. Kaikkea tietoa väärinkäytetään, ja mitä enemmän tietoa, sitä suuremman vallan saavat ne, jotka kaikin keinoin etsivät valtaa. Mutta planeettahierarkia katsoi, että ihmiskunta oli kehittynyt niin pitkälle, että sen yleisesti katsoen pitäisi kyetä ainakin käsittämään hylozoiikka ja vapautumaan siten vallitsevista harhauttavista katsomuksista. Mustat omaksuvat ahneesti kaikki uudet esoteeriset tosiasiat, mihin ei voi vaikuttaa. Tiedon laita on niin kuin auringonpaisteen ja sateen. Ne putoavat sekä hyvien että huonojen päälle. Kahdesta asiasta on valittava vähiten paha ja vastustettava teologian, filosofian, yhteiskunnallisen ideologian eikä vähiten politiikan vallitsevaa fiktiotyranniaa. Kaikki, joilla on mahdollisuus valita, tulevat saamaan siihen tilaisuuden. Sana ”tyrannia” vaikuttaa ehkä liioitellulta. Mutta psykologisesti näkökulmasta elämäntietämättömät ovat propagandan suojattomia uhreja. Tajunnankehityksen suhteen kyseessä on taistelu sielujen puolesta ja siitä, tuleeko ihmiskunta saavuttamaan viidennen luomakunnan. Niiden, joilla on edellytykset totuuden ymmärtämiseen, on saatava ainakin mahdollisuus sen löytämiseen. Totuuden täytyy olla kaikkien saatavilla.

²Tuhoamisvälineiden kehittämisen myötä ihmiskunta on jälleen kerran tehtävä valinta kahden vaihtoehdon välillä: jatkaa kehitystään tai aloittaa uudelleen barbaariasteelta. Planeettahallitus tekee minkä voi estääkseen katastrofin. Mutta sillä ei ole mitään oikeutta pakottaa ihmiskuntaa. Voimakkaasti ladatuilla, telepaattisesti siirrettyillä mentaalisilla ideoilla mustat voivat pakottaa ihmiskunnan toimimaan tietynlaisella tavalla. Sitä mahdollisuutta planeettahierarkialla ei ole, koska se ei saa loukata vapauden lakia. Ilmaisuu ”vapaa tahto” on erehdyttävä, koska vapaa tahto edellyttää elämäntietoa ja siten mahdollisuutta vapaaseen valintaan elämän suhteen ja lain suhteen.

9.215 Musta loosi

¹Kaikkina aikoina on kuviteltu niin paljon paholaisista ja heidän kumppaneistaan, kaikki tavallisen elämäntietämättömyyden höpötystä, joten lienee aika yrittää selvittää asioiden todellinen laita. Yhtä hyvin kuin täytyy olla olemassa evoluution energioiden ohjaajia, täytyy olla niitä, jotka ohjaavat involuution energioita. Nämä suorittavat välttämättömän tehtävän. Näitä involuutiovaltoja ei voi ilman muuta samastaa satanisteihin, vaikka myös satanistit työskentelevät involuutioenergioilla. Mustan loosin perusti Atlantiksessa niin kutsuttu alemmpi papisto, joka oli hankkinut tietoa magiasta ja joka sitten kieltäytyi planeettahierarkian johdatuksesta. Heistä tuli näennäisesti kaikkivoivan vallanhalun uhreja ja siten ”omia hallitsijoitaan”.

²Niin kuin monessa muussa tapauksessa oli Besantilla ja Leadbeaterilla virheellinen käsitys myös näiden mahdollisuuksista jatkuvaan olemassaoloon. Ei ole totta, että kaikki ”mustat maagikot” tuhoutuvat aurinkokunnan hajotessa. Mahtavimmilla on mahdollisuus siirtyä monadin 43-atomissa olevan oman atomiketjun kautta maailmoihin 36–42. Ekspansiossa oleville monadeille tämä seitsenmaailma on toisen jumaluuskunnan aineellinen perusta. Mustat, jotka eivät kykene elämään yhdessäkään ykseyden valtakunnista, 46–1, eivät kykene kokemaan näiden yhteisyytajuntaa, oleskelevat mainitussa valtakunnassa itse muotoilemaansa maailmaan sulkeutuneina, ylläpitäen itseään osallistumalla involuutioprosessiin, kaiketi omine tarkoituksi-neen ja siten evoluutiota vastustaen. Planeettamme musta loosi vastaanottaa energioita näiltä kosmisilta satanisteilta, minkä tähden mustalla loosilla on niin suunnaton valta, että planeettahierarkia kykenee toteuttamaan suunnitelmiaan ainoastaan planeettahallituksen avulla. Niinpä kosmisen mustan loosin yksilöitä ei pidä sekoittaa niihin kollektiiviolentoihin, jotka työskentelevät involuutioenergioilla korkeammissa valtakunnissa. Tällä tavalla mustat kykenevät (harvinaisimmissa tapauksissa) saavuttamaan toisen jumaluuskunnan maailmat, mutta he eivät koskaan onnistu saavuttamaan kolmannen jumaluuskunnan maailmoja (29–35), eivätkä voi koskaan hyödyntää tämän tai vielä korkeampien valtakuntien energioita, mihin sitä vastoin planeettahallitus kykenee. Vaikka kosmiset mustat toteuttavat elämäntavoitteita involuutiotyötä tehdessään, edistävät he siitä huolimatta suurta involuutioprosessia vastoin omaa tahtoaan, ja niinpä he työskentelevät itseään vastaan niin tässä kuin monessa muussakin suhteessa. Goethen Faustissa Mefisto lausui esoteerisen tosiasian sanoessaan, että hänen voimansa oli osa sitä valtaa, joka aina tahtoo pahaa ja aina luo hyvää. Kuitenkin mustat ovat evoluution ehdottomia vastustajia ja kaikkien niiden leppymättömiä vihollisia, jotka antavat panoksensa evoluutioon, joten on täysin oikeutettua pitää heitä elämän vihollisina, olemassaolon kaiken pahuuden todellisina inkarnaatioina.

³Planeettahierarkian tähän mennessä tekemät yritykset yhdistää jonkin ryhmän jäsenet ykseydeksi, ryhmäsieluksi, kollektiivisieluksi, kollektiiviolennoksi ovat epäonnistuneet. Ei edes inhimillinen parhaimmisto näytä olevan kypsä sellaisille kokeiluille. Näin ollen ovat myös toiveet pieniä siitä, että esoteeriset ryhmät voisivat toteuttaa sen panoksen, missä jokin yhtenäinen olento voisi onnistua. Se sijaan vaikuttaa siltä kuin mustilla olisi tässä suhteessa suuremmat mahdollisuudet. Ihmiskunnan nykyisellä kehitystasolla on helpompaa yhdistää ihmisiä vihaan kuin rakkauteen. Leadbeaterin väite, että mustat olisivat aivan liian separatiivisia olemukseltaan voidakseen päästä yhteisymmärrykseen, on väärin. Mustan loosin jäsenet tekevät tehokasta yhteistyötä säilyttääkseen valtansa. He tietävät yhtä hyvin kuin valkeat, että ykseys on olennaista heidän valtansa jatkumiselle ihmisen maailmoissa. Musta valtakunta ei ole itsensä kanssa riitautuva valtakunta.

⁴Musta loosi on tehokkaan valvonnan alainen, ja sen valta rajoittuu huonon korjuun agentteina toimimiseen. Riippuu yksinomaan ihmiskunnasta itsestään, että se ylipäättään kykenee käyttämään valtaa.

⁵Kaikkien muille paitsi essentiaaliminuuksien on mahdotonta ratkaista, onko yksilö mustaan loosiin vihitty tai salliiko hän tietoisesti tai tiedostamattaan tämän johdattavan itseään. Pikemminkin on niin, että sellainen yksilö vaikuttaa pyhimykseltä ja suurelta ihmisystävältä. Hänen etujensa mukaista on hankkia mahdollisen monta ystävää ja siten valtaa. Mutta varmuuden vuoksi: jos joku ylittäisi hänen tiensä ja tekisi tyhjäksi hänen suunnitelmansa, tämä yksilö saa odottaa kohtaavansa armottoman vastustajan, joka käyttää kaikki keinot musertaakseen uskaliaan. Älä koskaan odota armollisuutta siltä suunnalta!

9.216 TULEVAISUUDEN ENNUSTAMINEN

¹Tämänhetkinen tapahtumainkulku on menneisyyden syiden vaikutusta. Näiden tekijöiden tuntemuksella on monessa tapauksessa mahdollista arvioida tulevaisuutta sadan prosentin varmuudella; sitä varmemmin, mitä lähempänä se on. Syyketju on aina olemassa ja sen voi todeta kausaalimaailmassa, sikäli kuin mitkään ylikausaaliset syyt eivät myötävaikuta, mikä useimpien ensiminuukusten tapauksessa on harvinaista. Vastaava koskee kansojen ensiminuukusten ”kollektiiviolentoja” (kansankollektiivien menneisyyttä).

²Tulevaisuuden ennustamisen kyky edellyttää osaksi tietoa planeettahallituksen vahvistamasta manifestaatioprosesseja koskevasta suunnitelmasta meneillään olevan eläinratakauden ajaksi, osaksi tietoa menneisyyden syistä tulevaisuuden tapahtumainkulkuun (tulevaisuuteen johdetuista kausaaliketjuista), koskekoon se sitten kansoja tai yksilöitä. Seurauksena on epävarmuus, kun mukaan tulee tekijöitä, jotka vaikuttavat normaaliin muutoin väistämättömään tapahtumainkulkuun.

³Niistä, joilla on kyky seurata tulevaisuuden tapahtumainkulkua menneisyyden syitä kokeamalla, tulevaisuus vaikuttaa usein erilaisilta mahdollisuuksilta. Neljäs luomakunta ja siten ihmisen mahdollisuus valintaan on ainoa este tulevaisuuden täsmälliselle ennustamiselle. Kolmen alimman luomakunnan reaktioita määräävät luonnonvoimat. Viides ja korkeammat luomakunnat toimivat luonnon- ja elämänlakien mukaisesti. Vain ihmiskunta valitsee oman tiensä. Minkä tien ihmiskunta aikanamme lopulta valitsee, kehityksen vai itsetuhon tien, sitä ei edes planeettahierarkia voi varmuudella määrittää, joskin tietty todennäköisyys viittaa siihen, että itsesäilytysvaistosta tulee määräävä. Siten ei ole mitään ristiriitaa (niin kuin ihmiset ajattelevat) siinä, että puhutaan samanaikaisesti tuhosta ja kehityksen jatkumisesta.

⁴Vapauden laki on se tekijä, joka estää planeettahierarkiaa määräämästä, mikä tie ihmiskunnan on valittava. Monadi–minä–yksilö voi itse päättää omasta toiminnastaan siinä määrin kuin tähän on mahdollisuus eri luomakunnissa ja itsehankitun kyvyn rajoissa.

⁵Mahdottomuus määrittää tarkasti, kuinka ihmiskunta tulee toimimaan, voi vaikuttaa planeettahierarkiassa laadittaviin tulevaisuutta koskeviin suunnitelmiin. Uusia suunnitelmia laaditaan jatkuvasti siinä määrin kuin todennäköisyyslaskennat osoittautuvat virheellisiksi.

⁶Planeettahallitus ja planeettahierarkia vastaanottavat kosmisia energioita lukemattomilta eri suunnilta, ja näiden soveltaminen planeetassa jatkuviin lukemattomiin manifestaatioprosesseihin vaatii myös jonkin määrän kaukokatseisuutta ja suunnitelmien tarkistamista.

⁷Kehityksen edetessä täytyy myös kehitellä uusia teknisiä menetelmiä. Kun tähän vielä lisätään, että kaikki aine ja kaikki ainemuodot muotoutuvat, muuttuvat, hajoavat ja muotoutuvat uudelleen, mikä merkitsee uusia tajunnankehityksellisiä ongelmia muuttuneissa olosuhteissa, niin voimme ehkä saada pienen aavistuksen ongelmista, jotka planeettahallituksen ja planeettahierarkian on ratkaistava, täysin huolimatta siitä, että näissä olevien yksilöiden on myös työkenneltävä oman kehityksensä hyväksi.

⁸Ilmoitus siitä, ettei ihmiskunnan tienvaihtoa voi ennustaa, on tärkeä myös siinä suhteessa, että se kumoaa fatalismin (uskon väistämättömään kohtaloon) ja predestinaatioon (uskon ennaltamääräykseen). Lopullinen päämäärä (kaikkien hankkima korkein kosminen kaikkietävyys ja kaikkivalta) on tosin vahvistettu, mutta tie sinne on kokeiluja olemassa olevilla tekijöillä. Tavallisissa tapauksissa tulevaisuus ennustetaan jonkinlaisella todennäköisyydellä, kun tunnetaan nykyiseen tapahtumainkulkuun vaikuttavat menneisyyden syyt. Mutta kun jatkuvasti lisätään suuri määrä uusia arvaamattoman tehon omaavia tekijöitä, jotka vaikuttavat muutoin väistämättömään tapahtumainkulkuun, ei todennäköisyys ole suuri. Kaukokatseisuudella yksilö voi muuttaa muutoin väistämättömää kohtaloaan. Tulevaisuuteen näkevien varoitukset voivat estää muutoin väistämättömän katastrofin. Intialainen oppi karmasta on täydellinen väärinkäsitys korjuun laista. On oikein, että kylvö tulee korjattua ja että monissa tapauksissa voi nähdä ennalta miten ja milloin, jos mitään uusia vaikuttavia tekijöitä ei lisätä.

⁹Manifestaatioprosessit edellyttävät laadittua suunnitelmaa. Koko kosmisen organisaation työ on lukemattomia prosesseja, jotka ennemmin tai myöhemmin saatetaan päätökseen. Mutta juuri ajan suhteen laskelma voi olla epävarma, koska on mahdotonta ennustaa tekijöitä, joita lisätään vapauden lain vuoksi (kaikkien luonnon- ja muiden elämänlakien määräämissä rajoissa), joka pätee kaikille itsemääräävyyden mahdollisuuden hankkineille monadeille. He voivat aktiivisuudellaan tai passiivisuudellaan nopeuttaa tai hidastuttaa prosessia (ja ”lainsovellusta”), mutta heidän on mahdotonta estää sen lopullista toteutumista. Riippuu kokonaan yksilöstä ensiminänä, kuinka monta tarpeetonta inkarnaatiota hän tahtoo kuluttaa tullakseen toisminäksi. Se riippuu siitä, kuinka hän käyttää aikansa.

¹⁰Kun uuden eläinrata-aikakauden sekä aine- että tajunnanaspektiin kaikissa valtakunnissa vaikuttavat energiat ovat vakiintuneet evoluutioprosessissa, ”kaikki olosuhteet normalisoituvat”, ja tämä lisää tulevaisuuden oikein arvioinnin mahdollisuutta.

MAAILMANPALVELIJOIDEN UUSI RYHMÄ

9.217 Johdanto

¹Vuodesta 1875 alkaen planeettahierarkia yritti herättää kulttuuri- ja humaniteettiasteen saavuttaneita ymmärtämään oman emotionaalitajuntansa illusiivisuuden ja mentaalitajuntansa fiktiivisyyden. Jo vuonna 1882 kävi selväksi, että tämä yritys oli epäonnistunut. Sen jälkeen päätettiin lähteä uudelle tielle: oli yritettävä koota telepaattisesti kaikki ne, jotka olivat oivaltaneet vallitsevien uskontojen käsityksen niin kutsutusta henkisestä todellisuudesta pitämättömäksi, jotka olivat oivaltaneet niin kutsutun kulttuurin yhä kasvavan harhautuneisuuden, oivaltaneet poliittisten idiologioiden yritykset ratkaista yhteiskuntaongelmia toivottomiksi. Tämän oivaltaneet ovat nimittäin niitä, jotka ovat kerran olleet vihittyjä niihin esoteerisiin tietokuntiin, joita planeettahierarkian jäsenet (essentiaaliminät) ovat jatkuvasti perustaneet siitä lähtien, kun Atlantis upposi. Yhä useammat näistä kerran vihityistä heräävät muistamaan uudeleen kerran hankkimansa tiedon sen opetuksen ansiosta, jota planeettahierarkia on aina vuodesta 1875 välittänyt ja aivan erityisesti vuodesta 1920 lähtien. Nämä kerran vihityt ovat kaikki (tietoisesti tai tiedostamattaan) planeettahierarkian oppilaskokelaita. Planeettahierarkia on päättänyt koota kaikki yhteiseen alustavaan työhön planeettahierarkian takaisin kutsumiseksi.

²Järjestöä ei saa perustaa. Mutta tarkoitus on, että jokainen tulee saamaan kaikkien niiden nimet ja osoitteet (vihkiytymättömien tai entisten vihittyjen), jotka ilmoittavat tahtovansa vapaaehtoisesti ja täydestä sydämestään osallistua yhteiseen pyrkimykseen palvella ihmiskuntaa, kehitystä ja ykseyttä ja tehdä siten planeettahierarkialle mahdolliseksi auttaa ihmiskuntaa uudelleen ongelmassa, joita ei voi ratkaista ilman sen myötävaikutusta. Tämän maailmanpalvelijoiden ryhmän ydin ovat planeettahierarkian kanssa yhteydessä olevat kausaaliminät. Vaatimattomasta alusta tämä vapaa ymmärtäväisten etsijöiden, oppilaskokelaiden jne. yhteisö tulee kasvamaan yhä suuremmaksi, satojentuhansien ja miljoonien jäsenten ryhmäksi, kaikissa maissa ja kaikkien kansojen keskuudessa.

9.218 Uusi luomakunta

¹Tieteellisen ajattelun tultua virheellisten teologisten ja filosofisten spekulatioiden sijaan on ihmiskunnan tajunnankehityksessä tapahtunut yleinen läpimurto. Tämän ansiosta ovat mentaaliminät, jotka vailla mahdollisuutta jatkokehitykseen eivät tähän mennessä ole voineet inkarnoitua, saaneet edellytykset inkarnoitua yhä suuremmassa laajuudessa. Yhä useammat voivat tulla kausaaliminuuksiksi ja näin ollen planeettahierarkia on uuden ongelman edessä.

²Vielä toistaiseksi planeettahierarkiaa voi pitää viidentenä luomakuntana. Mutta miljoonien ihmisten siirtyessä toisminään maailmoihin tulevat he pakostakin muodostamaan oman erityisen

kollektiivin, koska planeettahierarkia on organisaatio, jolla on erityistehtäviä ja väistämättömiä toimintoja täytettävänä maailmoissa 43–46, eikä siten voi vastaanottaa heitä kaikkia.

³Planeettahierarkia on ratkaissut ongelman perustamalla uuden luomakunnan itsensä ja ihmiskunnan välille, luomakunnan nimeltään ”palvelijat”. Tämän valtakunnan muodostavat ne, jotka ovat vihkineet tulevat elämänsä ihmiskunnan palveluun jossain suhteessa. Edistyneimmät jäsenet ovat kausaaliminuukia, jotka ovat yhteydessä hierarkiaan ja määräävät ihmiskunnan tajunnan ja tiedon kohottamista koskevan työn suuntaviivat.

⁴Tämän uuden luomakunnan tehtäväksi tulee osaksi ihmiskunnan alemmilla kehitysasteilla etenevän tajunnankehityksen johtaminen, osaksi kolmessa alimmassa luomakunnassa etenevän tajunnankehityksen valvominen. Siten planeettahierarkia vapautuu tästä taakasta. Tämä uusi luomakunta saa myös hoitaakseen monia tähän saakka deevahierarkialle varattuja tehtäviä.

⁵Ensimmäisen alun tämän uuden erillisen, mutta kuitenkin planeettahierarkian valvoman luomakunnan muodostamiseksi, ovat tehneet 146 inkarnaatioissa olevaa kausaaliminää, jotka vapaaehtoisesti ja toistaiseksi ovat luopuneet jatkokehityksestä muodostaakseen ydinryhmän, johon oppilaat ja oppilaskokelaat voivat liittyä. Tervetullut on jokainen, joka on lopullisesti päättänyt unohtaa itsensä ja elää tulevissa inkarnaatioissa ihmiskuntaa palvellen.

⁶Nämä kausaaliminät tulevat osoittautumaan kaikkein pätevimmiksi johtajiksi kaikkien kansojen keskuudessa ja korvaamaan tähänastisen epäpätevyyden. Mitään tietoja ei ole saatavilla siitä, miten planeettahallitus suunnittelee näiden kausaaliminuukien tajunnan jatkokehittämisen.

⁷On monia mentaaliminuukia, jotka kieltäytyvät hankkimasta korkeampaa tajuntaa, jotta he voisivat helpommin saavuttaa ihmiset ja palvella heitä paremmin saavuttamallaan tasolla. Planeettahierarkiassa he ovat saaneet nimityksen ”vanhat uskolliset” ja heillä on siinä ainutlaatuinen asema. He eivät pyydä mitään etuja omalle osalleen, vaan jakavat ihmisten yleisen kohtalon. Tietenkin planeettahierarkia voi erityisesti ”hyödyntää” heitä.

⁸Meillä on aihetta olettaa, että ne, joiden kanssa ryhdymme yhteistyöhön esoteerikkoina, kuuluvat esoteeriseen klaaniimme, mahdollisesti esoteeriseen sukuumme tai perheeseemme ja että tulemme tekemään yhteistyötä heidän kanssaan myös tulevaisuudessa.

⁹Virratkoot kosmisten maailmojen energiat kautta elämän todellisten palvelijoiden ryhmän! Sillä he muodostavat yhtenäisen ryhmän. Heidän otsallaan on merkki: näkyvä kaikille kausaalisen objektiivisen tajunnan omaaville.

INVOKAATIO JA EVOKAATIO

9.219 Invokaation ja evokaation tiede

¹Planeettahierarkian ihmiskunnalle antamiin uusiin käsitteisiin kuuluvat ”invokaatio ja evokaatio”.

²”Invokaatio tarkoittaa pyyntöä ja ”evokaatio” tarpeen tyydyttämistä. Ne vastaavat osittain vanhoja käsitteitä ”rukous” ja ”rukouksen kuuleminen”, joita on uskomattomasti väärinkäytetty. Mutta invokaatio on paljon enemmän kuin mitä yksinomaan ”rukouksella” tarkoitetaan. Se on myös niin vaistomainen kaipuu ”johonkin korkeampaan” kuin oppilaiden selkeästi tietoinen planeettahierarkialle kohdistettu avunpyyntö. Tarpeet ovat aina olemassa ja ne tulevat tyydytetyiksi, kun on olemassa mahdollisuus, että vastaanotetut energiat käytetään oikealla tavalla, mutta asia on harvoin niin. Jos invokaation vaikuttimena on saada apua ihmiskunnan, kehityksen ja ykseyden palveluun ja jos on olemassa edellytys oikeaan käyttöön, silloin apu tullaan antamaan: evokaatio.

³Evokaatio on siten tarkoitettu johtamaan saavutetun oivalluksen toteuttamiseen käytännössä.

⁴Invokaatio–evokaatio ovat prosesseja, joita on meneillään kaikissa maailmoissa, ei vain ihmisen maailmoissa. Alemmasta maailmasta tuleva invokaatio merkitsee ”aine-tajunta-energioiden ”lähettämistä ylös” korkeampaan maailmaan, ollen myös osoitus korkeamman

maailman energioiden tarpeesta ja vastaanottavuudesta niille energioille, jotka saadaan vastauksena pyyntöön. Ylös korkeampaan maailmaan lähetetyt energiat käytetään tarkoituksenmukaisesti palautusenergioiksi ilman erityisen mukauttamisen tarvetta. Tietenkin nämä ylös lähetetyt energiat ovat kerran korkeammista valtakunnista vastaanotettuja, koska kaikki energiat ovat lähtöisin näistä korkeammista valtakunnista.

⁵Esoteerisessa merkityksessä dualismi tarkoittaa vastakohtaisuutta korkeamman ja alemman välillä. Tämä vastakohtaisuus on aina olemassa, kunnes yksilö on saavuttanut korkeimman kosmisen maailman, vaikkei sitä ykseydenmaailmoissa (46–1) havaita vastakohtaisuutena. Invokaation ja evokaation tiede tarkoittaa juuri tätä suhdetta; esimerkiksi mentaalisuus koetaan alempana suhteessa kausaaliseen, joka koetaan korkeampana. Alempi löytää aina vastauksen ylemmästä, niin pian kuin alempi on valmis vastaanottamaan korkeamman aine-energioita. Tässä ”valmiudessa” piilevät oikean käytön vaatimat menetelmälliset ja järjestelmälliset edellytykset. Positiiviset ja negatiiviset energiavirrat ovat vakioita ja vaikuttavat molempiin suuntiin: evokatiivisesti ”alaspäin” ja invokatiivisesti ”ylöspäin” evoluutioenergioina.

⁶Ihmiskunnan nykyisellä kehitysasteella ihmisillä eivät kykene hyödyntämään invokaation mahdollisuutta oikein, koska heillä ei ole tietoa elämänlaeista eivätkä he voi ”pyytää” oikein. Yleensä ihmisten rukoukset ovat ristiriidassa elämänlakien kanssa tai johtavat itsekkään taipumuksen vahvistumiseen tai ovat vahingollisia heidän kehitykselleen. Sen tähden ihmiset saavat planeettahierarkialta tarpeellisia sanamuotoja, nk. mantroja, joita heitä kehoitetaan käyttämään. Näitä mantroja kykenevät hyödyntämään oikealla tavalla vain ne, jotka ymmärtävät pyynnön merkityksen ja ovat valmiita käyttämään vastaanotettuja energioita oikein, käyttämään niitä ihmiskunnan, kehityksen ja ykseyden hyväksi.

9.220 Mantrat

¹Niin kuin useimmilla esoteriikassa käytetyillä sanskritinkielisillä termeillä on myös sanalla ”mantra” useita eri merkityksiä.

²”Mantra” voi tarkoittaa ”voimasanoja” (ulkopuolisille usein käsittämättömiä äänneyhdistelmiä), joilla oikealla intonaatiolla äännettynä on äänen tuottama energiavaikutus. Jotta voisi lainkaan käsittää, kuinka sellainen on mahdollista, on tunnettava eräät esoteeriset tosiasiat: että energia on ääntä ja ääni on energiaa, että kaikilla äänillä on energiavaikutus; todellisuudet, joita länsimainen tiede ei ole vielä löytänyt. Joogafilosofit ovat tästä teoreettisesti tietoisia, mutta koska he ovat menettäneet tiedon perittyjen mantrojen oikeasta intonaatiosta, ovat näiden voimat jääneet tehottomiksi.

³”Mantra” voi myös tarkoittaa yleisesti ymmärrettäviä sanamuotoja, jotka säännöllisesti toistettuina auttavat kiinnittämään mentaalitajunnan kehitystekijöiden, elämänlakien, ykseyden todellisuuden jne. ymmärtämiseen. Tällaisissa mantroissa ei painoteta ääntämystä ja intonaatiota, vaan pikemminkin tähän kuuluvan idean ymmärtämistä. Eräs sellainen vanha mantra on: ”Ihmiset ovat yhtä ja minä olen yhtä heidän kanssaan. Yritän rakastaa, en vihata. Yritän palvela, en pyytää vastapalvelua. Yritän parantaa, en haavoittaa. Voittakoon sisäinen ykseys ulkoisen rikkinäisyyden. Hallitkoon rakkaus. Rakastakoon kaikki ihmiset.”

⁴Mantrojen tärkein käyttö on ihmiskunnan yhteistä käyttöä siinä työssä, jossa se suuntaa invokaation korkeampiin valtakuntiin.

⁵Invokaatio:

Virratkoot valon energiat herättämään ihmiskuntaa
Levittäytyköön rauhan henki laajalle
Kokoontukoot hyväntahtoiset ihmiset kaikkialla yhteistyöhön
Olkoon anteeksianto kaikille ajan tunnussana
Seuratkoon vaikutusvalta suurten pyrkimyksiä
Tapahtukoon niin, ja auttakaa meitä täyttämään osamme.

9.221 *Suuri invokaatio*

¹Planeettahierarkian sihteerin 45-minän D.K.: n kautta Christos–Maitreya on antanut erään planeettahallitsijan hyväksymän mantran, ”Suuri invokaatio”. Ei kulu päivääkään ilman, että Christos–Maitreya ja koko planeettahierarkia toistavat tämän invokaation. Se kuuluu siihen invokaation ja evokaation tieteeseen, jonka ihmiskunta pian saa vastaanottaa ja jonka tarkoitus on korvata tavallinen meditaatio ja uskonnollinen rukous.

²Siinä määrin kuin ihmiskunta mentalisoituu, siitä tulee tiedostamattaan yhä vastaanottavaisempi kausaalisille ja essentiaalisille energioille. Invokaatioon osaaottavat esoteerikot myötävaikuttavat emotionaalisilla ja mentaalisilla värähtelyillään vahvistaen näiden kausaalisten ja essentiaalisten energioiden vaikutusta ihmiskuntaan.

³Mantra on seuraavanlainen:

Valon lähteestä jumalan mielessä
Virratkoon valo ihmisten mieliin
Laskeutukoon valo maan päälle

Rakkauden lähteestä jumalan sydämessä
Virratkoon rakkaus ihmisten sydämiin
Esiintyköön Kristus uudelleen maan päällä

Keskuksesta, jossa jumalan tahto tunnetaan
Ohjatkoon tarkoitus ihmisten pieniä tahtoja-
Tarkoitus, jonka mestarit tuntevat ja jota he palvelevat

Keskuksesta, jota me kutsumme ihmiskunnaksi
Toteutukoon rakkauden ja valon suunnitelma
Ja sulkekoon se portin pahuuteen

Toteuttakoot valo, rakkaus ja voima suunnitelman maan päälle.

⁴Tai toisella tavalla muotoiltuna:

Virratkoot kausaaliset energiat
ihmisten kausaalitajuntaan
ja aktivoikoot tämän passiivisen tajunnan
Virratkoot kausaaliset energiat maan päälle

Aktivoikoot ykseydenmaailman essentiaaliset ideat
ihmisten passiivisen vetovoiman tajunnan
Esiintyköön Christos–Maitreya uudelleen

Johdattakoon tieto olemassaolon tarkoituksesta
ja päämäärästä ihmisten pientä tahtoa
Toteuttakoon ihmiskunnan parhaimmisto
rakkauden ja tiedon ideat
ja sulkekoon se portin pahuuteen

Toteuttakoot tieto ja rakkaus ja voima
suunnitelman maan päällä.

⁵Tämän invokaation perustana on muun muassa se tosiasia, että kaikki monadit ovat osallisia kosmiseen kokonaistajuntaan ja että kaikkien monadien tehtävänä on hyödyntää tästä osallisuudesta niin paljon kuin on mahdollista eri luomakunnissa. Kaikki saavat niin paljon tähän vaadittavasta energiasta kuin he tarvitsevat itsetoteutukselleen.

⁶Invokaation kolme ensimmäistä mantraa käsittelevät kolmea aspektia. Valo on ainetta. Se on samanaikaisesti tajuntaa ja energiaa, mikä on itsestäänselvyys: kausaalimaailman ainetta (”valon maailmasta” vanhan symbolin mukaan). Toinen mantra käsittelee essentiaalimaailman tajunnanenergioita ja kolmas mantra superessentiaalimaailman tahtoenergioita. Neljäs mantra selventää, että ihmiskunnan tulee toteuttaa vastaanotettuihin energioihin kuuluvat ideat. Mitä enemmän tietää kehityksestä ja eri kehitysasteista, sitä paremmin ymmärtää invokaation tärkeyden.

Yllä oleva teksti on Henry T. Laurencyn kirjoitelman *Toisminä*.

Kirjoitelma sisältyy kirjaan *Ihmisen tie* (*Människans väg*, julkaistu 1998).

Suomentanut Irmeli Adelskog.

Käännös copyright © Kustannussäätiö/Förlagsstiftelsen Henry T. Laurency 2019.

Tarkistettu 30. maaliskuuta 2019.